

ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κανονάριον - Ἑπετηρίς

2026 - ΒΚΣ'

ΕΤΟΣ ΕΚΔΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 2026*

Α'. Έποχαι του έτους

1. Τήν 20^{ην} Μαρτίου εις τας 16:46' ὁ ἥλιος εισέρχεται εἰς τόν Κρίον. Ἀρχή Ἑαρος.
2. Τήν 21^{ην} Ἰουνίου εις τας 10:24' ὁ ἥλιος εισέρχεται εἰς τόν Καρκίνον. Ἀρχή Θέρους.
3. Τήν 23^{ην} Σεπτεμβρίου εις τας 02:05' ὁ ἥλιος εισέρχεται εἰς τόν Ζυγόν. Ἀρχή Φθινοπόρου.
4. Τήν 21^{ην} Δεκεμβρίου εις τας 22:50' ὁ ἥλιος εισέρχεται εἰς τόν Αἰγόκερω. Ἀρχή Χειμῶνος.

Β'. Φάσεις τῆς σελήνης

Ἡμέρ.	ὥ:λ	Φάσις	Ἡμέρ.	ὥ:λ	φάσις
Ἰαν.	03 12:30	Πανσέληνος	Ἰούλιος	07 21:29	Τελ. τέταρτο
	10 17:48	Τελ. τέταρτο		14 11:44	Νέα Σελήνη
	18 21:52	Νέα Σελήνη		21 13:06	Πρ. τέταρτο
	26 06:47	Πρ. τέταρτο		29 16:36	Πανσέληνος
Φεβρ.	02 00:09	Πανσέληνος	Αὐγ.	06 04:21	Τελ. τέταρτο
	09 14:43	Τελ. τέταρτο		12 19:37	Νέα Σελήνη
	17 14:01	Νέα Σελήνη		20 04:46	Πρ. τέταρτο
	24 14:28	Πρ. τέταρτο		28 06:18	Πανσέληνος
Μάρτ.	03 13:38	Πανσέληνος	Σεπτ.	04 09:51	Τελ. τέταρτο
	11 11:38	Τελ. τέταρτο		11 05:27	Νέα Σελήνη
	19 03:23	Νέα Σελήνη		18 22:44	Πρ. τέταρτο
	25 21:18	Πρ. τέταρτο		26 18:49	Πανσέληνος
Ἀπρ.	02 04:12	Πανσέληνος	Ὀκτ.	03 15:25	Τελ. τέταρτο
	10 06:52	Τελ. τέταρτο		10 17:50	Νέα Σελήνη
	17 13:52	Νέα Σελήνη		18 18:13	Πρ. τέταρτο
	24 04:32	Πρ. τέταρτο		26 06:12	Πανσέληνος
Μάιος	01 19:23	Πανσέληνος	Νοέμ.	01 22:28	Τελ. τέταρτο
	09 23:10	Τελ. τέταρτο		09 09:02	Νέα Σελήνη
	16 22:01	Νέα Σελήνη		17 13:48	Πρ. τέταρτο
	23 13:11	Πρ. τέταρτο		24 16:53	Πανσέληνος
Ἰούνιος	31 10:45	Πανσέληνος	Δεκ.	01 08:09	Τελ. τέταρτο
	08 12:00	Τελ. τέταρτο		09 02:52	Νέα Σελήνη
	15 04:54	Νέα Σελήνη		17 07:43	Πρ. τέταρτο
	21 23:55	Πρ. τέταρτο		24 03:28	Πανσέληνος
	30 01:57	Πανσέληνος		30 20:59	Τελ. τέταρτο

Διά τήν περίοδον ἰσχύος τῆς θερινῆς ὥρας νά προστεθῇ 1 ὥρα εἰς τόν χρόνον τοῦ φαινομένου.

Γ'. Ἐκλείψεις τοῦ ἡλίου καί τῆς σελήνης

1. Τήν 17^{ην} Φεβρουαρίου, δακτυλιοειδῆς ἔκλειψις ἡλίου, ἀόρατος εἰς τήν Ἑλλάδα.
2. Τήν 12^{ην} Αὐγούστου, ὀλική ἔκλειψις ἡλίου, ἀόρατος εἰς τήν Ἑλλάδα.
3. Τήν 3^{ην} Μαρτίου, ὀλική ἔκλειψις σελήνης, ἀόρατος εἰς τήν Ἑλλάδα.
4. Τήν 27-28^{ην} Αὐγούστου, μερική ἔκλειψις σελήνης, ὀρατή ὡς μερική εἰς τήν Ἑλλάδα.

* Τά παρόντα στοιχεῖα παρεχωρήθησαν εὐγενῶς ὑπό τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀστεροσκοπεῖου Ἀθηνῶν.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΑΝΟΝΑΡΙΟΝ

ΗΤΟΙ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑΙ ΤΥΠΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

«Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν»

(Ψαλμ. ξζ' 22)

«Πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω»

(Α' Κορ. ιδ' 40)

«Ἀδελφοί, στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις»

(Β' Θεσσαλ. β' 15)

ΔΙΠΤΥΧΑ

Ὡς ἀπαγγέλλονται μετὰ τὸ «Ὑν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε», ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος, ὅσῃς λειτουργεῖ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν.

Βαρθολομαίου τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, **Θεοδώρου** Ἀλεξανδρείας, **Ἰωάννου** Ἀντιοχείας, **Θεοφίλου** Ἱεροσολύμων, **Κυρίλλου** Μόσχας, **Πορφυρίου** Βελιγραδίου, **Δανιὴλ** Βουκουρεστίου, **Δανιὴλ** Σόφιας, **Ἡλιοῦ** Γεωργίας, **Γεωργίου** Κύπρου, **Σάββα** Βαρσοβίας, **Ἰωάννου** Τιράνων, **Ῥαστισλάβου** Πρέσοβ, **Ἐπιφανίου** Κιέβου, τῶν εὐσεβεστάτων Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων·

Γερωνύμου τοῦ Μακαριωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, τοῦ καὶ προσκομίζοντος τὰ Τίμια Δῶρα ταῦτα Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν·

Ὑπὲρ εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως·

Σωτηρίας τε καὶ βοηθείας τοῦ περιεστῶτος λαοῦ·

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων· καὶ πασῶν.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΤΥΠΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1) ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗΣ

§1. **Εἰσαγωγικά.** Αἱ ἀκολουθίαι ἐκάστης ἡμέρας ἄρχονται ἀπὸ τοῦ ἑσπερινοῦ (ὁ ὁποῖος τελεῖται τὸ ἑσπέρας τῆς προηγούμενης) καὶ λήγουν μὲ τὴν θ' ὥραν. Τὸ ἰσχύον Τυπικὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (συνταχθὲν ὑπὸ Γεωργίου Βιολάκη, Κωνσταντινουπόλις 1888) [ἐφεξῆς Τ.Μ.Ε.] ἀναφέρει καθημερινὴν τέλεσιν ἑσπερινοῦ, μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου, καὶ θ' ὥρας, ἀκόμη καὶ ἂν δὲν τελεσθῇ θεία λειτουργία. Εἰδικῶς τὴν θ' ὥραν τοποθετεῖ εὐθὺς πρὸ τοῦ ἑσπερινοῦ, οἰονεὶ συνημμένως. Ἐν συνεχείᾳ δίδονται βασικαὶ τυπικαὶ διατάξεις γενικῶς διὰ τὰς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας ἄνευ ἑορτῆς ἢ μνήμης ἁγίου καὶ ἐκτὸς μεγάλης τεσσαρακοστῆς. (Διὰ τὰ Σάββατα ἀκολουθεῖ ἰδιαίτερα ἐνότης.) Λεπτομερέστεραι διατάξεις εὑρηνται εἰς τὴν Προθεωρίαν τοῦ Τ.Μ.Ε. (σ. 3-62) καὶ εἰς τὸ «Σύστημα Τυπικοῦ» (ὑπὸ π. Κων/νου Παπαγιάννη, ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας, σ. 45-124).

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

§2. **Ἑναρξίς.** Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ' ὥρας ὁ ἱερεὺς: «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*». Ὁ ἀναγνώστης: «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν. [Ἐὰν δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν προηγηθῇ ἡ θ' ὥρα, ἡ ἑναρξίς γίνεται ὡς ἐξῆς: «*Εὐλόγητός... Βασιλεὺς οὐράνιε...*» Τρισάγιον. «*Παναγία Τριάς... Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...*» «*Κύριε, ἐλέησον*» (12κάκις), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ ὁ προοιμιακός.] Ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην συναπτήν μὲ ἐκφώνησιν: «*Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα*».

§3. **Ψαλτήριον.** [Ἀναγινώσκεται τὸ ἐνδιάτακτον κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου εἰς τρεῖς στάσεις (πλὴν τῆς Κυριακῆς ἑσπέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν στιχολογεῖται Ψαλτήριον). Μετὰ τὴν πλήρωσιν τῆς α' καὶ τῆς β' στάσεως ὁ ἀναγνώστης λέγει: *Δόξα, Καὶ νῦν. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια, δόξα σοι, ὁ Θεός*» (γ'). «*Κύριε, ἐλέησον*» (γ'). *Δόξα, Καὶ νῦν*, καὶ συνεχίζει μὲ τὴν ἐπομένην στάσιν. Μετὰ τὴν γ' στάσιν λέγει: «*Αλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια, δόξα σοι, ὁ Θεός*»]

(γ'). «*Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι*». Ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν με ἐκφώνησιν «*Ὅτι σὸν τὸ κράτος*».]

§4. **Κεκραγάρια.** Ψάλλονται ὑπὸ τῶν χορῶν κατ' ἀντιφωνίαν πλήρεις οἱ στίχοι τῶν τεσσάρων ψαλμῶν τοῦ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» εἰς τὸν διατεταγμένον ἦχον τῆς ἐβδομάδος (ἢ εἰς τὸν ἦχον τῶν τροπαρίων τοῦ Μηναίου, ὅσακις παραλείπεται ἡ Παρακλητικὴ) μέχρι τοῦ στίχου «*Γενηθήτω τὰ ῥά σου*». Ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐὰν ἀνομίας*» ψάλλονται 6 τροπάρια στιχηρὰ (γνωστὰ καὶ ὡς «*ἐσπέρια στιχηρὰ*» ἢ «*κεκραγάρια*») ἐκ τῆς Παρακλητικῆς (τὰ τῆς ἡμέρας τοῦ τυχόντος ἡχου τῆς ἐβδομάδος) καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου, ὡς ἐξῆς.

§5. α') Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχῃ μίαν ἀκολουθίαν ἄνευ δοξαστικοῦ ἢ με ἐν μόνον δοξαστικόν, ψάλλονται δύο ἐκ τῶν τριῶν πρώτων στιχηρῶν τῆς Παρακλητικῆς καὶ ἐν ἐκ τῶν τριῶν δευτέρων, καὶ ἕτερα τρία ἐκ τοῦ Μηναίου (ἂν τὸ Μηναῖον ἔχῃ περισσότερα στιχηρὰ, λέγονται μόνον τρία, τὰ δὲ λοιπὰ καταλιμπάνονται).

β') Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχῃ μίαν ἀκολουθίαν με δύο δοξαστικά ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἢ δύο ἀκολουθίας μετὰ ἢ ἄνευ δοξαστικοῦ, ψάλλονται καὶ τὰ ἐξ κεκραγάρια στιχηρὰ μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου· ἂν εἶναι ὀλιγώτερα ἀπὸ 6, δευτεροῦνται ὅσα χρειάζονται.

§6. Μετὰ τὰ κεκραγάρια στιχηρὰ ψάλλεται *Δόξα*, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου (ἐὰν ὑπάρχῃ), *Καὶ νῦν*, τὸ μετ' αὐτὸ ὁμόηχον θεοτοκίον (τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας ἀντὶ θεοτοκίου ψάλλεται ὁμόηχον σταυροθεοτοκίον). Ἄν δὲν ὑπάρχῃ δοξαστικόν, τότε *Δόξα, Καὶ νῦν*, τὸ θεοτοκίον (ἢ σταυροθεοτοκίον) τοῦ Μηναίου.

§7. «**Φῶς ἱλαρόν**». Εἰς τοὺς καθημερινοὺς ἐσπερινοὺς εἴσοδος δὲν γίνεται (ἐξαίρεσεις βλέπε ἐνταῦθα εἰς §54). Μετὰ τὸ θεοτοκίον τῶν ἐσπερίων εὐθὺς τὸ «*Φῶς ἱλαρόν*» ἄνευ μέλους. Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ: «*Εσπέρας, προκείμενον*», οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλάξ ἐκ τρίτου τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ) καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκεται τὸ «*Καταζῶσον, Κύριε*». Ὁ ἱερεὺς τὰ πληρωτικά με ἐκφώνησιν «*Εἴη τὸ κράτος*».

§8. **Ἀπόστιχα** ψάλλονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς· τὸ πρῶτον ἄνευ στίχου· τὸ β' με στίχον «*Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου*»· τὸ γ' με στίχον «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*» (ὅρα τοὺς στίχους πλήρεις εἰς τὸ Ὠρολόγιον ἢ τὸ Ἐγκόλπιον ἀναγνώστου καὶ ψάλτου). *Δόξα*, τὸ διὰ τὰ ἀπόστιχα ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου, ἂν ὑπάρχῃ, *Καὶ νῦν*, τὸ μετ' αὐτὸ ὁμόηχον θεοτοκίον (ἢ ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας σταυροθεοτοκίον)· εἰ δ' ἄλλως *Δόξα, Καὶ νῦν*, θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς.

§9. **Ἀπολυτίκια.** «*Νῦν ἀπολύεις*», (χωρίς Ἀμήν) τρισάγιον κ.λπ., ἐκφώνησις «*Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία*» καὶ εὐθὺς τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐξῆς.

α') Ἐὰν ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ἔχῃ ἔστω καὶ ἐν δοξαστικόν, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ Μηναίου, *Δόξα, Καὶ νῦν*, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον ἐκ τῶν ἁρμοδίων διὰ τὰς καθημερινάς (ὄρα εἰς Ὡρολόγιον «θεοτοκία ἀπολυτίκια»). [Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχῃ δύο ἀκολουθίας, δικαιоῦται ἀπολυτικίου ὁ ἅγιος ὁ ἔχων δοξαστικά. Ἐὰν δικαιоῦνται ἀμφότεροι οἱ ἅγιοι ἀπολυτικίου, λέγεται τὸ τοῦ ἐνός, *Δόξα*, τὸ τοῦ ἐτέρου, *Καὶ νῦν*, θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τῶν καθημερινῶν ὁμόηχον εἰς τὸ τελευταῖον ἀπολυτίκιον.]

β') Ἐὰν ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου στερεῖται δοξαστικοῦ, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος μετὰ τοῦ οἰκείου θεοτοκίου (Ὡρολόγιον μέγα, «Ἀπολυτίκια ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς ἐβδομάδος ἡμέραις ψαλλόμενα ὅτε οὐκ ἔστιν ἐορτή»). [Εἰς ὠρισμένας μνήμας κυρίως ἀποστολῶν ἢ προφητῶν λέγονται τὰ ἀρχαῖα αὐτῶν ἀπολυτίκια, καίτοι στεροῦνται δοξαστικοῦ.]

§10. **Ἀπόλυσις.** Μετὰ ταῦτα ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκτενὴ μέχρι τέλους, οἱ δὲ χοροὶ εἰς ἐκάστην αἵτησιν «*Κύριε, ἐλέησον*» (τρίς). Ὁ ἱερεὺς· «*Σοφία*». Ὁ ἀναγνώστης· «*Εὐλόγησον*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ὁ ὢν εὐλογητός*». Ὁ προεστώς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)· «*Ἀμήν. Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός*». Ὁ ἱερεὺς· «*ὑπεραγία Θεοτόκε*». Ὁ ἀναγνώστης· «*Τὴν τιμιωτέραν*». Ὁ ἱερεὺς· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ὁ ἀναγνώστης· *Δόξα, Καὶ νῦν*, «*Κύριε, ἐλέησον*» (τρίς)· «*Εὐλόγησον*». Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς μεγάλης ἀπολύσεως, ἐν ἣ μνημονεύεται ὀνομαστικῶς μόνον ὁ ἅγιος τοῦ Μηναίου, οὗ τινος ψάλλεται ἡ ἀκολουθία, καὶ τὸ «*Δι' εὐχῶν*».

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

[§11. **Τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον** ἀναγινώσκεται (ἐν τῷ νάρθηκι) καθ' ἐκάστην ἐσπέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ (πλὴν τῶν ἡμερῶν τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς, ἐν αἷς λέγεται τὸ μέγα ἀπόδειπνον, καὶ πλὴν τῆς ἐβδομάδος τῆς Διακαινησίμου, ὅτε λέγεται ἡ εἰδικὴ πασχάλιος ἀκολουθία). Ἀπόλυσις μικρά. Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ἐπίσης εἶναι δυνατόν νὰ ψάλλωνται ἢ ἀναγινώσκωνται οἱ δι' οἰονδήποτε λόγον καταλιμπανόμενοι κανόνες τοῦ Μηναίου ἢ ἀκόμη καὶ κανόνες ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου, ἰδίᾳ ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς.]

§12. **Μεσονυκτικὸν** ἀναγινώσκεται (ἐν τῷ νάρθηκι) τὸ καθ' ἡμέραν, ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ. Ἐν τέλει ὁ ἱερεὺς λέγει «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς*» κ.τ.λ., «*Ὅτι ἐλεήμων*», τὴν μικρὰν ἀπόλυσιν, τὸ «*Εὐζώμεθα*» κ.λπ. καὶ τὸ «*Δι' εὐχῶν*».

Ο ΟΡΘΡΟΣ

§13. **Ἑναρξίς**. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ μεσονυκτικοῦ ὁ ἱερεὺς (ἐντὸς τοῦ βήματος) ἐκφωνεῖ «*Εὐλόγητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν*». [Ἄν δὲν προηγηθῇ τὸ μεσονυκτικόν, ὁ ἱερεὺς μετὰ τὸ «*Εὐλόγητὸς*» λέγει καὶ τὸ «*Βασιλεῦ οὐράνιε*.] Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κ.λπ. Ὁ ἱερεὺς «*Ὅτι σοῦ ἐστιν*».

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς μετὰ τὸ «*Ὅτι σοῦ ἐστι*» λέγεται τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (12κάκις), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν...*», ἀναγινώσκονται οἱ δύο ψαλμοὶ 1θ' καὶ κ', καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ. (Ἐνίοτε ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται –ιδίᾳ κατὰ τὴν μεγάλην Τεσσαρακοστήν– καὶ ἐν ταῖς ἐνορίαις.)].

§14. Εἴτα ὁ ἀναγνώστης τὰ τροπάρια «*Σῶσον, Κύριε*», Δόξα, «*Ὁ ὑψωθείς*», Καὶ νῦν, «*Προστασία φοβερὰ*». Ὁ ἱερεὺς τὴν δέησιν «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός*» (ὁ ἀναγνώστης εἰς ἐκάστην αἴτησιν τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» τρίς, ἄνευ μέλους), «*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν*», «*...ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου*» καὶ τὴν ἐκφώνησιν «*Ὅτι ἐλεήμων*». Ὁ ἀναγνώστης· «*Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ*». Ὁ ἱερεὺς· «*Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ...*».

§15. Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκεται ὁ **ἐξάψαλμος**, ἀκροωμένου τοῦ λαοῦ ἐν ὀρθῇ στάσει καὶ ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύξει. Εἴτα ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην συναπτήν, ἥ τοι τὰ εἰρηνικά, μὲ ἐκφώνησιν «*Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα*».

§16. **Ἀπολυτίκια**. Εἴτα ψάλλεται κατὰ τὸν ἥχον τοῦ α' ἀπολυτικίου τῆς ἡμέρας τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τετράκις, τὸ πρῶτον ἄνευ στίχου, τὰ δὲ λοιπὰ τρία μετὰ τῶν ὀρισμένων στίχων, οἱ τινες ἀπαραιτήτως προτάσσονται. Ἀκολούθως ψάλλονται τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια (§9)· ἂν ὁμως λέγεται μόνον ἐν ἀπολυτίκιον μετὰ θεοτοκίου, ἐπαναλαμβάνεται αὐτὸ εἰς τὸ Δόξα, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον.

§17. **Καθίσματα**. [Ἀναγινώσκονται τὰ ἐνδιάτακτα καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καθ' ὃν τρόπον ἀνεγνώσθησαν ἐν τῷ ἑσπερινῷ.] Μετὰ ταῦτα αἵτησις καὶ ἐκφώνησις «*Ὅτι σὸν τὸ κράτος*». Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ ψάλλουν [εἰς τὰς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ ὑμνολογικὰ καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς, κατόπιν δὲ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

§18. **Κανόνες.** Ἐὰν ἐν τῷ Μηναίῳ ὑπάρχη εἷς κανὼν, λέγονται οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς καὶ ὁ εἷς τοῦ Μηναίου· ἐὰν ἐν τῷ Μηναίῳ ὑπάρχουν δύο κανόνες, λέγεται ὁ πρῶτος τῆς Παρακλητικῆς καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Περισσότεροι τῶν τριῶν κανόνων δὲν συμψάλλονται. Εἰς ἐκάστην ᾠδὴν προτάσσεται ὁ εἰρμὸς μόνον τοῦ α' κανόνος, αἱ δὲ ᾠδαὶ τῶν λοιπῶν κανόνων λέγονται ἄνευ εἰρμῶν. Εἰς τὰ τροπάρια τῶν κανόνων προτάσσονται ἁρμόδιοι στίχοι ἢ προῦμνια (βλέπε §19), ἐφόσον ἐν ταῖς ἐνορίαις δὲν ἀναγινώσκονται (ἐκ τοῦ Ὁρολογίου) αἱ ἀντίστοιχοι βιβλικαὶ ᾠδαὶ τοῦ ὁρθρου· ὅπου ὁμως προτάσσονται οἱ ἁρμόδιοι στίχοι τῶν ᾠδῶν οὐδεὶς ἕτερος στίχος λέγεται).

§19. **Προῦμνια τῶν κανόνων.** Εἰς τὰ καταनुκτικὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*» (τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὰ σταυρώσιμα καὶ τὰ δεσποτικά). [Εἰς τὰ ἀναστάσιμα (τῶν Κυριακῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ τῶν καθημερινῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου)· «*Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε*». Εἰς δὲ τὰ τυχόντα τριαδικὰ (ὁσάκις δὲν παραλείπονται)· «*Ἀγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς*».] Εἰς τοὺς κανόνας τῆς Θεοτόκου καὶ τὰ θεοτοκία· «*Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*». Εἰς τὰ τῶν ἀσωμάτων (ἐκάστης Δευτέρας)· «*Ἀρχαγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*». Εἰς τὰ τοῦ Προδρόμου (ἐκάστης Τρίτης)· «*Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*» (τὸ αὐτὸ καὶ εἰς κανόνα προφήτου). Εἰς τὰ ἀποστολικά (ἐκάστης Πέμπτης)· «*Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε...*» Εἰς ἕνα ἀπόστολον· «*Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε...*». Εἰς τὰ μαρτυρικά, τὰ τῶν ἱεραρχῶν καὶ τῶν ἁγίων γενικῶς· «*Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε...*» Εἰς ἕνα μάρτυρα ἢ ἅγιον γενικῶς· «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε...*» Εἰς τὰ ὁσιακά· «*Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε...*» Εἰς γυναῖκας ἁγίας· «*Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε...*» Εἰς μίαν γυναῖκα ἁγίαν· «*Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε...*» Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια τοῦ τελευταίου κανόνος ἐκάστης ᾠδῆς ἀπαραιτήτως λέγομεν *Δόξα... Καὶ νῦν...*, ἀλλ' εἰς τὸ προτελευταῖον τροπάριον τῆς ἡ' ᾠδῆς (μόνον ἐν τῷ ὁρθρῳ) ἀντὶ τοῦ *Δόξα Πατρί...* λέγομεν «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον*».

§20. **Μεσῳδία καθίσματα.** Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τῶν κανόνων ψάλλεται ὁ τοῦ τελευταίου κανόνος εἰρμὸς τῆς γ' ᾠδῆς. Μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις «*Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν*». Εἴτα ψάλλεται τὸ μεσῳδιὸν κάθισμα τοῦ Μηναίου, *Δόξα, Καὶ νῦν*, τὸ θεοτοκίον ἢ (ἐν Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ) σταυροθεοτοκίον. Ἐὰν εἰς τὸ Μηναῖον ὑπάρχουν δύο καθίσματα, ψάλλεται τὸ α' ἄνευ στίχου, τὸ β' μὲ τὸ *Δόξα*, καὶ τὸ θεοτοκίον (ἢ σταυροθεοτοκίον) μὲ τὸ *Καὶ νῦν*.

§21. **Κοντάκιον καὶ συναξάριον.** Μετὰ τὴν ζ΄ ᾠδὴν τῶν κανόνων ψάλλεται ὁ τοῦ τελευταίου κανόνος εἰρμὸς τῆς ζ΄ ᾠδῆς. Μικρὰ συναπτή, ἐκφώνησις «*Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς*», καὶ ἀναγινώσκεται τὸ κοντάκιον τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρξη, εἰ δ' ἄλλως, τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (ὅρα εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν Τυπικῶν ἐν τῷ Ὡρολογίῳ). Εἶτα τὸ συναξάριον τῶν ἁγίων τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

§22. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς δὲν ψάλλονται καταβασαίαι, ἐκτὸς ἂν τύχη ἑορτὴ ἢ μνήμη ἐπισήμως ἑορταζομένου ἁγίου. (Οἱ ἐνταῦθα ἀναφερόμενοι εἰρμοὶ ἐν τέλει τῶν ᾠδῶν γ', ζ', η' καὶ θ' δὲν λέγονται ὁσάκις ψάλλονται καταβασαίαι.)

§23. **Ἡ ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου.** Μετὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κανόνων ψάλλεται εἰς τὸν στίχον «*Αἰνοῦμεν, ἐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου τῆς ἡμέρας κανόνος. Ὁ ἱερεὺς «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός*», καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ «*Μεγαλύνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες εἰς ἕκαστον στίχον αὐτοῦ τὸν εἰρμόν «*Τὴν τιμιωτέραν τῶν χειρῶν ὡς*». Εἶτα ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος, καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστὶ*». Μικρὰ συναπτή καὶ ἐκφώνησις «*Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις*».

§24. **Ἐξαποστειλάρια** ψάλλονται τὰ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος μετὰ τῶν θεοτοκίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ (ἀκολουθία τοῦ ὁρθρου) ἢ ἐν τῇ Παρακλητικῇ. Ἐὰν ὑπάρχουν ἑξαποστειλάρια εἰς τὸ Μηναῖον, λέγεται πρῶτον τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (ἄνευ τοῦ θεοτοκίου) καὶ εἶτα τὸ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ.

§25. **Αἶνοι.** α) Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχη στιχηρὰ τροπάρια ἐπιγραφόμενα «εἰς τοὺς αἶνους», ψάλλεται τὸ «*Πᾶσα πνοὴ*» κ.λπ. εἰς τὸν ἦχον τῶν στιχηρῶν, μέχρι τοῦ στίχου «*Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ*», ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου «*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ*» ψάλλονται εἰς 4 τὰ στιχηρὰ τῶν αἰνῶν, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτῶν, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον (ἢ ἐν Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ σταυροθεοτοκίον)· β) ἐὰν τὸ Μηναῖον δὲν ἔχη τροπάρια αἰνῶν, λέγονται μόνον οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν 148, 149, 150 (ἄνευ μέλους), εἶτα ἁπλῶς Δόξα, Καὶ νῦν. Εὐθὺς «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Ὁ ἱερεὺς «*Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν*» κ.λπ. με ἐκφώνησιν «*Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν*».

§26. **Ἀπόστιχα τῶν αἰῶν** ψάλλονται τὰ οὕτως ἐπιγραφόμενα στιχηρὰ τῆς Παρακλητικῆς, τὸ μὲν α΄ ἄνευ στίχου, τὸ δὲ β΄ μετὰ στίχου «*Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωί...*», τὸ δὲ γ΄ μετὰ στίχου «*Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης...*» (ὄρα εἰς Ὡρολόγιον). *Δόξα*, τὸ ιδιόμελον τοῦ Μηναίου (ἂν ὑπάρχη μετὰ τὴν διάταξιν «τὰ στιχηρὰ τῆς ὁκτωήχου»), *Καὶ νῦν*, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον αὐτοῦ (ἡ ἐν Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ τὸ σταυροθεοτοκίον)· εἰ δ΄ ἄλλως *Δόξα*, *Καὶ νῦν*, τὸ θεοτοκίον (ἡ σταυροθεοτοκίον) τῆς Παρακλητικῆς.

§27. **Ἀπολυτικά τέλους**. Μετὰ ταῦτα «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», (χωρὶς Ἀμὴν) τρισάγιον κ.λπ., «*Ὅτι σοῦ ἔστιν*». Ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ (§9), ἀλλὰ θεοτοκίον λέγομεν ἐκ τῶν εἰδικῶν διὰ τὸ τέλος τοῦ καθημερινοῦ ὄρθρου θεοτοκίων (ὄρα ἐν τέλει τοῦ Ὡρολογίου τὰ ψαλλόμενα θεοτοκία εἰς ἕκαστον ἦχον ἐν ὄλῳ τῷ ἐνιαυτῷ). Τὸ θεοτοκίον εἶναι πάντοτε ὁμόηχον μὲ τὸ πρὸ αὐτοῦ ψαλλόμενον ἀπολυτικίον. Εἴτα ἡ ἑκτενὴς δέησις καὶ ἡ μεγάλη ἀπόλυσις (ἂν θὰ τελεσθῇ λειτουργία, ταῦτα ἐν ταῖς ἐνορίαις συνήθως λέγονται μυστικῶς, ἐνῷ ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰῶν ἡ—ἐν ἑορτίῳ ὄρθρῳ—ἡ μεγάλη δοξολογία).

§28. Μὴ τελουμένης τυχὸν λειτουργίας εὐθὺς μετὰ τὰ ἀπολυτικά [συνάπτεται ἡ α΄ ὥρα καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν αὐτῆς] ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἴτα (ἐκφώνως) ἡ ἑκτενὴς δέησις καὶ ἡ μεγάλη ἀπόλυσις ὡς ἐν §10.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

§29. Ἀντίφωνα τὰ καλούμενα «τῶν καθημερινῶν» ἡ «συνήθη» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37, καὶ Τυπ. Διάταξις καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας §3).

Ἀντίφωνον α΄ (ψαλμὸς 91)

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματι σου, ὕψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἑλὸς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β' (ψαλμὸς 92)

**Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο
Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.**

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἢ τις οὐ σαλευθήσεται.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου...

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου...

Δόξα. Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου...

Καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

Ἀντίφωνον γ' (ψαλμὸς 94)

(Ἡ ἔξοδος ἐκ τοῦ ἰ. βήματος γίνεται ψαλλομένου τοῦ γ' ἀντιφώνου.)

**Λεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρι ἡμῶν.**

*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
ἀλληλούια.*

**Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλ-
μοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις...

**Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων
αὐτοῦ εἰσιν, ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν
καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλασαν.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

**Εἰσοδικόν· «Λεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι ἀλλη-
λούια».**

[Ἐν τὰ ἀντίφωνα ταῦτα χρησιμοποιοῦν ἐν Κυριακῇ, εἶναι δυνατόν
(κατὰ τὸ κρατοῦν ἔθος) εἰς μὲν τὸ β' ἀντίφωνον νὰ ψαλῇ τὸ ἐφύμνιον
«Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς», εἰς δὲ τὸ γ' ἀντίφωνον νὰ ψαλῇ ὡς ἐφύμνιον
τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν ψαλμικῶν στίχων ἀμετακινήτων δια-
μενόντων.]

**Μετὰ τὴν εἰσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ἢ
τοῦ ἁγίου τοῦ Μηναίου (ἐὰν δικαιоῦται, κατὰ τὴν §9), καὶ τοῦ ἁγίου
τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον [τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος καὶ] τὸ «Προσ-
τασία τῶν χριστιανῶν» (ἡ τὸ τῆς περιόδου).**

§30. Τὸ τρισάγιον. Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, ὡς
ὀρίζονται εἰς τὸ Τυπικόν. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοι-

νωνικὸν τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» τὸ «Εἶδομεν τὸ φῶς», μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν «Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...» ψάλλεται ὁ ἀρχαῖος ὕμνος «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου Κύριε, ὅπως ὁμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν, τῶν ἁγίων ἀθανάτων καὶ ἀχράντων σου μυστηρίων· στήριζον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾷν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλοῦα, ἀλληλοῦα, ἀλληλοῦα».

[Τὸ «Πληρωθήτω» ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν ἐν πάσῃ λειτουργίᾳ, τελείᾳ ἢ προηγιασμένη, πλὴν τῆς Μ. Πέμπτης (ὅτε ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ «Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ»), τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καὶ ὅλης τῆς διακαινησίμου ἐβομάδος (ὅτε ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη»)].

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» ἐκ γ', «Εὐλογία Κυρίου», ἡ μεγάλη ἀπόλυσις καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

2) ΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗΣ

§31. Ὅσακις ἐν Σαββάτῳ συμπάλλεται Παρακλητικῇ, αἱ ἀκολουθίαι τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου δυνατὸν νὰ λάβουν δύο μορφάς. Εἰδοποιοὺς διαφορὰ αὐτῶν εἶναι ὅτι εἰς μὲν τὴν μίαν ἐν τῷ ὄρθρῳ ψάλλεται «Θεὸς Κύριος», εἰς δὲ τὴν ἑτέραν ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται τὸ τριπλοῦν «Ἀλληλοῦα». Ἀναλόγως ἐπηρεάζονται καὶ τὰ μεταβλητὰ στοιχεῖα τῆς λειτουργίας, κυρίως ἀπολυτικά καὶ κοιντάκια. Ἐν Σαββάτῳ ἐὰν ἡ τοῦ Μηναίου ἀκολουθία ἔχῃ ἔστω καὶ ἐν δοξαστικόν, ψάλλεται «Θεὸς Κύριος», ἐνῶ ἀν' ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου στερῆται δοξαστικοῦ, ψάλλεται «Ἀλληλοῦα». Κατωτέρω παρατίθεται τὸ βασικὸν διάγραμμα ἐκατέρας περιπτώσεως πρὸς εὐχερῇ διάκρισιν καὶ ὀρθὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀκολουθίας. Τὰ δὲ ὑπόλοιπα τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ Σαββάτου, εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, ψάλλονται ὡς διευτυπώθησαν ἐν ταῖς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίαις (§§2-30)· πλὴν πρὸ τοῦ ὄρθρου ἀναγινώσκεται τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ.

Α'. Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ «Θεὸς Κύριος»

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

§32. **Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.** [Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ἀναγινώσκεται τὸ τη' κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.] Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τρία δεσποτικά ἢ νεκρώσιμα στιχηρά τῆς Παρακλητικῆς (τὰ τυχόν

εὐρισκόμενα μαρτυρικά παραλείπονται) καὶ ἕτερα τρία τοῦ Μηναίου. Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχῃ τρία δοξαστικά ἢ δύο ἀκολουθίας ἀγίων, ψάλλονται τὰ στιχηρὰ τοῦ Μηναίου εἰς 6 [ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐνίοτε ὅλα τὰ νεκρώσιμα ἐσπερινοῦ καὶ ὄρθρου καταλιμπάνονται]. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν, τὸ πρῶτον θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ληγοῦσης ἐβδομάδος ἐκ τῆς Παρακλητικῆς. Εἵσοδος δὲν γίνεται. Τὸ «Φῶς ἱλαρόν» χῦμα κ.τ.λ..

§33. **Ἀπόστιχα** τὰ τῆς Παρακλητικῆς, μαρτυρικά τρία καὶ νεκρώσιμον ἓν [εἰς τοὺς πλαγίους ἤχους λέγονται τὰ μαρτυρικά ἃ τινα εὐρίσκονται ὡς στιχηρὰ εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», καὶ εἴτα τὸ πρῶτον ἐκ τῶν ὑπαρχόντων δύο νεκρωσίων]. Λέγονται δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὸ δὲ β' μετὰ στίχου «Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ», τὸ γ' μετὰ τοῦ «Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθανμάστωσεν ὁ Κύριος», τὸ δὲ νεκρώσιμον μετὰ στίχου «Μακάριοι οὗς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε». Δόξα, τὸ ἐν τῷ Μηναίῳ ἰδιόμελον, ἐὰν ὑπάρχῃ, Καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ ὁμόηχον θεοτοκίον. Εἰ δ' ἄλλως, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς.

§34. Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχῃ εἰς τὸν στίχον τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ ἄλλο ἰδιόμελον πρὸ τοῦ δοξαστικοῦ, καταλιμπάνεται τὸ νεκρώσιμον καὶ ψάλλεται τὸ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ οἰκείου στίχου. Ἐπίσης συχνάκις παραλείπονται τὰ νεκρώσιμα, ἂν ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου δὲν ἔχῃ σταυροθεοτοκία, ἐνῶ καταλιμπάνονται ὅπωςδὴποτε τὰ νεκρώσιμα (καὶ ὁ νεκρώσιμος κανών), ἂν ἐν τῷ ὄρθρῳ πρόκειται νὰ ψαλῇ μεγάλη δοξολογία.

§35. **Τὸ ἀπολυτίκιον** (ἢ τὰ ἀπολυτίκια, κατὰ τὰ ἐν §9 σημειωθέντα) τοῦ Μηναίου, καὶ θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν πρώτων (τῶν «ἀναστασίμων» θεοτοκίων).

Ο ΟΡΘΟΣ

§36. **Τῷ Σαββάτῳ πρωί**, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια· ἂν ψάλλεται ἓν μόνον ἀπολυτίκιον, λέγεται δις μετὰ τοῦ Δόξα, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον. [Τὰ καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου ις' καὶ ις' (εἰς στάσεις γ')]. Τὰ ὑμνολογικὰ καθίσματα ὡς ἐν τῇ Παρακλητικῇ. Τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια δὲν λέγονται. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

§37. **Κανόνες** οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Ἐὰν ἐν τῷ Μηναίῳ εὐρίσκονται δύο κανόνες, λέγεται ὁ πρῶτος τῆς

Παρακλητικῆς καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. [Κατὰ τὴν παλαιὰν τάξιν (Τ.Μ.Ε., Τυπικὸν Τριωδίου §§27 καὶ 34) πρῶτος λέγεται ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου καὶ εἶτα οἱ τῆς Παρακλητικῆς (ἢ οἱ δύο τοῦ Μηναίου καὶ εἶτα ὁ πρῶτος τῆς Παρακλητικῆς).] Εἰς ἐκάστην ᾠδὴν ὁ α΄ κανὼν μετὰ τοῦ εἰρμοῦ αὐτοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ κανόνες ἄνευ εἰρμοῦ.

§38. **Προϋμνία τῶν τροπαρίων** (βλέπε καὶ §19). Εἰς τὰ μαρτυρικὰ καὶ τὰ τῶν ἁγίων ἐν γένει «*Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*», εἰς δὲ τὰ θεοτοκία «*Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*». Εἰς τὸ νεκρώσιμον τροπάριον (τοῦ α΄ κανόνος τῆς Παρακλητικῆς) «*Μακάριοι οὗς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε*». Εἰς τὸ α΄ τροπάριον τοῦ νεκρωσίμου κανόνος «*Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου ἀνάπαισον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου*», εἰς δὲ τὸ β΄ τροπάριον αὐτοῦ «*Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται*» [ἂν ἀπαιτηθῇ στίχος εἰς τὸ γ΄ τροπάριον, «*Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν*»]. Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια τοῦ τελευταίου κανόνος ἐκάστης ᾠδῆς ἀπαραιτήτως *Δόξα, Καὶ νῦν* (εἰς τὴν ἡ΄ ἀντὶ τοῦ Δόξα λέγομεν τὸ «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα...*»).

§39. Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῶν ᾠδῶν γ΄, ς΄, η΄ καὶ θ΄ τοῦ τελευταίου κανόνος, ὡς προεγράφη (§§21-23). Μεσῳδία καθίσματα τὰ τοῦ Μηναίου. Κοντάκιον καὶ οἶκος τὰ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχουν, εἰ δὲ μή, τὸ μαρτυρικὸν τοῦ Σαββάτου «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Στιχολογοῦμεν «*Τὴν τιμιωτέραν*».

§40. **Ἐξαποστειλάρια** πρῶτον τὸ τοῦ Σαββάτου «*Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις*» ἢ «*Ὁ ἐν ἁγίοις μόνος*» (Παρακλητική, Σάββατον α΄ ἡχου, ἢ ἐν τέλει αὐτῆς, εἰς τὰ ἐξαποστειλάρια τῆς ὅλης ἐβδομάδος), εἶτα τὰ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχουν, εἰ δὲ μή, τὰ λοιπὰ τοῦ Σαββάτου «*Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα*» ἢ «*Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων*».

§41. Ἐὰν τὸ Μηναῖον ὀρίξῃ μεγάλην δοξολογίαν, ψάλλονται οἱ αἵνοι τοῦ Μηναίου εἰς 4 μετὰ τοῦ δοξαστικοῦ καὶ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν· δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπολυτίκιον ὡς ἐν §43.

§42. Μὴ λεγομένης μεγάλης δοξολογίας, ψάλλονται, ἐὰν ὑπάρχουν, οἱ αἵνοι τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ *Δόξα, Καὶ νῦν*, αὐτῶν· εἰ δὲ μή, ἀναγινώσκονται οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν μετὰ ἀπλοῦν *Δόξα, Καὶ νῦν*. Εἶτα «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Εἰς τὰ ἀπόστιχα ψάλλονται τὰ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ἔχῃ· εἰ δ' ἄλλως, λέγονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς μαρτυρικά 3 (ἐὰν ὑπάρχουν 4 μαρτυρικά, καταλιμπάνομεν

τὸ α', ἀλλ' εἰς τὸν βαρὺν ἦχον καταλιμπάνομεν τὸ δ'), καὶ ἐν νεκρώσιμον ἰδιόμελον. *Δόξα, Καὶ νῦν*, τὰ τοῦ Μηναίου, ἂν ὑπάρχουν· εἰ δὲ μή, *Δόξα, Καὶ νῦν*, τὸ θεοτοκίον τὸ μετὰ τὰ μαρτυρικὰ τῆς Παρακλητικῆς. Τὰ δὲ νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ Θεοφάνους παραλείπονται.

§43. **Ἀπολυτίκιον τέλους** (ἡ ἀπολυτικά) ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ (§37), ἀλλὰ θεοτοκίον ὁμόηχον τὸ διὰ τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου τοῦ Σαββάτου (πρβλ. §27). "Ἄν ὁμως ἐψάλη δοξολογία μεγάλη, τὸ ὁμόηχον α' θεοτοκίον. [Μὴ τελουμένης θείας λειτουργίας, μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ὡς ἐν §28.]

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

§44. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ καλούμενα «τῶν καθημερινῶν» ἢ «συνήθη» (βλέπε §29). Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον (ἢ τὰ ἀπολυτικά) τοῦ Μηναίου, καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τοῦ Σαββάτου «Ὡς ἀπαρχάς»· κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἁλληλοῦια*». Ἐὰν ὁμως ἐψάλη δοξολογία μεγάλη, κοντάκιον «*Προστασία τῶν χριστιανῶν*» (ἢ τὸ τῆς περιόδου), κοινωνικὸν τὸ προσιδιάζον εἰς τὸν τιμώμενον ἅγιον. Τὰ δὲ λοιπὰ πάντα ὡς προεγράφησαν (§§29-30).

Β'. Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ «Ἀλληλοῦια»

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

§45. **Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας**. [Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ἀναγινώσκεται τὸ ιη' κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.] Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ τρία μαρτυρικὰ τῆς Παρακλητικῆς (εἰς τοὺς κυρίους ἦχους τὰ μαρτυρικὰ κεῖνται ὡς ἀπόστιχα) καὶ ἕτερα τρία τοῦ Μηναίου. *Δόξα, Καὶ νῦν*, τὸ πρῶτον θεοτοκίον τοῦ ἦχου τῆς ληγούσης ἐβδομάδος ἐκ τῆς Παρακλητικῆς. Ἄνευ εἰσόδου, «*Φῶς ἱλαρὸν*» χῦμα κ.τ.λ.. Ἀπόστιχα ἐκ τῆς Παρακλητικῆς, ἢ τοι μαρτυρικὸν τοῦ ἦχου ἕν, καὶ δύο νεκρώσιμα μετὰ στίχων «*Μακάριοι οἳς ἐξελέξω καὶ προσελάβον, Κύριε*», καὶ «*Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται*» (εἰς τοὺς κυρίους ἦχους μαρτυρικὸν λέγεται τὸ εὐρισκόμενον εἰς τὰ ἀπόστιχα τῆς Πέμπτης ἐσπέρας, τὸ δὲ μὴ ὑπάρχον δεύτερον νεκρώσιμον ἀναπληροῦται διὰ τοῦ εὐρισκομένου εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὰ μαρτυρικὰ ἀπόστιχα). *Δόξα, Καὶ νῦν*, τὸ μετὰ τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ θεο-

τοκίον τῆς Παρακλητικῆς. Ἀπολυτίκια τὰ τοῦ Σαββάτου «*Ἀπόστολοι μάρτυρες*», *Δόξα*, «*Μνήσθητι, Κύριε*», *Καὶ νῦν*, «*Μήτηρ ἀγία*».

§46. Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχη δύο ἀκολουθίας ἁγίων, εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ψάλλονται μόνα τὰ στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μηναιίου· *Δόξα*, *Καὶ νῦν*, τὸ θεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς. Ἀπόστιχα τὰ 3 μαρτυρικά τοῦ ἡχου –ἐφόσον δὲν ἐνάλησαν εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*»– καὶ ἔν νεκρώσιμον μετὰ τῶν οἰκείων στίχων (βλ. §33), *Δόξα*, *Καὶ νῦν*, τὸ θεοτοκίον τῶν ἀποστίχων τῆς Παρακλητικῆς. Ἀπολυτίκια τὰ τοῦ Σαββάτου, ὡς ἀνωτέρω (§45).

Ο ΟΡΘΟΣ

§47. **Τῷ Σαββάτῳ προί**, ἀντὶ τοῦ «*Θεὸς Κύριος*» ψάλλεται εἰς ἡχον β' τὸ τριπλοῦν «*Ἀλληλούια*» τετράκις μετὰ τῶν νεκρωσίων στίχων αὐτοῦ (βλέπε εἰς τὸ Ἑγκόλπιον τοῦ ἀναγνώστου). Τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῳ. Μετὰ [τὴν στιχολογίαν τοῦ ις' καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου] ψάλλονται 3 καθίσματα μαρτυρικά τοῦ ἡχου, *Δόξα*, ἔν νεκρώσιμον, *Καὶ νῦν*, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Εἴτα [στιχολογεῖται τὸ ιζ' κάθισμα ὁ «ἄμωμος» εἰς στάσεις β' καὶ] ψάλλονται τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἱερεὺς μνημονεύει τῶν κεκοιμημένων ὡς καὶ ἐν τοῖς Ψυχοσαββάτοις, καὶ ἀκολούθως ψάλλεται τὸ νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἡχου «*Ἀνάπασσον, σωτὴρ ἡμῶν*», *Δόξα*, τὸ τέλος αὐτοῦ, *Καὶ νῦν*, «*Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατεῖλας*». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

§48. Κανόνες, προύμνια εἰς τὰ τροπάρια καὶ οἱ ἀντὶ καταβασιδῶν εἵρμοι ὡς προεγράφησαν (§§37-39). Μεσώδια καθίσματα τὰ τοῦ Μηναιίου. Κοντάκιον τοῦ Μηναιίου, ἐὰν ὑπάρχη, εἰ δὲ μή, τὸ μαρτυρικὸν τοῦ Σαββάτου «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*» καὶ τὸ νεκρώσιμον «*Μετὰ τῶν ἁγίων*». Τὸ συναξάριον τοῦ Μηναιίου. Στιχολογοῦμεν «*Τὴν τιμωτέραν*».

§49. **Ἐξαποστειλάρια** τὰ τοῦ Μηναιίου, ἂν ὑπάρχουν· εἰ δὲ μή, τὸ ἔξαποστειλάριον τοῦ Σαββάτου «*Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Ἡμεῖς ἐν σοὶ κανχόμεθα*» ἢ «*Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων*».

§50. **Αἵνοι**. Ψάλλεται τὸ «*Πᾶσα πνοή*» καὶ λέγονται τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ ἡχου, *Δόξα*, *Καὶ νῦν*, εὐθὺς τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Ἀπόστιχα τὰ νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ Θεοφάνους μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν, ὡς ἐν τῇ Παρακλητικῇ. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῳ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

§51. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ καλούμενα «τῶν καθημερινῶν» ἢ «συνήθη» (βλέπε §29). Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὰ ἀπολυτικά «*Ἀπόστολοι μάρτυρες*», «*Μνήσθητι, Κύριε*» καὶ τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, καὶ κοντάκια [Δόξα,] «*Μετὰ τῶν ἁγίων*», [Καὶ νῦν,] «*Ὡς ἀπαρχάς*». Κοινωνικὸν «*Μακάριοι οἱς ἐξελέξω*».

**3) ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ
ΤΩΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΩΝ
ΚΑΙ ΜΕΘΕΟΡΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΩΝ**

§52. Τὰ μὲν προεόρτια τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν εἶναι συνήθως μία ἡμέρα (ἀλλὰ τὰ προεόρτια τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων εἶναι 5 καὶ 4 ἡμέραι ἀντιστοίχως), τὰ δὲ μεθέορτα ἐκτείνονται ἀπὸ μίαν ἕως ὀκτὼ ἡμέρας. Εἰδικὴ περίπτωσις μεθεόρτων εἶναι ἡ πασχάλιος περίοδος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἡ τάξις τῶν ἀκολουθιῶν τῶν ἀπλῶν καθημερινῶν μὲ προεόρτια ἢ μεθέορτα, ἄνευ μνήμης ἑορταζομένου ἁγίου, ὁμοιάζει κατὰ βάσιν μὲ τὴν προεκτεθεῖσαν τάξιν τῶν καθημερινῶν μετὰ Παρακλητικῆς (§§2-30), μὲ τὴν σημαντικὴν ὅμως διαφορὰν ὅτι ἡ Παρακλητικὴ ἐν ταῖς καθημεριναῖς σχολάζει (πλὴν τῶν Κυριακῶν) καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς προεορτίου ἢ μεθεόρτου ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου (ἢ τοῦ Πεντηκοσταρίου). Διὰ τοῦτο εἰδικῶς αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Σαββάτου ψάλλονται ὅπως ἀκριβῶς καὶ τῶν λοιπῶν καθημερινῶν. Μετὰ τῆς προεορτίου ἢ μεθεόρτου ἀκολουθίας συμπύλλεται καὶ ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ ἅγιος τῆς ἡμέρας. Ἐνταῦθα παρατίθενται αἱ σημαντικώτεραι διατάξεις τῶν περιπτώσεων αὐτῶν (πλὴν τῶν ἀποδόσεων), κυρίως εἰς τὰ σημεῖα ὅπου διαφέρουν ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν ἀκολουθιῶν μετὰ Παρακλητικῆς· ὡς βάσις λαμβάνονται αἱ τοῦ Μηναίου περιπτώσεις, ἀλλὰ πολλαὶ διατάξεις ἰσχύουν καὶ διὰ τὸ Πεντηκοστάριον.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

§53. Μετὰ τὸν προοιμιακόν, μόνον εἰς τὴν πρώτην μεθέορτον ἡμέραν ἀφ' ἑσπέρας τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν δὲν στιχολογεῖται τὸ ἐνδιάτακτον κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου· εἰς τὰς λοιπὰς μεθέορτους ὅμως καὶ εἰς τὰς προεορτίους στιχολογεῖται. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» στιχηρὰ προεόρτια (ἢ μεθέορτα) 3 καὶ τοῦ ἁγίου ἕτερα 3. Ἐὰν ὑπάρχουν δύο ἅγιοι μὲ ἰδιαίτεραν ἕκαστος ἀκολουθίαν,

ψάλλονται καὶ τὰ ἕξ στιχηρὰ αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δόξα, τοῦ ἁγίου, ἂν ὑπάρχη, Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον (ἢ μεθέορτον) ἰδιόμελον· ἄλλως Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον (ἢ μεθέορτον). Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας δὲν λέγεται τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

§54. Ἐάν ὁ ἅγιος τοῦ Μηναίου εἶναι ἐπισήμως ἐορταζόμενος ἢ ἂν πρόκειται νὰ ψαλῇ μέγα προκείμενον ἢ ἂν τελεῖται ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς, γίνεται εἴσοδος ὡς συνήθως· εἰς τὰς λοιπὰς καθημερινὰς εἴσοδος δὲν γίνεται. Ἀπόστιχα τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα (ἢ τὰ τοῦ ἁγίου) μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δόξα, (τοῦ ἁγίου, ἂν ὑπάρχη,) Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον (ἢ μεθέορτον) ἰδιόμελον.

§55. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου, ἂν δικαιούται (§9), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον (ἢ τὸ τῆς τυχούσης ἐορτῆς). Ἐν τοῖς προεορτίοις τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων, τὸ προεόρτιον, Δόξα, τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν, πάλιν τὸ προεόρτιον. Ἐὰν ὑπάρχουν δύο ἅγιοι δικαιούμενοι ἕκαστος ἀπολυτικίου, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ α΄, Δόξα, τὸ τοῦ β΄, Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἐορτῆς. Ἐὰν ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου στερεῖται δοξαστικοῦ, ψάλλεται τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἢ τὸ τῆς ἐορτῆς **ἁπαξ**. Ἡ συνήθης μεγάλη ἀπόλυσις ἄνευ ἰδιαίτερου χαρακτηριστικοῦ κατὰ τὰς προεορτίους ἡμέρας· κατὰ τὰς μεθεορτους ὁμως ἡμέρας λέγεται μετὰ τοῦ οἰκείου χαρακτηριστικοῦ τῆς ἐορτῆς.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

[§56. **Ἀπόδειπνον** τὸ μικρόν (§11), ἀλλὰ μετὰ τὸ τελευταῖον τρισάγιον κ.λπ., λέγεται τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς τυχούσης ἐορτῆς κοντάκιον.]

§57. **Μεσονυκτικὸν** τὸ καθ' ἡμέραν (ἢ τὸ τοῦ Σαββάτου) ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Ἀντὶ τῶν τροπαρίων «*Ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται*» κ.λπ. (ἢ ἐν Σαββάτῳ ἀντὶ τῶν «*Ἄκτιστε φύσις*» κ.λπ.) λέγεται τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον (ἢ τὸ τῆς ἐορτῆς), ἀντὶ δὲ τῶν τροπαρίων «*Μνήσθητι, Κύριε*» τὸ προεόρτιον κοντάκιον (ἢ τὸ τῆς ἐορτῆς).

Ο ΟΡΘΟΣ

§58. Μετὰ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» (ὃ περ λέγεται καὶ εἰς τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα Σάββατα), τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ Μηναίου (ἐὰν

δικαιοῦται, §9), *Δόξα*, τὸ αὐτό, *Καὶ νῦν*, τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς ἐορτῆς (ἐὰν ἔχωμεν ἀπολυτικά δύο ἁγίων, ὡς ἐν §55). Ἐὰν ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐν τῷ Μηναίῳ ἁγίου στερῇται δοξαστικοῦ, ψάλλεται μόνον τὸ προεόρτιον ἀπολυτικόν (ἢ τὸ τῆς ἐορτῆς) **ἐκ δευτέρου**. [Στιχολογοῦνται δύο καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου.] Καθίσματα ὑμνολογικά τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ προεόρτια (ἢ μεθέορτα) δις ἕκαστον (μετὰ τοῦ *Δόξα, Καὶ νῦν*). Ἄν ἔχη ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου καθίσματα, ψάλλονται ταῦτα ἐπισφραγιζόμενα μὲ τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

§59. **Κανόνες** ὁ προεόρτιος (ἢ ὁ τῆς ἐορτῆς), καὶ τοῦ ἁγίου (ἢ τῶν ἁγίων) τοῦ Μηναίου [προϋμνία τῶν τροπαρίων βλέπε εἰς §19]. Ἐὰν ἡ ἐορτὴ ἔχη δύο κανόνas, ἐν τοῖς μεθεόρτοις λέγομεν ἀνὰ ἓνα καθ' ἑκάστην ἐναλλάξ. Μεσώδια καθίσματα τὰ τοῦ Μηναίου. Ἐὰν ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ ἅγιος εἶναι ἐπισήμως ἐορταζόμενος (μετὰ Εὐαγγελίου εἰς τὸν ὄρθρον καὶ δοξολογίας μεγάλης), λέγονται αἱ κατὰ τὸ Τυπικὸν καταβασαίαι τῆς περιόδου. Εἰ δ' ἄλλως δὲν λέγονται καταβασαίαι, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῶν ᾠδῶν γ', ζ', η' καὶ θ' τοῦ τελευταίου κανόνος, ὡς προεγράφη (§§21-23). Κοντάκιον (καὶ οἶκος) τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχη· εἰ δὲ μή, τὸ προεόρτιον κοντάκιον ἢ τὸ τῆς ἐορτῆς. Στιχολογοῦμεν *«Τὴν τιμωτέραν»*.

§60. **Ἐξαποστειλάρια** τοῦ ἁγίου (ἢ τῶν ἁγίων), ἐὰν ἔχη, καὶ προεόρτιον (ἢ μεθέορτον)· εἰ δὲ μή, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον ἐκ δευτέρου. Ἐν τοῖς προεορτίοις τῶν Χριστουγέννων λέγεται τὸ προεόρτιον, τὸ τοῦ ἁγίου, καὶ εἴτα ἕτερον προεόρτιον. Ἐὰν δὲν ὑπάρχη μεθέορτον ἐξαποστειλάριον, λέγεται τὸ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἐορτῆς.

§61. Ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, ψάλλεται τὸ *«Πᾶσα πνοή»* κ.λπ., τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου εἰς 4, *Δόξα*, τοῦ ἁγίου, *Καὶ νῦν*, προεόρτιον ἢ μεθέορτον· δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτικά τοῦ ἁγίου (ἢ τῶν ἁγίων) καὶ τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἐορτῆς (§55).

§62. Μὴ λεγομένης μεγάλης δοξολογίας, ψάλλονται οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ ὑπάρχοντες αἶνοι μετὰ τοῦ *Δόξα, Καὶ νῦν*, αὐτῶν· ἐὰν ὁμοῦς δὲν ὑπάρχουν αἶνοι, λέγονται μόνον οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν μὲ ἀπλοῦν *Δόξα, Καὶ νῦν*. Εἴτα *«Σοὶ δόξα πρέπει»* καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Ἀπόστιχα προεόρτια ἢ μεθέορτα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, *Δόξα*, τοῦ ἁγίου, ἂν ὑπάρχη, *Καὶ νῦν*, προεόρτιον ἢ μεθέορτον· εἰ δ' ἄλλως, *Δόξα, Καὶ νῦν*, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον. Ἀπολυτικόν (τοῦ ἁγίου, ἂν δικαιоῦται καὶ) τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἐορτῆς. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ (§55). [Μὴ τελουμένης θείας λειτουργίας μετὰ τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν §28.]

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

§63. Ἐν προεορτίῳ περιόδῳ ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη «τῶν καθημερινῶν». Ἐν μεθεόρτῳ περιόδῳ τὰ ἀντίφωνα τῆς προλαβούσης ἑορτῆς (ἢ πάλιν τὰ «τῶν καθημερινῶν»), ἀλλὰ εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...*» μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἰσοδὸν ἀπολυτικά τὸ προεόρτιον (ἢ τῆς ἑορτῆς), τοῦ ἁγίου (ἢ τῶν ἁγίων) τῆς ἡμέρας, ἂν δικαιούται, καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς. Τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας ἢ τὰ ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ ὀριζόμενα. «*Ἄξιον ἐστίν*». Ἐὰν ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας εἶναι ἑορταζόμενος, ψάλλεται τὸ κοινωνικὸν αὐτοῦ, εἰ δ' ἄλλως τὸ τῆς ἡμέρας (ἐν Σαββάτῳ «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*») [μόνον εἰς τὰ μεθεόρτα δυνατόν νὰ ψαλῇ καὶ τὸ κοινωνικὸν τῆς προλαβούσης ἑορτῆς]. «*Εἶδομεν τὸ φῶς*». «*Πληρώθῃτω*». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

4) ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΙ ΤΥΠΙΚΑ

§64. Εἰς ἐκάστην λειτουργίαν ψάλλονται ἐν ἀρχῇ ἢ τρία ἀντίφωνα ἢ τὰ τυπικά μετὰ τῶν μακαρισμῶν. Τὸ Τ.Μ.Ε. ὀρίζει τὰ ἀρχαῖα ἢ «συνήθη» ἀντίφωνα διὰ πάσας τὰς ἀπλᾶς καθημερινάς (βλ. καὶ ἐνταῦθα §29)· διὰ δὲ τὰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἑορτὰς ὀρίζει ἀπαραιτήτως τὰ εἰδικὰ αὐτῶν ἀντίφωνα, ἐνῶ διὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς μνήμας ἁγίων τὰ τυπικά (ψαλμοὶ ρβ' καὶ ρμε') μετὰ τροπαρίων εἰς τοὺς μακαρισμοὺς, ἀλλ' εἰς τὰς περισσοτέρας ἐνορίας προτιμῶνται ἀντὶ τῶν τυπικῶν τὰ ἀντίφωνα ὡς ἐναρμονιζόμενα καλότερον μὲ τὴν δομὴν τῆς λειτουργίας καὶ χάριν συντομίας.

§65. **Ἀντίφωνα** εἶναι κυρίως οἱ ψαλμικοὶ στίχοι, καὶ ὄχι μόνον τῶν τὰ ἐφύμνια· ἐπομένως ἀπαραιτήτως εἰς ἕκαστον ἀντίφωνον πρέπει νὰ λέγωνται οἱ στίχοι αὐτοῦ. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα δύνανται νὰ ψάλλωνται καὶ ἐν Κυριακῇ (κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν) ἢ ἐν μνήμῃ ἁγίου. Ἐκαστον ἀντίφωνον πρέπει νὰ κατακλείεται μὲ *Δόξα, Καὶ νῦν*, τὸ δὲ ἐφύμνιον τοῦ γ' ἀντιφώνου τῶν καθημερινῶν πρέπει νὰ ἔχῃ περιεχόμενον δεσποτικὸν διὰ τὸν ἐν τῇ μορφῇ τοῦ Εὐαγγελίου εἰσερχόμενον Κύριον, καὶ νὰ μὴ εἶναι ἀναφερόμενον εἰς ἁγίους (πρβλ. Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37). (Διὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ἄχρι τῆς ἀποδόσεως ὅρα ἐνταῦθα §63.)

§66. **Τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ** δύνανται νὰ λέγωνται καὶ ἐν καθημερινῇ, κατὰ τὴν μοναστηριακὴν τάξιν καὶ τὴν Παρακλητικὴν, καὶ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐν αἷς ἀπαιτήτως λέγονται ἀντίφωνα· ἀλλ' εἰς τὰς ἀποδόσεις αὐτῶν δύνανται νὰ ψαλοῦν τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν μακαρισμῶν. Εἰς τοὺς μακαρισμοὺς συνάπτονται τροπάρια ὡς ἐξῆς. 1— Ἐν ταῖς καθημεριναῖς τὰ 6 τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς. 2— Ἐν ἑορτῇ ἡ μνήμῃ ἁγίου, ἐκτὸς Κυριακῆς, ἢ γ' καὶ ἡ ζ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος εἰς 8· ἂν ὑπάρχουν δύο κανόνες, ἢ γ' ᾠδὴ τοῦ α' κανόνος καὶ ἡ ζ' ᾠδὴ τοῦ β'. 3— Εἰς τὰς ἀπλᾶς Κυριακὰς τὰ 8 ἀναστάσιμα τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς. 4— Εἰς Κυριακὴν μετὰ ἑορτῆς ἢ μεθέορτον ἢ μετὰ μνήμης ἁγίου 4 ἀναστάσιμα τροπάρια ἐκ τῆς Παρακλητικῆς καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τῆς ἑορτῆς ἢ τοῦ ἁγίου· ἂν ἡ ἑορτὴ ἢ ὁ ἅγιος ἔχη δύο κανόνας, 4 τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς, [4 ἐκ τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ α'] καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος. 5— Ἐν Κυριακῇ μεθεόρτῳ ἢ Τριωδίου ἢ Πεντηκοσταρίου μετὰ μνήμης ἁγίου, 4 τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς, 4 ἐκ τῆς γ' ᾠδῆς τῆς ἑορτῆς καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ ἁγίου. Εἰδικώτεροι διατάξεις ἀναφέρονται εἰς τὸ Τ.Μ.Ε. δι' ἐκάστην περίπτωσιν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΚΟΙΝΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΑΣ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

Σημείωσις. Ὅπου ὑπάρχει τὸ σύμβολον (...), τίθεται τὸ ὄνομα τοῦ τιμωμένου ἁγίου.

Εἰς ἀπόστολον, ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε (...), πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

(*Εἰάν εἶναι εὐαγγελιστής, προστίθεται*.) Ἀπόστολε ἅγιε καὶ εὐαγγελιστὰ (...), πρέσβευε...

Εἰς ἀποστόλους, ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς προφήτην ἢ δίκαιον, ἦχος β'.

Τοῦ προφήτου σου [(ἡ) Τοῦ δικαίου σου] (...), τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς μνήμην μάρτυρος, ἡχος δ΄.*Ταχὺ προκατάλαβε.*

Ὁ μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς μνήμην μαρτύρων, ἡχος δ΄.*Ταχὺ προκατάλαβε.*

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον, ἡχος α΄.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὁδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Εἰς μνήμην γυναικὸς μάρτυρος,**ἡχος δ΄ ἢ πλ. δ΄.**

Ἡ ἁμνάς σου Ἰησοῦ, κρᾶζει μεγάλη τῇ φωνῇ· σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί, ἀλλ’ ὡς θυσίαν ἁμωμον προσδέχου, τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι· αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ἱεράρχην μάρτυρα,**ἡχος δ΄.**

Καὶ τρόπων μέτοχος καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, ἱερομάρτυς (...), πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ἱεράρχην μάρτυρα ἀποστολικὸν πατέρα,**ἡχος δ΄.**

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεῖς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἦντλησας ἐκ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ

ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, ἱερομάρτυς (...)· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἰς ἱεράρχην ὄσιον,
ἥχος δ'.**

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, πάτερ ἱεράρχα (...), πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἰς ἱεράρχην, ὄσιον, διδάσκαλον ἡ ὁμολογητήν,
ἥχος πλ. δ'.**

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, ἀρχιερέων [(ἡ) τῶν μοναζόντων] θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, (...) [ἡ] (πάτερ) σοφέ, ταῖς διδασκαίς σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ὄσιον, ἥχος α'.
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε πατήρ ἡμῶν (...)· νηστεία ἀγρυπνία προσευχή, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας καὶ τὰς ψυχὰς, τῶν πίστει προστρεχόντων σοι· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

**Εἰς ὁσίαν γυναῖκα,
ἥχος πλ. δ'.**

Ἐν σοὶ μήτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· δι' ὃ καὶ μετὰ ἀγγέλων συναγάζεται, ὁσία (...) τὸ πνεῦμά σου.

**Εἰς ἱεράρχας καὶ ὁσίους,
ἥχος δ'.**

Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΣΥΝΤΟΜΑ
ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΟ «ΚΑΙ ΝΥΝ»
ΕΙΣ ΜΝΗΜΑΣ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

Ταῦτα ψάλλονται εἰς τὸ Καὶ νῦν –συνήθως εἰς τὴν λιτὴν καὶ τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ, σπανίως δὲ εἰς τὸν ὄρθρον– ὕστερον ἀπὸ τὸ δοξαστικόν, ὡς ἂν ἀγομεν ἐόρτιον μνήμην ἀγίου τινός.

ᾠχος α΄.

Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία παρθένε.

ᾠχος β΄.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθην, μήτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ᾠχος γ΄.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαρροῦμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστὶ· πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

ᾠχος δ΄.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος πλ. α΄.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῇ προστασίαν καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος πλ. β΄.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε δέσποινα μετὰ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε παρθένε· αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ΄.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη μητὲρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς
δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν· Θεοτόκε πρέσβευε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι
ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΤΥΠΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ
ΚΑΙ
ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ
2026

*«Τὴν δὲ τοῦ ἡλίου ἡμέραν κοινῇ πάντες τὴν συν-
έλευσιν ποιούμεθα, ἐπειδὴ πρώτη ἐστὶν ἡμέρα ἐν ᾗ
ὁ Θεός, τὸ σκότος καὶ τὴν ὕλην τρέψας, κόσμον
ἐποίησε, καὶ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἡμέτερος σωτὴρ τῇ
αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐκ νεκρῶν ἀνέστη».*

(Ἰουστίνου Ἀπολογία Α' 67,7)

*«Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐ-
τοῦ».*

(Ψαλμ. 95,2)

*«Εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με... κηρῶσαι
ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν».*

(Λουκ. 8' 19-20. Ἑσ. ξα' 1-2)

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ				
Ημ.	Ήχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Ευαγγ. Αναγνώσματα
04	πλ. α'	Η'	Κυρ. πρὸ τῶν Φώτων (Β' Τιμ. δ' 5-8)	Κυρ. πρὸ τῶν Φώτων (Ματθ. α' 1-8)
11	πλ. β'	Θ'	Ὁσίου (Β' Κορ. δ' 6-15)	Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα (Ματθ. δ' 12-17)
18	βαρύς	Γ'	Τεραρχῶν (Εβρ. ιγ' 7-16)	Κυριακῆς ιβ' Λουκᾶ (Λκ. ιζ' 12-19)
25	πλ. δ'	ΙΑ'	Τεράρχου (Εβρ. ζ' 26 - η' 2)	Κυριακῆς ιε' Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 1-10)

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ				
Ημ.	Ήχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Ευαγγ. Αναγνώσματα
01	α'	Α'	Μάρτυρος (Ρωμ. η' 28-39)	Κυριακῆς Τελόνου καὶ Φαρισαίου (Λκ. ιη' 10-14)
08	β'	Β'	Κυριακῆς λδ' Ἐπιστολῶν (Α' Κορ. ζ' 12-20)	Κυριακῆς Ἀσώτου (Λκ. ιε' 11-32)
15	γ'	Γ'	Κυριακῆς Ἀπόκρεω (Α' Κορ. η' 8-θ' 2)	Κυριακῆς Ἀπόκρεω (Ματθ. κε' 31-46)
22	δ'	Δ'	Κυριακῆς Τυροφάγου (Ρωμ. ιγ' 11-ιδ' 4)	Κυριακῆς Τυρινῆς (Ματθ. ζ' 14-21)

ΜΑΡΤΙΟΣ				
Ημ.	Ήχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Ευαγγ. Αναγνώσματα
01	πλ. α'	Ε'	Κυριακῆς α' Νηστειῶν (Εβρ. ια' 24-26, 32-40)	Κυριακῆς α' Νηστειῶν (Ιω. α' 44-52)
08	πλ. β'	Σ'	Κυριακῆς β' Νηστειῶν (Εβρ. α' 10-β' 3)	Κυριακῆς β' Νηστειῶν (Ματθ. β' 1-12)
15	βαρύς	Ζ'	Κυριακῆς γ' Νηστειῶν (Εβρ. δ' 14-ε' 6)	Κυριακῆς γ' Νηστειῶν (Ματθ. η' 34-θ' 1)
22	πλ. δ'	Η'	Κυριακῆς δ' Νηστειῶν (Εβρ. ζ' 13-20)	Κυριακῆς δ' Νηστειῶν (Ματθ. θ' 17-31)
29	α'	Θ'	Κυριακῆς ε' Νηστειῶν (Εβρ. θ' 11-14)	Κυριακῆς ε' Νηστειῶν (Ματθ. ι' 32-45)

ΔΤΡΙΛΙΟΣ

Ημ.	Ἦχος	Ἑωθ.	Ἀποστ. Ἀναγνώσματα	Εὐαγγ. Ἀναγνώσματα
05	—	—	Κυριακῆς Βαΐων (Φιλίπ. δ' 4-9)	Κυριακῆς Βαΐων (Ἰω. ιβ' 1-18)
12	—	—	ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΑΣΧΑ (Πρξ. α' 1-8)	ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΑΣΧΑ (Ἰω. α' 1-17)
19	—	Α'	Κυριακῆς β' Πράξεων (Πρξ. ε' 12-20)	Ἑορτῆς (Ἰω. κ' 19-31)
26	β'	Δ'	Κυριακῆς γ' Πράξεων (Πρξ. ζ' 1-7)	Κυριακῆς Μυροφόρων (Μρ. ιε' 43-ιζ' 8)

ΜΑΪΟΣ

Ημ.	Ἦχος	Ἑωθ.	Ἀποστ. Ἀναγνώσματα	Εὐαγγ. Ἀναγνώσματα
03	γ'	Ε'	Κυριακῆς δ' Πράξεων (Πρξ. θ' 32-42)	Κυριακῆς Παραλύτου (Ἰω. ε' 1-15)
10	δ'	Ζ'	Κυριακῆς ε' Πράξεων (Πρξ. ια' 19-30)	Κυριακῆς Σαμαρείτιδος (Ἰω. δ' 5-42)
17	πλ. α'	Η'	Κυριακῆς ς' Πράξεων (Πρξ. ιζ' 16-34)	Κυριακῆς Τυφλοῦ (Ἰω. θ' 1-38)
24	πλ. β'	Ι'	Κυριακῆς ζ' Πράξεων (Πρξ. κ' 16-18, 28-36)	Κυριακῆς Πατέρων (Ἰω. ιζ' 1-13)
31	—	—	Κυριακῆς η' Πράξεων (Πρξ. β' 1-11)	Πεντηκοστῆς (Ἰω. ζ' 37-52, η' 12)

ΙΟΥΝΙΟΣ

Ημ.	Ἦχος	Ἑωθ.	Ἀποστ. Ἀναγνώσματα	Εὐαγγ. Ἀναγνώσματα
07	πλ. δ'	Α'	Κυρ. α' Ἐπιστ.—Ἀγ. Πάντων (Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2)	Κυριακῆς α' Ματθαίου (Μτθ. ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30)
14	α'	Β'	Κυριακῆς β' Ἐπιστολῶν (Ῥωμ. β' 10-16)	Κυριακῆς β' Ματθαίου (Μτθ. δ' 18-23)
21	β'	Γ'	Κυριακῆς γ' Ἐπιστολῶν (Ῥωμ. ε' 1-10)	Κυριακῆς γ' Ματθαίου (Μτθ. ζ' 22-33)
28	γ'	Δ'	Κυριακῆς δ' Ἐπιστολῶν (Ῥωμ. ζ' 18-23)	Κυριακῆς δ' Ματθαίου (Μτθ. η' 5-13)

ΙΟΥΛΙΟΣ				
Ημ.	Ηχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Ευαγγ. Αναγνώσματα
05	δ'	Ε'	Όσιου (Γαλ. ε' 22 - ζ' 2)	Κυριακῆς ε' Ματθαίου (Μτθ. η' 28 - θ' 1)
12	πλ. α'	Σ'	Κυριακῆς ζ' Ἐπιστολῶν (Ῥωμ. ιβ' 6-14)	Κυριακῆς ζ' Ματθαίου (Μτθ. θ' 1-8)
19	πλ. β'	Ζ'	Κυριακῆς Πατέρων (Τίτ. γ' 8-15)	Κυριακῆς Πατέρων (Μτθ. ε' 14-19)
26	βαρύς	Η'	Ἀγίας (Γαλ. γ' 23 - δ' 5)	Κυριακῆς η' Ματθαίου (Μτθ. ιδ' 14-22)

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ				
Ημ.	Ηχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Ευαγγ. Αναγνώσματα
02	πλ. δ'	Θ'	Κυριακῆς θ' Ἐπιστολῶν (Α' Κορ. γ' 9-17)	Κυριακῆς θ' Ματθαίου (Μτθ. ιδ' 22-34)
09	α'	Ι'	Κυριακῆς ι' Ἐπιστολῶν (Α' Κορ. δ' 9-16)	Κυριακῆς ι' Ματθαίου (Μτθ. ιζ' 14-23)
16	β'	ΙΑ'	Κυριακῆς ια' Ἐπιστολῶν (Α' Κορ. θ' 2-12)	Κυριακῆς ια' Ματθαίου (Μτθ. ιη' 23-35)
23	γ'	Α'	Θεοτόκου (Φίλιπ. β' 5-11)	Θεοτόκου (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28)
30	δ'	Β'	Κυριακῆς ιγ' Ἐπιστολῶν (Α' Κορ. ις' 13-24)	Κυριακῆς ιγ' Ματθαίου (Μτθ. κα' 33-42)

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ				
Ημ.	Ηχος	Εωθ.	Αποστ. Αναγνώσματα	Ευαγγ. Αναγνώσματα
06	πλ. α'	Γ'	Κυριακῆς ιδ' Ἐπιστολῶν (Β' Κορ. α' 21 - β' 4)	Κυριακῆς ιδ' Ματθαίου (Μτθ. κβ' 2-14)
13	πλ. β'	Δ'	Κυριακῆς πρὸ Ὑψώσεως (Γαλ. ζ' 11-18)	Κυριακῆς πρὸ Ὑψώσεως (Ἰω. γ' 13-17)
20	βαρύς	Ε'	Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν (Γαλ. β' 16-20)	Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν (Μρ. η' 34-θ' 1)
27	πλ. δ'	Σ'	Κυριακῆς ις' Ἐπιστολῶν (Β' Κορ. ζ' 16-ζ' 1)	Κυριακῆς α' Λουκᾶ (Λκ. ε' 1-11)

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ημ.	Ἦχος	Εωθ.	Ἀποστ. Αναγνώσματα	Εὐαγγ. Αναγνώσματα
04	α΄	Ζ΄	Κυριακῆς ιη΄ Ἐπιστολῶν (Β΄ Κορ. θ΄ 6-11)	Κυριακῆς β΄ Λουκᾶ (Λκ. ζ΄ 31-36)
11	β΄	Η΄	Κυριακῆς Πατέρων (Τίτ. γ΄ 8-15)	Κυριακῆς δ΄ Λουκᾶ (Λκ. η΄ 5-15)
18	γ΄	Θ΄	Εὐαγγελιστοῦ (Κλσ. δ΄ 5-11, 14-28)	Εὐαγγελιστοῦ (Λκ. ι΄ 16-21)
25	δ΄	Ι΄	Κυριακῆς κα΄ Ἐπιστολῶν (Γαλ. β΄ 16-20)	Κυριακῆς ε΄ Λουκᾶ (Λκ. η΄ 27-39)

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

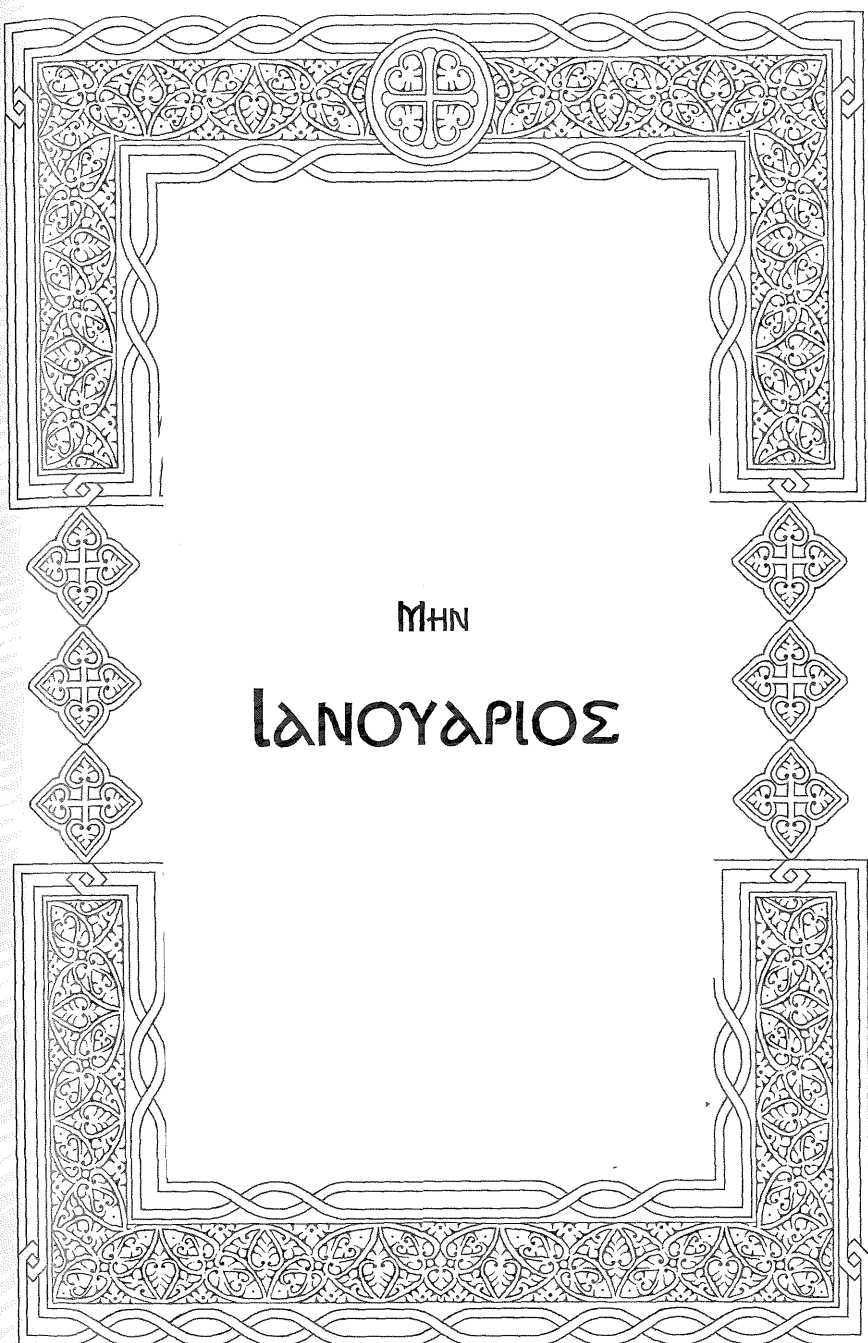
Ημ.	Ἦχος	Εωθ.	Ἀποστ. Αναγνώσματα	Εὐαγγ. Αναγνώσματα
01	πλ. α΄	ΙΑ΄	Ἀγίων (Α΄ Κορ. ιβ΄ 27 - ιγ΄ 8)	Κυριακῆς ε΄ Λουκᾶ (Λκ. ις΄ 19-31)
08	πλ. β΄	Α΄	Ταξιαρχῶν (Ἑβρ. β΄ 2-10)	Κυριακῆς ζ΄ Λουκᾶ (Λκ. η΄ 41-56)
15	βαρύς	Β΄	Κυριακῆς κδ΄ Ἐπιστολῶν (Ἐφεσ. β΄ 14-22)	Κυριακῆς η΄ Λουκᾶ (Λκ. ι΄ 25-37)
22	πλ. δ΄	Γ΄	Κυριακῆς κε΄ Ἐπιστολῶν (Ἐφεσ. δ΄ 1-7)	Κυριακῆς θ΄ Λουκᾶ (Λκ. ιβ΄ 16-21)
29	α΄	Δ΄	Κυριακῆς κς΄ Ἐπιστολῶν (Ἐφεσ. ε΄ 8-19)	Κυριακῆς ιγ΄ Λουκᾶ (Λκ. ιη΄ 18-27)

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ημ.	Ἦχος	Εωθ.	Ἀποστ. Αναγνώσματα	Εὐαγγ. Αναγνώσματα
06	β΄	Ε΄	Ἱεράρχου (Ἑβρ. ιγ΄ 17-21)	Κυριακῆς ι΄ Λουκᾶ (Λκ. ιγ΄ 10-17)
13	γ΄	Σ΄	Κυριακῆς Προπατόρων (Κλσ. γ΄ 4-11)	Κυριακῆς ια΄ Λουκᾶ (Λκ. ιδ΄ 16-24, Μτθ. κβ΄ 14)
20	δ΄	Ζ΄	Κυρ. πρὸ Χριστουγέννων (Ἑβρ. ια΄ 9-10, 32-40)	Κυριακῆς πρὸ Χριστουγέννων (Μτθ. α΄ 1-25)
27	πλ. α΄	Η΄	Πρωτομάρτυρος (Πρξ. ζ΄ 8 - ζ΄ 5, 47-60)	Κυρ. μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν (Μτθ. β΄ 13-23)

ΓΕΝΙΚΑΙ ΥΠΟΜΝΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ ΔΙΔΤΑΞΕΩΝ

1. Τὸ ἐτήσιον Κανονάριον τῶν Διπτύχων βασίζεται εἰς τὸ ἰσχύον Τυπικὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (Τ.Μ.Ε.), συνταχθὲν ὑπὸ Γ. Βιολάκη, Κων/πολις 1888. Σκοπὸς τοῦ Κανοναρίου εἶναι ἡ σω-
στή ἐρμηνεία καὶ ἐφαρμογὴ τοῦ Τ.Μ.Ε., καὶ ὅπου χρειάζεται, ἡ
διασάφισις καὶ συμπλήρωσις του, λαμβανομένων ὑπόψιν καὶ
τῶν κρατούντων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος (ἐκ Συνοδικῶν
ἀποφάσεων, λειτουργικῶν ἐθίμων κ.λπ.).
2. Ἡ ἐπαρκὴς γνῶσις τῆς Προθεωρίας καὶ τῶν λοιπῶν βασικῶν
διατάξεων τοῦ Τ.Μ.Ε., καθὼς καὶ τῆς εἰδικῆς ὁρολογίας τοῦ Τυ-
πικοῦ, εἶναι ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν ὀρθὴν κατανόησιν
καὶ χρῆσιν τοῦ Κανοναρίου.
3. Ὡσαύτως εἶναι ἀναγκαῖα ἡ πλήρης καὶ συνολικὴ μελέτη τῶν ἐν
τῷ Κανοναρίῳ διατάξεων καὶ σημειώσεων πασῶν τῶν ἡμερῶν
τοῦ ἔτους, καθὼς καὶ ἡ ἔγκαιρος προετοιμασία πρὸ ἐκάστης ἀκο-
λουθίας, καὶ ὅχι ἡ ἀποσπασματικὴ, πρόχειρος καὶ ἐπὶ τροχάδην
ἀνάγνωσις του. Τὸ Κανονάριον (καὶ τὸ Τυπικὸν ἐν γένει) δὲν
εἶναι «τυφλοσύρτης».
4. Τὸ «Σύστημα Τυπικοῦ» τοῦ ἀειμνήστου ἱερέως Κων/νου Πα-
παγιάννη, ἐκδοθὲν ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκ-
κλησίας τῆς Ἑλλάδος (ἐν Ἀθήναις 2006), ἐπίσης συμβάλλει εἰς
τὴν ἀρτιωτέραν γνῶσιν τῶν περὶ τὸ Τυπικὸν θεμάτων.
5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανοναρίου (καὶ παντὸς ἐν γένει Τυ-
πικοῦ) δι' ἐκάστην ἡμέραν τοῦ ἔτους συντάσσονται κατὰ κύριον
λόγον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἱ. ἀκολουθιῶν τῶν καθιερωμένων Μη-
ναίων καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων λειτουργικῶν βιβλίων τῆς
Ἐκκλησίας.
6. Διὰ τὴν τέλεσιν τοπικῶν ἐορτῶν καὶ ἀκολουθιῶν, πέραν τῶν
προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἐν χρήσει λειτουργικῶν βιβλίων, πρέ-
πει νὰ ὑπάρχῃ εἰδικὴ ἐόρτιος ἀκολουθία (συνήθως ἐν ἰδιαιτέρῳ
τεύχει). Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ τυπικὸν τῆς ἡμέρας προ-
σαρμόζεται ἀναλόγως καὶ τηρεῖται ἡ τάξις τῆς εἰδικῆς ἀκο-
λουθίας ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς διατάξεις παρομοίων περιπτώσεων
τοῦ ἐπισήμου Τυπικοῦ.

ΜΗΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα καὶ μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14

1. † Πέμπτη. † **Η ΚΑΤΑΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.** Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καπ-
παδοκίας τοῦ μεγάλου (†379).

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ· κοντάκιον
Ἡ παρθένος σήμερον*»· ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς...*»

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ ψαλ-
τηρίου.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «*Συγκατα-
βαίνων ὁ σωτὴρ*» (δις) καὶ «*Οὐκ ἐπησχύνθη*» (ἅπαξ), καὶ τοῦ
ἁγίου Βασιλείου 3 προσόμοια «*Ὁ ἐπωνύμως κληθεὶς*» κ.λπ.,
Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Σοφίας ἐραστὴς*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Συγ-
καταβαίνων ὁ σωτὴρ*».

Εἰσοδός, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ
ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου μετὰ στίχων εἰς τὰ 2 τε-
λευταῖα· α) «*Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτῃ τῆς καρ-
δίας μου σύνεσιν*», β) «*Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν καὶ ἡ
γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν*», Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Ὁ τὴν χάριν
τῶν θαυμάτων*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Οὐκ ἐπησχύνθη*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μορφὴν
ἀναλλοιώτως*». Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περι-
τμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀλη-
θινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ ἰδιόμε-
λα τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπο-
λυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*»
τὰ ἀπολυτικά «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν,

«Μορφήν ἀναλλοιώτως». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἶτα τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, καὶ τὸ προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου, «Ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμβρίου)· ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «Ταῖς τοῦ ἱεράρχου», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μὲ στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς» καὶ τοῦ ἁγίου (ἄνευ εἰρμῶν) μὲ στίχον «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ»· ἀπὸ γ' καὶ ς' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πνθμένα» καὶ «Στειβεῖ θαλάσσης». Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ τῆς θ' ᾠδῆς «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μορφήν ἀναλλοιώτως».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Μορφήν ἀναλλοιώτως», «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ὁ τῶν ὄλων Κύριος» (ζήτει μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 1ης Ἰανουαρίου, «Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται» (Κλσ. β' 8-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Υπέστρεψαν οἱ ποιμένες» (Λκ. β' 20-21, 40-52).

Λειτουργία Μ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». [Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., εἰς τὰ δίπτυχα, μετὰ τὸ «Ἐν πρώτοις μνήσθητι», λέγεται τὸ παρὸν μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου·

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότου, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασιλεῖον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς τὸ «Μορφήν ἀναλλοιώτως». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Ακολουθία τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους

Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», ἀπολυτικά: τῆς ἑορτῆς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», καὶ τοῦ ἁγίου «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· κοντάκιον τῆς ἰνδίκτου, ἦχος δ', πρὸς τὸ «Ὁ ὑψωθείς»,

«Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὅλων ὑπερ-
οὔσις ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σφῶζων τῷ ἐλέει
σου τῷ ἀπείρῳ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ
δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ· Λυτρωτά, εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος
χορηγήσων».

Εὐθὺς ἡ δοξολογία (ἐπιλογή στίχων), μεθ' ἣν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις
τῆς ἑκτενοῦς, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνὰ ἓν τρι-
πλὺν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαιρέσει τῆς ἑκτῆς αἰτήσεως «ὕπὲρ
τοῦ διαφυλαχθῆναι», μεθ' ἣν ψάλλουν αὐτὸ ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν
τετράκις, πραεῖα τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς
καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ
ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν
ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατενοῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν
τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον
ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ
θέμενος, ὁ ἀναρχὸς καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου
νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὄντων
καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τόν τε γεγονότα τόν τε ὄντα
καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία κατα-
ξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητός σου

εἰσελθεῖν, αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θεῖα σου χάριτι εὐλόγησον· ὄμβρους εἰρηνικοὺς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκευάσον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαίᾳ τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὁδεύοντας· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τὴν νεότητά παιδαγωγήσον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ συναψον τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ἣν τῇ θεῖα σου χάριτι καλῶς διαφύλαξον· λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀρχόντων ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ ἐνδυναμώσον αὐτοὺς τε καὶ τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατὸν· ἐλθέτω ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, ἡ βασιλεία σου, βασιλεία ἀγάπης, χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν σε τὸν ἐν Τριάδι ἄναρχον καὶ αἰώνιον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἴτα ἡ ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἡ Παρακλητικὴ σχολάζει μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνὸς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

2. Εἰς τοὺς ἑσπερινοὺς τῶν προεορτίων ἡμερῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναίου (βλέπε Τ.Μ.Ε., Δεκεμβρίου 25 §23), μεθ' οὗς λέγεται τὸ τρισάγιον.

3. Ἀπὸ 2 μέχρι 5 Ἰανουαρίου, **ἐὰν τοπικῶς ἐορτάζεται ἅγιος**, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν ψάλλεται τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον».

2. Παρασκευὴ (προεόρτια τῶν Φώτων). Σιλβέστρου Ῥώμης (†335). Κοσμά (Α΄) Κων/πόλεως, Σεραφὶμ ἐν Σάρωφ (†1833).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκ. λ' ἐβδ. ἐπ. (Ἑβρ. ια' 8-16).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Πέμπτης διακαινησίμου (Ἰω. γ' 1-15).

3. Σάββατον πρὸ τῶν Φώτων. Μαλαχίου προφήτου (περὶ τὸ 450 π.Χ.), Γορδίου μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτονται

καὶ οἱ κανόνες τοῦ ἀποδείπνου, ὡς εἴθισται· ἐν τέλει δὲ αὐτῶν πάλιν ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν» ἅπαξ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Τὰ καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ οἱ κανόνες ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ε' τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις» μετὰ τοῦ οἴκου «Οὐκ ἀπαιτῶ σε, βαπτιστά», ἃ ζητεῖ τῇ 2α ἢ τῇ 5ῃ Ἰαν., καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, οὔτε δοξολογία μεγάλη· ἀντὶ καταβασιῶν ψάλλονται οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ εἰρμοὶ τῆς γ', ε', καὶ η' ᾠδῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρμός τῆς θ' «Τὸν προδηλωθέντα» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν»· ἐξαποστειλάρια καὶ στιχηρὰ εἰς τοὺς αἶνους ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, καὶ τὰ ἀπόστιχα στιχηρὰ τοῦ Μηναίου· εἶτα «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ «συνήθη» τῆς λειτουργίας («Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι»)· μετὰ τὴν εἰσόδον ἀπολυτίκια «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον»· Ἀπόστολος· Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων, «Οἱ καλῶς διακονήσαντες» (Α' Τιμ. γ' 13-δ' 5)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, «Παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής» (Μτθ. γ' 1-6), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· κωνωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ».

4. **† ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῶν Φώτων.** Σύναξις τῶν ἁγίων 70 ἀποστόλων, Θεοκτίστου ὁσίου. Νικηφόρου τοῦ λεπροῦ (†1964). Ἦχος πλ. α', ἑωθινὸν η'.

Σημείωσις. Κατὰ παγιωθείσαν τάξιν τῆς ὀρθοδόξου λατρείας καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (βλ. ἐν αὐτῷ Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων, §§1-3), ἐν ταῖς προεορτίοις καὶ μεθεόρτοις Κυριακαῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὡς καὶ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριφδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἡ ἐντυγχάνουσα ἀκολουθία τοῦ Μηναίου, ὅταν εἶναι μὴ ἐορτάσιμος, καταλαμβάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Ετοιμάζου, Ζαβουλών*»· κοντάκιον «*Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6 καὶ προεόρτια 4 «*Προεόρτια ἁσματα*» κ.λπ. (ζήτει τῇ 2α Ἰανουαρίου), Δόξα, «*Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην*» (2ας Ἰαν.), Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*»· εἴσοδος κ.λπ.· ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἰωάννη βαπτιστά...*» (ζήτει τῇ 2α Ἰαν. εἰς τοὺς αἰνους)· ἀπολυτίκια «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ετοιμάζου, Ζαβουλών*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «*Ετοιμάζου, Ζαβουλών*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Ετοιμάζου, Ζαβουλών*»· [τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος].

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ, καὶ ὁ προεόρτιος τῆς ἡμέρας «*Ἀγαλλιᾶσθω ἡ κτίσις*» ἄνευ εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ἀπὸ γ΄ ὥδης μόνον τὸ προεόρτιον μεσώδιον κάθισμα «*Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος*». Ἀφ' ὧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*» καὶ ὁ εἰρμὸς «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ η΄ ἀναστάσιμον «*Δύο ἀγγέλους βλέπασα*» καὶ τὸ προεόρτιον.

Εἰς τοὺς Αἶνοις στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προσόμοια προεόρτια 4 (πρὸς «*Αἱ ἀγγελικαὶ προπορεύεσθε*» κ.λπ.), εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιμὶ ἀπὸ ὄρους μικροῦ*», β) «*Εἰδὼν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι, πλῆθος ἡχοῦς ὑδάτων*», Δόξα, τὸ η΄ ἑωθινὸν «*Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερ-*

ευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς 5' ᾠδῆς τοῦ προεορτίου κανόνος].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», «*Ἐτοιμάζον, Ζαβουλὼν*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἐν τοῖς ρείθροις*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων. Ἀπόστολος: Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων, «*Νῆφε ἐν πᾶσι*» (Β' Τιμ. δ' 5-8). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ*» (Μρ. α' 1-8).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ι. Χρυσοστόμου. Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

5. Δευτέρα (προεόρτια τῶν Φώτων). Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρων (†305), Συγκλητικῆς ὁσίας (†350).

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, τὸ τρισάγιον κλπ. καὶ τὸ ἀπολυτικίον «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*» (ἄπαξ) λέγεται ἡ (μεγάλη) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλαι ὥραι. Εἰς τὴν α' ὥραν «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναιὸν (Τ.Μ.Ε., 6η Ἰαν., §1): ἀπολυτικίον «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*». Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ιδιόμελα τῆς γ', τῆς 5' καὶ τῆς θ' ὥρας, ὁ διάκονος θυμᾷ [προπορευομένου λαμπαδούχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ («κατζίου»).

Ὡρα θ'. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ιδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α' χορὸς ψάλλει εἰς ἤχον πλ. α' *Δόξα Πατρί*, ὁ β' *Καὶ νῦν*, καὶ ὁ ἀναγνώστης ἱστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ἀποστόλου ὁλόκληρον τὸ δοξαστικὸν «*Τὴν χειρὰ*

σου τὴν ἀψαμένην» (ὁ πρῶτος στίχος «Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην...» καὶ τὸ ἐν τέλει ἡμιστίχιον «Καὶ δεῦρο στήθι μεθ' ἡμῶν» ἐπαναλαμβάνονται τρίς, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι λέγονται ἅπαξ), καὶ εἶτα ψάλλουν τὸ αὐτὸ δοξαστικὸν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Εἶτα ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ» συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ εὐθὺς γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυσις. Εἶτα ἐν συνεχείᾳ ἄρχεται

**Ὁ μέγας ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων
μετὰ τῆς θείας λειτουργίας τοῦ μεγάλου Βασιλείου.**

«Εὐλόγημένη ἡ βασιλεία», ὁ προοιμιακὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Υπέκλινας κάραν». Εἵσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «Φῶς ἱλαρόν»· προκείμενον δὲν λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' ἀνάγνωσμα «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός»· μετ' αὐτὸ ὁ α' χορὸς τὸ μετὰ τὸ γ' ἀνάγνωσμα τροπάριον «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ», τοῦ ὁποῖου τὸ ἀκροτελεύτιον «Ἵνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ξς' (66ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ» ὁλόκληρον. Εἶτα τὸ ε' ἀνάγνωσμα «Εἶπεν Ἡλίας»· μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ μετὰ τὸ ζ' ἀνάγνωσμα τροπάριον «Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὁποῖου «Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ 4β' (92ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις» ὁλόκληρον. Ἀκολουθεῖ τὸ ζ' ἀνάγνωσμα «Παρεγένετο Νεεμάν», μετὰ τὸ ὁποῖον «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεός» καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπόστολος: τοῦ ἑσπερινοῦ, «Ελεύθερος ὢν ἐκ πάντων» (Α' Κορ. θ' 19-27)· Εὐαγγέλιον: τῆς θ' ὥρας, «Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ» (Λκ. γ' 1-18).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ιδιόμελα «*Φωνὴ Κυρίου*» καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος ἱερέως ὁ μέγας Ἀγιασμός, ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἀγιασμοῦ ὁ ἱερεὺς βαπτίζει τρεῖς ἐν τῷ ἡγιασμένῳ ὕδατι τὸν τίμιον Σταυρὸν ὄρθιον, ψάλλων τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς «*Ὡς ἡμεῖς βαπτίζομεν σου, Κύριε*», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν· εἶτα ῥαντίζει τὸν λαὸν μετὰ τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ψάλλων (κατὰ τὸ T.M.E.) τὸ κοντάκιον «*Ὡς ἡμεῖς βαπτίζομεν σου, Κύριε*». Εἶτα προσέρχεται ὁ λαὸς μετὰ τάξεως, διὰ τὴν ἀγιασθῆναι, ἐνῶ ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ιδιόμελον «*Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός*».

Εἶδης. Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστεία.

6. Τρίτη. † ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα τῆς ἐορτῆς (ἄνευ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα) καὶ εὐθὺς τὰ 3 ιδιόμελα τῶν ἀποστίχων τοῦ ἐσπερινοῦ «*Ὡς ἡμεῖς βαπτίζομεν σου, Κύριε*» κ.λπ. (ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων), ὡς μὴ ψαλέντα εἰς τὴν οἰκειάν θέσιν, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὸν ἐκ παρθένου ἡλίον*»· εἶτα τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ὡς ἡμεῖς βαπτίζομεν σου, Κύριε*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ὡς ἡμεῖς βαπτίζομεν σου, Κύριε*» (γ'). [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Τὰ καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ὡς ἡμεῖς βαπτίζομεν σου, Κύριε*», τὸ προκείμενον «*Ὡς ἡμεῖς βαπτίζομεν σου, Κύριε*» (γ'), τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου «*Ὡς ἡμεῖς βαπτίζομεν σου, Κύριε*» (Μρ. α' 9-11), ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ἀμφότεροι οἱ τῆς ἐορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) ἀνὰ 4 ἄνευ στίχου, εἰμὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν, ἐν ἐκάστῃ ᾠδῇ τοῦ β' κανόνος· ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἡ ὑπακοὴ «*Ὡς ἡμεῖς βαπτίζομεν σου, Κύριε*»· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ μνηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «*Ὡς ἡμεῖς βαπτίζομεν σου, Κύριε*» καὶ «*Ὡς ἡμεῖς βαπτίζομεν σου, Κύριε*». Ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τῶν δύο κανόνων μετὰ τὰ μεγαλυνάρια αὐτῶν· εἶτα

οί εἰρμοὶ (μετὰ τῶν μεγαλυναρίων) «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ τὸ τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἪΝΟΥΣ, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον» καὶ ψάλλομεν τὰ ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, «Νάματα ἰορδάνια», Καὶ νῦν, «Σήμερον ὁ Χριστός». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ», κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Ἀντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 6ης Ἰανουαρίου, «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ» (Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς» (Μτθ. γ' 13-17).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα». Κοινωνικὸν «Ἐπεφάνη ἡ χάρις»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἐν Ἰορδάνῃ».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ιδιόμελα «Φωνὴ Κυρίου» κ.λπ. καὶ τελεῖται ὁ μέγας Ἀγιασμός ὡς χθές, ἀλλὰ κοντάκιον τὸ «Ἐπεφάνης σήμερον». Ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῳ.

Σημειώσεις. 1) Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς δίδεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως εἰς τὸν λαὸν ὁ μέγας Ἀγιασμός, ἐνῶ οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλαξὶ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ τροπάριον τῆς η' φῶδης «Τριάδος ἡ φανέρωσις».

2) Ἀπὸ σήμερον καὶ εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς 14ης Ἰανουαρίου ἀπόλυσις λέγεται ἡ τῆς ἑορτῆς.

7. **Τετάρτη** (α' μεθέορτος ἡμέρα τῶν Θεοφανείων). † Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Θεοφανείων §§5-7 καὶ §37).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*»· κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ καὶ τὸ μέγα προκείμενον «*Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπολυτίκια «*Ἐν Ἰορδάνῃ*», Δόξα, «*Μνήμη δικαίου*», Καὶ νῦν, «*Ἐν Ἰορδάνῃ*». Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν..., τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν...*»

Τὸ μεσονυκτικόν, ὡς εἴθισται, καὶ ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. Ἐκαστον κάθισμα ἐκ δευτέρου (μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ α' τῶν Θεοφανείων «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε*» μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*» καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου μετὰ στίχου «*Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*»· ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς τὰ τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Στείβει θαλάσσης*». Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου (*τὴν τιμιωτέραν*), ὁ εἶρμος καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος τῆς ἑορτῆς «*Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*» μετὰ τῶν μεγαλυναρίων (ὡς χθές), εἴτα ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Προδρόμου μετὰ στίχον εἰς τὰ δύο πρῶτα τροπάρια «*Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ*», Δόξα, «*Ὁ τοῖς ἀσωμάτοις*», Καὶ νῦν, «*Ὑπὲρ εὐσπλαγχνίαν*», καὶ ὁ εἶρμος «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου,...* Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν». Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἶνους καὶ δοξαστικά ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς ὡς χθές. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἐν Ἰορδάνῃ*», «*Μνήμη δικαίου*», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.). Ἀπόστολος: τοῦ Προδρόμου, 7ης Ἰανουαρίου, «*Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι*» (Πρξ. ιθ' 1-8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν*» (Ιω. α' 29-34). Λει-

τουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* ὁ εἰρμὸς «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον» ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* τὸ «*Ἐν Ἰορδάνῃ*». Απόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

Σημειώσεις. 1. Ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 13ης τοῦ μηνός, ἐὰν ἐορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «Στείβει θαλάσσης». Κοντάκιον μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνός τὸ τῆς ἐορτῆς «Ἐπεφάνης σήμερον».

2. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἕως τῆς 13ης Ἰαν. στιχολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἐορτῆς ἀντίφωνα, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου».

8. Πέμπτη. Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, Δομνίκης ὁσίας. Κύρου καὶ Ἀττικοῦ πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπόστολος: μεθέορτος, λειτουργίας Μεγ. Σαββάτου (Ῥωμ. ζ' 3-11).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Σαββάτου διακαινησίμου (Ἰω. γ' 22-23).

9. Παρασκευή. Πολυεύκτου μάρτυρος (†295). Εὐστρατίου ὁσίου (θ' αἰ.).

Ἀπόστολος: μεθέορτος, Παρ. δ' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ι' 44-ια' 10).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Δευτέρας ιβ' ἐβδ. Ματθαίου (Μρ. α' 9-15).

10. Σάββατον μετὰ τὰ Φῶτα. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης (†395). Δομετιανοῦ Μελιτινῆς (†602)· Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Ἀπόστολος: Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα, Κυρ. κζ' ἐπιστ., «*Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ*» (Ἐφεσ. ζ' 10-17)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἀνήχθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἔρημον*» (Μτθ. δ' 1-11). Κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ*».

11. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὰ Φῶτα. Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ κοινοβιάρχου (†529). Ἦχος πλ. β', ἑωθινὸν θ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις 6ης Ἰανουαρίου, §§ 39-41).

Εἰς τὴν θ'. Απολυτικά «*Ἐν Ἰορδάνῃ*», Δόξα, «*Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν*»· κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Φαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» ἀναστάσιμα 4, μεθέορτα 3 «*Ἴδε πῶς περικεῖμαι*» κ.λπ. (ζῆτει αὐτὰ ὡς ἀπόστιχα τῆς 11ης Ἰανου-

αρίου) καὶ τοῦ ὁσίου ἕτερα 3, Δόξα, «*Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος...*» (ζήτει εἰς τὸ Δόξα τῆς λιτῆς 6 Ἰαν.), Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ὁσίου (11 Ἰαν.).

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ὁσίου «*Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη*», Καὶ νῦν, «*Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται*» (λιτὴ 6ης Ἰανουαρίου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», Δόξα, «*Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς*», Καὶ νῦν «*Ἐν Ἰορδάνῃ*». Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς...*»

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν τῆς ἐορτῆς (11 Ἰαν.), εἰς δὲ τὴν γ' στιχολογίαν τὸ τοῦ ὁσίου καὶ τὸ μεθέορτον. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὁ α' τῶν Θεοφανείων (ἄνευ εἰρμῶν) μετὰ στίχον «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», καὶ ὁ τοῦ ὁσίου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς [τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς· εἴτα] τὸ μεσῳδίων κάθισμα τοῦ ὁσίου καὶ τὸ μεθέορτον. Ἀφ' ε' κοντάκιον καὶ οἶκος ἀναστάσιμα καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Στείβει θαλάσσης*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «*Συγκεκλεισμένων, Δέσποτα*», τὸ τοῦ ὁσίου καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4, καὶ ὡς μεθέορτα τὰ 4 ἰδιόμελα «*Φῶς ἐκ φωτός*» κ.λπ. (τῶν αἰνῶν τῆς 6ης Ἰαν.), μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «*Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω*», β) «*Τί σοι ἐστί, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ*

σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;», Δόξα, τὸ θ' ἐωθινὸν «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Σημείωσις. Ὅπου δ' ἐπισημότερον ἐορτάζεται ὁ ὅσιος λέγονται ἀντὶ τῶν τῆς ἐορτῆς οἱ αἶνοι τοῦ ἁγίου εἰς 4 (Τ.Μ.Ε. σ. 154), εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα· α) «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα», β) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐφ' ὧν αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἐορτῆς]. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἐν Ἰορδάνη», «Ταῖς τῶν δακρύων σου», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοινάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον ὁσιακόν (11ης Ἰαν.). Ἀπόστολος· τοῦ ὁσίου, ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ ὀριζόμενος, ζῆτει Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι» (Β' Κορ. δ' 6-15). Ἀλληλουιάριον τῆς Κυρ. μετὰ τὰ Φῶτα, ἦχ. πλ. α', «Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι», στίχ. «Ὅτι εἶπας· εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται». Εὐαγγέλιον· Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα, «Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη» (Μτθ. δ' 12-17).

«Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς»· «Πληρωθήτω»· «Εἴη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

12. Δευτέρα. Τατιανῆς μάρτυρος (†226)· Εὐθασίας, Μερτίου μαρτύρων (†305).

Ἀπόστολος· ἡμέρας, Δευτ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ια' 17-31).

Εὐαγγέλιον· μεθέορτον, Ἰανουαρίου 12 (Ἰω. ι' 39-42).

13. Τρίτη. Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου μαρτύρων (†315).

Σημείωσις. Συμφάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ραϊθῷ ἀββάδων διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αἶριον τὴν ἐορτήν.

Ἀπόστολος· ἡμέρας, Τρ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ιβ' 25-27, ιγ' 22-25).

Εὐαγγέλιον· μεθέορτον, Τετάρτης ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 1-8).

14. Τετάρτη. Ἀπόδοσις τῶν Θεοφανείων. Τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ραϊθῶ ἀναιρεθέντων πατέρων.

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς (Ἰακ. νουαρίου 6) μετὰ τῶν ἐφεξῆς διαφορῶν.

Ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων, τῆς λιτῆς καὶ τοῦ Ἀγιασμοῦ, ἀλλὰ γίνεται εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, καὶ εἴτα τὰ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς ὡς εἰς τὸ Μηναῖον· ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ καθίσματα τῶν δύο στιχολογιῶν, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθύς οἱ κανόνες. Ἀπὸ γ' ὥδης, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα *«Τὰ ρεῖθρα ἡγίασας»*· ἀφ' ς', μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 14ης τοῦ μηνός. Καταβασίαι διπλαῖ καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὄρθρου ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἄνευ τοῦ ἁγιασμοῦ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Ἀπολυτικίον *«Ἐν Ἰορδάνῃ»* καὶ κοντάκιον *«Ἐπεφάνης σήμερον»*. Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος· ἡμέρας, Τετ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. α' 1-18)· Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Τετ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ς' 7-13). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ *«Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα»*. Κοινωνικὸν *«Ἐπεφάνη ἡ χάρις»*· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* τὸ *«Ἐν Ἰορδάνῃ»*· ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 31ης τοῦ μηνός (πλὴν τῶν ἐορταζομένων ἁγίων) ἄρχεται ψαλλομένη ἡ Παρακλητικὴ.

2. Ἀπὸ αὐριον ἕως τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, *ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος*, ψάλλονται αἱ καταβασίαι τῆς ἑορτῆς *«Χέρσον ἄβυσσοτόκον»*, εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον *«Ὁ μήτραν παρθενικὴν»* (ζῆτει 2 Φεβρουαρίου).

15. Πέμπτη. Παύλου ὁσίου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου τοῦ καλυβίτου. Γερασίου (Παλλαδᾶ) πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Ἀπόστολος· ἡμέρας, Πέμ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. α' 19-27).

Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Πέμ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ς' 30-45).

- 16. Παρασκευή.** Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου. Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ Μυτιληναίου.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Σαβ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 45-53).

- 17. Σάββατον.** † Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†356). Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ ἐν τῇ σκίτῃ τῆς Βεροίας, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις (†1838).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἄνευ Παρακλητικῆς· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*». Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, Δεκεμβρίου 6, «*Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις*» (Ἐβρ. ιγ' 17-21). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρασκευῆς β' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Ἔσθι ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ*» (Λκ. ζ' 17-23). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 18. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΛΟΥΚΑ.** † Ἀθανασίου (†373) καὶ Κυρίλλου (†444) πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας. Ἦχος βαρὺς, ἑωθινὸν ι'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Τὸν ζηλωτὴν Ἥλιαν*»· κοντάκιον «*Τοὺς βιοτικοὺς θορύβους*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν ἁγίων 6, Δόξα, τῶν ἁγίων «*Τεραρχῶν τοὺς ἀρχηγούς*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἁγίων ἐκ τοῦ Μηναίου.

ἈΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ μηναίου «*Τεραρχῶν τοὺς ἀκραίμονας*», Καὶ νῦν, «*Ἀνόμφευτε παρθέने*».

ἈΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», Δόξα, «*Ἔργοις λάμπαντες*», Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῶν ἁγίων ὡς ἐν τῷ μηναίῳ· ἀπολυτίκιον «*Ἔργοις λάμπαντες*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τῶν ἁγίων μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (1') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῶν ἁγίων. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν ἁγίων (ἃ ζητεῖ μετὰ τὴν 5' ᾠδὴν τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου), καὶ τὸ μεσώδιον αὐτῶν κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' 5' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾷ...*»

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ 1' ἀναστάσιμον «*Τιβεριάδος θάλασσα*», τὸ τῶν ἁγίων «*Τῆς ὑπερθέου πάνσοφοι*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Ὁρος Θεοῦ πανάγιον*».

Εἰς ΤΟΥΣ ΑἶΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν ἁγίων προσόμοια 4 «*Δεῦτε φιλέορτοι πάντες*» κ.λπ. εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα, α) «*Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν*», β) «*Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὁσιοὶ σου ἀγαλλιάσονται*», Δόξα, τὸ 1' ἑωθινὸν «*Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς 5' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος τοῦ Μηναίου].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», «*Ἔργοις λάμπαντες*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: —μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ— τῶν ἱεραρχῶν, Ἰαν. 18, «*Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων*» (Ἐβρ. γ' 7-16)· ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιβ' Λουκᾶ [10 λεπτῶν], «*Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινὰ κόμην*» (Λκ. ιζ' 12-19).

«*Ἄξιον ἐστίν*». «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 19. Δευτέρα.** Μακαρίου όσιου του Αίγυπτίου. Άρσενίου Κερκύρας, Μάρκου άρχιεπ. Έφέσου του Εύγενικοϋ, Μακαρίου όσιου ιεροδιακόνου του Πατμίου.

Άπόστολος: ήμέρας, Δευτ. λβ' έβδ. έπιστ. (Ίακ. β' 14-26).

Εύαγγέλιον: ήμέρας, Δευτ. ις' έβδ. Ματθ. (Μρ. ς' 54-ζ' 8).

- 20. Τρίτη.** † Εϋθυμίου όσιου του μεγάλου. Ζαχαρίου νεομάρτυρος του έξ Άρτης.

Η άκολουθία ψάλλεται ώς έστι διατεταγμένη έν τῷ Μηναίῳ (άνευ Παρακλητικῆς)· τὰ διὰ τήν λιτήν στιχηρά εις τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον τοῦ όσιου, Πέμπτης δ' έβδ. Ματθαίου, «*Πάντα μοι παρεδόθη*» (Μτθ. ια' 27-30)· καταβασίαι «*Χέρσον άβυσσοτόκον*». Εἰς τήν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ο μήτραν παρθενικήν*». Άπόστολος: τοῦ όσιου, Κυριακῆς ιε' έπιστολῶν, «*Ο Θεός ό εἰπὼν έκ σκότους φῶς*» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον: όμοίως, Παρασκευῆς β' έβδ. Λουκᾶ, «*Εσθι ό Ιησοϋς επί τόπου πεδινοϋ*» (Λκ. ς' 17-23)· κοινωνικόν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 21. Τετάρτη.** Μαξίμου όσιου τοῦ όμολογητοῦ (†662), Νεοφύτου μάρτυρος (†305). Μαξίμου όσιου τοῦ Γραικοῦ.

Άπόστολος: ήμέρας, Τετ. λβ' έβδ. έπιστ. (Ίακ. γ' 11-δ' 6).

Εύαγγέλιον: ήμέρας, Τετ. ις' έβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 14-24).

- 22. Πέμπτη.** Τιμοθέου άποστόλου (†96), Άναστασίου όσιομάρτυρος του Πέρσου (†628).

Άπόστολος: άποστόλου, 22ας Ίανουαρίου (Β' Τιμ. α' 3-9).

Εύαγγέλιον: ήμέρας, Πέμ. ις' έβδ. Ματθ (Μρ. ζ' 24-30).

- 23. Παρασκευή.** Κλήμεντος Άγκύρας ιερομάρτυρος († 312), Άγαθαγγέλου μάρτυρος (†312). Διονυσίου όσιου τοῦ έν Όλύμπῳ (†1540).

Άπόστολος: ήμέρας, Παρ. λβ' έβδ. έπιστ. (Α' Πέτρ. α' 1-β' 10).

Εύαγγέλιον: ήμέρας, Παρ. ις' έβδ. Ματθ. (Μρ. ή' 1-10).

- 24. Σάββατον.** Ξένης όσίας (ε' αἰ.). Βαβύλα ιερομάρτυρος (γ' αἰ.). Φίλωνος έπισκ. Καρπασίας, Νεοφύτου τοῦ έν Κύπρῳ.

Άπόστολος: ήμέρας, Σαβ. λβ' έβδ. έπιστ. (Α' Θεσ. ε' 14-23).

Εύαγγέλιον: ήμέρας, Σαβ. ις' έβδ. Ματθ. (Μτθ. κδ' 34-37, 42-44).

25. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ.** † Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου (Ναζιανζηνοῦ) (†390). Ἦχος πλ. δ΄, ἑωθινὸν ια΄.

Εἰς τὴν Θ΄. Ἀπολυτίκια «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἱεράρχου προσόμοια 3 «*Πάτερ Γρηγόριε*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*Ἦ γρήγορος γλώσσά σου*», Καὶ νῦν, «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἱεράρχου «*Τὰς καρδίας τῶν πιστῶν*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον «*Ἀνύμφευτε παρθένε*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*», Δόξα, «*Ὁ ποιμενικὸς αὐλός*», Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ ἱεράρχου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀπολυτίκιον «*Ὁ ποιμενικὸς αὐλός*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα ἀμφοτέρων τῶν στιχολογιῶν· εἴτα τὸ τῆς β΄ στιχολογίας κάθισμα τοῦ ἁγίου «*Γρηγορήσας τῷ λόγῳ*», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «*Στηλιτεύων τὴν πλάνην*», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη*». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἱεράρχου. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ μεσῳδίων κάθισμα τοῦ ἱεράρχου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ΄ ς΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἱεράρχου, καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμῳ σκιᾶ καὶ γράμματι*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ, τὸ ια΄ ἀναστάσιμον «*Μετὰ τὴν θεϊάν ἔγερσιν*», τὸ τοῦ ἱεράρχου «*Μονάδα τρισυπόστατον*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ιεράρχου προσόμοια 4 «*Διατεμὼν τὸν τοῦ γράμματος*» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα, α) «*Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν*», β) «*Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν*», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ ιεράρχου «*Τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος*», Καὶ νῦν, «*Υπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος τοῦ ἁγίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Ἐξ ὕψους*», «*Ὁ ποιμενικὸς ἀλὸς*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*». Ἀπόστολος: τοῦ ιεράρχου, 13 Νοεμ., «*Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς*» (Εβρ. ζ' 26-η' 2)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιε' ἐβδ. Λουκᾶ [τοῦ Ζακχαίου], «*Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχά*» (Λκ. ιθ' 1-10). «*Ἄξιον ἐστίν*»· «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 26. Δευτέρα.** Ξενοφῶντος ὁσίου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ (ζ' αἰ.). Κλήμεντος ὁσίου τοῦ Ἀθηναίου (†1111).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρ. β' 21-γ' 9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 13-17).

- 27. Τρίτη.** † Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (ἀνακομιδὴ λειψάνου ἐν ἔτει 438).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, ἅνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον: 13ης Νοεμβρίου, «*Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος*» (Ἰω. ι' 1-9). Κανόνες, οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ ἁγίου. Καταβασίαι «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ιεράρχου, 13ης Νοεμβρίου (Εβρ. ζ' 26-η' 2 καὶ Ἰω. ι' 9-16)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 28. Τετάρτη.** Ἐφραῖμ τοῦ Σύρου († 373). Παλλαδίου ὁσίου (δ' αἰ.), Χάριτος μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρ. δ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 28-38).

29. Πέμπτη. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου (†107).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρ. δ' 12-ε' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 38-44).

30. Παρασκευή. † Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἰππολύτου ἱερομάρτυρος· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὐρέσεως τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου (1823)· Αὔρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος. (Τ.Μ.Ε., 30 Ἰανουαρίου §§1-3.)

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν ἀποστίχων «*Μακαρίζομέν σε*» (Παρακλητική, ἥχος πλ. α', Δευτέρα ἐσπέρας). Ἀπολυτίκιον μόνον τὸ α' «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῶν ἁγίων· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀμφοτέρω τὰ ἀπολυτίκια τῶν ἁγίων «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*», Δόξα, «*Ὡς τῶν ἀποστόλων*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος*». Καθίσματα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εὐαγγέλιον ὄρθρου, 30ῆς Ἰανουαρίου, «*Ὑγὼ εἰμὶ ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16), μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τάξεως. Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν ἁγίων οἱ δύο (ἄνευ εἰρμῶν), ὡς εἰς τὸ Μηναῖον. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Στιχολογοῦμεν «*Τὴν τιμιωτέραν*» εἰς ἥχον β' εἰρμολογικόν, εἶτα ἡ θ' ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ εἰρμοῦ «*Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον*», λέγοντες εἰς τὰ λοιπὰ τρία τροπάρια στίχον «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*», καὶ οἱ δύο κανόνες τῶν ἁγίων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ὁ εἰρμὸς «*[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι*». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἵνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ β' ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. [Ἐὰν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια ἐκ τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος τῶν ἁγίων

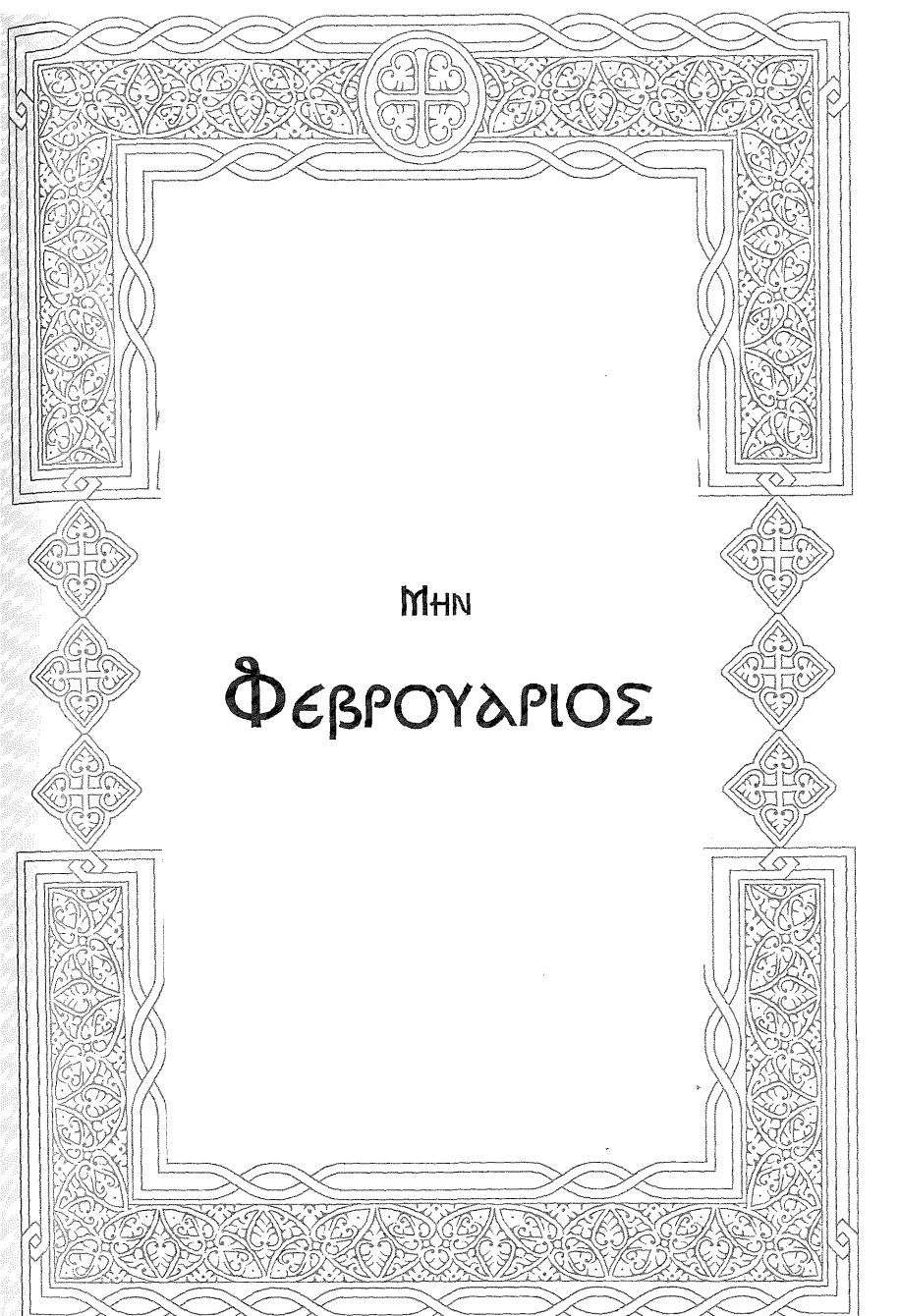
καὶ 4 ἐκ τῆς 5' ὁδῆς τοῦ β' κανόνος αὐτῶν]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Τοὺς τρεῖς μεγίστους» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικὴν». Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, 18ης Ἰανουαρίου, «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων» (Ἑβρ. ιγ' 7-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 30ῆς Ἰανουαρίου, «Ὑμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19). «Ἄξιον ἐστίν»· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς σύνηθες.

- 31. Σάββατον.** Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων (†311). Τῶν ἐν Κορίνθῳ ἑξ μαρτύρων (†251), Ἡλία νεομάρτυρος τοῦ ἐν Καλαμάτῃ (†1685), Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ (†1877).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. β' 11-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ις' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 2-8).

ΜΗΝ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας εἴκοσι καὶ ὀκτώ
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13

1. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ (ΙΣ΄ ΛΟΥΚΑ).

Προεόρτια Ὑπαπαντῆς, Τρύφωνος μάρτυρος (†250). Βασιλείου Θεσσαλονίκης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν (†870), Ἀναστασίου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Ναυπλίου (†1655)· τῶν ἐν Μεγάροις τεσσάρων μαρτύρων. Ἦχος α΄, ἑωθινὸν α΄ (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§1-3, καὶ 1ης Φεβρ. §§4-5).

Ἀρχεται τὸ Τριώδιον

Σημειώσεις. 1) Ἀπὸ σήμερον ἄρχονται συμπαλλόμενοι οἱ ἐν τῷ λειτουργικῷ βιβλίῳ τοῦ Τριωδίου περιεχόμενοι ὕμνοι. Ἐν τισι ναοῖς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἑσπερινοῦ τίθεται ὑπὸ τὴν ἐν τῷ τέμπλῳ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ ἡτρεπισμένον σκίμποδος τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Τριωδίου, ἔνθα μεταβαίνει ὁ πρωτοψάλτης (ἐκπροσωπῶν τοὺς ἐν τοῖς ἀναλογίαις ὑπηρετοῦντας), βάλλει πρὸ τῆς εἰκόνος μετανοίας 3, ἀσπάζεται αὐτήν, λαμβάνει μετὰ χεῖρας τὸ Τριώδιον καὶ ἀσπάζεται αὐτό, ποιεῖ πάλιν μετανοίας μικρὰς 3 καὶ ἀπέρχεται μετὰ τοῦ Τριωδίου εἰς τὴν οἰκίαν θέσιν αὐτοῦ.

2) Διὰ τὰ προβλήματα τυπικοῦ τῆς ἐφετινῆς περιπτώσεως εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (Κυριακὴ Τριωδίου μετὰ προεορτίων καὶ μνήμης ἁγίου) καὶ διὰ τὴν ἐν μέρει διευθέτησιν αὐτῶν βάσει ἄλλων συναφῶν περιπτώσεων βλέπε «Σύστημα Τυπικοῦ» τοῦ μακαριστοῦ ἱερέως Κ. Παπαγιάννη (†2014), σελ. 320-321, ὑποσ. 598. Κατὰ ταῦτα παραλείπονται τὰ προεόρτια πλὴν ἀπαραιτήτων τινῶν, ὡς τοῦ ἀπολυτικίου καὶ τοῦ ἐν τῇ λειτουργίᾳ κοντακίου.

Εἰς τὴν Θ΄. Ἀπολυτικίον «Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων»· κοντάκιον «Ἐκ τῆς θείας χάριτος».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τὰ ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου «Μὴ προσευξάμεθα» (δῖς) καὶ «Φαρισαῖος κενοδοξία»

(ἄπαξ), καὶ τοῦ μάρτυρος προσόμοια 3 «*Τρύφων παναοίδιμε*» κ.λπ., Δόξα, «*Παντοκράτωρ Κύριε*», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Ὑπερφρονήσας τῶν τῆδε*», Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου «*Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, «*Ὁ μάρτυς σου, Κύριε*», Καὶ νῦν, «*Οὐράνιος χορός*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς*» κ.λπ. (ζῆτει ταῦτα εἰς τὸ Μ. Ὡρολόγιον, ἐν τῷ μεσφρίῳ τῆς Α' ὥρας ἢ ἐν τέλει τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἁμωμος.] Τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐθωνδὸν (α') μετὰ τῆς ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξεως, μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ ιδιόμελα, Δόξα, «*Τῆς μετανοίας*», Καὶ νῦν, «*Τῆς σωτηρίας*», καὶ εἰς τὸν στίχον «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός*», «*Τὰ πλήθη*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τοῦ μάρτυρος· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσφῶδιον κάθισμα τοῦ Τριωδίου «*Ταπείνωσις ὕψωσε κατησχυμένον*», Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Τῶν πόνων, μακάριε*», Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον «*Θησαυρὲ τῶν αἰώνων*»· ἀφ' ὧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...]* Ἐν νόμον σκιᾶ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ α' ἀναστάσιμον «*Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν*», τοῦ Τριωδίου «*Ὑψηγορίαν φύγωμεν*», τοῦ μάρτυρος, καὶ τὸ προεόρτιον.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, καὶ τοῦ Τριωδίου ιδιόμελα 4 (εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῆς Κυριακῆς τὰ δύο τελευταῖα), Δόξα, «*Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἦ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Τριωδίου].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», τὸ προεόρτιον, τοῦ μάρτυρος, καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον προεόρτιον, ἤχος δ', πρὸς τὸ «Ἐπεφάνης σήμερον»,

Ὡς ἀγκάλας σήμερον πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ μάρτυρος, ὃν ζητεῖ 2 Σεπτ., «Οἶδαμεν ὅτι τοῖς ἀγαπᾶσι τὸν Θεόν» (Ῥωμ. η' 28-39)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ις' Λουκᾶ, «Ἀνθρωποὶ δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν» (Λκ. ιη' 10-14).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσεις. 1. Ἀν τύχη ἁγίου ἐορταζομένου μνήμη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἐβδομάδας τοῦ Τριωδίου, κοντάκιον ἐν τῇ λειτουργίᾳ λέγεται τὸ «**Προστασία τῶν χριστιανῶν**», καθόσον καὶ ἐν τῷ ὁρθῳ καταβασίαι λέγονται «**Ἀνοίξω τὸ στόμα μου**» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία, σελ. 34, ὑποσημ. 13). Ἐὰν ὁμως συμπέσουν καὶ μεθέορτα τῆς Ὑπαπαντῆς, τότε λέγονται αἱ καταβασίαι καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς.

2. Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς παρούσης ἐβδομάδος, ἡ τις καὶ «προφωνήσιμος» καλεῖται, «καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύνως καταλύομεν» (Θεόδωρος Βαλσαμῶν).

2. Δευτέρα. † Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Οὐράνιος χορός»· κοντάκιον «Ὡς ἀγκάλας σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία (ἄνευ ψαλτηρίου) ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τὰ 3 ἐσπέρια ιδιόμελα τῆς ἐορτῆς δευτεροῦνται). Ἀπόστιχα τὰ ιδιόμελα τοῦ Μηναίου, ἀλλ' εἰς τὰ δύο τελευταῖα μετὰ στίχων· α) «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν»· β) «Φῶς

εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ». Τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» τρίς. Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» (ᾠπαξ).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τρίς. Καθίσματα, ἀναβαθμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εὐαγγέλιον ὄρθρου τὸ τῆς ἐορτῆς, ὃ ζήτει Φεβρουαρίου 2, «Ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ» (Λκ. β' 25-32). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ὁ κανὼν τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 («ἄνευ στίχων»). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἄβυσσοτόκον» (ἀντὶ τῆς ὥδῃς τῆς Θεοτόκου) εἰς τὴν θ' ὥδην στιχολογοῦνται τὰ μεγαλυνάρια «Ἀκατάληπτον ἐστὶ» μέχρι τοῦ «Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ», ἀπὸ δὲ τοῦ «Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν» συμπάλλονται καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδῃς (ὁ εἰρμὸς καὶ τὸ α' τροπάριον δίς), εἶτα ὁ εἰρμὸς «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ σκιᾷ». Ἐξαποστειλάριον καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» (ᾠπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια». Μετὰ τὴν εἰσοδὸν ψάλλονται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη» καὶ τὸ κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικὴν». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: 2ας Φεβρουαρίου, «Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας» (Εβρ. ζ' 7-17). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς» (Λκ. β' 22-40). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι» (ἀντὶ τοῦ Ἄξιον ἐστί). Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου» (ἢ «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν· ἀλληλούια»): «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

Ειδήσεις. 1. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰς τοὺς κανόνας τῶν Μηναιῶν προτάσσεται καθ' ἑκάστην ὁ τῆς ἐορτῆς.

2. Εἰς τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἕως τῆς ἀποδόσεως ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναιῶν· εἰς τὴν λειτουργίαν λέγονται τὰ τῆς ἐορτῆς ἀντίφωνα (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5) με̐ εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταρχεῖς».

3. Τρίτη. Συμεὼν τοῦ θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος. Ἰωάννου, Νικολάου καὶ Σταματίου τῶν ἐκ Σπετσῶν νεομαρτύρων (†1822).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. β' 9-22).

Εὐαγγέλιον: τῶν ἀγίων, 3ης Φεβρουαρίου (Λκ. β' 25-38).

4. Τετάρτη. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου (†436-440). Ἰωάννου ὁσίου, Νικολάου ὁμολογητοῦ (†868), Ἀβραμίου ἱερομάρτ. (†347).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Πέτρ. γ' 1-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 24-31).

5. Πέμπτη. Ἀγάθης μάρτυρος (†251). Πολυεύκτου Κωνσταντινουπόλεως (†570), Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ, Ἀντωνίου νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου (†1774).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰωάν. α' 8-β' 6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 31-ιδ' 2).

6. Παρασκευή. Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης (α' αἰ.), Φωτίου Κων/πόλεως τοῦ μεγάλου καὶ ἰσαποστόλου (†891).

Α'. Συνήθης τάξις

(διὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μηναιῶν)

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναιῶν· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκευῆς λδ' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Α' Ἰωάν. β' 7-17)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκευῆς ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιδ' 3-9).

Β'. Ἑόρτιος τάξις

ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Φωτίου

Σημειώσεις. 1. Σήμερον ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Φωτίου—προστάτου τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος—τελεῖται πανηγυρικὴ συν-

οδική λειτουργία, καθιερωθεῖσα συνοδικῶς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926. Ἡ ἐορ-
 τος ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ψάλλεται ἐξ ἰδιαίτερας φυλλάδος ἢ ἐκ τοῦ πα-
 ραρτήματος τοῦ Μηναίου Φεβρουαρίου (ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας)
 μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Ὑπαπαντῆς. Τὰ σχετικὰ μὲ τὸν συνοδικὸν ἐορ-
 τασμὸν βλέπε εἰς τὸν «Κώδικα Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ Ἐκκλ. Ἐθι-
 μοτυπίας», τόμοις Α.Δ., ἐν Ἀθήναις 2020, σελ. 171 καὶ ἐξῆς (ἰδίᾳ περὶ
 τῶν ψαλτέων εἰς §§ 14, 17, 19, 21-24, καὶ 29).

2. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἱεράρχου ἔχει μικρὸν ἐσπερινόν (στοιχεῖον μο-
 ναστικῆς ἀγρυπνίας), μέγαν ἐσπερινὸν μετ' εἰσόδου καὶ ἀναγνωσμάτων,
 λιτὴν, 4 δοξαστικά, καθίσματα μετὰ πολυελέου, Εὐαγγέλιον ὁρθρον, κα-
 ταβασίας, αἶνους καὶ μεγ. δοξολογίαν· ὅθεν ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρ-
 των κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἐπισήμως ἐορταζομένων ἁγίων, κατὰ τὰς συ-
 ναφεῖς ἀκολουθίας τῆς 11ης Ἰανουαρίου καὶ τῆς 23ης Ἀπριλίου καὶ τὰς
 παρεμφερεῖς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (Ἀπρ. 23, §§ 19-20, 30-32 καὶ 35-
 37). Πρβλ. Τυπικὸν Γεωργίου Ρήγα, σ. 221 §2 ὑποπερίπτωσις α', καὶ
 σ. 205 §7· ἐπίσης «Σύστημα Τυπικοῦ» Κων. Παπαγιάννη, ἐκδ. Ἀπ. Δια-
 κονίας, σ. 134-135, §2 211-214.

3. Συνωδὰ τῇ ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου (ἀριθμ. πρωτ. 5636/19-11-
 2015), καταχωρίζονται ἐφεξῆς αἱ λειτουργικαὶ διατάξεις τῆς σήμερον
 «ἀναλυτικῶς καὶ μετὰ πάσης λεπτομερείας..., ὥστε οὐδεμία ἀπορία περὶ
 τῆς τηρητέας λειτουργικῆς τάξεως νὰ ὑφίσταται» κατὰ τὸν συνοδικὸν
 ἐορτασμόν.

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἰστώμεν
 στίχους 6 καὶ ψάλλομεν μόνα τὰ 6 στιχηρὰ τοῦ ἱεράρχου, ἢ τοι
 τὰ 3 πρῶτα προσόμοια «Ὅτε ἐπινεύσει θεϊκῇ» καὶ τὰ 3 ἕτερα «Τὸ
 τῆς χάριτος ὄργανον» κ.λπ., Δόξα, «Ὅσιε τρισμάκαρ», Καὶ νῦν,
 ὁμώχον τῆς ἐορτῆς «Ἀνοιγέσθω ἡ πόλη τοῦ οὐρανοῦ» (ζῆτει εἰς
 τὰ ἐσπέρια τῆς 2ας Φεβρουαρίου).

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ
 ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου «Χαίροις ἀρχιερεῦ τοῦ
 Χριστοῦ» κ.λπ. —εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα—,
 Δόξα, «Ἐπρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς
 ὁμώχον «Σήμερον ἡ ἱερὰ μήτηρ» (ζῆτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς 2ας
 Φεβρουαρίου).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη Θεοτόκε». Ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ ιεράρχου, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν, ὁμόηχον ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς «Ὁ ἐν χειρὶ πρεσβυτικαῖς» (ὄρα εἰς τοὺς αἶνους τῆς 2ας Φεβρουαρίου)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἐξάψαλμος· εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ιεράρχου «Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ [διὰ τὴν α' στιχολογίαν] τοῦ ἁγίου «Ἐπέλαμψεν ἰδοῦ», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὅμοιον τῆς ἑορτῆς·

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ ἐπὶ θρόνον ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος, ὃν δεζάμενος ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

[Διὰ τὴν β' στιχολογίαν] τοῦ ἁγίου «Θείαν ἔλλαμψιν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὁμόηχον τῆς ἑορτῆς·

Ἐκ τῆς παρθένου σε, σωματωθέντα Χριστέ, χαίρων ἐδέξατο, ὁ ἱερὸς Συμεὼν· Νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου ὦ Δέσποτα· Ἄννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ προφητὶς καὶ ἑνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι· ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι· Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

[Διὰ τὸν πολυέλεον] τοῦ ἁγίου «Ὁ ιεράρχης καὶ σεπτός», Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον τῆς ἑορτῆς, πρὸς «Κατεπλάγη Ἰωσήφ»·

Νηπιάζει δι' ἐμέ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρσίῳν κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ παρθένου· καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτόν, Θεὸν φανέντα σαρκί· καὶ ὡς ζωὴν ἡσπάζετο καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὲ γὰρ κατεῖδον, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΟΡΘΡΟΥ. Εὐθὺς τὸ «Ἐκ νεότητός μου» κ.λπ. καὶ τὸ προκείμενον «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν» μετὰ τοῦ

στίχου «*Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην*»· Εὐαγγέλιον τοῦ ἱεράρχου, ζητεῖ τῇ 13ῃ Νοεμβρίου, «*Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν*» (Ιω. ι' 1-9). Εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «*Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου*», Καὶ νῦν, «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*», εἰς δὲ τὸν στίχον «*Ἐλέησόν με ὁ Θεός*» τὸ ἰδιόμελον «*Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», καὶ ὁ τοῦ ἱεράρχου μετὰ στίχου «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ*». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσῳδίων κάθισμα τοῦ ἁγίου «*Τὸν προφήτην Ἥλιαν*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὁμόηχον τῆς ἐορτῆς, πρὸς «*Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν*»·

Ἐτέχθης ἐπὶ γῆς ὁ προάναρχος Λόγος, προσήχθης τῷ ναῶ ἀκατάληπτος μένων· χαίρων δὲ ὁ πρεσβύτες, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ὑπεδέξατο, κράζων· *Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκεύω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων*.

Ἀφ' ὧς ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἱεράρχου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας (μετὰ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου).

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· εἶτα «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμῳ σκιᾷ*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ τὸ τοῦ ἁγίου «*Προστάτην σε θερμότατον*» καὶ τῆς ἐορτῆς ὅμοιον «*Ἀτρέπτως καθ' ὑπόστασιν*» (ζήτει τῇ 3ῃ Φεβρουαρίου).

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἁγίου, Δόξα, «*Ὅπου ἐπικληθῇ σου*», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς ὁμόηχον «*Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν νηπιάσας σαρκί*» (ζήτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς 2ας Φεβρουαρίου). Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐφυνίων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ· Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούϊα*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*», τοῦ ἱεράρχου «*Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος*»,

καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς ἐορτῆς «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ Ἀπόστολος: τοῦ ιεράρχου, ζῆτει τῇ 13ῃ Νοεμβρίου, «*Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς*» (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Εγὼ εἰμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16).

Εἰς τὸ *Ἐξαίρετως* τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἐορτῆς.

7. Σάββατον. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμπάκου (δ' αἰ.), Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίφ Ἑλλάδος (†946).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ζ' 11-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 46-κα' 4, η' 8).

8. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἐορτήν. ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ (ΙΖ' ΛΟΥΚΑ). Θεοδώρου στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος (†319), Ζαχαρίου τοῦ προφήτου (†620 π.Χ.). Ἦχος β', ἐωθινὸν β' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις 2ας Φεβρουαρίου §§14-15, καὶ Τριωδίου, Κυριακὴ τοῦ ἀσώτου §§ 4-6).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*»· κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 4, τὰ δύο ιδιόμελα τοῦ Τριωδίου δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, καὶ τῆς ἐορτῆς 3 ιδιόμελα (2ας Φεβρ.) «*Λέγε, Συμεῶν*» κ.λπ., Δόξα, «Ὡ πόσων ἀγαθῶν», Καὶ νῦν, «*Παρήλθεν ἡ σκιά*». Εἵσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς*», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν» (2 Φεβρ. εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς λιτῆς). Ἀπολυτίκια «Ὅτε κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «Ὅτε κατῆλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*». [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ

ἀναστάσιμα ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς. Εὐλογη-
τάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (β')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα
«*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς.
Ἀπὸ γ' ὥδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ
μεσώδιον κάθισμα τοῦ Τριωδίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μεσώδιον
τῆς ἑορτῆς «*Ἐν τῷ ὅρει τῷ Σινά*» (Φεβρ. 2). Ἀφ' ε' κοντάκιον
καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριω-
δίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· «*Τὴν τιμω-
τέραν*», «*[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον
«*Τὸν λίθον θεωρήσασαι*», τὸ τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆς ἑορτῆς «*Ἐν
Πνεύματι τῷ ἱερῷ*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου 3 «*Τὴν
τοῦ ἀσώτου φωνήν*» κ.λπ., Δόξα, «*Πάτερ ἀγαθέ*», Καὶ νῦν,
«*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν
ἐφυμνίων αὐτῶν, ὡς ἀκριβῶς ἔχουν εἰς τὸ Μηναῖον (εἰς τὸ β'
ἀντίφωνον «*... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών...*»). [Ἐν
ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ
4 ἐκ τῆς ε' ὥδης τοῦ κανόνος τοῦ Τριωδίου].

Εἰσοδικόν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,
ὁ ἀναστάς...*»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν ἀπολυτικά «*Ὅτε κατήλθες*», «*Χαῖρε,
κεχαριτωμένη*», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν
παρθενικήν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἄλληλουιάριον τοῦ ἤχου·
Ἀπόστολος: Κυριακῆς λδ' ἐπιστολῶν, «*Πάντα μοι ἔξεστιν*» (Α'
Κορ. ε' 12-20)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ιζ' Λουκᾶ, «*Ἀνθρωπός
τις εἶχε δύο υἱούς*» (Λκ. ιε' 11-32).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω*»,
«*Εἴη τὸ ὄνομα*». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

***Εἵδησις.** Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς παρούσης πρὸ τῆς ἀπόκρεω ἑβδομάδος δὲν γίνεται κατάλυσις, ἀλλὰ τηρεῖται ἡ συνήθης τῶν ἡμερῶν αὐτῶν νηστεία.*

9. Δευτέρα. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. Νικηφόρου μάρτυρος (†257).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (Φεβρουαρίου 2) ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τῶν στιχηρῶν τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὄρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ καθίσματα τῶν δύο στιχολογιῶν, ὁ ν΄ ψαλμὸς καὶ εὐθὺς ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς. Συναξάριον ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 9ης τοῦ μηνός. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ, προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος· ἡμέρας, Δευτέρας λε΄ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Α΄ Ἰω. β΄ 18-γ΄ 8). Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Δευτέρας ἀπόκρεω (Μρ. ια΄ 1-11).

10. Τρίτη. † Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος τοῦ θαυματουργοῦ (†202). Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων, Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου (δ΄ αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον· Τρίτης ιβ΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα΄ 12-19)· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος· τοῦ ἁγίου, 26 Ὀκτωβρίου, «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β΄ Τιμ. β΄ 1-10)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, Σαββάτου γ΄ ἐβδ. Ἰωάννου, «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ἰω. ιε΄ 17-ις΄ 2)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

***Σημείωσις.** Ἀπὸ αἵριον ἄρχεται πάλιν ψαλλομένη ἡ Παρακλητικῇ.*

11. Τετάρτη. Βλασίου ἱερομάρτυρος (†316). Θεοδώρας βασιλίσσης (†867) τῆς στερεωσάσης τὴν ὀρθοδοξίαν.

Ἀπόστολος· ἡμέρας, Τετ. λε΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Ἰω. γ΄ 21-δ΄ 11).

Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Τετ. ἀπόκρεω (Μρ. ιδ΄ 43-ιε΄ 1).

- 12. Πέμπη.** Μελετίου Αντιοχείας (†381). Χρίστου νεομάρτυρος τοῦ κηπουροῦ (†1748).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. δ' 20-ε' 20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ἀπόκρεω (Μρ. ιε' 1-15).

- 13. Παρασκευή.** Μαρτινιανοῦ ὁσίου (ε' αἰ.). Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας (†607).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λε' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Β' Ἰω. 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ἀπόκρεω (Μρ. ιε' 20, 22, 25, 33-41).

- 14. † Ψυχασάββατον.** «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων χριστιανῶν». Αὐξεντίου ὁσίου (†470). Ἀβραάμ (ε' αἰ.) καὶ Μάρωνος (δ' αἰ.) τῶν ὁσίων.

(Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §§7-9· τὰ σχετικὰ τοῦ β' ἤχου μαρτυρικά, καθίσματα κ.λπ. ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου.)

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς [καὶ τὸ Ψαλτήριον].

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» –εἰς στίχους 6–, ἐσπέρια μαρτυρικά τοῦ β' ἤχου 3 («Τῶν ἁγίων μαρτύρων», «Χοροὶ μαρτύρων ἀντέστησαν», «Μεγάλη ἡ δόξα»), καὶ προσόμοια τῶν κεκοιμημένων 3 (Σαββάτου πρὸ τῆς Ἀπόκρεω) «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον» κ.λπ., Δόξα, τὸ νεκρώσιμον ἰδιόμελον «Θρηνῶ καὶ ὁδύρομαι», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ληγουσῆς ἐβδομάδος «Παρῆλθεν ἡ σκιά».

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ «Φῶς ἱλαρόν», καὶ ψάλλομεν ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, εἰς ἤχον πλ. δ', τὸ «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια» ἐκ τρίτου, εἰς στίχους τὸ μὲν β' «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε», τὸ δὲ γ' «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν»· εἶτα εὐθὺς τὸ «Καταζώσον» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

Εἰς τὰ ΑΠΟΣΤΙΧΑ ψάλλεται κανονικῶς* τὸ δ' μαρτυρικὸν καὶ τὰ δύο νεκρώσιμα τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος, ὡς ἔπονται.

* Ἡ διάταξις τοῦ Τ.Μ.Ε. περὶ 4 μαρτυρικῶν εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ παρόντος ἐσπερινοῦ ὀφείλεται εἰς παλαιὸν τυπογραφικὸν λάθος, ὡς ἔχει καταδειχθῆ ὑπὸ πολλῶν εἰδικῶν ἐρευνητῶν.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν, μὴ ποθήσαντες ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασιν· Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Οἴμοι! οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχή, χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἴμοι πόσα δακρύει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν! πρὸς τοὺς ἀγγέλους τὰ ὅμματα ῥέπουσα, ἄπρακτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα· δι' ὃ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβον, Κύριε.

Ἐκ γῆς πλαστουργήσας με, εἰς γῆν πάλιν πορεύεσθαι, τῇ παραβάσει με κατέκρινας· ἔστησας ἡμέραν ἐτάσεως, ἐν ᾗ τὰ κρυπτὰ τῆς ἐκάστου πράξεως, φανερὰ παρίσταται ἐνώπιόν σου· τότε φεῖσαί μου ἀναμάρτητε, καὶ τῶν ἐσφαλμένων μου συγχώρησιν διδούς, τῆς βασιλείας σου μὴ χωρίσης με.

Δόξα, «Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις», Καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ κείμενον θεοτοκίον «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸν νεκρώσιμον κανόνα τοῦ πλ. β' ἤχου «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς τὰ ἐξῆς προύμνια καὶ στίχους:

τὸ 1ον τροπάριον ἐκάστης ᾠδῆς εἰς τὸ «Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου»·

τὸ 2ον τροπάριον εἰς τὸ «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται»·

τὸ 3ον τροπάριον εἰς τὸ «Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι»·

τὸ 4ον τροπάριον εἰς τὸ «Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ»·

μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον» ἄνευ στίχου. Ἐῖτα τὸ τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος», ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Ἡ ἐκτενὴς «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι ἐλεήμων» ψάλλονται τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ., καὶ μετὰ ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη τοῦ Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικοιμένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ'.

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ μοναστριῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα»· ὁ χορὸς «Παράσχου, Κύριε».

Ὁ ἱερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» ἅπαξ. Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

«Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, μοναστριῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὁδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν

ἀμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶνπραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ...»

Ὁ χορὸς τὸ «Αἰωνία ἡ μνήμη» ἐκ τρίτου. Ὁ ἱερεὺς «Σοφία»· «Ὁ ὦν εὐλογητὸς» κ.λπ. καὶ ἐκφωνεῖ τὴν συνήθη εὐχήν τῆς ἀπολύσεως.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ἀντὶ τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ὁ βάθει σοφίας».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὰ συνήθη, ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται ἐξ ὑπαμοιβῆς εἰς ἥχον πλ. δ' τὸ «Ἀλληλοῦα, ἀλληλοῦα, ἀλληλοῦα» τετράκις, δις ἄνευ στίχου καὶ δις ἐφύμνιον τῶν στίχων «Μακάριοι οἳς ἐξελέξω», «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν». Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἀκριβῶς εἰς τὸν ἑσπερινόν. (Καταλιμπανομένης συνήθως τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου) μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὺν τὸ κράτος».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ β' ἡχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «Ὁ παιδρὺνας τοὺς ἀγίους» κ.λπ. —εἰς τοὺς οἰκείους στίχους τὰ δύο τελευταῖα—, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Εὐθὺς (ἐν ταῖς ἐνορίαις παραλειπομένου συνήθως τοῦ, εἰς στάσεις δύο, Ἀμώμου) τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἑσπερινόν. Οἱ χοροὶ τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ κάθισμα «Ἀνάπαυσον, σωτήρ ἡμῶν», Δόξα, τὸ ἀκροτελευτίον αὐτοῦ «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατείλας».

ΚΑΝΩΝ. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ κανὼν μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ. Στίχοι εἰς τὰ τροπάρια, α) «Μακάριοι οἳς

ἐξελέξω καὶ προσελάβον, Κύριε», β) «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν», γ) «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται», δ') «Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου». Ἀπὸ γ' ὥδῃς ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρί», ἡ αἰτησις, καὶ τὸ μεσφύδιον κάθισμα «Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας» μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· ἀφ' ε' ὥδῃς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Συνεχόμενον δέξαι με», ἡ αἰτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τῆς η' ὥδῃς «Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ»· «Τὴν τιμιωτέραν» εἰς τὸν ἦχον τῶν εἰρμῶν (πλ. δ')· εἴτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδῃς «Τὸν προδηλωθέντα» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων», τὸ ἕτερον «Ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ προσόμοια 4 «Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες» κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Εἴτα «Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὁρθρου τῶν καθημερινῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου 3 νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους (τοῦ β' ἡχου) «Ρύμην τοῦ θανάτου» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ Ψυχосαββάτου «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν»· «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα», ὡς ὀρίζει καὶ τὸ T.M.E. (διάταξις Τριωδίου, εἰς τὸ τέλος τῆς §8).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ ἡ ε' ὥδη τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχосαββάτου· ἂν ὁμῶς ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη («Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθε»). Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἁγίοις».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ὁ βάθει σοφίας» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἁγίων».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον νεκρώσιμα· Ἀπόστολος κοιμηθέντων, «Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν» (Α΄ Θεσ. δ΄ 13-17)· Εὐαγγέλιον Σαββάτου πρὸ τῆς ἀπόκρεω, «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε» (Λκ. κα΄ 8-9, 25-27, 35-36).

Εἰς τὸ *Εξαίρετως* τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «*Μακάριοι οὗς ἐξελέξω*». «*Εἶδομεν τὸ φῶς*». «*Πληρωθήτω*».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «*Μετὰ πνευμάτων δικαίων*» κ.λπ., καὶ ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ ἱερέως τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Ὁ ἱερεὺς «*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*», «*Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος*», καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις τῆς λειτουργίας.

15. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. «Μνεῖα τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ὁνησίμου ἀποστόλου (†109). Εὐσεβίου ὁσίου (ε΄ αἰ.), Ἀνθίμου ὁσίου (τοῦ Βαγιάνου) τοῦ ἐν Χίῳ (†1960). Ἦχος γ΄, ἑωθινὸν γ΄ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §§10-12).

Εἰς τὴν θ΄. Απολυτίκιον «*Ὁ βάθει σοφίας*»· κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἁγίων*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου προσόμοια 4 «*Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι*» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Ὅταν τίθωνται θρόνοι*», Καὶ νῦν, «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*». Εἴσοδος κ.λπ. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Οἶμοι, μέλαινα ψυχή*», Καὶ νῦν, «*Ἀνύμφευτε παρθένε*». Απολυτίκιον «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχρου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς «*Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Υπὸ τὴν σὴν, δέσποινα*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «*Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος*».] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ

σειράν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινόν (γ'): μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ μεσώδια τοῦ Τριωδίου καθίσματα (παραλειπομένου τοῦ θεοτοκίου «*Τὸν πάντων ποιητήν*»· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Βοηθὸς καὶ σκεπαστής*». «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἶρμος «*Ἀσπόρου συλλήψεως*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «*Ὅτι Χριστὸς ἐγγήγερται*», καὶ τὰ τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου ιδιόμελα 3 «*Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην*» κ.λπ., Δόξα, «*Προκαθάρωμεν ἑαυτούς*», Καὶ νῦν, «*ὑπερευλογημένη*», δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἦ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ς' ὥδῃ τοῦ κανόνος τῆς Ἀπόκρεω εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «*Ὅταν ἔλθῃς, ὁ Θεός*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς*· Ἀπόστολος: Κυρ. ἀπόκρεω, «*Βρῶμα ἡμῶς οὐ παρίστησιν*» (Α' Κορ. η' 8-θ' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου*» (Μτθ. κε' 31-46). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἰδήσεις. 1. Εἰς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς παρούσης ἐβδομάδος, προοίμιον καὶ θυρανοίξια οὔσης τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς νηστείας, μόνον διὰ τυροῦ, ὠῶν καὶ ἰχθύων καταλύομεν, ἀπέχομεν δὲ κρέατος.

* Προκείμενον, ἦχος βαρὺς, «*Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ*», στίχ. «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός*». — Ἀλληλουιάριον, ἦχος πλ. δ', στίχ. α' «*Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν*», β' «*Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει*».

2. Αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς διεξάγονται ὡς διατάσσονται ἐν τῷ Τριωδίῳ, ἐκτὸς ἂν τόχῃ ἐορτῇ ἢ μνήμῃ ἁγίου (πρβλ. Τ.Μ.Ε., τυπικὴ διάταξις Τριωδίου §13).

16. Δευτέρα τῆς τυρινῆς. Παμφίλου μάρτυρος (†307) καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Φλαβιανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἐσπέρια τῆς Παρακλητικῆς 3 (ἐκ τῆς α΄ ομάδος δύο καὶ ἐν ἐκ τῆς β΄ ομάδος στιχηρῶν) καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Ἄνευ εισόδου «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας κ.τ.λ.. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου (σήμερον «*Λιχνευσάμενοι, τὴν πρώτην ὑπέστημεν γύμνωσιν*») δῖς, τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (σήμερον «*Τῶν οὐρανίων στρατιῶν*»), Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον τῶν καθημερινῶν (σήμερον «*Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ*») [βλ. εἰς Ὡρολόγιον], καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Τριωδίῳ. Κανόνες, οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τριώδιοι κανόνες τοῦ Τριωδίου, ἀλλὰ εἰς ὅσας ᾠδὰς λέγομεν τὰ δύο τριώδια καταλιμπάνομεν τὰς ᾠδὰς τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ Μηναίου (σήμερον αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὰς ᾠδὰς α΄, η΄ καὶ θ΄)· εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης ᾠδῆς λέγεται ὁ εἰρμὸς μόνον τοῦ πρώτου κανόνος. Δὲν ψάλλονται καταβασίαι, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ ἐν τέλει τῶν ᾠδῶν γ΄, ζ΄, η΄ καὶ θ΄ εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριωδίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, καὶ τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον τῆς ἡμέρας [καὶ «*Προστασία*»]. Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας [σήμερον Ἀπόστολος: Δευτ. Τυροφάγου (Γ΄ Ἰωάν. 1-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως (Λκ. ιθ΄ 29-40, κβ΄ 7-39)]· κωνικὸν τῆς ἡμέρας.

- 17. Τρίτη τῆς τυρινῆς.** Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος (†307). Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας βασιλέων· Θεοδώρου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Μυτιλήνῃ (†1795).

Αἱ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς προδεδήλωται χθὲς Δευτέρα.

Απόστολος: Τρίτης Τυροφάγου (Ίούδα 1-10).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως (Λκ. κβ' 39-42, 45-κγ' 1).

- 18. Τετάρτη τῆς τυρινῆς.** Λέοντος πάπα Ῥώμης (†461). Ἀγαπητοῦ ἐπισκόπου Σινάου τοῦ ὁμολογητοῦ (δ' αἰ.).

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Αἱ λοιπαὶ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς προδεδήλωται τῇ Δευτέρᾳ, ἀλλὰ τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας τῆς παρούσης ἑβδομάδος ἀντὶ προκειμένου ψάλλεται τὸ «*Ἀλληλούια*» (γ') μετὰ τῶν οἰκείων στίχων, ἐν τέλει δὲ τοῦ ἐσπερινοῦ ἀντὶ ἀπολυτικίου ψάλλεται τὸ «*Θεοτόκε παρθένε*», διότι δὲν τελεῖται λειτουργία τῇ ἐπομένῃ ἡμέρᾳ· ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας, τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὴν τιμιωτέραν*», καὶ ἀπόλυσις. Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς ὅσας ᾠδὰς τὸ Τριψῆδιον ἔχει μόνον ἓνα κανόνα, προηγεῖται καὶ ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου, ἀλλ' εἰς τὰς λοιπὰς ᾠδὰς λέγονται μόνον τὰ δύο τριψῆδια.

Εἰδήσις. Κατ' ἔθος ἐπικρατῆσαν εἰς ἅπασαν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς τυρινῆς ἑβδομάδος οὔτε τελεία θ. λειτουργία οὔτε προηγιασμένη τελεῖται· ἐκτὸς ἂν τύχη ἐν ταῖς ἡμέραις αὐταῖς μνήμη ἐορταζομένου ἁγίου, ὅποτε καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριψηδίου καὶ ψάλλεται μόνον ἡ τοῦ ἁγίου τοιαύτη, τελεῖται δὲ ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

- 19. Πέμπτη τῆς τυρινῆς.** Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας (α' αἰών). Φιλοθέης ὁσιομάρτυρος τῆς Ἀθηναίας (†1589).

Αἱ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς προδεδήλωται τῇ Δευτέρᾳ.

Απόστολος: Πέμπτης Τυροφάγου (Ίούδα 11-25).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως (Λκ. κγ' 1-31, 33, 44-56).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἐορτάζοντας τὴν ἁγίαν Φιλοθέην ναοὺς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαίτερας φυλλάδος αὐτῆς· ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ Τριψηδίου καταλιμπάνεται.

- 20. Παρασκευὴ τῆς τυρινῆς.** Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης († 780). Βησσαρίωνος ὁσίου, Πλωτίνου ὁσίου.

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Σημείωσις. Αἱ λοιπαὶ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς προδεδήλωται τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τετάρτῃ. Εἰς τὸν ὄρθρον τῆς σήμερον ἢ θ' ὥδῃ τῶν κανόνων τοῦ Τριωδίου εἶναι συνήθως ἐλλιπής, ὑπάρχει δὲ πλήρης μόνον εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Ἀπ. Διακονίας ἔκδοσιν τοῦ Τριωδίου (Ἀθῆναι 2014), ἐπιμελεία τοῦ αἰοιδίμου ἱερέως Κων. Παπαγιάννη.

- 21. Σάββατον τῆς τυρινῆς.** † «Τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων ἁγίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν». Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις (θ' αἰ.). Εὐσταθίου Ἀντιοχείας (†360), Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων (†633), Ἰωάννου Κων/πόλεως (†577).

Εἰς τὴν θ', ἀναγινωσκομένην λιτήν, ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (ἄνευ τοῦ Μηναίου). Εἰς τὸν ἑσπερινόν, Καὶ νῦν τῶν ἑσπερίων τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν»· εἴσοδος δὲν γίνεται. Εἰς τὸν ὄρθρον, καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τῶν πατέρων «Ἄσμα ἀναπέμψωμεν»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Τὸν προδηλωθέντα»· εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν αἰνων «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ὁσίων...» Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὸ ἀπολυτικίον «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Προστασία»· προκείμενον ὁσιακὸν «Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ» καὶ στίχος «Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν»· Ἀπόστολος: ὁσιακός, Σαββάτου κζ' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22-ς 2)· Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, Σαββάτου Τυροφάγου, «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην» (Μτθ. ζ' 1-13)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι».

- 22. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.** «Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ». Ἡ εὕρεσις τῶν ἱ. λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου (†395-423). Ἦχος δ', ἑωθινὸν δ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§14-16).

Εἰς τὴν Θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν»· κοντάκιον «Ὡς εὐσεβείας κήρυκας».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «Ἐκάθισεν Ἀδάμ», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἐξεβλήθη Ἀδάμ», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου». Ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον «Ἥλιος ἀκτῖνας», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μυστικῶς ἀνυμνοῦμεν», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ..

Εἵδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα θὰ τελεστοῦν τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος».] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινόν (δ΄)· μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου· ἀφ' ς' κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας»· «Τὴν τιμωτέραν», ὁ εἰρμὸς «Θεὸν ἀνθρώποις».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες» καὶ τὰ δύο τοῦ Τριωδίου.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου ιδιόμελα 3 «Οἶμοι! ὁ Ἀδὰμ» κ.λπ., Δόξα, «Ἐφθασε καιρὸς»,

Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ζ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς Τυρινῆς εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτικά «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Τῆς σοφίας ὁδηγέ». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς ἡμέρας (βλέπε ἐν τῷ Τριωδίῳ). Ἀπόστολος: Κυριακῆς τῆς τυρινῆς, «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία» (Ῥωμ. ιγ' 11-ιδ' 4). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν» (Μτθ. ζ' 14-21). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως»· κοντάκιον «Τῆς σοφίας, ὁδηγέ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» (λεγόμενον σύντομον) ἀπὸ τοῦ στίχου «Εξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ δ' ἤχου (ζῆτει αὐτὰ ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι» κ.λπ., προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3 «Ἐγκρατεία τὴν σάρκα» κ.λπ. (Κυριακῇ Τυρινῆς ἐσπέρας) καὶ τοῦ Μηναίου (Φεβρουαρίου 23) ἕτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον. Γίνεται εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ διὰ τὸ μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψῃς», ὃ περ ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ: «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., «Ὅτι σοῦ ἐστίν», οἱ χοροὶ τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», κ.λπ.: «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ»· ὁ ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγ. μετάνοιαι μετὰ τῆς οἰκείας εὐχῆς, καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν» (ἐν ᾗ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας)· πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ὁ β' χορὸς ψάλλει

τὸ «Πάντων προστατεύεις, ἀγαθή», κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου παρέχεται διὰ τοῦ ἱερέως ἡ συγχώρησις, καὶ εἶτα τὸ «Δι' ἐνχῶν» (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §17).

Εἰδησις. Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται κατὰ τοὺς κατανυκτικούς ἐσπερινοὺς καὶ τῶν ἐπομένων πέντε Κυριακῶν τῶν νηστειῶν, ἐναλλασσομένων τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων τῶν ἤχων ἐκάστης ἐβδομάδος καὶ τῶν λοιπῶν τροπαρίων τοῦ Τριωδίου.

23. † Καθαρὰ Δευτέρα. Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης (†166).

Ἀρχεται ἡ ἀγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή

Τῇ Δευτέρᾳ πρωὶ παραλείπεται τὸ μεσονυκτικὸν μόνον σήμερον «διὰ τὴν τῆς ἐσπέρας παράκλησιν»· ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοστῆς λέγεται ὡς συνήθως.

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Εὐλόγητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον κ.τ.λ., «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ», καὶ ὁ ἱερεὺς εὐθὺς «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», ὁ δὲ ἀναγνώστης τὸν ἐξάψαλμον (ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις ἡ ἔναρξις τοῦ ὄρθρου γίνεται ὡς συνήθως μετὰ τῶν τροπαρίων «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» κ.λπ.). Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας διεξάγεται ὡς διατάσσεται εἰς τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Τριωδίου καὶ εἰς τὸ Τ.Μ.Ε. (διατάξεις Τριωδίου §§18-20)· ἀλλ' ἐν ταῖς ἐνορίαις παραλείπονται ὡς συνήθως τὰ καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου.

Ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς ἐβδομάδος τὸ ἀλληλουιάριον τετράκις μὲ τοὺς στίχους αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Ὠρολογίῳ. Εἶτα οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ ἡχοῦ τῆς ἐβδομάδος (βλέπε ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), τῶν ὁποίων ἡ συμπλήρωσις γίνεται ἀναλόγως τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ὡς ὀρίζεται εἰς τὸ Τ.Μ.Ε. (διάταξις Τριωδίου, ὑποσημ. 10) καὶ εἰς τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Τριωδίου. Μικρὰ συναπτή. Καθίσματα, εἰς μὲν τὴν α' στιχολογίαν, τὰ κατανυκτικά τοῦ ἡχοῦ τῆς ἐβδομάδος (ζῆται εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου)· εἰς δὲ τὴν β' καὶ γ' στιχολογίαν τὰ τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου.

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός», «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), ἡ ἐκφώνησις «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς» καὶ ἐν συνεχείᾳ στιχολογοῦνται αἱ ἐννέα βιβλικάι ψοδαὶ κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Εἴτα, ἄνευ προῦμνίου ἢ στίχου τινός, οἱ κανόνες ὡς ἐξῆς· εἰς ὅσας ψοδὰς ὑπάρχουν τριψόδια προηγεῖται ὁ κανὼν τοῦ Μηναιίου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ ἔπονται τὰ τριψόδια, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ψοδὰς μόνον ὁ κανὼν τοῦ Μηναιίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς γ' ψοδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Μηναιίου (ἢ τοῦ τριψοδίου) ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, αἰτησις, ἐκφώνησις «Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν» καὶ τὸ μεσῳδιὸν κάθισμα τοῦ Μηναιίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἢ σταυροθεοτοκίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς δ' ψοδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Μηναιίου (ἢ τοῦ τριψοδίου) ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, αἰτησις καὶ ἐκφώνησις «Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς». Εἴτα ἀντὶ κοντακίου τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικὸν κάθισμα (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριψοδίου· τὸ τυχὸν κοντάκιον τοῦ Μηναιίου καταλιμπάνεται), καὶ τὸ συναξάριον. Εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, ἐλόγοῦμεν» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ψοδῆς τοῦ β' τριψοδίου, «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» καὶ στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν» (εἰς τὸν ἦχον τῶν εἰρμῶν τοῦ Τριψοδίου)· εἴτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ψοδῆς τοῦ β' τριψοδίου καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

Αἰτησις, ἐκφώνησις «Ὅτι σὲ αἰνοῦσι», καὶ ἀντὶ ἐξαποστειλαρίου τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἡχοῦ τῆς ἐβδομάδος (ἐκ τρίτου) μετὰ τῆς οἰκείας συμπληρώσεως αὐτοῦ. [Μετὰ τοὺς ψαλμοὺς τῶν αἰνῶν] εὐθὺς «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριψοδίῳ. «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου»· ὁ ἱερεὺς «Ὁ ὢν ἐλλογητός», τὸ «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς «Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου» καὶ εὐθὺς ἐπισυνάπτονται

Αἱ ὠραι, ἀρχόμεναι πᾶσαι μετὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ', κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριψοδίου καὶ τοῦ Ὁρολογίου

(ἀλλ' ἐν ταῖς ἐνορίαις μετὰ τὴν εὐχὴν «Κύριε καὶ Δέσποτα» παραλείπεται τὸ τρισάγιον καὶ λέγεται εὐθὺς ἡ εὐχὴ ἐκάστης ὥρας). Μετὰ τὴν θ' ὥραν ἄρχεται

Ὁ ἔσπερινός (ἄνευ προηγιασμένων δώρων). Μετὰ τὰς 3 μεγ. μετανοίας τῆς θ' ὥρας, εὐθὺς «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» γ' καὶ ὁ προοιμιακός [καὶ τὸ ἡ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου]. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», εἰς στίχους 6, προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 ἐκ τοῦ Τριωδίου, καὶ 3 στιχηρὰ τοῦ ἁγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον προσόμοιον τοῦ Μηναίου (ἢ ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας σταυροθεοτοκίον ἢ ἐν ἐκάστῃ Παρασκευῇ ἐσπέρας τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου τῆς ἐβδομάδος).

Εἰδικῶς δὲ διὰ σήμερον, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3 «*Πᾶσαν ἁμαρτίαν*» κ.λπ., καὶ 3 τοῦ Προδρόμου (24 Φεβρ.) «*Χαίροις, ἡ ἱερὰ κεφαλὴ*» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς θεοτοκίον προσόμοιον (ἐκ τῆς Παρακλητικῆς).

Στήσον τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν, τῆς ἁμαρτίας μου τὸ πέλαγος ξήρανον, τῷ ρεῖθρῳ τῆς σῆς πρεσβείας, καὶ πρὸς λιμένα Θεοῦ, θείων θελημάτων ἐγκαθόρμισον, ἐχθροὺς καθ' ἐκάστην τοὺς τὴν ψυχὴν μου ἐκθλίβοντας, καὶ ταῖς ἀτόποις ἡδοναῖς ἐκταράττοντας, καταπόντισον ἀπωλείας εἰς βάραθρα· πλήρωσον εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς τὴν καρδίαν μου, λύσον τὸ νέφος βοᾶ σοι, τῆς ἀθυμίας μου Πάναγνε, Χριστὸν δυσωποῦσα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄνευ εἰσόδου «*Φῶς ἱλαρόν*», ὁ ἱερεὺς «*Ἐσπέρας*», ὁ ἀναγνώστης τὰ ἀναγνώσματα μετὰ τῶν οἰκείων προκειμένων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, τὸ «*Καταξίωσον*», ὁ ἱερεὺς «*Πληρώσωμεν τὴν ἔσπερινὴν*» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

Εἰς τὸν στίχον ἅπαντα τοῦ Τριωδίου κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ τάξιν. «*Νῶν ἀπολύεις*», τρισάγιον κ.λπ., εἰς ἡχον πλ. α' τὰ τροπάρια «*Θεοτόκε παρθένε*» κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου*», ὁ ἱερεὺς «*Ὁ ὢν εὐλογητός*», τὸ «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*», αἱ 3

μεγάλοι μετάνοιοι μετὰ τῆς οἰκείας εὐχῆς, τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), «Παναγία τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος», «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» τρίς (χϋμα), Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ ἀναγνώστης τοὺς ψαλμοὺς λγ' (33) «Εὐλόγησω τὸν Κύριον» καὶ ρμδ' (144) «Ψώσω σε, ὁ Θεός μου» καὶ ἀπόλυσις (ἐν τῇ ὁποίᾳ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας).

Σημείωσις. Ὁ ρμδ' ψαλμὸς «Ψώσω σε, ὁ Θεός μου», καλούμενος ἐπίσης καὶ «στίχος τῆς τραπέζης», καταλιμπάνεται διὰ τὴν νηστείαν τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τῆς α' ἑβδομάδος τῶν νηστεϊῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀποδείπνον, κατὰ τὴν συνήθη ἐν τῷ Ὡρολογίῳ τάξιν· μετὰ τὴν δοξολογίαν ψάλλεται τὸ ἐνδιάτακτον τμήμα τοῦ μεγ. κανόνος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὡς ἐν τῷ Τριφδίῳ (τὰ τροπάρια μὲ στίχον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον). Μόνον κατὰ τὴν α' ἑβδομάδα τῶν νηστεϊῶν, μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ὁ ἱερεὺς ἐκ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ οἰκεῖον Εὐαγγέλιον τῶν παννυχίδων (σήμερον τῆς Δευτέρας, «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε», Λκ. κα' 8-36). Εἰς τὴν ἀπόλυσιν πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τὸ στιχηρὸν «Πάντων προστατεύεις» (ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας τὸ «Σφαγὴν σου τὴν ἁδικον»).

Εἰδήσεις. 1. Εἰς τοὺς ἱκετευτικοὺς στίχους τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου «Παναγία δέσποινα Θεοτόκε» ψάλλεται μετὰ τὸν στίχον «Ὅσοι θεοφόροι πατέρες ἡμῶν» καὶ στίχος τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἐτι δέ, εἰ ὁ τυχὼν ἅγιος, οὗ τινος ἐνγὰλη ὁ ἐσπερινός, εἶναι ἐορταζόμενος, καὶ στίχος αὐτοῦ (παράβαλε Τ.Μ.Ε., 10 Φεβρουαρίου, §13).

2. Ἐπίσης τὰ ἐν τῷ Ὡρολογίῳ τροπάρια ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἔτερα τροπάρια ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν», λέγονται τῇ ἐσπέρᾳ ἐκάστης Τρίτης καὶ Πέμπτης ἀντὶ τῶν «Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου» κ.λπ..

3. Τμήματα τοῦ μεγάλου κανόνος, ὡς ἔχουν ἐν τῷ Τριφδίῳ, ψάλλονται μόνον κατὰ τὴν α' ἑβδομάδα τῶν νηστεϊῶν.

4. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκειται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καὶ ἀναγινώσκειται μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.

24. Τρίτη. † Ἰωάννου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐπὶ τῇ μνεΐᾳ τῆς α΄ καὶ β΄ εὐρέσεως τῆς τ. κεφαλῆς αὐτοῦ (452).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν, ψαλλόμενον ἑορτάσιμον. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν (ψάλε, εἰ βούλει, Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἰδιόμελον «*Ἡ πρῶην ἐπὶ πίνακι*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ προδρόμου*»), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐκ γῆς ἀνατεΐλασα*».

Εἰς τὸν ὄρθρον, ψαλλόμενον ἑορτάσιμον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «*Ἐκ γῆς ἀνατεΐλασα*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου κατὰ σειρὰν καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ἐν ᾗ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Πέμπτης γ' ἑβδ. Λουκᾶ, «*Ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ*» (Λκ. ζ' 17-30). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ ὁ τοῦ προδρόμου ἄνευ τῶν εἰρμῶν· ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*». Ἐξαποστειλάρια, αἵνοι, Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, δοξολογία μεγάλη.

Εὐθὺς «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» γ' καὶ συνάπτονται αἱ ὄραι λιταὶ λέγοντες εἰς ἐκάστην χῦμα μετὰ μὲν τοὺς ψαλμοὺς Δόξα, «*Ἐκ γῆς ἀνατεΐλασα*», Καὶ νῦν, τὸ ἐνδιάτακτον τῆς ὥρας θεοτοκίον, μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ κοντάκιον τοῦ προδρόμου «*Προφῆτα Θεοῦ καὶ πρόδρομε*». Εἰς τὴν θ' ὥραν συνάπτονται ὡς συνήθως οἱ μακαρισμοὶ (μὲ μόνον τὸ κοντάκιον τοῦ προδρόμου) κ.λπ.. Μικρὰ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*», μεθ' ὃ ἄρχεται

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς ι. ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων. «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*», ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ τη' κάθισμα («*Πρὸς Κύριον*»). Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς*» τὸ ἰδιόμελον τῶν ἀποστίχων τῆς ἡμέρας (ἐκ τοῦ Τριωδίου) «*Νηστείαν οὐκ ἀποχὴν βρωμάτων*» (δίς), τὸ ἐν συνεχείᾳ μαρτυρικὸν ἅπαξ,

τὰ 3 ἐσπέρια προσόμοια τῆς σειρᾶς «*Βρώσει πάλαι πικρᾶ*» κ.λπ., καὶ τοῦ προδρόμου ἕτερα 3 «*Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν*» κ.λπ. εἰς 4 (ζῆτει αὐτὰ εἰς τὸν μετὰ τὸν ὄρθρον κείμενον ἐσπερινόν), Δόξα, «*Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν*», Καὶ νῦν, σταυροθεοτοκίον «*Πόνους ὑπομείνασα πολλούς*». Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἱλαρόν*», ὁ ἱερεὺς «*Ἐσπέρας*», ὁ ἀναγνώστης «*Προκείμενον*» κ.λπ. καὶ τὸ ἀνάγνωσμα τῆς Γενέσεως, τὸ ἕτερον προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ καὶ ἐμμελῶς «*Κέλευσον*»· ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ κρατῶν θυμιατήριον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκφωνεῖ «*Σοφία, ὀρθοί*», στραφεὶς δὲ πρὸς τὸν λαὸν «*Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι*»· καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ β' ἀνάγνωσμα (Παροιμιῶν). Εἶτα τὸ «*Κατευθυνθήτω*» ὡς εἰθισται, μεθ' ὃ Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Κυριακῆς ιε' ἐπιστολῶν, «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι*» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτέρας δ' ἐβδ. Ματθαίου, «*Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ*» (Μτθ. ια' 2-15). «*Νῦν αἱ δυνάμεις*», κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*». Εἰς τὴν μετὰ τὴν κοινωνίαν εὐλόγησιν ψάλλεται εἰρμολογικῶς εἰς ἥχον β' τὸ ἐξῆς· «*Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου· ἄρτον οὐράνιον καὶ ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια*». Μετὰ τὸ «*Πάντοτε νῦν καὶ ἀεί*», ὁ χορὸς τὸ «*Πληρωθήτω*». Ὁπισθάμβωνος εὐχὴ «*Δέσποτα παντοκράτωρ*»· «*Εἴη τὸ ὄνομα*» γ', «*Εὐλογία Κυρίου*» καὶ ἡ ἀπόλυσις, ἀλλὰ πρὸ τοῦ «*Δι' ἐσχῶν*» διανέμεται τὸ ἀντίδωρον, ἐνῶ ἀναγινώσκονται οἱ ψαλμοὶ λγ' (33) «*Εὐλογῆσω τὸν Κύριον*» καὶ ρμδ' (144) «*Ὑψώσω σε, ὁ Θεὸς μου*», καὶ εἶτα τὸ «*Δι' ἐσχῶν*».

Σημείωσις. Ἄν καὶ εἰς τὸν ὄρθρον ψάλλεται δοξολογία μεγάλη, ὅμως διὰ τὸ αἰδέσιμον τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς νηστείας ἐν τῇ τραπέζῃ δὲν γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου (πρβλ. Τ.Μ.Ε., τυπικὸν 10ης Φεβρουαρίου §15).

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ β' τμήματος τοῦ μεγ. κανόνος· Εὐαγγέλιον τῆς Τρίτης τῶν

παννυχίδων «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην» (Μτθ. ζ' 1-13)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον».

Σημειώσεις. Εἰ βούλει, ἐν τῷ μεγάλῳ ἀποδείπνῳ, μετὰ τὴν θ' ὥδην τοῦ κανόνος λέγε ἐκ τοῦ Μηναίου τὰ παραλειφθέντα 4 ἐσπερία προσόμοια τῆς 25ης Φεβρ. μετὰ τοῦ σταυροθεοτοκίου αὐτῶν.

Διατάξεις καθημερινῶν Τεσσαρακοστῆς

1. Καθ' ἐκάστην ἀπὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς τὸ πρωὶ τῶν ἐβδομάδων τῆς Τεσσαρακοστῆς διεξάγονται αἱ ἀκολουθίαι τοῦ μεσονυκτικοῦ, τοῦ ὁρθρου τῆς ἡμέρας, τῶν ὥρων καὶ τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς ἐπομένης, ὡς περιγράφεται κατὰ τὴν παροῦσαν α' ἐβδομάδα.

2. Ὁ ἐσπερινὸς τελεῖται μετὰ τῶν προηγιασμένων ἐκάστη Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ, ταῖς δὲ λοιπαῖς τρεῖς ἡμέραις ἄνευ προηγιασμένης, ἐκτὸς εἰ τύχοι μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου, κατὰ τὰ ἐν τῷ Τυπικῷ διαλαμβανόμενα (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§20-21).

3. Ἐν τῇ ἀπολύσει τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας ὁ ἔχων ἀκολουθίαν ἐν τῷ Μηναίῳ.

4. Ἐὰν τύχῃ μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου ἐν ταῖς νηστησίμοις ἡμέραις, τελεῖται προηγιασμένη (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §22), ἐν δὲ τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἑορταζόμενος ἅγιος. Ἐὰν τυχὸν προηγηθῇ καὶ ἐόρτιος ὁρθρος, ψάλλονται καταβασίαι «**Ἀνοίξω τὸ στόμα μου**» (Τ.Μ.Ε. 10 Φεβρ., 24 Φεβρ., 9 Μαρτίου, καὶ Προθεωρία §27).

25. Τετάρτη. Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως (784-806). Ῥηγίνου ἱερομ. ἐπισκόπου Σκοπέλου (†335), Ἀλεξάνδρου μάρτυρος τοῦ ἐν Θράκῃ.

Τῇ Τετάρτῃ πρωὶ. Ἡ ἀκολουθία μεσονυκτικοῦ, ὁρθρου καὶ ὥρων μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ὡς προδεδήλωται· εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν «**Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος**» ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «**Δι' εὐχῶν**», μεθ' ὃ ἄρχεται

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῆς ἱ. ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων. «**Εὐλόγημένη ἡ βασιλεία**». «**Δεῦτε προσκυνήσωμεν**», ὁ προοιμιακός, καὶ τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου («**Πρὸς Κύριον**»).

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ», εἰς στίχους 10, τὸ ἐν τῷ Τριφδίῳ ιδιόμελον τῆς ἡμέρας «*Νηστεύοντες, ἀδελφοὶ*» δῖς, τὸ μαρτυρικὸν «*Εἴ τις ἀρετὴ*» ἅπαξ, προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 «*Φεγγοβόλους ὑμᾶς*» κ.λπ. καὶ τοῦ Μηναίου (Φεβρουαρίου 26) ἕτερα 3 εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου.

ΕΙΣΟΔΟΣ μετὰ θυμιατοῦ, «*Φῶς ἱλαρὸν*» ἄνευ μέλους, ὁ ἱερεὺς «*Ἐσπέρας*», ὁ ἀναγνώστης «*Προκείμενον*» κ.λπ. καὶ τὸ ἀνάγνωσμα τῆς Γενέσεως, τὸ ἕτερον προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ καὶ ἐμμελῶς «*Κέλευσον*»· ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ κρατῶν θυμιατήριον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκφωνεῖ «*Σοφία· ὀρθοί*», στραφεὶς δὲ πρὸς τὸν λαὸν «*Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι*» καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ β' ἀνάγνωσμα (τῶν Παροιμιῶν).

ΚΑΤΕΥΘΥΝΘΗΤΩ. Εἴτα ὁ ἱερεὺς θυμιῶν πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης ψάλλει τὸ «*Κατευθυνθήτω*», ὃ ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ τετράκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος κύκλῳ τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ λέγοντος ἐμμελῶς τοὺς οἰκείους στίχους· εἴτα ὁ ἱερεὺς θυμιῶν τὸν λαὸν λέγει πάλιν τὸ τελευταῖον «*Κατευθυνθήτω*» μέχρι τοῦ «*ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου*», τὸ δὲ λοιπὸν συμπληροῖ ὁ χορὸς. [Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, εἰ τύχοι μνήμη ἐορταζομένου ἁγίου, ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ κατὰ τὴν συνήθη τάξιν, τὴν δὲ Μεγ. Ἐβδομάδα μόνον Εὐαγγέλιον.]

Εἴτα ἡ ἐκτενής, τὰ τῶν κατηχουμένων κ.λπ.· ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ τὸ «*Νῦν αἱ δυνάμεις*» κοινωνικὸν «*Γεύσασθε καὶ ἴδετε*», εἰς τὴν μετὰ τὴν κοινωνίαν εὐλόγησιν ψάλλεται τὸ «*Εὐλόγησω τὸν Κύριον*», τὰ λοιπὰ τῶν προηγιασμένων κατὰ τάξιν καὶ ἡ ἀπόλυσις (ἐν ᾗ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας).

Εἵδησις. Ἐὰν τελεσθῇ προηγιασμένη ἐν ἡμέρᾳ μνήμης ἐορταζομένου ἁγίου, ἔχοντος Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, α) εἰς τὰ κεκραγάρια μετὰ τὰ στιχηρὰ τοῦ Τριφδίου ψάλλονται τὰ στιχηρὰ τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ ἁγίου τῆς ἐπαύριον, β) ἡ πρώτη

εἴσοδος γίνεται μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ οὐχὶ μετὰ θυμιατοῦ, καὶ γ) εἰς τὴν ἀπόλυσιν μνημονεύεται ὡσαύτως ὁ ἑορταζόμενος ἅγιος.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ γ' τμήματος τοῦ μεγάλου κανόνος, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· Εὐαγγέλιον τῆς Τετάρτης τῶν παννυχίδων «Ἐχετε πίστιν Θεοῦ» (Μρ. ια' 23-26, Μτθ. ζ' 7-8)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Πάντων προστατεύεις».

- 26. Πέμπτη.** Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης (†420). Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείτιδος, Θεοκλήτου καὶ λοιπῶν μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κων/πόλει (†1575).

Τῇ Πέμπτῃ πρωί. Τὸ μεσονυκτικόν, ὁ ὄρθρος τῆς ἡμέρας, αἱ ὥραι καὶ ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἐπομένης (27 Φεβρουαρίου) ἄνευ προηγιασμένης.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ δ' τμήματος τοῦ μεγάλου κανόνος· Εὐαγγέλιον τῆς Πέμπτης τῶν παννυχίδων «Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν» (Μτθ. ζ' 7-11)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγὴν σου τὴν ἁδικον».

- 27. Παρασκευή.** Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου (η' αἰ.). Στεφάνου τοῦ γηροκόμου. Ἐφραίμ ὀσίου τοῦ Κατουνακιώτου (†1998).

Τῇ Παρασκευῇ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου καὶ ὥρων μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» (ἥχος πλ. α') ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας (ἐκ τοῦ Τριωδίου) «Δεῦτε πιστοί» (δῖς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ δ' ἤχου (βλ. ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου (ἐκ τοῦ Τριωδίου) «Δεῦτε, φιλομάρτυρες» κ.λπ., Δόξα, «Ὁργάνῳ χρησάμενος», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ» (βλ. ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου). Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατενυθνήτω», «Νῶν αἱ δυνάμεις», κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἴδετε», «Εὐλόγησω τὸν Κύριον».

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ α΄ χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Μετὰ τὸ «*Ἄξιον ἐστὶ*» ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» ἀνὰ 6 τροπάρια εἰς ἐκάστην ᾠδὴν· εἶτα τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α΄ στάσις τῶν οἰκῶν (Χαιρετισμῶν) τῆς Θεοτόκου (Α-Ζ)· εἶτα «*Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ*» σύντομον, τὸ τρισάγιον κ.τ.λ. καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ μεγαλομάρτυρος·

«Πίστιν Χριστοῦ ὥσπερ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, πολύαθλε· καὶ στέφει σὺρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως ὡς ἀήττητος»·

«Κύριε, ἐλέησον» (μ΄), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*», καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ τὸ «*Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου*» τὸ Εὐαγγέλιον τῆς παννυχίδος τῆς Παρασκευῆς «*Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἄμπελος*» (Ἰω. ιε΄ 1-7), ἡ μικρὰ ἀπόλυσις, τὸ «*Εὐξώμεθα*», τὸ κάθισμα «*Τὴν ὡραιότητα*» καὶ εἶτα «*Δι' εὐχῶν*» (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριψιδίου §26).

Σημείωσις. Ἡ ταῖς αὐτῇ τῶν χαιρετισμῶν τηρεῖται καὶ κατὰ τὰς ἐφεξῆς Παρασκευὰς τῆς β΄, γ΄ καὶ δ΄ ἐβδομάδος, ἄνευ ὁμως Εὐαγγελίου. Κοντάκιον δὲ λέγεται τότε τὸ ἐξῆς, ἐφόσον τῷ Σαββάτῳ δὲν τύχη ἑορταζόμενος ἄγιος·

«Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε».

28. Σάββατον α΄ τῶν νηστειῶν. «Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος (μνήμη διὰ κολλύβων θαύματος)». Βασιλείου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†750). Προτερίου Ἀλεξανδρείας ἱερομάρτυρος (†457), Κυράννης νεομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ (†1751). Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ Ῥωμαίου.

Εἰδησις. Κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὸ μὲν πρωὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁρθρου καὶ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου, τὸ δὲ ἐσπέρας ψάλλεται, ὡς συνήθως, ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου.

Τῷ Σαββάτῳ πρωί. Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μετὰ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου [ἢ τὸ σύνηθες μεσονυκτικὸν ἐπὶ μνήμῃ ἑορταζομένου ἁγίου, ἐν ᾧ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν ψάλλονται τὰ διὰ τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ιδιόμελα τοῦ ἁγ. Θεοδώρου «*Χορεύουσι στίφη μαρτύρων*» κ.λπ. δίχα μὲν τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως*»].

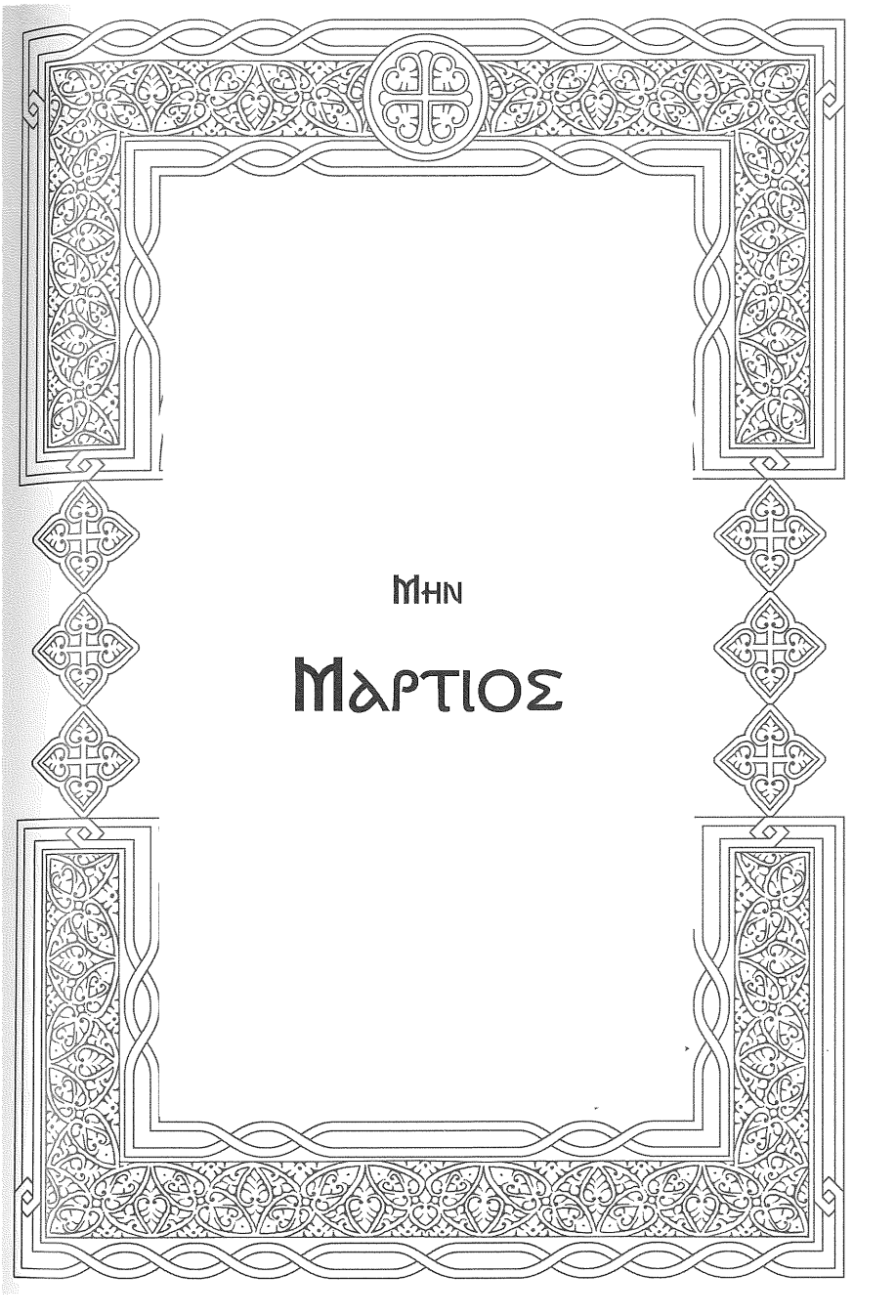
Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*». Καθίσματα [μετὰ τὴν α΄ στιχολ.] μόνον τὰ 3 μαρτυρικά τοῦ δ΄ ἤχου ἄνευ τοῦ νεκρωσίμου (ζήτει ἅπαντα ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*», εἶτα [μετὰ τὸν Ἄμωμον] τὰ τοῦ ἁγίου (Τριώδιον, Σάββατον α΄ ἑβδομάδος) «*Ζέων πίστεως*», Δόξα, «*Θεῖον δῶρον*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν*». Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὰ μεσῳδια καθίσματα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμαυτέραν*»· «*Ἄπας γηγενής*». Ἐξαποστειλάρια, αἵνοι, Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' καὶ ἢ ς' ᾠδὴ τοῦ πρώτου κανόνος τοῦ Τριωδίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου (26 Ὀκτωβρίου), «*Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι*» (Β' Τιμ. β' 1-10)· Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, Σαββάτου β' ἐβδ. νηστειῶν, «*Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς ἐν τοῖς σάββασιν*» (Μρ. β' 23-γ' 5). Λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσόστομου· «*Ἄξιον ἐστίν*»· «*Εἰς μνημόσυνον*». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν ἑορτίων κολλύβων μετὰ τῆς εὐχῆς «*Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου*» (βλ. Ἱερατικόν)· εἶτα «*Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*» καὶ ἀπόλυσις.

Σημείωσις. Ἐπειδὴ ὑπάρχει συνήθεια νὰ προσάγονται σήμερον κόλλυβα διὰ τοὺς κεκοιμημένους, ἂν καὶ δὲν εἶναι Ψυχοσάββατον, εἶναι δυνατὸν πρῶτον μὲν μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν νὰ εὐλογηθοῦν τὰ πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγίου ἑόρτια κόλλυβα, μετὰ δὲ τὸ «Δι' εὐχῶν» τῆς λειτουργίας ὁ ἱερεὺς εὐθὺς νὰ βάλῃ «Εὐλογητὸς» καὶ νὰ τελέσῃ κατὰ τὰ εἰωθότα τὸ νεκρώσιμον τρισάγιον ἐπὶ τῶν ἄλλων κολλύβων.

ΜΗΝ

ΜΑΡΤΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα καὶ μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12

1. † **ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ** (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ). Εὐδοκίας ὁσιομάρτυρος (†160-170), Μαρκέλλου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων. Ἦχος πλ. α΄, ἑωθινὸν ε΄ (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§28-30).

Εἰς τὴν Θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως*»· κοντάκιον «*Πίστιν Χριστοῦ*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «*Ἡ χάρις ἐπέλαμψε*», Καὶ νῦν, «*Ὡς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*». Εἵσοδος κ.λπ.. Απόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου «*Οἱ ἐξ ἀσεβείας*». Ἀπολυτίκια «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*», Καὶ νῦν, «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἡχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον «*Χαίρετε, προφηταὶ τίμιοι*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*».

Εἵδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα, β΄ τῶν νηστειῶν, θὰ τελεστοῦν τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἁμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (ε΄)· μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ τροπάρια «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὰ μεσῶδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· ἀφ΄ ὧς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος

τοῦ Τριφδίου, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ υπόμνημα τοῦ Τριφδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Λίθος ἀχειρότμητος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ εἶ ἀναστάσιμον «*Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός*», τὸ τῆς ἑορτῆς «*Σκιρτήσατε, κροτήσατε*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Ρομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «*Ὡς σοὶ νῦν ἀγάλλεται*» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῆς Κυριακῆς τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ Τριφδίου «*Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*», δοξολογία μεγάλη.

Μετὰ τὸ ἁσματικὸν τῆς δοξολογίας «*Ἅγιος ὁ Θεὸς*» (ἢ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τῆς θ. λειτουργίας), τελεῖται ἡ λιτανεὺσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν ἱ. εἰκόνων περίξ ἢ ἔσωθεν τοῦ ἱ. ναοῦ κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν.

Ἡ λιτανεία τῶν ἱερῶν εἰκόνων κατὰ τὴν συνήθη τάξιν

Ἐξελθόντες τοῦ ἱ. ναοῦ, ὃ τε ἱ. κλῆρος καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τῶν ἱ. εἰκόνων, καὶ τάξιν λιτανεῦσεως ἀποτελέσαντες κατὰ τὰ εἰωθότα, περιερχόμεθα ἅπασι τὸν ἱερὸν ναόν, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*». Εἰς ἐκάστην δὲ τοῦ ναοῦ πλευρὰν γίνονται αἱ κάτωθι δεήσεις.

α') Ἐν τῇ νοτίᾳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δεήσεις ὑπὲρ τῶν ζώντων.

β') Ὅπισθεν τοῦ ἱεροῦ γίνεται δεήσεις ὑπὲρ τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν βασιλέων, ὀρθοδόξων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων κ.τ.λ.· οἱ χοροὶ «*Αἰωνία ἡ μνήμη*» (γ') καὶ ἡ ἐκφώνησις «*Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις*».

γ') Ἐν τῇ βορείᾳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δεήσεις ὑπὲρ τῶν ζώντων, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ στάσει.

δ') Πρὸ τῆς δυτικῆς θύρας ἢ ἐντὸς τοῦ ναοῦ (ἐν τῷ σολέα) ὑπὲρ τῶν ζώντων καὶ εἰς τὸ τέλος «*Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι*» κ.λπ., «*Ἐπάκουσον ἡμῶν*» καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεξάρχων ἱερεὺς

(ἢ ἂν ἦ προεξάρχων ὁ ἀρχιερεὺς) τὰς ἐξῆς περικοπὰς τοῦ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας συνοδικοῦ:

Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμνεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλათαι, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες. Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθήτως εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν· Τῶν τῆς ὀρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν βασιλέων, ἁγιωτάτων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, διδασκάλων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ'.

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἁγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσσωποῦντες, ἀξιοθεύημεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν». Εἰσερχομένων δὲ ἡμῶν εἰς τὸν ἱ. ναὸν ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας», καὶ εἶτα τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Ἡ λιτανεῖα τῶν ἱερῶν εἰκόνων κατὰ τὴν τάξιν τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων

Σχηματίζεται ἱερὰ πομπὴ ὡς ἐξῆς· προπορεύονται οἱ κρατοῦντες κηρολαμπάδας, εἶτα οἱ φέροντες τὰ λάβαρα, τοὺς φα-

νούς, τὰ ἑξαπτέρυγα· ἀκολουθοῦν οἱ χοροὶ τῶν ψαλτῶν· εἶτα οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ φερόντες τὰς ἰ. εἰκόνας χριστιανοί, καὶ τέλος διάκονοι μετὰ θυμιατηρίων θυμιῶντες τὸν εἰς χεῖρας τοῦ ἀρχιερέως εὐρισκόμενον τίμιον Σταυρόν (ἢ τὴν μικρὰν φορητὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ). Κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς λιτανείας ἴστανται πάντες εἰς τὸν σολέα.

ΕΝΑΡΞΙΣ. Ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· *«Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἴσοδον»*. Ὁ ἀρχιερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων· *«Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἁγίων σου πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων»*. Ὁ χορὸς *«Ἀμήν»*.

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ προοίμιον τοῦ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας συνοδικοῦ·

Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν ἐτήσιος εὐχαριστία, καθ' ἣν ἡμέραν ἀπελάβομεν τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν σὺν ἀποδείξει τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων καὶ καταστροφῇ τῶν τῆς κακίας δυσσεβημάτων.

Προφητικαῖς ἐπόμενοι ῥήσεσιν ἀποστολικάς τε παραινέσεσιν εἰκόντες καὶ εὐαγγελικὰς ἱστορίαις στοιχοῦμενοι, τῶν ἐγκαινίων τὴν ἡμέραν ἐορτάζομεν. Καὶ ταύτῃ εὐχαῖς καὶ λιτανείαις συνευφραϊνόμενοί τε καὶ συναγαλλόμενοι ψαλμοῖς ἐκβοῶμεν καὶ ᾄσμεσιν.

Καὶ ἐκκινεῖ ἡ ἱερὰ πομπὴ πρὸς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ναοῦ, ἐνῶ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον *«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου»*, εἰς χρόνον ἀνάλογον, ὥστε ὁ ἀρχιερεὺς νὰ φθάσῃ εἰς τὸν χῶρον τῆς ἐπομένης στάσεως.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ. Ἰσταμένης τῆς πομπῆς, ἀναγινώσκει ὁ προΐστάμενος τὸ ἀ' ἄρθρον τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

– Τῶν τὴν ἑνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν, λόγῳ, στόματι, καρδίᾳ καὶ νῶ, γραφῇ τε καὶ εἰκόσιν ὁμολογούντων, αἰωνία ἡ μνήμη. [Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').]

– Τῶν εἰδόντων τῆς τοῦ Χριστοῦ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως τὸ ἐν οὐσίαις διάφορον, καὶ ταύτης τὸ κτιστόν τε καὶ ἄκτιστον, τὸ

όρατὸν καὶ ἀόρατον, τὸ παθητὸν καὶ ἀπαθές, τὸ περιγραφτὸν καὶ ἀπερίγραφτον, καὶ τῇ μὲν θεϊκῇ οὐσίᾳ τὸ ἄκτιστον καὶ τὰ ὅμοια προσαρμοζόντων, τῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ φύσει τὰ τε ἄλλα καὶ τὸ περιγραφτὸν ἀνομολογούντων καὶ λόγῳ καὶ εἰκονίσμασιν, αἰωνία ἡ μνήμη. [Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ')].

— Τῶν πιστευόντων καὶ διακηρυκευομένων, ἡ τοι εὐαγγελιζομένων τοὺς λόγους ἐπὶ γραμμάτων, τὰ πράγματα ἐπὶ σχημάτων, καὶ εἰς μίαν ἐκάτερον συντελεῖν ὥφέλειαν, τὴν τε διὰ λόγων ἀνακήρυξιν καὶ τὴν δι' εἰκόνων τῆς ἀληθείας βεβαίωσιν, αἰωνία ἡ μνήμη. [Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ')].

Καὶ ἐκκινεῖ πάλιν ἡ πομπὴ πρὸς τὴν δυτικὴν θύραν (ἡ τοι πρὸς τὰς βασιλικὰς πύλας) τοῦ ναοῦ, ἐνῷ ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ. Τοῦ ἀρχιερέως φθάσαντος πρὸ τῶν βασιλικῶν πυλῶν, ἵσταται ἡ λιτανεία· ὁ δὲ προϊστάμενος ἀναγινώσκει τὰ χριστολογικὰ ἄρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδεδείκται, τὸ μεῦδος ὡς ἀπελήλათαι, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἁγίους ἐν λόγοις

τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες.

Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξε.

Καὶ ἐκκινεῖ ἡ ἰ. πομπὴ πρὸς τὴν μεσημβρινήν (νοτίαν) θύραν τοῦ ναοῦ, ἐνῷ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ. Ὅταν ὁ ἀρχιερεὺς φθάσῃ εἰς τὸν ὀρισμένον τόπον, ἵσταται ἡ πομπή, καὶ ὁ προϊστάμενος ἀναγινώσκει τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως:

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. *Αμήν.*

Εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως:

— *Μιχαὴλ τοῦ ὀρθοδόξου βασιλέως καὶ Θεοδώρας τῆς ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς, αἰωνία ἡ μνήμη. [Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').]*

— *Βασιλείου, Κωνσταντίνου, Λέοντος, Ἀλεξάνδρου, Χριστοφόρου, Νικηφόρου, Ἀνδρονίκου, Ἰσαακίου, Ἀλεξίου καὶ Θεοδώρου, τῶν τὴν σὺράνιον βασιλείαν τῆς ἐπιγείου ἀνταλλαζομένων, αἰωνία ἡ μνήμη. [Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').]*

— *Ἰγνατίου, Φωτίου, Στεφάνου, Ἀντωνίου, Ἰωσήφ καὶ πάντων τῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν τῶν ὑπὲρ τῆς πίστεως ἡμῶν ἀγωνισαμένων, αἰωνία ἡ μνήμη. [Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').]*

— *Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀζιωθῆμεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερ-*

ενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Ὁ χορὸς «Ἀμὴν» καὶ ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον) [ἢ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Χαρὰς ἐπλήρωσας τὰ πάντα» κ.λπ.], ἐνῶ ἡ ἱ. πομπὴ ἐπιστρέφει εἰς τὸν σολέα.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ. Ὁ ἀρχιερεὺς ψάλλει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸν ψαλμικὸν στίχον «Τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος». Τὸν αὐτὸν στίχον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν, καὶ εἶτα τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα ὡς ἑξῆς.

Ἀντίφωνον α΄

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἢ τις οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β΄

Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούια.

Υψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς....

Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ´

Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

Κύριε, ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς* (βλέπε ἐν τῷ Τριωδίῳ)· Ἀπόστολος: Κυριακῆς α΄ νηστείων, «Πίστει Μωυσῆς μέγας γενόμενος» (Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν» (Ἰω. α΄ 44-52).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκια τὸ ἀναστάσιμον, Δόξα, «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου»· κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἑσπέρια εἰς στίχους 10, κατανυκτικὰ τοῦ (πλ. α΄) ἤχου 4 «Κύριε, ἀμαρτάνων οὐ πάνομαι» κ.λπ. (ζῆτει ἐν

* Προκείμενον, ἥχος δ΄, Ὡδὴ τῶν πατέρων, «Εὐλόγητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν», στίχ. «Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν». – Ἀλληλουιάριον, ἥχος πλ. δ΄, στίχ. α΄ «Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ», στίχ. β΄ «Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν· ἐν στόλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς».

τέλει τοῦ Τριωδίου), προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3 «*Δίδου μοι κατάνυξιν*» κ.λπ., καὶ ἐκ τοῦ Μηναιίου (2 Μαρτίου) ἕτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ μέγα προκειμένον «*Ἐδωκας κληρονομίαν*» κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Εἰς τὸν στίχον, ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «*Νῶν ἀπολύεις*» κ.τ.λ. ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

2. Δευτέρα. Ἡσυχίου μάρτυρος. Θεοδότου Κυρηναίας Κύπρου (†326), Εὐθαλίας παρθενομάρτυρος (†252).

Μνήμη Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ (†1932). Κατ' ἀπόφασιν τῆς ἱ. Συνόδου, εἰ τύχοι ἐν τῇ μεγ. τεσσαρακοστῇ, μετατίθεται ἡ μνήμη αὐτοῦ τῇ α' Κυριακῇ τοῦ Μαρτίου.

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου, ὥρων μετὰ τῶν μακαρισμῶν, καὶ τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς ἐπομένης, ὡς προδεδίλωται, κατὰ τὴν τάξιν τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Σημειώσεις. Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν ἀπὸ Δευτέρας ἕως Πέμπτης τῶν λοιπῶν ἐβδομάδων τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς καὶ τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Δευτέρας καὶ τῆς μεγ. Τρίτης διεξάγεται ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ (ἄνευ Εὐαγγελίου). Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. (διατάξεις Τριωδίου §23, ὑποσ. 17), μετὰ τὴν δοξολογίαν ψάλλεται ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου ὁ ὠρισμένος κανὼν τῆς ἡμέρας ὁ εἰς τὸν ἥχον τῆς ἐβδομάδος, ἂν καὶ κατὰ τόπους καὶ κατὰ ἱ. μονὰς ὑπάρχουν διάφορα τυπικὰ σχετικῶς μὲ τοὺς κανόνας· πολλαχοῦ δὲ τὸ μέγα ἀπόδειπνον διεξάγεται ἄνευ οἰουδήποτε κανόνος (πλὴν τῆς α' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν καὶ τῶν ἀποδείπνων τῆς Μεγάλης Ἐβδομάδος).

3. Τρίτη. Εὐτροπίου, Κλεονίκου, Βασιλίσκου τῶν μαρτύρων. Θεοδωρήτου ἱερομάρτυρος.

4. Τετάρτη. Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ (†475)· Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς τῶν μαρτύρων (†273).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδίλωται.

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα («*Πρὸς Κύριον*»). Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὸ ἰδιόμελον «*Τὴν πνευματικὴν, ἀδελφοί*» (δίδς), τὸ μαρτυρικὸν

«Πανεύφημοι μάρτυρες» καὶ τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριωδίου ἀνὰ μίαν, εἴτα 3 τοῦ Μηναίου (5 Μαρτίου) εἰς 4 μετὰ τοῦ ἐν συνεχείᾳ Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίου· εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

5. Πέμπτη. Κόνωνος ὁσιομάρτυρος. Μάρκου ὁσίου τοῦ Ἀθηναίου (δ' αἰ.), Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Ῥαψάνης.

6. Παρασκευή. Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 μαρτύρων (†845). Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ τ. σταυροῦ ὑπὸ τῆς ἁγίας Ἑλένης (326).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὸ ἱη' κάθισμα, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον «Νῶν καιρὸς εὐπρόσδεκτος» (δὶς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ (πλ. α') ἤχου, καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (Μαρτίου 7) προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἤχου (ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «Ἐμνήσθην τοῦ προφήτου», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ»· εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ β' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ψάλλεται ὁ κανὼν «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου», εἴτα τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» δίχορον, καὶ ἐκφωνεῖται ἡ β' στάσις τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου «Ἦκουσαν οἱ ποιμένες». Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως», καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α' χαιρετισμῶν (ἀλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου).

7. Σάββατον β' τῶν νηστειῶν. Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπευσάντων ἱερομαρτύρων (δ' αἰ.). Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι πρέπει σοι», οἱ χοροὶ εἰς ἤχον β' τὸ ἀλληλουϊάριον, δις ἄνευ στίχων καὶ δις ἐφύμνιον τῶν στίχων «Μακάριοι σὺς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε», «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν». Ἀπολυτίκια, τὸ μαρτυρικὸν «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «Μήτηρ ἁγία». Καθίσματα τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. α' ἤχου ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, ἀλλ' εἰς τὸ Δόξα, ἀντὶ τοῦ νε-

κρωσίμου «*Ἀνάπαυσον, σωτὴρ ἡμῶν*» (ὃ περ θὰ ψαλῇ ὑποχρεωτικῶς μετὰ τὰ εὐλογητάρια) λέγεται τὸ παρόν·

Γινώσκεις ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐν ἁμαρτίαις γεγεννήμεθα· δι' ὃ σε ἱκετεύομεν· τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα, ἃ ὡς ἄνθρωποι καὶ θνητοὶ ἐν βίῳ ἐπραξαν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Χαῖρε, πόλῃ Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος*». Εὐθὺς [ὁ Ἄμωμος εἰς στάσεις δύο καὶ] τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια, μετὰ τὰ ὁποῖα γίνεται τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων (ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἐσπερινὸν τοῦ Ψυχοσαββάτου τῆς ἀπόκρεω). Εἶτα οἱ χοροὶ τὸ νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἤχου «*Ἀνάπαυσον, σωτὴρ ἡμῶν*», Δόξα, «*Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατείλας*». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. [Ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν καὶ] ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μέχρι μὲν τῆς ε' ᾠδῆς μόνος, ἀπὸ δὲ τῆς ζ' ᾠδῆς μετὰ τῶν τετραωδίων κανόνων τῆς ἡμέρας (Τριώδιον, Σάββατον β' ἐβδομάδος). Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, αἰτησις, «*Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός*», τὸ μεσῳδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ε' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τετραωδίου «*Βυθός μοι τῶν παθῶν*», αἰτησις, «*Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς*», εἶτα τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἁγίων*» καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλ' εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, ἐλόγοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ β' τετραωδίου «*Τὸν ἐξ ἀνάρχου*»· στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*» (εἰς ἤχον γ')· εἶτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' τετραωδίου «*Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». (Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος δις.) Ἐξαποστειλάριον τὸ νεκρώσιμον τοῦ Σαββάτου «*Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων*» καὶ θεοτοκίον «*Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων*» (βλέπε εἰς Ὁρολόγιον). Εἰς τοὺς αἶνους τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου 4 ἰδιόμελα τοῦ πλ. α' ἤχου «*Εὐλογημένοι ὁ στρατὸς*» κ.λπ., Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «*Σὺ ἐπλασάς με, Κύριε*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Μακαρίζομέν σε*». [Οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα], «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν

αἴνων, προσόμοια νεκρώσιμα τοῦ ἤχου «*Αἴγλη τοῦ σοῦ προσώπου, Χριστέ*» κ.λπ. ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου. «*Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ ἀπολυτικά τῆς μετ' Ἀλληλουία ἀκολουθίας τοῦ Σαββάτου «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Μήτηρ ἀγία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη («τῶν καθημερινῶν»). Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», «*Μνήσθητι, Κύριε*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκια «*Μετὰ τῶν ἁγίων*» καὶ «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Ἀπόστολος: Σαββάτου β' ἐβδ. νηστειῶν, «*Βλέπετε μήποτε ἔσται*» (Εβρ. γ' 12-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον*» (Μρ. α' 35-44). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ι. Χρυσοστόμου· «*Ἄξιον ἐστὶ*»· «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*». Ἐὰν ὑπάρχουν κόλλυβα ὑπὲρ κεκοιμημένων, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «*Μετὰ πνευμάτων δικαίων*» κ.λπ. καὶ μνημονεύονται παρὰ τοῦ ἱερέως τὰ ὀνόματα ὑπὲρ ὧν τὰ κόλλυβα· καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις τῆς λειτουργίας.

Εἰδήσεις. 1. Οὗτος ὁ τύπος τηρεῖται καὶ κατὰ τὰ Σάββατα τῶν ἐπομένων γ' καὶ δ' ἐβδομάδων, ἐναλλασσομένων τῶν καθισμάτων, μαρτυρικῶν καὶ νεκρωσίμων τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος· ἐκτὸς εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἢ μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου.

2. Εἰ τύχοι μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου ἐν τῷ β', γ' ἢ δ' Σαββάτῳ τῶν νηστειῶν, ψάλλονται εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*», καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Προστασία*».

8. † **ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.** «Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ». Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας (†842-5), Ἑρμοῦ ἀποστόλου (α' αἰ.). Ἦχος πλ. β', ἑωθινὸν ς' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§35-37).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχὰς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 3 εἰς 4, Δόξα, «*Ὅσιν τρισμακάρα*», Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα,

«*Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου*», Καὶ νῦν, «*Ἀνύμφευτε παρθένε*». Ἀπολυτίκια «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», Δόξα, «*Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὰ 3 κατα-
νυκτικά τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*», κ.λπ..

Εἵδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα, γ' τῶν νηστειῶν, θὰ τελε-
σθοῦν τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δόρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ
ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή,
οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (ς')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια
«*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ
Τριωδίου μετὰ στίχου «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*»·
ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἱεράρχου, εἴτα τὸ
μεσῳδιον κάθισμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' ὧς τὸ
ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὰ συναξάρια τῆς
ἡμέρας καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοιξὺ τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τι-
μιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ς' ἀναστάσιμον
«*Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος*», τοῦ Τριωδίου «*Χαῖρε, πατέρων καύχη-
μα*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἴνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἱεράρχου
προσόμοια 3 «*Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ*» κ.λπ. εἰς 4 —εἰς τοὺς πρὸ
αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα—, Δόξα, «*Τοῖς ἐν σκότει ἁμαρ-
τημάτων*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀνα-
στάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ
οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ὥδῃς τοῦ ἁγίου].
Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», «*Ὁρθο-
δοξίας ὁ φωστήρ*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κον-
τάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ

ἤχου· Απόστολος: Κυριακῆς β' νηστειῶν, «Κατ' ἀρχὰς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας» (Εβρ. α' 10-β' 3). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ» (Μρ. β' 1-12). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ Ἐπὶ σοὶ χαίρει· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Απολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ»· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», εἰς στίχους 6, ἐσπέρια προσόμοια 3 τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου «Ἀμέτρητά σοι πταίσας» καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (Μαρτίου 9) τῶν ἁγίων ἕτερα 3 «Φέροντες τὰ παρόντα» κ.λπ., Δόξα, τὸ διὰ τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἰδιόμελον αὐτῶν «Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον», Καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον (ἐκ τοῦ Μηναίου) «Ἔργοις σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς». Εἵσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψῃς». Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὸ ἰδιόμελον «Χαλινοὺς ἀποπτύσας» (δῖς), τὸ μαρτυρικόν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε», «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτικίον τῶν μαρτύρων «Τὰς ἀληθόνας τῶν ἁγίων», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

9. Δευτέρα. † Τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων (†320).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλονται τὰ διὰ τοὺς αἰνους ἰδιόμελα τῶν μαρτύρων «Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος», «Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν», Δόξα, «Ἀληθείας κρατῆρα», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Ἀδιόδευτε πύλῃ» (βλέπε αὐτὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «Τὰς ἀληθόνας τῶν ἁγίων».

Εἰς τὸν ὄρθρον (ἐορτάσιμον). Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικίον «Τὰς ἀληθόνας τῶν ἁγίων», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι». [Τὸ ψαλτήριον τῆς ἡμέρας.] Τὰ καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· Εὐαγγέλιον τῶν μαρτύρων, Τρίτης ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν

ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τῶν μαρτύρων· ἀπὸ γ' καὶ ς' ὥδης ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοιζῶ τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*». Τὸ ἐξαποστειλάριον τῶν μαρτύρων καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἶνους τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων «*Δεῦτε μαρτυρικὴν*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*Ἀθλοφόροι Χριστοῦ*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Μακαρίζομέν σε*»· δοξολογία μεγάλη, τὸ ἀπολυτίκιον τῶν μαρτύρων.

ΩΡΑΙ. Εὐθὺς «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» (γ'), καὶ αἱ ὥραι λιταί, λέγοντες εἰς ἐκάστην χῦμα, μετὰ μὲν τοὺς ψαλμούς, Δόξα, «*Τὰς ἀλγηδόνας*», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς ὥρας, μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ κοντάκιον τῶν μαρτύρων «*Πᾶσαν στρατιάν*». Εἰς τὴν θ' ὥραν συνάπτονται, ὡς συνήθως, οἱ μακαρισμοὶ (μὲ μόνον τὸ κοντάκιον τῶν ἁγίων) κ.τ.λ.· μετὰ τὸ «*Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς*» καὶ τὴν εὐχὴν «*Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος*» ὁ ἱερεὺς τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «*Δι' εὐχῶν*», μεθ' ὃ ἄρχεται

Ὁ ἔσπερινὸς μετὰ τῆς ἱ. ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων. Ὁ προοιμιακός, τὰ εἰρηνικά, καὶ τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου («*Πρὸς Κύριον*»). Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», εἰς στίχους 10, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας τὸ εὐρισκόμενον εἰς τὰ ἀπόστιχα (Τριῳδίου, Δευτέρα γ' ἐβδομάδος ἑσπέρας) «*Πάτερ ἀγαθὲ*» δῖς, τὸ ἐν συνεχείᾳ μαρτυρικὸν «*Τῶν ἁγίων μαρτύρων*» ἅπαξ, εἴτα τὰ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἑσπερινοῦ τοῦ Τριῳδίου 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς «*Νηστείαν ποθήσωμεν*» κ.λπ., καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου τὰ 3 στιχηρὰ τῶν ἁγίων «*Φέροντες τὰ παρόντα*» κ.λπ. (9 Μαρτίου, εἰς τὸν πρῶτον ἑσπερινὸν) εἰς 4, Δόξα, τῶν ἁγίων «*Ὡς ὁδοαῖς ἁσμάτων*», Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι προσόμοιον θεοτοκίον (ἐκ τῆς 6ης Μαρτίου), πρὸς τὸ «*Τριήμερος ἀνέστης*»·

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, παρθένε μητὲρ μόνη Θεοῦ, ἠζιώθης ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἵσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρὸν*» ἄνευ μέλους, ὁ ἱερεὺς «*Εσπέρας*», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ «*Κα-*

τευθυνθήτω» κατὰ τάξιν ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τῶν χορῶν. Ὁ Ἀπόστολος τῶν μαρτύρων, Μαρτίου 9, «*Τοσοῦτον ἔχοντες περικεϊμένον*» (Εβρ. ιβ' 1-10), τὸ Εὐαγγέλιον αὐτῶν, Τετάρτης θ' ἐβδ. Ματθαίου, «*Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν*» (Μτθ. κ' 1-16). Καθεξῆς ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων δώρων. Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*· τὸ «*Εὐλόγησω τὸν Κύριον*» κ.λπ.· εἰς δὲ τὴν ἀπόλυσιν μνημονεύονται πάλιν οἱ ἅγιοι τῆς 9ης Μαρτίου.

Σημείωσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἶνου καὶ ἐλαίου.

10. Τρίτη. Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 5 μαρτύρων (†251). Ἀναστασίας τῆς πατρικίας, Μιχαὴλ Μαυροειδῆ νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει (†1544).

11. Τετάρτη. Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων (†638-44). Πιονίου, Τροφίμου καὶ Θαλλοῦ τῶν μαρτύρων, Θεοδώρας ὁσίας (τῆς ἐκ Σερβίων Κοζάνης) βασιλίσσης Ἄρτης.

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριφδίου «*Ἀσώτως διασπείρας*» (δῖς), τὸ μαρτυρικὸν «*Ιερεῖα ἐμψυχα*» (ἅπαξ), τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριφδίου «*Ἥλιον ἀνγάσματα*» καὶ ἕτερα 3 τοῦ Μηναίου (12 Μαρτίου) εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

12. Πέμπτη. Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ (†818). Γρηγορίου Ῥώμης τοῦ Διαλόγου (†604), Φινεῆς τοῦ δικαίου (1430 π.Χ.), Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου (†1022).

13. Παρασκευή. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου Νικηφόρου πατριάρχου ΚΠόλεως (†846). Πουπλίου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν ἱερομάρτυρος (β' αἰ.).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριφδίου

«*Ἀσώτου δίκην ἀπέστην*» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β' ἤχου (ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τοῦ Μηναίου (14 Μαρτίου) ἕτερα 3 εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἤχου «*Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις*», Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*» (ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου)· εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ γ' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ἐκφωνεῖται ἡ γ' στάσις τοῦ ἀκαθίστου «*Νέαν ἔδειξε κτίσιν*», ὡς εἴθισται. Κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α' χαιρετισμῶν (ἀλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου).

14. Σάββατον γ' τῶν νηστειῶν. Βενεδίκτου ὁσίου (†543)· Εὐσχήμονος ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Λαμψάκου (θ' αἰ.).

Τῷ Σαββάτῳ πρωί. Τὸ σύνηθες μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετ' *Ἀλληλούια* κατὰ τὸν τύπον τοῦ β' Σαββάτου τῶν νηστειῶν. Εἰς τὰ καθίσματα τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β' ἤχου «*Ἀθλητικὸν ἀγῶνα*» κ.λπ., Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «*Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα*», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Ὁ τὴν εὐλογημένην*»· ἀλλὰ μετὰ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια (καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων) τὸ σύνηθες νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἤχου «*Ἀνάπαυσον, σωτήρ ἡμῶν*», Δόξα, «*Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατεῖλας*». Μετὰ τοὺς κανόνας κ.λπ., εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ β' τετραωδίου «*Οἱ θεωρημονες παῖδες*»· στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπαναλαμβάνοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*» (εἰς ἤχον πλ. δ')· εἶτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' τετραωδίου «*Μεγαλύνομέν σε*» καὶ τὸ «*Ἀξίον ἐστίν*». (Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος δίς.) Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Εἰς τοὺς αἶνους καὶ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰῶνων ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου (ἤχος πλ. β'). Ἀπολυτικά τοῦ Σαββάτου «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ ἀγία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀπαντα ὡς προεγράφησαν εἰς τὸ β' Σάββατον τῶν νηστειῶν, ἀλλὰ Ἀπόστολος: Σαββάτου γ' ἐβδο-

μάδος νηστειῶν (Εβρ. ι' 32-38)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως (Μρ. β' 14-17).

15. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ). Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (†303). Ἀριστοβούλου ἀποστόλου Βρετανίας, Μανουὴλ νεομάρτυρος τοῦ Κρητός (†1792). Ἦχος βαρύς, ἑωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§38-40).

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτικά «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «*Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ὁ συμμαχήσας, Κύριε*». Ἀπολυτικά «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», Δόξα, «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον «*Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτικίον «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*».

Εἵδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα θὰ τελεσθοῦν δύο λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, εἴτα τὸ τοῦ Τριωδίου «*὘ν πα-
ραδείσῳ μὲν τὸ πρίν*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό· (εὐλογητάρια δὲν λέγονται). Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (ζ')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Τριωδίου μόνον μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ εἰς 8· πρῶτον ὁ εἰρμὸς δις «*Ὁ θεϊότατος προετίπωσεν*», εἴτα εἰς τὸ α' τροπάριον στίχος «*Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε*», εἰς δὲ τὰ λοιπὰ «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ὡς εἰς τὸ Τριωδίον)· οὕτω ποιοῦμεν ἐν ἐκάστη ᾠδῇ. Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου κατὰ

σειράν. Μετὰ τὴν ζ΄ ᾠδὴν, κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριφδίου, τὸ μνηολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριφδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ («πρόσειρμα») εἰς τὸν τίμιον Σταυρόν «Ὁ θειότατος προετύπωσε· *«Τὴν τιμιωτέραν»*, «Ὁ μῆτερ παρθένη».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ΄ ἀναστάσιμον «Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον», τὸ τοῦ σταυροῦ καὶ τὸ σταυροθεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προσόμοια τοῦ σταυροῦ 3 «*὘ν φωναῖς ἀλαλάζωμεν*» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ Τριφδίου «*Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη (εἰς ἥχον δ΄ [αἰα]), εἰς τὸ ἁσματικὸν τρισάγιον τῆς ὁποίας γίνεται

Ἡ τελετὴ τῆς προσκυνήσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας πρὸ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱ. βήματος σχηματίζεται ἰ. λιτανεῖα κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν· προηγοῦνται οἱ λαμπαδοῦχοι, ἀκολουθοῦν οἱ φέροντες τὰ ἐξαπτέρυγα, εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλοντες τὸ ἁσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός» καὶ εἶτα οἱ μετὰ θυμιατῶν θυμιῶντες.

Ἐνθὺ ψάλλεται τὸ ἁσματικόν, ὁ ἱερεὺς, ἐνδεδυμένος τὴν στολὴν αὐτοῦ, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρόν, κείμενον ἐπ' αὐτῆς ἐν ἡντρεπισμένῳ δίσκῳ μετ' ἀνθέων καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων· εἶτα αἶρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, στρέφεται περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἁγ. Βήματος καὶ μετὰ τῆς ἰ. λιτανείας ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸ ἡντρεπισμένου τετραποδίου, ποιεῖ τρεῖς κύκλους περὶ αὐτὸ καὶ ἵσταται βλέπων πρὸς ἀνατολάς.

Πληρωθέντος τοῦ ἁσματικοῦ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «*Σοφία, ὀρθοί*», θέτει τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ λαβὼν τὸ θυμιατὸν καὶ θυμίων κύκλῳ τοῦ τετραποδίου σταυροειδῶς ψάλλει τὸ τροπάριον «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν. Εἶτα προσκυνεῖ τὸν τ.

Σταυρὸν ψάλλον τὸν ὕμνον «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὃν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν. Εἶτα οἱ χοροὶ τὰ ιδιόμελα «Δεῦτε, πιστοί, τὸ ζωοποιὸν» κ.λπ., ἐνῶ προσέρχεται ὁ λαός, προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν καὶ λαμβάνει παρὰ τοῦ ιερέως ἄνθη. Τῆς προσκυνήσεως καὶ τῶν ιδιομέλων πληρωθέντων, ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «Σήμερον σωτηρία».

Σημείωσις. Ὁ τ. Σταυρὸς τῆς τελετῆς παραμένει ἐν τῷ ἡντρεπισμένῳ δίσκῳ ἐπὶ τοῦ τετραποδίου εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸς προσκύνησιν ἄχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς παρούσης ἐβδομάδος, ὅτε γίνεται ἡ τελευταία προσκύνησις αὐτοῦ καὶ αἱρεται ἐν τῷ ἱερῷ βήματι.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα ὡς ἐξῆς.

Ἀντίφωνον α'

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημειώσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β'

Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλοῦδια.

Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὕψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποπόδιῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

Καὶ ποιμανὸν αὐτοὺς καὶ ἑπαρὸν αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Ἀντὶ τρισαγίου, «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ Σταυροῦ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς γ' νηστειῶν, «Ἐχοντες ἀρχιερέα μέγαν» (Εβρ. δ' 14-ε' 6). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν» (Μρ. η' 34-θ' 1).

Λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλούια». Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Σῶσον, Κύριε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου»· κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνῃ ρομφαία».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», κατανυκτικὰ 4 τοῦ βαρέος ἤχου «Ὡς ὁ ἄσωτος υἱὸς» κ.λπ. (ἐν τέλει τοῦ Τριφδίου), προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 «Κύριε, ὁ ἐπὶ σταυροῦ ἐκονσιῶς» κ.λπ. καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (Μαρτίου 16) ἕτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Εἵσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν». Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριφδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις»· τρισαγίον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

16. Δευτέρα. Σαββίνου τοῦ Αἰγυπτίου (†287). Ἰουλιανοῦ μάρτυρος (γ' αἰ.), Χριστοδούλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Εἰδήσεις. Σήμερον Δευτέρα, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, εἰς μὲν τὴν α' ὥραν ἀντὶ τῶν στίχων «Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον» ψάλλομεν «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνούμεν» τρίς· εἰς δὲ πάσας τὰς ὥρας λέγομεν κοντάκιον (χῦμα) μόνον τὸ τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία»· ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς. Καὶ τῇ μὲν Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τετάρτῃ ἡ προσκύνησις τοῦ τ. Σταυροῦ γίνεται εἰς τὴν α' ὥραν, τῇ δὲ Παρασκευῇ γίνεται ἐν τέλει τῆς θ' ὥρας, μεθ' ἣν αἴρεται ὁ τ. Σταυρὸς ἐν τῷ ἰ. βήματι.

17. Τρίτη. Ἀλεξίου ὁσίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ (†411).

Εἰδήσεις. Μετὰ τὰς συνήθεις ἀκολουθίας, εἰς τὸν ἐσπερινὸν δὲν ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ἀλλὰ μόνῃ ἡ τοῦ Τριωδίου.

18. Τετάρτη. Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (†386). Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων (†300).

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Εἰς τὸν ὄρθρον ψάλλεται μόνῃ ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριωδίου, ἄνευ δηλονότι τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου· εἰς ἐκάστην ὥδην τοῦ κανόνος τοῦ Σταυροῦ λέγονται πρὸ τῶν τροπαρίων οἱ εἰρμοὶ αὐτοῦ (κατὰ τὸ «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου»· βλέπε ἐν τῷ Ὁρολογίῳ εἰς τὸν κανόνα τῶν Οἰκῶν τοῦ τιμίου Σταυροῦ)· μετὰ τὴν ζ' ὥδην τὸ κοντάκιον «Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία» μετὰ τοῦ οἴκου «Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο», τὸ συναξάριον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» —εἰς στίχους 10— ψάλλομεν τὰ δύο ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς (τοῦ Τριωδίου) «Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος» καὶ «Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετὰς ἐργαζόμενοι», τὸ μαρτυρικὸν «Ἀκορέστω διαθέσει», τὰ 3 προσόμοια τοῦ σταυροῦ καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (19 Μαρτίου) εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ» (τοῦ Τριωδίου). Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς προηγιασμένης, ἐν ἣ μετὰ τὰς δεήσεις ὑπὲρ τῶν κατηγουμένων λέγονται ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς μεγάλης Τετάρτης καὶ τὰ διακονικὰ τῶν «φωτιζομένων» «Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα».

19. Πέμπτη. Χρυσάνθου καὶ Δαρείας τῆς Ἀθηναίας. Κλαυδίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων (†283)· Δημητρίου νεομάρτυρος τοῦ Τορναρᾶ (†1564).

20. Παρασκευή. Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγ. Σάββα ἀναιρεθέντων πατέρων (†796). Μύρωνος νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἡρακλείου (†1793).

Τῇ Παρασκευῇ πρωί. Ψάλλονται αἱ ἀκολουθίαι τοῦ μεσονυκτικοῦ, τοῦ ὄρθρου κατὰ τὴν ἐν τῷ ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν (ἄνευ τοῦ Μηναίου) καὶ τῶν ὥρων, ὡς εἴθισται.

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς*» τὸ ἰδιόμελον «*Τοῖς πάθεσι δουλώσας*» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ βαρέος ἤχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου (21 Μαρτίου) εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἤχου «*Ἀνάπαυσον, σωτήρ*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*»· εἰσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Οἱ δ' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ἐκφωνεῖται, ὡς εἴθισται, ἡ δ' στάσις τοῦ ἀκαθίστου «*Τεῖχος εἰ τῶν παρθένων*», εἰς ἣν συνάπτεται καὶ ὁ α' οἶκος (μόνον) «*Ἄγγελος πρωτοστάτης*». Κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α' χαιρετισμῶν (ἀλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου).

21. Σάββατον δ' τῶν νηστειῶν. Ὁσίου Ἰακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ. Θωμᾶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (†610).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετ' Ἀλληλούια κατὰ τὸν τύπον τοῦ β' Σαββάτου τῶν νηστειῶν, ἀλλὰ στιχηρά, καθίσματα, νεκρώσιμα κ.λπ. λέγονται τὰ τοῦ βαρέος ἤχου (ἐκ τῶν ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου). Ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου καὶ τὰ τετραῶδια τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τοὺς κανόνας, εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς ἡ' ᾠδῆς τοῦ Τριωδίου «*Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ*»· στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπαναλαμβάνοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*» (εἰς ἤχον δ')· εἶτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ Τριωδίου «*Μεγαλύνομεν πάντες*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». Εἰς τοὺς αἵνους καὶ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου (ἤχος βαρύς). Απολυτίκια τοῦ Σαββάτου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἄπαντα ὡς προεγράφησαν εἰς τὸ β' Σάββατον τῶν νηστειῶν, ἀλλὰ Απόστολος: Σαββάτου δ' νηστειῶν (Εβρ. ζ' 9-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως (Μρ. ζ' 31-37).

22. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «Ἰωάννου ὁσίου συγγραφῶς τῆς Κλίμακος». Βασιλείου ἱερομάρτυρος τῆς Ἀγκυρανῶν ἐκκλησίας (†362). Καλλίνικης μάρτυρος (†252). Ἦχος πλ. δ', ἑωθινὸν η' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§41-43).

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «*Ὅσιε πάτερ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον*», Καὶ νῦν, «*Ὡ θαύματος καινοῦ*». Ἀπολυτίκια «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*», Δόξα, «*Ταῖς τῶν δακρύων σου*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὰ 3 κατα-
νυκτικά τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*», κ.λπ..

Εἰδήσις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα θὰ τελεσθοῦν δύο θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων (σημειωθῆτω δὲ ὅτι, ἐφόσον τελεῖται ἐν τῷ ναῷ τελεία λειτουργία τῇ 25ῃ τοῦ μηνός, ἡ προετοιμασία διὰ τὰς προηγιασμένας δύναται νὰ γίνῃ τότε).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (η')· μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ τροπάρια «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου, εἴτα τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου· ἀφ' ὧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «*Δύο ἀγγέλους βλέψασα*», τὸ τοῦ Τριωδίου «*Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Κυρίως Θεοτόκον σε*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τοῦ ὁσίου προσόμοια 3 (τὰ ἐν τοῖς ἐσπερίοις) «Πάτερ Ἰωάννη ὅσιε» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα», β') «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Λεῦτε ἐργασώμεθα», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [τῇ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ὥδῃς τοῦ ἁγίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου· Ἀπόστολος: Κυριακῆς δ' νηστεϊῶν, «Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγεiliάμενος ὁ Θεός» (Ἑβρ. ζ' 13-20)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἄνθρωπός τις προσήλθε τῷ Ἰησοῦ» (Μρ. θ' 17-31). Λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει»· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρῦν»· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», κατανυκτικὰ 4 τοῦ πλ. δ' ἤχου (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Μεγίστους ἐν καιρῷ» καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (23 Μαρτίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψῃς». Ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «Νὺν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ. ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

23. Δευτέρα. Νίκωνος ὁσίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 199 μαθητῶν αὐτοῦ μαρτύρων (†251).

Σημειώσεις. Τῆς δεσποτοθεομητορικῆς ἐορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπιπτοῦσης ἐφέτος τῇ Τετάρτῃ πρὸ τῆς Πέμπτης τοῦ μεγάλου Κανόνος συμβαίνουν ἀξιοσημείωτοι μεταβολαὶ εἰς τὰς ἀκολουθίας τῆς ἐβδομάδος. Τὸ Τυπικὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (ὑπὸ Γ. Βιολάκη, Κων/πολις 1888,

διατάξεις 25ης Μαρτίου, περίπτωσις ια' §§32-35 καὶ ἐπακόλουθος ση-
μείωσις) ἔχει δύο πολὺ διαφόρους μεταξύ των λύσεις, **καταρρίπττον καὶ
πάλιν τὸν μῦθον ὅτι τὸ Τυπικὸν δὲν ἔχει διπλᾶς διατάξεις**· ἡ μὲν 1η
λύσις εἶναι τοῦ ἔτους 1851 καὶ μεταθέτει τὸν Μέγαν Κανόνα τῇ Δευτέρᾳ
τῆς ε' ἐβδομάδος μετὰ μικροῦ ἀποδείχνου· ἡ δὲ 2α εἶναι τοῦ ἔτους 1881
καὶ ἀφίνει τὸν μέγαν Κανόνα ἀμετάθετον εἰς τὴν συνήθη θέσιν αὐτοῦ·
ἀμφότεραι ἀναφέρονται ἐνταῦθα μὲ ἀναλυτικὰς διατάξεις, συμπεπλη-
ρωμένας ὅπου δεῖ. Σημειωτέον ὅτι τὰ μὲν ἀρχαιότερα Τυπικὰ παρα-
σιωπῶσιν ἐντελῶς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἐκ δὲ τῶν νεωτέρων μονα-
στηριακῶν τυπικῶν ἕκαστον οἰκονομεῖ διαφοροτρόπως τὴν κατάστασιν
διὰ μεταθέσεων, ἀλλὰ κατ' αὐτὰ ὁ Μ. Κανὼν ψάλλεται πάντοτε εἰς τὸν
ὄρθρον. Τὸ δὲ Σύστημα Τυπικοῦ τοῦ ἀιμνήστου ἱερέως Κων/νου Πα-
παγιάννη (ἔκδ. Αποστ. Διακονίας) προκρίνει τὴν 2αν λύσιν, ἣν καὶ κατὰ
βάσιν ἀκολουθεῖ, ἐπειδὴ εἰς τὰς ἐνορίας δὲν εὐδοῦνται αἱ μεταθέσεις
τῶν ἀκολουθιῶν. Παρὰ ταῦτα ἀναφέρονται ἐνταῦθα ἀμφότεραι αἱ λύσεις
πρὸς ἐξυπηρέτησιν τυχόν ἐνοριακῶν ἀναγκῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου καὶ
ὥρων ὡς προδεδήλωται.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ προηγιασμένης. Μετὰ τὸν προσι-
μιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀπὸ τοῦ
στίχου «Εὰν ἀνομίας παρατηρήσης», τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια
τοῦ Τριωδίου «Ὁ δοὺς ἡμῖν τῆς νηστείας» κ.λπ. καὶ τὰ 3 προ-
εόρτια τοῦ Μηναίου (24 Μαρτίου) «Κεκρυμμένον μυστήριον»
κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ». Ἄνευ εἰσόδου
«Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὰ ἀπό-
στιχα τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου «Ὡς ὁ περιπεσὼν» καὶ
«Ἀποσφαλέντες ἐκ παραβάσεως» καὶ τὸ μαρτυρικὸν «Ὁ τῶν
ἀγίων μαρτύρων» μετὰ τῶν συνήθων στίχων· εἶτα τὰ κατ'
ἀλφάβητον στιχηρὰ «Ἄπας ὁ βίος μου» (ζῆτει τῇ Τετάρτῃ τῆς ε'
ἐβδομάδος ἑσπέρας) μὲ στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα
σοι» μέχρι τέλους, Δόξα, Καὶ νῦν, «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω» (ζῆτει
εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν τῆς 24ης Μαρτ.). Εἶτα «Νὼν ἀπολύεις»,
τρισάγιον, [τὸ προεόρτιον ἀπολυτικίον καὶ] τὰ «Θεοτόκε παρ-
θένε» κ.λπ. μετὰ μετανοιῶν, «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», «Παναγία
Τριάς», «Εὐλογήσω τὸν Κύριον» (ψαλμὸς λγ'), «Υψώσω σε, ὁ
Θεός μου» (ψαλμὸς ρμδ') καὶ ἀπόλυσις.

**I. Τάξις ἐὰν μετατεθῇ ὁ Μ. Κανὼν
τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας**

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μέχρι τοῦ «*Ἄξιον ἐστίν*» ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ Μέγας Κανὼν (μετὰ τῶν εἰρμῶν) με στίχον εἰς τὰ τροπάρια αὐτοῦ «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με*» ἢ με τοὺς στίχους τοὺς σημειουμένους εἰς τὸ Τριώδιον πρὸ τῶν τροπαρίων τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας καὶ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης. Μετὰ τὴν γ' ὥδην καταλιμπάνονται τὰ μεσώδια καθίσματα καὶ τὸ δειρμον τριώδιον, καὶ ψάλλονται αἱ ἐν συνεχείᾳ ὥδαι τοῦ μεγάλου Κανόνος. Μετὰ τὴν ζ' ὥδην τὸ κοντάκιον «*Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*» ἐμμελῶς ἀκολουθῶς ἡ ζ', ἡ η' καὶ ἡ θ' ὥδη καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ εἰρμὸς «*Ἀσπόρου σπλήψεως*». Τρισάγιον κ.λπ., τὸ κοντάκιον «*Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*» χῦμα, «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου.

II. Τάξις ἐὰν δὲν μετατεθῇ ὁ Μ. Κανὼν

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μέγα ἀπόδειπνον ὡς εἴθισται.

- 24. Τρίτη.** Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου· Ἀρτέμονος ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας (α' αἰ.).

Τῇ Τρίτῃ πρωί. Μεσονυκτικὸν τὸ καθ' ἡμέραν. Μετὰ μὲν τὸ β' τρισάγιον (ἀντὶ τοῦ «*Ἴδου ὁ νυμφίος ἔρχεται*») τὸ ἀπολυτίκιον «*Σήμερον τῆς παγκοσμίου*», μετὰ δὲ τὸ γ' ἀντὶ τῶν νεκρωσίων τροπαρίων τὸ κοντάκιον «*Ἐπελεύσει πνεύματος*». Μετὰ τὸ «*Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου*», τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*» κ.λπ..

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Καθίσματα τῆς α' στιχολογίας κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου (βλ. ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, ἤχος πλ. δ', τῇ Τρίτῃ πρωί): εἶτα τὰ τῆς ἡμέρας καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (βλ. Τρίτῃ ε' ἐβδομάδος). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*» καὶ ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ὥδων. Κανόνες, ὁ προεόρτιος τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ

τὰ τριώδια τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Τριωδίου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσώδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα «*Σήμερον ἅπανα κτίσις*»· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον «*Ἐπελεύσει Πνεύματος*» καὶ τὸ συναξάριον. Μετὰ τοὺς κανόνας, εἰς τὸν στίχον «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ Τριωδίου «*Τὸν πάλαι δροσίσαντα*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*» (εἰς ἥχον β' εἰρμολογικόν), ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ Τριωδίου «*Τὴν ὑπερφυῶς σαρκὶ*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». Ἐξαποστειλάριον τὸ προεόρτιον «*Ὡς δῶρα προεόρτια*» (δίς), [οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν], «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «*Τὴν τετραυματισμένην μου ψυχὴν*» (δίς) καὶ τὸ μαρτυρικόν «*Ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου*» (ἅπαξ) εἰς τοὺς οἰκείους στίχους, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «*Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω*»· «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτίκιον «*Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς*».

Αἱ ὥραι α', γ' καὶ ε' λιταὶ (οὐδὲν ἐκ τῶν συνήθων τροπαρίων ψάλλεται ἐν αὐταῖς), με ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τὰ προεόρτια· μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ε' ὥρας, ἡ ἀπόλυσις.

25. Τετάρτη. † Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. (Ἐθνικὴ ἐορτὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821).

Εἰς τὴν θ', ἀναγινωσκομένην πρὸ τοῦ ἐσπερινοῦ, ὡς εἴθισται, κοντάκιον καὶ ἀπολυτίκιον τὰ προεόρτια.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἐορτῆς ψάλλεται ἐκ μόνου τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακόν (ἄνευ ψαλτηρίου), εἰς τὸ «*Κύριε ἐκέκραξα*» στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἐορτῆς 3 «*Βουλὴν προαιώνιον*» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον «*Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἐορτῆς [ἢ τοι τὰ εὐρισκόμενα δύο εἰς τὸν ἐσπερινόν τῆς 26ης Μαρτίου καὶ τὸ β' ἐκ τῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς 25ης (α'—Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. «*Εἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ*», β'—Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. «*Κύριος ἐκτίσέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ*», γ'—Προφητείας

Ἰεζεκιήλ τὸ ἀνάγνωσμα. «Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα»)].

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ιδιόμελα «Τῷ ἔκτῳ μηνὶ ἀπεστάλη ὁ ἀρχάγγελος» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ τὸ τῆς ἐορτῆς «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον» ἐκ τρίτου.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ἡ τῆς ἐορτῆς· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, ἧς τὸν Εὐαγγελισμόν ἐορτάζομεν, δυνάμει... τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἐορτῆς, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον αὐτῆς ἅπαξ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς ἐκ τρίτου. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐξηρεύζατο ἡ καρδία μου».] Καθίσματα τῆς ἐορτῆς καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΩΝ μόνον ὁ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἀπὸ γ' καὶ ς' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀντὶ τοῦ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ψάλλεται τὸ μεγαλυνάριον «Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην» ἐξάκις μὲ τὸν εἰρμόν καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος· ἐν τέλει πάλιν «Εὐαγγελίζου, γῆ... Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῶ».

Ἐξαποστειλάρια καὶ αἵνοι τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «*Σήμερον τῆς σωτηρίας*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἐορτῆς (25ης Μαρτίου), «*Ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι*» (Ἐβρ. β' 11-18)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Συνέλαβεν Ἐλισάβετ*» (Λκ. α' 24-38).

Λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* ὁ εἰρμὸς «*Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην...* Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ». Κοινωνικὸν «*Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω*». Απόλυσις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Τάξις τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐορτῇ

Μετὰ τὸ «*Εὐλόγητος ὁ Θεός*», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς «*Σήμερον τῆς σωτηρίας*», τὸ κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*», εὐθὺς ἡ δοξολογία, καὶ κατόπιν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνὰ ἓν τριπλοῦν «*Κύριε, ἐλέησον*», ἐξαιρέσει τῆς πέμπτης αἰτήσεως, ὅπου ψάλλουν «*Αἰωνία ἡ μνήμη*» γ', καὶ τῆς ἑκτῆς, ὅπου ψάλλουν τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραεῖα τῇ φωνῇ.

«*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...*»

«*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...*»

«*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...*»

«*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατενοδῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν*».

«*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον*».

«*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν...*»

«*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...*»

«*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ σῶι κράτει συνέχων καὶ τῇ θεῖᾳ σου καὶ πανσθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν τὸν κόσμον· ὁ ἐκάστω ἔθνει τὰς ἰδίας ὁροθεσίας θέμενος, τὸ δὲ εὐσεβεῖς ἡμῶν ἔθνος

ἐξαιρέτως εὐεργετήσας, τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας αὐτῷ χαρισάμενος καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ἀληθοῦς ἡμῶν πίστεως καθοδηγήσας, ἐξ αὐτοῦ δὲ μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας πατέρας καὶ διδασκάλους ἀναδείξας, καὶ ἐλεύθερον μὲν αὐτὸ ἐπὶ αἰῶνας διατηρήσας τῇ θείᾳ σου χάριτι, δουλωθὲν δὲ στηρίζας καὶ διασώσας καὶ εἰς ἐλεύθερον αὐθις βίον ἐξαναστήσας· αὐτός, πανάγιε δέσποτα, πρόσδεξαι τὰς εὐχαριστηρίους ἡμῶν δεήσεις ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει καὶ τῇ παλιγγενεσίᾳ αὐτοῦ. Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἥρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσι πεσόντων ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων ἢ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ κακουχίᾳ ἀποθανόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων ἀνάπανσον· ἡμᾶς δὲ πάντας ἀζίους τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον καθοδηγήσον. Τοὺς πιστοὺς ἄρχοντας ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον καὶ λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν», ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν, ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν, καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

Εἵδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἑσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς (μικρὰ) ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινὸν χθές.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς ἀποδόσεως. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ ψαλτηρίου)· εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» τὰ 3 προσόμοια «Βουλὴν προσιώνιον» κ.λπ. ἀνὰ μίαν καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου (Μαρτίου 26) ἕτερα 3 «Γαβριὴλ ὁ μέγιστος» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ». Εἵσοδος, «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀναγνώσματα ἀνήκουν εἰς τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς καὶ δὲν ἀναγινώσκονται ἐνταῦθα). Εἰς τὸν

στίχον, τὰ 3 ιδιόμελα τῆς 25ης Μαρτίου «Τῷ ἔκτῳ μηνί» κ.λπ., εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια». «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτικίον «Σήμερον τῆς σωτηρίας» γ'. Ἀπόλυσις ἢ τῆς ἐορτῆς, καὶ ἀπόδοσις.

Εἰδήσις. Σήμερον ἐσπέρας τελεῖται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον λόγῳ τῆς ἐορτῆς.

I. Τάξις ἐὰν προεψάλη ὁ Μ. Κανὼν τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας

Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται λιτή, ἢ τοι ἄνευ θεοτοκαρίου καὶ κανόνος· εἰ βούλει ὁμως, δύναται νὰ ψαλῇ μόνον κανὼν ἐκ τοῦ Μηναίου (τυχὸν παραλειφθεὶς ἐκ τῆς σειρᾶς αὐτοῦ).

II. Τάξις ἐὰν δὲν μετατεθῇ ὁ Μ. Κανὼν

Σημείωσις. Εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν ὁ μέγας Κανὼν ψάλλεται ἀμετάθετος τῇ σήμερον Τετάρτῃ ἐσπέρας μετὰ μικροῦ ἀποδείπνου (T.M.E., τυπικὸν 25ης Μαρτίου, σημείωσις μετὰ τὴν §35).

Ὁ μέγας κανὼν εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, μετὰ τὴν τελείαν ἀπόλυσιν τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς, ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μέχρι τοῦ «Ἄξιον ἐστίν»· ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ μέγας κανὼν (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μετὰ στίχον εἰς τὰ τροπάρια αὐτοῦ «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με» ἢ μετὰ τοὺς στίχους τοὺς σημειουμένους εἰς τὸ Τριώδιον πρὸ τῶν τροπαρίων τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας καὶ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης. Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν καταλιμπάνονται τὰ μεσώδια καθίσματα καὶ τὸ διειρμον τριώδιον, καὶ ψάλλονται αἱ ἐν συνεχείᾳ ᾠδαὶ τοῦ μεγάλου κανόνος. Μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν τὸ κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» ἐμμελῶς· ἀκολουθῶς ἢ ζ', ἢ η' καὶ ἢ θ' ᾠδὴ καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ εἰρμὸς «Ἀσπόρου συλλήψεως». Τρισάγιον κ.λπ., τὸ κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» χῦμα, «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», τὸ «Ἀσπιλε, ἀμόλυντε» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου· μετὰ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν, τὸ «Εὐξώμεθα» καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

26. Πέμπη τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. Τῶν ἐν Γοτθία 26 μαρτύρων.

Εἵδησις. Ἡ τάξις τοῦ Τ.Μ.Ε. διὰ τὴν 26ην τοῦ μηνός, ὡς ἂν ἡ ἐορτὴ τυχάνει τῇ Τετάρτῃ τῆς ε' ἐβδομάδος δὲν εἶναι κατὰ πάντα ἀκριβής, διότι εἶναι συντεταγμένη ὡς ἐὰν ἡ ἀπόδοσις τοῦ Εὐαγγελισμοῦ γίνεται εἰς τὴν προηγουμένην τῆς 26ης, ἐνῶ εἶναι πρόδηλον ὅτι ἀπεδόθη ἤδη τῇ 25ῃ ἐσπέρας, ἡ δὲ προηγουμένη γίνεται διὰ τὸν μέγαν Κανόνα καὶ ὄχι διὰ τὴν σύναξιν τοῦ ἀρχαγγέλου. Ὅθεν ἐνταῦθα προσαρμόζεται ἀναλόγως τὸ τυπικὸν τῆς ἡμέρας, ὃ δὲ ἐσπερινὸς συμπληροῦται καὶ μὲ τὰ προσόμοια τῆς ἐπομένης.

Τὸ πρὸ τῆς Πέμπτης ἡ ἀκολουθία μεσονυκτικοῦ καὶ ὄρθρου μέχρι τῶν τριαδικῶν ψάλλεται ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νηστησίμοις ἡμέραις· εἶτα [μετὰ τὸ ζ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] δύο ἀποστολικά καθίσματα τοῦ πλ. δ' ἤχου καὶ τὸ μαρτυρικὸν τῆς ζ' ᾠδῆς —εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», «*Θαυμαστός ὁ Θεός*»—, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Χαῖρε, ἡ δι' ἀγγέλου*»· εἶτα [μετὰ τὸ η' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τοῦ μεγ. Κανόνος καθίσματα «*Φωστῆρας θεαυγεῖς*», Δόξα, «*Τῶν ἀποστόλων δωδεκάς*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τὸν ἀπερίληπτον*». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*» [καὶ ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν, ὡς συνήθως]. Κανόνες ὁ τοῦ Μηναίου καὶ τὸ δίδειμον τριψόδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ε' τὸ τοῦ Τριψοδίου κοιντάκιον «*Ψυχὴ μου ψυχὴ μου*» μετὰ τοῦ οἴκου «*Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἱατρεῖον*» καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριψοδίου. Εἶτα οἱ μακαρισμοὶ μετὰ τῶν τροπαρίων αὐτῶν, αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ δίδειμου τριψοδίου, εἰς δὲ τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ β' τριψοδίου «*Τὸν ἀναρχον βασιλέα*», στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*» (εἰς ἥχον πλ. δ'), εἶτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' τριψοδίου «*Σὲ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». Αἰτησις, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος (τρίς), «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριψοδίῳ· «*Ἀγαθὸν*

τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., «*὘ν τῷ ναῷ ἐστῶτες*», «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*» καὶ αἱ γ' μεγ. μετάνοιαι.

Εἰς τὰς ὥρας, λεγομένας ὡς συνήθως, μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς μόνον τὸ κοντάκιον «*Ψυχὴ μου ψυχὴ μου*» χῦμα. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Παναγία Τριάς*», ἡ ἀπόλυσις, καὶ ἄρχεται·

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῆς προηγιασμένης. Μετὰ τὸν προοιμακὸν καὶ τὰ «*Πρὸς Κύριον*», εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς*» τὸ ἰδιόμελον «*Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην*» (δίς), τὸ μαρτυρικόν, 3 προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ 3 προσόμοια τῆς ἐπαύριον ἐκ τοῦ Μηναίου (27 Μαρτίου) εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τῷ ἔκτω μηνί*». Εἴσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὰ δύο ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὸ «*Κατευθυνθήτω*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης· κοινωνικὸν «*Γεύσασθε*».

27. Παρασκευή. Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ (γ' -δ' αἰ.). Φιλητοῦ καὶ Λυδίας μαρτύρων, Παύλου ἐπισκόπου Κορίνθου (†950).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδίχωνται.

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀπὸ τοῦ στίχου «*Εἰὰν ἀνομίας παρατηρήσης*», τὸ ἰδιόμελον «*Ὡς ἐξ Ἱερουσαλὴμ*» δίς, τὸ μαρτυρικόν ἅπαξ, καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου «*Βουλὴν προαιώνιον*» κ.λπ. ἀνὰ μίαν, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*». Εἴσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «*Κατευθυνθήτω*» καὶ καθεξῆς ἡ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων· κοινωνικὸν «*Γεύσασθε καὶ ἴδετε*».

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Στιχολογεῖται ὁ ἀκάθιστος ὕμνος ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἢ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ἢ τοῦ ὀρθρου.

Α'. Ὁ Ακάθιστος Ὑμνος εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μέχρι τοῦ «*Ἄξιον ἐστί*». Μετ' αὐτὸ οἱ χοροὶ τὸ τροπάριον «*Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*» (ἐκ τρίτου), καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν α' στάσιν τῶν οἰκῶν. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τὸ κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» ἅπαξ (δίχορον) καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν β' στάσιν τῶν οἰκῶν. Εἴτα, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλονται ἡ

δ', ε' και ζ' ᾠδή, τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν γ' στάσιν τῶν οἰκῶν. Εἴθ' οὕτως, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλονται ἡ ζ', ἡ' καὶ θ' ᾠδή (ἐν τῇ ὁποίᾳ θυμιᾷ ὁ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς, ὡς εἴθισται), «*Τῇ ὑπερμάχῳ*», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν δ' στάσιν τῶν οἰκῶν ἐπισυνάπτων ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τὸν α' οἶκον. Τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» σύντομον. Τρισάγιον κ.λπ., τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «*Εὐξώμεθα*», ψάλλεται μετὰ μέλους τὸ κάθισμα «*Τὴν ὠραιότη-
τα*», καὶ ὁ ἱερεὺς τὸ «*Δι' εὐχῶν*».

Β'. Ὁ Ἀκαθίστος Ὑμνος εἰς τὸν ὄρθρον

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, ἀναγινώσκομεν τὸ **μικρὸν ἀπόδειπνον** λιτόν, ἢ τοι οὐδὲν ἐκ τοῦ Ἀκαθίστου λέγεται ἐνταῦθα οὔτε οἱ οἶκοι τῆς Θεοτόκου, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὸ «*Ἄξιον ἐστὶ*» τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» χῦμα, αἱ εὐχαὶ «*Ἀσιπλε, ἀμόλυντε*» κ.τ.λ. τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸ «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*» ἀναγινώσκονται οἱ δύο ψαλμοὶ κ.τ.λ. (βλέπε ἐν τῷ Ὠρολογίῳ). Εἶτα ὁ ἐξάψαλμος καὶ ἡ μεγάλη συναπτή.

Α' ΣΤΑΣΙΣ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» (ψαλλόμενον τετράκις εἰς τοὺς συνήθεις στίχους αὐτοῦ) τὸ τροπάριον «*Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*» ἐκ τρίτου, καὶ ἡ α' στάσις τῶν οἰκῶν. Εἶτα «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» ἅπαξ, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι σὸν τὸ κράτος*».

Β' ΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» ἅπαξ, ἡ β' στάσις τῶν οἰκῶν καὶ αὐθις «*Τῇ ὑπερμάχῳ*». Εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» εἰς 6 (ἐνταῦθα ᾠδαὶ α' καὶ γ'). Ἐν τῷ τέλει ἐκάστης ᾠδῆς (ἄχρι τῆς ε' ᾠδῆς) καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ Ἀκαθίστου.

Γ' ΣΤΑΣΙΣ. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἡ καταβασία αὐτῆς, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός*», τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» σύντομον, καὶ ἡ γ' στάσις τῶν οἰκῶν. Εἶτα «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» σύντομον καὶ τὸ μεσώδιον κάθισμα «*Ὁ μέγας στρατηγός*». Αἱ ᾠδαὶ δ', ε' καὶ ζ' τοῦ Ἀκαθίστου, ἀπὸ δὲ τῆς ζ' ᾠδῆς συμψάλλεται καὶ τὸ δῖαιμον τετραῶδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ, μετὰ τῶν οἰκείων προϋμνίων, ὡς ἐξῆς:

«Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» εἰς τὰ τροπάρια τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου καὶ εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ πρώτου τετραωδίου·

«Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» εἰς τὰ μαρτυρικά τῶν δύο τετραωδίων·

«Κύριε, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου» εἰς τὸ νεκρώσιμον τοῦ πρώτου τετραωδίου·

Δόξα εἰς τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ δευτέρου τετραωδίου. Εἰς τὰ μετὰ τὸ θεοτοκίον τοῦ β' τετραωδίου ὑπάρχοντα τροπάρια λέγονται οἱ πρὸ αὐτῶν στίχοι.

Ἐν τέλει τῆς ζ' καὶ τῶν λοιπῶν ᾠδῶν, καταβασία ψάλλεται ὁ ἐκάστοτε εἰρμὸς τοῦ β' τετραωδίου.

Δ' ΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὸν εἰρμὸν «*Τοῦ κήτους τὸν προφήτην*», μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «*Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς*», «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» ἅπαξ, ἡ δ' στάσις τῶν οἰκῶν, συναπτομένου ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τοῦ α' οἴκου. Εἶτα «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» χῦμα καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Ακολουθῶς ἡ ζ' καὶ ἡ η' ᾠδὴ τῶν κανόνων (μόνον ἐν τῷ ὁρθρῳ εἰς τὴν η' ᾠδὴν ἀντὶ τοῦ Δόξα λέγομεν «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον...*»). Εἶτα «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ὁ εἰρμὸς «*Τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως*». (Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων, ἐπισφραγιζομένη μετὰ τοῦ εἰρμοῦ «*Ἡσαΐα, χόρευε*».

Ἐξαποστειλάριον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον*» (δίς). Εἰς τοὺς αἶνους τὰ προσόμοια «*Κεκρυμμένον μυστήριον*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω*». Δοξολογία μεγάλη, «*Τὸ προσταχθέν μυστικῶς*» ἅπαξ, ἡ ἑκτενής, τὰ πληρωτικὰ καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς συνήθως.

(Τὸ πρῶτὴν ἡ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου ὡς διατυποῦται εἰς τὴν ἐπαύριον.)

28. Σάββατον τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου. Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου μονῆς Πελεκητῆς (†754)· Ἡρωδίωνος ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.

Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ, Παναγίας τῆς Θεοσκεπάστου ἐν Ἄνδρῳ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου, ἀντὶ τῶν τροπαρίων «*Ἄκτιστε φύσις*» τὸ τροπάριον «*Τὸ προσταχθέν*», ἀντὶ δὲ τῶν νεκρωσίμων τροπαρίων τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*».

Ἄν ὁ ἀκάθιστος ἐψάλῃ εἰς τὸ ἀπόδειπνον, τότε ὁ ὄρθρος τελεῖται ὡς ἐξῆς. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ τροπάριον «*Τὸ προσταχθέν μυστικῶς*» δῖς. [Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας.] Κάθισμα «*Ὁ μέγας στρατηγός*» (ζήτηι μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς Ἀκαθίστου «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τὸ δίειρμον τετραῶδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα «*Ὁ μέγας στρατηγός*» ἅπαξ. Ἀφ' ς' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» χῦμα, ὁ οἶκος «*Ἄγγελος πρωτοστάτης*» καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*», καὶ ἐν τέλει ὁ εἰρμὸς «*Ἄπας γηγενής*». Ἐξαποστειλάριον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον*» (δῖς). Εἰς τοὺς αἶνους τὰ προσόμοια «*Κεκρυμμένον μυστήριον*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω*». Δοξολογία μεγάλη, «*Τὸ προσταχθέν μυστικῶς*» ἅπαξ.

Ἄν ὁ ἀκάθιστος ἐψάλῃ χθὲς εἰς τὸν ὄρθρον, τότε [μετὰ τὸ μεσονυκτικὸν] ἀναγινώσκονται τὰ παραλειφθέντα καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, [ἢ α' ὥρα] καὶ εὐθὺς ἡ λειτουργία.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. [Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' καὶ ἢ ς' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου.] Ἄν δὲν ψαλοῦν τυπικὰ, λέγονται ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας (τῶν «καθημερινῶν»). Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκιον «*Τὸ προσταχθέν*», κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, Νοεμβρίου 21, «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή*» (Ἐβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σεπτεμβρίου 8, «*Ἀναστᾶσα Μαριάμ*» (Λκ. α' 39-49, 56), καὶ καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ «*Ἄπας γηγενής*»· κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

29. † **ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.** «Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας». Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου

καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς (†364). Ἦχος α', ἑωθινὸν θ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§54-56).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸ προσταχθέν»· κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «Ἐθανματούργησε, Χριστέ», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα», Καὶ νῦν, «Ὁ θαύματος καινοῦ». Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Ἐν σοί, μήτερ, ἀκριβῶς», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Εἵδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα θὰ τελεσθοῦν δύο θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (θ')· μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ὁσίας, τὸ μεσώδιον κάθισμα καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», τὸ τῆς ὁσίας «Ὑπόδειγμα μετανοίας» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τῆς ὁσίας προσόμοια 3 (τὰ ἐν τοῖς ἑσπερίοις) «Σὲ μὲν διεκώλυε» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου», β) «Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου

καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου», Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

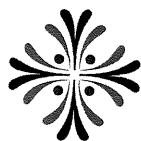
Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ζ' ᾠδὴ τοῦ (α') κανόνος τοῦ Τριωδίου εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ἐν σοί, μήτερ» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου· Ἀπόστολος: Κυριακῆς ε' νηστειῶν, «Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερέυς» (Εβρ. θ' 11-14)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα» (Μρ. ι' 32-45). Λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει»· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Ἐν σοί, μήτερ»· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», κατανυκτικὰ τοῦ α' ἤχου 4 «Ὅτι τὸ πέλαγος πολὺ» (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Πτωχεύσας ὁ πλούσιος» καὶ 3 τοῦ Μηναίου (30 Μαρτίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν». Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

30. Δευτέρα πρὸ τῶν Βαΐων. Ἰωάννου ὁσίου, συγγραφέως τῆς «Κλίμακος» (†615).

31. Τρίτη πρὸ τῶν Βαΐων. Ὑπατίου ἐπισκόπου Γαγγρῶν ἱερομ. (†326), Ἀκακίου ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

ΜΗΝ
ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ΜΗΝ ΔΑΠΡΙΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11

1. Τετάρτη πρὸ τῶν Βαίων. Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας (†522)· Γεροντίου καὶ Βασιλείδου μαρτύρων.

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Μετὰ τὸ ιη΄ κάθισμα («Πρὸς Κύριον»), εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον «Πλούσιος ἐν πάθει» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (2 Ἀπριλίου) τὰ 3 προσόμοια εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

2. Πέμπτη πρὸ τῶν Βαίων. Τίτου ὁσίου (θ΄ αἰ.)· Ἀμφιανοῦ καὶ Αἰδεσίου μαρτύρων (†306), Θεοδώρας παρθενομάρτυρος.

3. Παρασκευὴ πρὸ τῶν Βαίων. Νικήτα ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†824). Ἰωσήφ τοῦ ὕμνογράφου (†833).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Λαζάρου ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» –ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι»– τὸ ἰδιόμελον «Τὴν ψυχοφελῇ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἁγίαν ἑβδομάδα» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν (ἅπαξ) καὶ τὰ τοῦ Λαζάρου 5 ἰδιόμελα (ἀνὰ μίαν), Δόξα, «Επιστὰς τῷ μνήματι Λαζάρου», Καὶ νῦν, «Τὴν ψυχοφελῇ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν» (τὸ μέγα). Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατεσθνήθηναι» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Ἄξιον ἐστὶ» ψάλλεται ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ κανὼν τοῦ ἁγίου

Λαζάρου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»· μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Ἐποίησε κράτος» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Ἄσπινε, ἀμόλυντε» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀποδείπνου (λεγόμενα χῦμα ἀπὸ τοῦ ἀναλογίου). Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα» καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν» (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §60).

4. † **Σάββατον τοῦ Λαζάρου.** Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Μαλαιῷ. Πλάτωνος τοῦ Στουδίτου καὶ Ζωσιμᾶ ὁσίων (ς' αἰ.), Θεωνᾶ Θεσσαλονίκης, Νικήτα ἱερομάρτυρος τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις (†1808).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §61).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν» τρίς. Τὸ κάθισμα «Κατοικτίρας τῆς Μάρθας» (δὶς) καὶ τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, αἰτησις μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι ἠλόγηταί σου» καὶ τὸ κάθισμα «Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας» (δὶς). Εὐθὺς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες καὶ τετραῶδια κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν (τὰ τροπάρια μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἀπὸ γ' καὶ ς' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ Τριωδίου «Υἱὸν διοδεύσας» (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) ἢ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν τετραωδίων κανόνων (μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου) καὶ εἴτα ὁ εἰρμὸς «Κυρίως Θεοτόκον». Ἐξαποστειλάρια «Ἅγιος Κύριος» [τὸ «Υἱοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν» δὲν ψάλλεται σήμερον] καὶ τοῦ Τριωδίου «Λόγω σου, Λόγε» δὶς, «Διὰ Λαζάρου σε Χριστός» ἅπαξ. Εἰς τοὺς αἶνους τὰ 8 ἰδιόμελα τοῦ ἁγ. Λαζάρου κατὰ σειρὰν, Δόξα, «Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' ᾠδὴ τοῦ α' καὶ ἢ ς' ᾠδὴ τοῦ β' κανόνος. Ἄν ψαλοῦν ἀντίφωνα,

λέγονται τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας («*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθε*»), ἀλλὰ μὲ ἐφύμνια εἰς μὲν τὸ δεύτερον «*Σῶσον ἡμᾶς, Ὡς Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*», εἰς δὲ τὸ τρίτον «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*». Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*». Μετὰ τὴν εἴσοδον, μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Ἡ πάντων χαρά*». Ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἐορτῆς· Ἀπόστολος· Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, «*Βασιλείαν ἀσάλευτον*» (Ἑβρ. ιβ' 28-ιγ' 8)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, «*Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος*» (Ιω. ια' 1-45). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*» ὁ α' εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς «*Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν*». Κοινωνικὸν «*Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον· ἀλληλουία*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*». Ἀπόλυσις «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...*»

Εἰδήσεις. 1. Ἐφεξῆς μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς.

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ εἰς μὲν τὸν ὄρθρον ἡ «*Τιμιωτέρα*» δὲν στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἀντ' αὐτῆς ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἐκάστης ἡμέρας, εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν μετὰ τὸ Ἐξαιρέτως δὲν ψάλλεται τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*».

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «*Εἶδομεν τὸ φῶς*» δὲν ψάλλεται.

4. Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μνημόσυνον δὲν τελεῖται, μνημονεύονται ὅμως τὰ ὀνόματα, ἀν δεήσῃ, τῶν τεθνεώτων, ψαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας τῶν τεσσάρων τροπαρίων «*Μετὰ πνευμάτων δικαίων*» κ.τ.λ. (βλέπε Τ.Μ.Ε., σ. 352, σημ. 35).

5. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ.** «Ἡ εἰς Ἱερουσαλὴμ εἴσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Κλαυδίου, Νικηφόρου κ.λπ. μαρτύρων· Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ. (Τ.Μ.Ε., Διάταξις Τριφδίου, §§ 63-65).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*»· κοντάκιον «*Ἡ πάντων χαρά*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ ιδιόμελα «*Σήμερον ἡ χάρις*» κ.λπ. εἰς 6

(δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ χάρις». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Απόστιχα τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ χάρις». Ἀπολυτίκια «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Συνταφέντες σοι».

Εἵδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν μεγάλην Ἑβδομάδα θὰ τελεσθοῦν τρεῖς θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα τὰ τοῦ Τριωδίου κατὰ σειράν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον, ἤχος δ', ψαλμὸς η', «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον»· στίχος «Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ»· καὶ ἡ λοιπὴ τάξις τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ὁρθρου, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΩΝ, ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6· ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἡ ὑπακοὴ τῆς ἐορτῆς· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἐορτῆς καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος «Ὡφθησαν αἱ πηγαί»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς ἐορτῆς καὶ εἶτα πάλιν ὁ εἰρμὸς «Θεὸς Κύριος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» ἐκ τρίτου, μετὰ τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ εὐχὴ Εἰς τὸ εὐλογῆσαι Βαῖα «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χειροβίμ».

Εἰς τοὺς αἶνοις, τὰ 4 ιδιόμελα τῆς ἐορτῆς (ἀνὰ μίαν), Δόξα, Καὶ νῦν, «Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα». Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Συνταφέντες σοι».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἰσοδικὸν «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς

Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθεῖς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὰ ἀπολυτικά «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*», «*Συνταφέντες σοι*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς Βαΐων, «*Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε*» (Φίλιπ. δ' 4-9)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα*» (Ιω. ιβ' 1-18).

Λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς «*Θεὸς Κύριος*». Κοινωνικὸν «*Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· ἀλληλούια*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν*, τὸ «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἶτα ὁ λαὸς προσέρχεται καὶ λαμβάνει ἐκ τοῦ ἱερέως κλάδους βαΐων.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*», Δόξα, «*Συνταφέντες σοι*»· κοντάκιον «*Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Τὰ 3 ἐσπέρια ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «*Χαῖρε καὶ εὐφραίνου*» δευτερούμενα, Δόξα, τὸ α', Καὶ νῦν, τὸ γ' ἰδιόμελον· εἴσοδος κ.λπ.· τὰ ἀπόστιχα κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριφδίῳ τάξιν. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» ψάλλεται εὐθὺς ὁ διὰ τὸ ἀπόδειπνον κανὼν «*Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην*», μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ἐν τέλει τῆς θ' ᾠδῆς ὁ εἰρμός «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., τὸ «*Θεοτόκε παρθένε*» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς. Ἀπόλυσις «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός...*», εἰς δὲ τὴν συγχώρησιν τὸ σταυροθεοτοκίον «*Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον*».

Σημειώσεις. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόλυσις τηρεῖται κατὰ πάσας τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς μεγ. Τετάρτης. Ἐπίσης εἰς τὰς ἀπολύσεις τῶν ἀκολουθιῶν τῆς μεγ. Ἑβδομάδος δὲν μνημονεύεται ὁ ἅγιος τοῦ Μηναίου, καθότι δὲν συμφάλλεται ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ.

Ὁ ὁρθρος τῆς μεγ. Δευτέρας (ψαλλόμενος συνήθως τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας). Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς εἴθισται καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (Διάταξις Τριφδίου §67). Τὸ τροπάριον

«*Ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται*» ἐκ τρίτου, μετὰ καταλήξεων εἰς τὸ α' «*προστασίαις τῶν ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς*», εἰς τὸ β' «*πρεσβείαις* (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ) *σῶσον ἡμᾶς*» καὶ εἰς τὸ γ' «*διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς*». Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Τριωδίου ἀναγινώσκεται τὸ συναξάριον τῆς 6ης Ἀπριλίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας («*Ὁ Ἰακῶβ ὠδύρετο*») χῦμα ἀπόλυσις «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος*».

6. † **Μεγάλη Δευτέρα.** «Μνεῖαν ποιούμεθα Ἰωσήφ τοῦ παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς». Εὐτυχίου πατριάρχου Κων/πόλεως (†582). Τῶν ἐν Περσίδι 120 μαρτύρων.

Τῇ μεγάλῃ Δευτέρᾳ πρωί. [Ἀναγινώσκονται πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (δ'-η').] Εἶτα αἱ ὄραι λιταὶ μετὰ τοῦ τροπαρίου «*Ἰδοὺ ὁ νυμφίος*» καὶ τοῦ κοντακίου «*Ὁ Ἰακῶβ ὠδύρετο*», καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου, §§ 68 καὶ 69).

Τῇ μεγάλῃ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριωδίου κανόνος αὐτοῦ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου, §§ 23 καὶ 70).

Ὁ ὁρθρος τῆς μεγ. Τρίτης, ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου, §§ 71 καὶ 67). Εἰς τὸ α' «*Ἰδοὺ ὁ νυμφίος*» κατάληξις «*πρεσβείαις τοῦ προδρόμου σῶσον ἡμᾶς*», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ὡς προεσημειώθη. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν εὐθὺς αἵτησις, διότι ὁ κανὼν δὲν ἔχει α' φδὴν.

7. † **Μεγάλη Τρίτη.** «Ἡ παραβολὴ τοῦ Κυρίου περὶ τῶν δέκα παρθένων». Καλλιοπίου καὶ Ἀκυλίνης μαρτύρων (†304). Γεωργίου ὁσίου ἐπισκ. Μυτιλήνης (θ' αἰ.). Σάββα ὁσίου τοῦ ἐν Καλύμνῳ (†1948).

Τῇ μεγάλῃ Τρίτῃ πρωί [ἀναγινώσκονται ἕτερα πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (θ'-ιγ') καὶ εἶτα] αἱ ὄραι λιταί, μετὰ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., Διάταξις Τριωδίου, §§ 72 καὶ 73).

Τῇ μεγάλῃ Τρίτῃ ἑσπέρας, τὸ τελευταῖον μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριωδίου κανόνος αὐτοῦ (Τ.Μ.Ε., Διάταξις Τριωδίου, §§ 23 καὶ 74).

Ὁ ὁρθρος τῆς μεγάλῃς Τετάρτης ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §67). Εἰς τὸ α΄ «*Ἰδοὺ ὁ νυμφίος*» κατὰληξις «*δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς*», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ὡς προεσημειώθη.

8. † **Μεγάλῃ Τετάρτῃ**. «Μνεῖα τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρω γυναικός». Ἀγάβου, Ρούφου, Φλέγοντος, Ἑρμοῦ κ.λπ. ἀποστόλων. Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κῷ (†1669).

Τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ πρωὶ [ἀναγινώσκονται ἕτερα ε΄ καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (ιδ΄, ιε΄, ις΄, ιθ΄, κ΄) καὶ εἴτα] αἱ ὄραι λιταί, μετὰ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἑσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§ 75-76).

Σήμερον εἴθισται εἰς τοὺς ἰ. ναοὺς ὅπως τελῆται καὶ τὸ μυστήριον τοῦ ἱεροῦ εὐχελαίου.

Τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ ἑσπέρας, τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριωδίου κανόνος αὐτοῦ (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §77).

Ὁ ὁρθρος τῆς μεγ. Πέμπτης (ψαλλόμενος συνήθως τῇ ἑσπέρᾳ τῆς μεγ. Τετάρτης). Ἡ ἀκολουθία ὡς εἴθισται καὶ ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ. Μετὰ τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., [*«Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταί,*] ἡ προφητεία τῆς α΄ ὥρας μετὰ τοῦ τροπαρίου αὐτῆς, ἡ ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις «*Ὁ δι΄ ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίῃαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός...*» καὶ τὸ «*Δι΄ εὐχῶν*».

9. † **Μεγάλῃ Πέμπτῃ**. «Τὸν ἱερὸν νιπτῆρα ἑορτάζομεν, τὸν μυστικὸν δεῖπνον, τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν καὶ τὴν προδοσίαν αὐτήν». Εὐψυχίου μάρτυρος (†362). Βαδίου ἱερομάρτυρος, τῶν ἐν Περσίδι μαρτύρων (†364).

Εἵδησις. Σήμερον κατὰ τὴν προσκομιδὴν ἐξάγεται καὶ δεύτερος ἀμὸς, ὅς, μετὰ τὸν ἐν τῇ θ. λειτουργίᾳ καθαγιασμὸν καὶ τὴν μετὰ τοῦτον

προσεκτικὴν ἀποξήρανσιν αὐτοῦ, φυλάσσεται διὰ τὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀνάγκας τοῦ λογικοῦ ποιμνίου.

Τῇ μεγ. Πέμπτῃ πρωί. Ὁ ἐσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου, ὡς εἴθισται καὶ ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §79). Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς μεγ. Πέμπτης· Ἀπόστολος ὁμοίως, «*Ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου*» (Α' Κορ. ια' 23-32)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Οἶδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται*» (Μτθ. κς' 2-20, Ἰω. ιγ' 3-17, Μτθ. κς' 21-39, Λκ. κβ' 43-44, Μτθ. κς' 40-κς' 5), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Ἀντὶ χερουβικοῦ καὶ κοινωνικοῦ, τὸ τροπάριον «*Τοῦ δεῖπνου σου τοῦ μυστικοῦ*»· τὸ αὐτὸ καὶ ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* (καὶ τοῦ *Πληρωθήτω*). Εἰς τὸ *Ἐξαίρετως* τὸ «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ὁρθῳ «*Ὁ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα...*»

Τῇ μεγάλῃ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Ὁ ὁρθὸς τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §80). Μετὰ τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐξηγόρασας ἡμᾶς*» ἐκ γ' καὶ ἡ ἐκτενής. Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

- 10. † Μεγάλῃ Παρασκευῇ.** «Τὰ ἅγια καὶ φρικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἔτι δὲ μνεῖα τῆς τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ ἐν τῷ σταυρῷ ὁμολογίας». Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Ἐπαμεινώνδου, Μιλτιάδου καὶ ἐτέρων 35 μαρτύρων (γ' αἰ.). Γρηγορίου Ε' ΚΠόλεως ἱερομάρτυρος († Πάσχα 4 Ἀπριλίου 1821).

Σημείωσις. Ἐνθα τυχὸν τιμᾶται ὁ ἅγιος Γρηγόριος Ε', ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ μετατίθεται τῇ Δευτέρᾳ τῆς διακαινησίμου.

Τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ πρωί. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῶν μεγάλων ὠρῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§81-83). Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς θ' ὥρας «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*», ἡ (μικρά) ἀπόλυσις «*Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας*».

Ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἀποκαθηλώσεως, τελεῖται ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ' ὥρας. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Τριψδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριψδίου §84). Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «*Εἴη τὸ κράτος*» οἱ χοροὶ ἄρχονται τῶν ἀποστίχων «*Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν*» κ.λπ., ἐνῶ οἱ ἱερεῖς τελοῦν ἐντὸς τοῦ ναοῦ τὴν περιφορὰν τοῦ ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου, ὡς εἴθισται. Ἐμπροσθεν τοῦ κουβουκλίου οἱ ψάλλται Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον «*Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον*»· εἶτα «*Νῦν ἀπολύεις*», τρισάγιον κ.λπ., τὰ ἀπολυτικά «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ... κηδεύσας ἀπέθετο*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν... ἐδείχθη ἀλλότριος*». Ἀπόλυσις «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Ὁ ὄρθρος τοῦ μεγ. Σαββάτου «Ἐπιτάφιος Θρήνος». Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται εἴτε κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Παρασκευῆς εἴτε κατὰ τὴν α' πρωινὴν τοῦ μεγ. Σαββάτου, ὡς εἴθισται (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριψδίου §85). Εἰς τὸ ἁσματικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. δοξολογίας γίνεται ἡ λιτάνευσις τοῦ Ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου. Ἀμα τῇ ἐπανάδῳ ἐν τῷ ναῷ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «*Πρόσχωμεν*», «*Εἰρήνη πᾶσι*», «*Σοφία*», αἶρει τὸν ἐπιτάφιον ἐκ τοῦ κουβουκλίου καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱ. βῆμα, ἐνῶ ψάλλονται τὰ τροπάρια «*Ὅτε κατήλθες*» κ.λπ.. Εἶτα τὸ τροπάριον «*Ὁ συνέχων τὰ πέρατα*», τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, τὸ ἕτερον προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος (τὸ ἀλληλουιάριον ζῆτει εἰς τὸ βιβλίον τοῦ «Πραξαποστόλου»), ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον. Ἀπόλυσις «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος*».

11. † **Μέγα Σάββατον**. «Ἡ θεόσωμος ταφή καὶ ἡ εἰς ἔξδου κάθοδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀντίπα ἐπισκόπου Περγάμου (†92). Τρυφαίνης ὀσίας τῆς ἐν Κυζίκῳ.

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ πρωί. Ὁ μέγας ἐσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου, ὡς εἴθισται (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριψδίου §86). Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὰ ἀνα-

γνώσματα (τὸ α' «*Ὡς ἀρχὴ ἐποίησεν ὁ Θεός*», τὸ δ' «*Ἐγένετο λόγος Κυρίου*», καὶ τὸ ιε' «*Ἔτους ὀκτωκαίδεκάτου*») κ.τ.λ.: ἀντὶ χειρουβικοῦ ὁ ἀρχαῖος ὕμνος «*Σιγήσω πᾶσα σάρξ*». Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Επὶ σοὶ χαίρει*». Κοινωνικὸν «*Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος καὶ ἀνέστη σφῶν ἡμᾶς· ἀλληλούια*». Ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* ψάλλεται εἰρμολογικῶς εἰς ἤχον β' τὸ «*Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν*». Ἀπόλυσις «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

12. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ».** Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου τοῦ ὁμολογητοῦ (η' αἰ.). Ἀνθούσης ὁσίας (†801).

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Ἡ παννυχίς. Περὶ ὥραν 11ην μ.μ. τὸ «μεσονυκτικὸν» τῆς Ἀναστάσεως (Τ.Μ.Ε., διάταξις Πεντηκοσταρίου §1): Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν (χῦμα), ψάλλεται (ἀργῶς) ὁ κανὼν «*Κύματι θαλάσσης*» μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα ἐκάστης ᾠδῆς (καὶ τῆς η' ᾠδῆς) Δόξα, Καὶ νῦν· ἀλλ' οὔτε ἐπαναλαμβάνομεν τὸν εἰρμὸν ἐκάστης ᾠδῆς ὡς καταβασίαν (πλὴν τοῦ εἰρμοῦ τῆς θ'), οὔτε αἰτήσεις λέγονται οὔτε τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» οὔτε τὸ «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα*», οὔτε θυμίαις γίνεται εἰς τὴν θ'. Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν λέγεται αὖθις ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «*Μὴ ἐποδύρου μου*» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον «*Ὅτε κατήλθες*», ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ μικρὰ ἀπόλυσις «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Εἵδησις. Ἀπὸ τῆς σήμερον (Κυριακῆς τοῦ Πάσχα) μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «Βασιλεῦ οὐράνιε» δὲν λέγεται.

Ἡ τελετὴ τῆς ἀναστάσεως. Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ὁλόκληρον τὴν ἱερατικὴν στολὴν καὶ κρατῶν τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας τῆς ἀγ. τραπέζης, ἐξέρχεται τοῦ ἰ. βήματος ψάλλων εἰς ἤχον πλ. α' τὸν ὕμνον «*Δεῦτε λάβετε φῶς...*», ὃν ἐπαναλαμβάνουν πολλάκις οἱ χοροὶ ἐναλλάξ. Εἶτα ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ στιχηρὸν «*Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ σωτήρ*», ἕως οὗ φθάσουν εἰς τὴν ἐξέδραν,

ἐνθα ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ β' ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον «*Διαγε-
νομένου τοῦ Σαββάτου*» (Μρ. ις' 1-8)· οἱ χοροὶ «*Δόξα σοι, Κύριε,
δόξα σοι*» καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Ὁ ὄρθρος. Ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ θυμιάσῃ τρίς τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον, ἐκφωνεῖ «*Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ*» καὶ ψάλλει εἰς ἥχον πλ. α' τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «*Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν*» τρίς· εἶτα οἱ χοροὶ τὸ αὐτὸ ἐξάκις, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς θυμιῶν κύκλω τὸ Εὐαγγέλιον λέγει τοὺς 4 στίχους «*Ἀναστήτω ὁ Θεὸς*» κ.λπ. καὶ τὰ Δόξα, Καὶ νῦν· εἶτα ὁ ἱερεὺς αὐθις «*Χριστὸς ἀνέστη*» καὶ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «*καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν ἡ
χαρισάμενος*». Εὐθὺς συναπτὴ μεγάλη, ἐκφώνησις «*Ὅτι πρέπει
σοι πᾶσα δόξα*», καὶ ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ναὸν ψαλλομένου τοῦ
εἰρμοῦ τῆς α' ᾠδῆς τοῦ Πάσχα «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*».

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ πάσχα [εἰς 6, ἥτοι ὁ εἰρμὸς δις καὶ τὰ τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς εἰς 4 μὲ στίχον «*Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε*», Δόξα, εἰς τὸ προτελευταῖον, Καὶ νῦν, εἰς τὸ τελευταῖον]. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καταβασία, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς καὶ τὸ «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» ἅπαξ, καὶ γίνε-ται μικρὰ συναπτὴ μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως ὡς ἐν τῷ Τριψῶδι ἢ τῷ Ἱερατικῷ. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἡ ὑπακοὴ «*Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*»· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς, τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ εὐθὺς «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» τρίς καὶ «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» ἐπίσης τρίς χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ αἱ λοιπαὶ ᾠδαί. Εἰς τὴν ἐκφώνησιν «*Τὴν Θεο-τόκον καὶ μητέρα*» ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν με-γαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα
καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζουν, φωτίζουν».*

*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου
Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζουν, φωτίζουν».*

*Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθοντον θῆμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ
αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμον. «ὦ θείας, ὦ φίλης».*

*Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη
καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. «ὦ θείας, ὦ φίλης».*

Δόξα. *Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».*

Καὶ νῦν. *Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένη· χαῖρε, δεδοξασμένη· σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».*

Ἡ καταβασία «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένη· ἀγνή παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζον, φωτίζον», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ· μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὲ αἰνοῦσι» καὶ εὐθὺς μόνον τὸ ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» τρίς.

Εἰς τοὺς αἰνοὺς τὰ 4 ἀναστάσιμα «Ὑμνοῦμέν σου, Χριστέ» κ.λπ. καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.τ.λ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ').

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ. Εὐθὺς* μετὰ τὸ τρίτον «Χριστὸς ἀνέστη» ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἀναγινώσκει τὸν κατηχητικὸν λόγον «Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος», μεθ' ὃν εἴθισται ὁ α' χορὸς νὰ ψάλλῃ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Χρυσοστόμου «Ἡ τοῦ στόματός σου καθὰ περ πυρσός».

Σημείωσις. Ὁ κατηχητικὸς λόγος καὶ τὸ παρὸν ἀπολυτίκιον λέγονται μόνον σήμερον.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις ὡς προδεδήλωται (τοῦ ἱερέως θυμιῶντος ὡς ἔθος). Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀποστόλου. Εἰσοδικὸν «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

* Ἡ ἀρμόδιος θέσις τοῦ κατηχητικοῦ λόγου εἶναι «μετὰ τοὺς αἶνους πρὸ τῆς λειτουργίας, διότι ἀφορᾷ εἰς τὴν προπαρασκευὴν διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν ἁγίαν κοινωνίαν» (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §2, ὑποσημ. 7). Ὁμοίως ὀρίζεται εἰς τὸ Πεντηκοστάριον, εἰς τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ καὶ εἰς τὸ ἐγκρίσει τῆς Ἱ. Συνόδου «Ἱερατικὸν» τῆς Ἀπ. Διακονίας, ἐπιμελεῖα ἱερέως Κων. Παπαγιάννη, ἔτ. 2002, σελ. 80-82.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ τροπάριον «Χριστὸς ἀνέστη», ἡ ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος: Κυριακῆς Πάσχα, «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον» (Πρξ. α' 1-8). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος» (Ἰω. α' 1-17). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε» (ἄνευ ἀλληλούια)· ψάλλεται δὲ ἐκ τρίτου ἢ μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων (ἐκ τοῦ σιναϊτικοῦ κώδικος 150, τοῦ 9ου-10ου αἰῶνος).

Μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς, Χριστέ, ἀναστάσεως. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Δείπνω παραγέγονας ἐκὼν πάθος ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Τότε καὶ ὁ ἄδης συναντήσας, ἐπικράνθη λογοθετούμενος, ψυχὰς ἀπαιτούμενος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Τότε καὶ Μαρία ἡ μυρίσασα εὐφράνθη, προσκυνήσασα Θεὸν πρὸ τοῦ μνήματος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Εἶπατε τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Μετὰ τὴν θ. κοινωνίαν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ (τὸ αὐτὸ καὶ ἀντὶ τοῦ Πληρωθήτω)· τὸ αὐτὸ τρίς σύντομον (εἰς ἥχον β') ἀντὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν», ἐν τέλει τῆς ὁποίας ὁ ἱερεὺς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν λαὸν ἐκφωνεῖ «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ ὁ λαὸς ἀποκρίνεται «Ἀληθῶς ἀνέστη» (τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται τρίς), εἶτα ὁ ἱερεὺς «Δόξα τῇ αὐτοῦ τριήμερῳ ἐγέρσει», καὶ ὁ λαὸς «Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἐγερσιν» (ἅπαξ)· εἶτα (ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν) ὁ ἱερεὺς ψάλλει ἢ ἐκφωνεῖ ὁλόκληρον τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Εἰδήσεις. 1. Ἡ τάξις αὐτῆς τῆς θ. λειτουργίας τηρεῖται καθ' ἅπασαν τὴν διακαινήσιμον ἐβδομάδα, ἐναλλασσομένων τῶν ἀναγνωσμάτων.

2. Από τῆς Κυριακῆς μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου, ὡς καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντὶ ὥρῶν, ἀποδείπνου καὶ μεσονυκτικοῦ λέγεται ἡ **ἐναρκτήριος ἀκολουθία** ἐπαναλαμβανομένη τρίς, ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἢ τῷ Ψρολογίῳ, καὶ εἴτα γίνεται μικρὰ ἀπόλυσις, ἐπισφραγιζομένη διὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη».

3. Από σήμερον μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου ἐβδομάδος εἰς τὸν ἐσπερινὸν τὸ Ψαλτήριον δὲν ἀναγινώσκεται καὶ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» μετὰ τοῦ τρισαγίου καταλιμπάνεται· εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου καταλιμπάνεται ἡ δοξολογία· εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν» καὶ τοῦ «Πληρωθήτω» ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαζ, ἀντὶ δὲ τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» ψάλλεται τρίς σύντομον πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» συνήθως εἰς ἥχον β' στιχηραρικόν (ὁμοίως καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει τοῦ Πάσχα).

4. Ἐὰν γένηται ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἐβδομάδι ἀρτοκλασία, ἀντὶ τοῦ Θεοτόκε παρθένε ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (Τ.Μ.Ε. Προθεωρία §11).

5. Κατὰ τὴν διακαινήσιμον ἐπίσης ἐβδομάδα ἀντὶ τῆς συνήθους νεκρωσίμου ἀκολουθίας ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος ἐξόδιος ἀκολουθία (ὄρα εἰς Μικρὸν Εὐχολόγιον).

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐσπέρας. Ἀντὶ τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς εἰς τὸν ὄρθρον, ἢ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι». Ἐσπέρια, εἰς στίχους 6, τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τὸν σωτήριον ὕμνον», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετ' Εὐαγγελίου, «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας» κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Εὐθὺς «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζιωθῆναι ἡμᾶς» καὶ κατὰ τὴν οἰκίαν τάξιν ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον «Οὐσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ» (Ιω. κ' 19-25), τὸ ὅποῖον, ἐφόσον καθίσταται δυνατόν, ἐπαναλαμβάνεται καὶ παρ' ἄλλων κατὰ τὰς ὠρισμένας περιόδους αὐτοῦ εἰς διαφόρους γλώσσας. Μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ α' χορὸς «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι», ἢ ἐκτενής, τὸ «Καταζιώσον» κ.τ.λ., ὡς συνήθως.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Τὸ στιχηρὸν «*Ἡ ἀνάστασίς σου, Χριστέ σωτήρ*» καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερόν*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ (διαλογικῶς) «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς*», ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸ τέλος τῆς θ. λειτουργίας.

- 13 † **Δευτέρα τῆς διακαινησίμου.** Μαρτίνου πάπα Ῥώμης ὁμολογητοῦ (†655). [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Φράγγων λατινοδόξων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κων/λεως (13 Ἀπριλίου 1204)]. Ἦχος β΄.

Εἰς τὸν ὄρθρον. «*Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*», τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτή καὶ ἡ ἐκφώνησις «*Ὅτι πρέπει σοι*»· ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς χθές, ἀλλὰ ἀφ' ἧς ὥδης τοῦ κανόνος μόνον τὸ κοντάκιον τοῦ πάσχα καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας· εἶτα τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*» καὶ τὰ λοιπὰ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα κ.λπ., ὡς χθές· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας διακαινησίμου, «*Υπέστρεψαν οἱ ἀπόστολοι*» (Πρξ. α΄ 12-17, 21-26)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε*» (Ἰω. α΄ 18-28) καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία, ὡς χθές.

Σημείωσις. Ἐνθα τυχὸν σήμερον συμπάλλεται ἐκ μεταθέσεως καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Γρηγορίου Ε΄, τηροῦνται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ (πρβλ. Τ.Μ.Ε., 23 Ἀπριλίου §§ 1-3). Ἀπόστολος τοῦ ἀγίου (13ης Νοεμβρίου, Ἐβρ. ζ΄ 26-η΄ 2) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

14. † **Τρίτη τῆς διακαινησίμου.** Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν 70. Θωμαΐδος μάρτυρος, Δημητρίου νεομάρτ. τοῦ ἐν Τριπόλει (†1803). Ἦχος γ΄.

[Τῇ Τρίτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμη τῶν νεοφανῶν μαρτύρων Ῥαφαήλ, Νικολάου, Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ· ὡσαύτως μνήμη τῶν ὁσιομαρτύρων τῆς μονῆς Μεταμορφώσεως Νταοῦ Πεντέλης.]

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης διακαινησίμου, «*Σταθεὶς ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκα*» (Πρξ. β΄ 14-21)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν*» (Λκ. κδ΄ 12-35).

15. † **Τετάρτη τῆς διακαινησίμου.** Κρήσκεντος μάρτυρος. Λεωνίδου μάρτυρος (ἐπισκόπου Ἀθηνῶν). Ἔχος δ'.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης διακαινησίμου, «*Εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν*» (Πρξ. β' 22-38)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Εἰστήκει ὁ Ἰωάννης*» (Ιω. α' 35-52).

16. † **Πέμπτη τῆς διακαινησίμου.** Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας μαρτύρων. Ἀμφιλοχίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ (†1970). Ἔχος πλ. α'.

[Τῇ Πέμπτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμη τοῦ νεομάρτυρος Μιχαὴλ τοῦ Εὐρυτᾶνος († 21 Μαρτίου 1544) ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ Γρανίτση.]

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης διακαινησίμου, «*Εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν*» (Πρξ. β' 38-43)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἀνθρωπὸς τις ἦν*» (Ιω. γ' 1-15).

17. † **Παρασκευὴ τῆς διακαινησίμου.** «Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς». Συμεὼν ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι (†344). Ἀδριανοῦ μάρτυρος (†251), Μακαρίου ἐπισκόπου Κορίνθου († 1805). Ἔχος πλ. β'.

Ἀντὶ τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», (εἰς στίχους 10) ἀναστάσιμα «*Νίκην ἔχων, Χριστέ*» κ.λπ. 6, τῆς Θεοτόκου προσόμοια 3 εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), Δόξα, «*Τίς λαλήσει*», Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*». Εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», προκείμενον «*Ἀγαπήσω σε, Κύριε*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα (ἄρχεται ὁ β' χορός), τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «*Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ σωτήρ*», εἶτα στίχος «*Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ*» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου* (τὰ δύο

* Καταχωρίζεται ὧδε τὸ γ' προσόμοιον διωρθωμένον ἐκ χειρογράφων, καθόσον εἰς τὰ ἐντυπα Πεντηκοστάρια εὐρίσκεται ἐλλιπές (δρα Π. Β. Πάσχου, «*Λειτουργικῶν κενῶν συμπλήρωσις*», Ἐκκλησία, ΝΗ', 1981, σελ. 408-410).

τελευταία εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν), Δόξα, «*Σαλπίσσωμεν φιλέορτοι*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*», μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» γ'. Ἀπόλυσις ἢ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

Σημείωσις. Παρατίθεται τὸ γνωστότερον σήμερον καὶ εὐρέως χρησιμοποιούμενον ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἦχος α'.

«Ὁ ναὸς σου, Θεοτόκε, ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμοὺς ἀειζῶνους ἀναβλύζων ἰάματα· ὃ προσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ῥῶσιν ἀντλοῦμεν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· πρεσβεύεις γὰρ σὺ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Μεσονυκτικὸν ἢ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» (ι') καὶ τὰ εἰρηνικά. Εἶτα οἱ κανόνες, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ στίχου «*Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε*», καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «*Ὑπεραγία Θεοτόκε*»· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς καταβασία ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» (γ'), «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*», μικρὰ συναπτὴ καὶ ἡ οἰκεία ἐκφώνησις· μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα χῦμα καὶ ψάλλεται τὸ μεσῳδιον κάθισμα τῆς Θεοτόκου «*Τὴν ἀνάαν κρήνην*»· μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ μηνολόγιον, τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου, «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» (γ'), «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» (γ')· ἡ ζ' καὶ ἡ ἠ' ᾠδὴ τῶν κανόνων. Εἶτα ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν 4 μεγαλυναρίων (ἄνευ Δόξα, Καὶ νῦν) καὶ ἡ θ' τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «*Ὑπεραγία Θεοτόκε*» (εἰς δὲ τὰ δύο τελευταία τροπάρια Δόξα, Καὶ νῦν). Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα «*Σαρκεὶ ὑπνώσας*» καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς αἵνους, ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον*», ἀναστάσιμα 4, τῆς Θεοτόκου 4 (τὰ δύο τελευταία μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων), καὶ τὰ στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερόν*» (μετὰ τῶν οἰκείων στίχων), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς.

Χαίροις ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ, ἡ ἀνάως ἀναβλύζουσα χάριτας, ἡ βρύσις τῶν ἰαμάτων, ἡ πᾶσαν νόσων ἰσχύν, ἀσθενῇ καὶ φαύλῃ ἀπελέγχουσα· τυφλῶν ἡ ἀνάβλεψις, καὶ λεπτῶν θεία κάθαρσις· σθένος ἀρρώστων, παρειμένων ἀνόρθωσις, ἡ πηγάζουσα νοσημάτων πᾶν φάρμακον, ἅπασι τοῖς προστρέχουσι πιστῶς τῷ τεμένει σου, μέγα κοινὸν ἰατρεῖον, ἄμισθον ὄντως καὶ ἔτοιμον, Χριστοῦ μῆτερ Λόγον, τοῦ πηγάζοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον «Χριστὸς ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον», καὶ κοντάκια τὸ τῆς Θεοτόκου «Ἐξ ἀκενώτου σου» καὶ τὸ τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀντί τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκευῆς διακαινησίμου, «Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον» (Πρξ. γ' 1-8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ» (Ιω. β' 12-22). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». [Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., εἰς τὰ δίπτυχα λέγεται τὸ μεγαλυνάριον «Υἷωρ τὸ ζώηρυτον» (ζητεῖ εἰς τὸ Πεντηκοστάριον).] Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν πάσῃ τῇ διακαινησίμῳ ἐβδομάδι.

- 18. † Σάββατον τῆς διακαινησίμου.** Ἰωάννου ὁσίου. Σάββα τοῦ στρατηλάτου καὶ μάρτυρος, Ἀθανασίας ὁσίας τῆς ἐξ Αἰγίνης. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου διακαινησίμου, «Κρατοῦντος τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ» (Πρξ. γ' 11-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ» (Ιω. γ' 22-33).

- 19. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ** (Β' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΤΟΥ ΘΩΜΑ). «Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἐβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἐορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καὶ ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία». Παφνουτίου ἱερομάρτυρος. Γεωργίου ἐπισκόπου Πισιδίας. Ἑωθινὸν α'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ· α) τῶν ἐκ Σαμοθράκης 5 νεομαρτύρων (†1836)· β) τῶν ἐν Ναούσῃ τιμωμένων νεομαρτύρων· γ) Νικήτα τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις ἀθλήσαντος.

Ἡ θ' τοῦ Πάσχα (ἐναρκτήριος ἀκολουθία).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Εὐλόγητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς (ἅπαξ ἐκ τοῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν)· ὁ προοιμιακὸς ἄνευ τοῦ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* (ὡς καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα), τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὸ ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» τὰ 6 ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης, Χριστέ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἱλαρόν*», «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*».

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον*».

«*Νῦν ἀπολύεις*» τρισάγιον (ὃ περ ἀπὸ σήμερον καὶ ἐφεξῆς λέγεται ἐν πάσαις ταῖς ἀκολουθίαις, μόνον δ' ἐν ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*», οὐχὶ δὲ καὶ ἐν ἄλλοις σημείοις αὐτῶν), καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*» (τρίς). Ἀπόλυσις «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστός...*»

Εἵδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Τρίτης πρὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα *εἰς τὴν ἑναρξίν πασῶν τῶν ἀκολουθιῶν*, μετὰ τὸ «*Εὐλογητός*», ψάλλεται τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς, ἅπαξ ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑφ' ἐκάστου τῶν χορῶν· καὶ εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καταλιμπάνεται τὸ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ ἄρχεται εὐθὺς ἡ ἀνάγνωσις τοῦ προοιμιακοῦ· εἰς δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ μεσονυκτικοῦ, τοῦ ὄρθρου καὶ τῶν ὥρῶν παραλείπεται τὸ «*Ἅγιος ὁ Θεὸς*» καὶ λέγεται εὐθὺς *Δόξα, Καὶ νῦν*, «*Παναγία Τριάς*» καὶ τὰ λοιπά· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν μετὰ τὸ «*Εὐλογημένη*» καὶ τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» (τρίς) εὐθὺς τὰ εἰρηνικά.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ α' ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον (εὐλογητάρια δὲν ψάλλονται χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς). Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*»· προκείμενον «*Ἐπαίνει, Ἱερουσαλὴμ, τὸν Κύριον*» (τρίς) μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Ἄπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (α') Εὐαγγελίου, τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκεται ἐντὸς τοῦ ἰ. βήματος, ὡς ὅλα τὰ ἑωθινά· ὁ ν' ψαλμὸς ψάλλεται, καὶ γίνεται ἡ συνήθης προσκύνησις τοῦ Εὐαγγελίου.

ΚΑΝΩΝ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, «*ἄνευ στίχων*»· μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν ἡ ὑπακοὴ «*Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου*»· μετὰ τὴν ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ μνηνολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ψάλλεται ἢ θ' ὥδῃ τοῦ κανόνος τῆς σήμερον ἑορτῆς, ἢ τοι ὁ εἰρμὸς «*Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα*» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ τροπάρια, ἐν τέλει δὲ καταβασία ὁ εἰρμὸς «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζον, φωτίζον*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» μετὰ τοῦ «*Υψοῦτε Κύριον*» κ.λπ. (ὁ περ ἐπανέρχεται ψαλλόμενον καθ' ἐκάστην Κυριακὴν), καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς «*Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου*» δις, «*Σήμερον ἔαρ μυρίζει*» ἅπαξ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «*Εὐλόγημένη*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς, καὶ τὰ εἰρηνικά. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἀλλ' εὐθὺς τὸ) ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*» καὶ κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος: τῆς Κυριακῆς Ἀντίπασχα, «*Διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων*» (Πρξ. ε' 12-20). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, θ' ἑωθινόν, «*Οὔσης ὀψίας*» (Ἰω. κ' 19-31).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «*Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα*». Κοινωνικὸν «*Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον· αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών· ἀλληλούια*». Ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς, «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ: «*Πληρωθήτω*», «*Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἵδησις. Ἀπὸ σήμερον ἐπανέρχεται ψαλλόμενον καθημερινῶς (πλὴν τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα) εἰς πᾶσαν θ. λειτουργίαν τὸ «*Πληρωθήτω*» ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει αὐτοῦ.

20. Δευτέρα. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Τριχινᾶ. Ἀθανασίου ὁσίου κτίτορος Μεγ. Μετεώρου (†1310). Ἀναστασίου Β' Ἀντιοχείας, ἱερομάρτυρος (ζ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας β' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. γ' 19-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας β' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. β' 1-11).

Διατάξεις καθημερινῶν Πεντηκοσταρίου

1. Ἀπὸ σήμερον αἱ καθ' ἡμέραν ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμπάλλονται δὲ καὶ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μηναίου, πλὴν Κυριακῆς καὶ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου. (Περὶ τῆς ἐνάργεως τῶν ἀκολουθιῶν, βλ. εἵδησιν μετὰ τὸν ἑσπερινὸν τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.)

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Τρίτης τοῦ τυφλοῦ ἐν καθημερινῇ (ἐκτὸς δηλονότι Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου), ἐὰν τύχη ἑορταζόμενος ἄγιος, μετὰ τὰ δοξαστικά τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν ψάλλονται τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἑόρτια ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς, καὶ οὐχὶ τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», καθὼς καὶ τὰ ἀπολυτίκια, τὰ ἐξαποστειλάρια καὶ τὰ κοντάκια τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, **καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ Πάσχα** (T.M.E., Προθεωρία §33· καὶ 23 Ἀπριλίου, ὑποσημ. 4).

3. Εἰς τὸν ὄρθρον **τῶν καθημερινῶν** μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, μετὰ τὰ καθίσματα (ἢ μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου, εἴ ἐστι), λέγεται τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενου» καὶ εἶτα ὁ ν' ψαλμός. Τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα (ἀπὸ αὐρίου ἕως τοῦ Σαββάτου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ Θωμᾶ)· **στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες εἰς ἕκαστον στίχον τὸν εἰρμὸν «Τὴν τιμιωτέραν»**. Ἐὰν προβλέπονται καταβασίαι, ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», πλὴν τῆς περιόδου τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ πλὴν Κυριακῆς Δευτέρας καὶ Τρίτης τοῦ τυφλοῦ.

4. Τὰ ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ εἰσοδικὸν «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε» εἴθισται νῦν νὰ «ψάλλονται ἀπαράλλακτα καθ' ἑκάστην ἡμέραν μέχρι τῆς ἀποδόσεως· καὶ τοι τὰ ἀρχαῖα τυπικὰ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα διατάττουσιν ἑναρξιν τῶν τυπικῶν καὶ μακαρισμῶν, καὶ ἀντὶ εἰσοδικοῦ ὀρίζουσι τὸ “Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν”» (T.M.E., Προθεωρία §37).

5. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον ψάλλεται τὸ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς· (μέχρι τοῦ ἐπομένου Σαββάτου ψάλλεται τὸ κοντάκιον τοῦ Θωμᾶ «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ»).

6. Ἀπὸ σήμερον εἰς τὰς λειτουργίας τῶν καθημερινῶν μετὰ τὸ «Ἐξαίρετως» **ἐπανερχεται ψαλλόμενον τὸ «Ἄξιον ἐστίν»**, ἐκτὸς ἂν ὀρίξη ἄλλως τὸ Τυπικόν.

7. Ἐπίσης μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰς πάσας τὰς θ. λειτουργίας τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», εἰς ἀπάσας

τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυσιν λέγεται «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...», ἀντὶ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν —κατ' ἐπικρατήσαν ἐν Ἑλλάδι ἔθος— ὁ ὕμνος «Χριστὸς ἀνέστη» (Σύστημα Τυπικοῦ, σελ. 659, ὑπόσημ. 1305).

- 21. Τρίτη.** Ἰανουαρίου ἱερομάρτυρος (†305). Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλείσεως· Ἀναστασίου Α' Ἀντιοχείας, ὁσίου (†599)· Μαξίμου Κων/πόλεως (†434).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης β' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης β' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. γ' 16-21).

- 22. Τετάρτη.** Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Συκεώτου (†613). Ναθαναὴλ ἀποστόλου (α' αἰ.), Θεοχάρους καὶ Ἀποστόλου ὁσίων τῶν ἐν Ἄρτη.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. β' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 13-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ε' 17-24).

- 23. Πέμπτη.** † Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου (†303).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς ἐβδομάδος τοῦ Θωμᾶ (ἃ τινα ζητεῖ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Τετάρτῃ Θωμᾶ ἐσπέρας καὶ Πέμπτῃ Θωμᾶ πρωί).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου «Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι» κ.λπ., Δόξα, «*Ἀξίως τοῦ ὀνόματος*», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπιστία». Εἰσοδος κ.λπ., καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου, Δόξα, «*Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα*», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τοῦ πυρός». Ἀπολυτικά «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Εσφραγισμένον τοῦ μνήματος*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἰωάννης» (ζήτει Πέμπτῃ Θωμᾶ εἰς τοὺς αἶνους)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Εσφραγισμένον τοῦ μνήματος*» (κατὰ τὴν ὀρθὴν διάταξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. Ἀπρ. 23, §14 καὶ §31).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτικά «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Εσφραγισμένον τοῦ*

μνήματος». [Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ ἁγίου.] Καθίσματα, εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν, τοῦ ἁγίου «*Ἀνέτειλεν ἰδοῦ*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὁμοιον τῆς ἑορτῆς «*Ἰδὼν μου τὴν πλευρὰν, μὴ ἀπίσται μοι*» (βλ. Πέμπτη τοῦ Θωμᾶ πρωί)· εἰς τὴν β΄ στιχολογίαν, τοῦ ἁγίου «*Πόθῳ ζέοντι*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. α΄, πρὸς «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*»·

Τὸν ἀπόστολον πάντες καὶ μαθητὴν τοῦ Χριστοῦ | εὐφημήσωμεν ὅμοις ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτοῦ· | θεοπρεπῶς γὰρ τὰς ἡμῶν διανοίας αὐτὸς | τύπους τῶν ἡλῶν ψηλαφῶν, | βεβαίαν πίστιν ἐκζητῶν, | ἐστήριξεν ἐν τῷ κόσμῳ, | καὶ δυσωπεῖ τὸν σωτήρα | ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Διὰ τὸν πολυέλεον τὸ καθίσμα τοῦ ἁγίου «*Γεωργήσας ἐμμελῶς*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς, ἦχος α΄, πρὸς «*Τὸν τάφον σου, σωτήρ*».

Ἰδὼν μου τὴν πλευρὰν καὶ τὰς τρήσεις τῶν ἡλῶν, | Θωμᾶ, τί ἀπιστεῖς τῇ ἐμῇ ἀναστάσει; | ὁ Κύριος ἔλεγεν ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, | ὅπτανόμενος τοῖς ἀποστόλοις ἀρρήτως, | ὁ δὲ Δίδυμος πεισθεὶς ἐβόα τῷ κτίστῃ· | Θεός μου εἶ καὶ Κύριος.

Εὐαγγέλιον τοῦ ὁρθρου, Τρίτης ιβ΄ ἐβδ. Λουκᾶ, «*Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων*» (Λκ. κα΄ 12-19), μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναιῷ τάξεως. Κάνονες, ὁ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς «*Ἄσωμεν πάντες λαοὶ*» μετὰ τῶν εἰρμῶν (στίχος εἰς τὰ τροπάρια «*Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε*») καὶ ὁ α΄ τοῦ ἁγίου «*Υπὲρ ἡλίον ἐξήστραψεν*». Ἀπὸ γ΄ ὥδῃς τὰ δύο μεσώδια καθίσματα τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς, ἦχος α΄, πρὸς «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*»·

Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων κεκρυμμένων τῶν μαθητῶν | καὶ ἐν τῇ Σιών συνηγμένων | εἰσῆλθες πρὸς αὐτούς, ἀγαθέ, | καὶ ἔστης κεκλεισμένων τῶν θυρῶν | ἐν μέσῳ αὐτῶν χαροποιὸς | καὶ ὑπέδειξας αὐτοῖς τὰς χεῖρας | καὶ τῆς ἀχράντου σου πλευρᾶς τοὺς μώλωπας | λέγων τῷ ἀπιστοῦντι μαθητῇ· | Φέρε τὴν χειρὰ σου καὶ ἐρεῦνα | ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμὶ | ὁ διὰ σὲ παθητός.

Ἀφ΄ ε΄ ὥδῃς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*»· «*Τὴν*

τιμωτέραν», «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». Ἐξαποστειλάρια τὸ τοῦ Μηναίου «Ἐαρ ἡμῖν ἐξέλαμψε» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Σήμερον ἔαρ μυρίζει». Εἰς τοὺς αἶνους τὰ 4 προσόμοια τοῦ Μηναίου, Δόξα, «Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ» (Πέμπτη πρωὶ τὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αἶνων). Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εισοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐσφραγισμένον τοῦ μνήματος», «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοινάκιον «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ». Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, Σαβ. δ' ἐβδ. Πράξ., «Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης» (Πρξ. ιβ' 1-11)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. γ' ἐβδ. Ἰωάν., «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ἰω. ιε' 17-ις' 2). «Ἄξιον ἐστίν». «Εἰς μνημόσυνον»· «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

24. Παρασκευή. Ἐλισάβετ ὁσίας. Τῶν νεομαρτύρων Δούκα ἐκ Μυτιλήνης (†1564) καὶ Νικολάου ἐν Μαγνησίᾳ (†1776).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. β' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ε' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. β' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ε' 30-ς' 2).

25. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ». † Μάρκου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ (α' αἰ.).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 3 «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων», καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, τοῦ ἀποστόλου «Σοῦ ἐξεχύθη χάρις», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων». Εἰς τὰ ἀπόστιχα πρῶτον τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχάς», εἶτα τὰ ἀπόστιχα τοῦ Μηναίου, τὸ μὲν πρῶτον μετὰ στίχου «Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων», τὰ δὲ ἕτερα δύο εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους, Δόξα, τοῦ ἀποστόλου «Δεῦτε τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνεύκαστον». Ἀπολυτίκια «Ἐσφραγισμένον τοῦ μνήματος», Δόξα, «Ἀπόστολε ἅγιε», Καὶ νῦν, αὐθις «Ἐσφραγισμένον».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ. Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ», ὁ ν' χῦμα. Κανόνες, τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ)

καὶ τοῦ ἀποστόλου· ἀπὸ γ' ὥδῃς κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς, τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ ἀποστόλου, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Τὸν ἀπόστολον πάντες*» (βλέπε προηγουμένως εἰς τὴν 23ην τοῦ μηνός)· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδῃς τῆς Θεοτόκου), ἡ θ' ὥδῃ τοῦ Θωμᾶ καὶ τοῦ μηναίου, καὶ ἐν τέλει ὁ εἰρμὸς «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζουν, φωτίζουν*». Ἐξαποστειλάρια, τὸ α' τῆς ἑορτῆς «*Ἐμῶν μελῶν χειρί σου*», τοῦ Μηναίου «*Σὺ τὴν νιότητα Πέτρου*» καὶ τὸ β' τῆς ἑορτῆς «*Σήμερον ἔαρ μυρίζει*». Εἰς τοὺς αἶνους ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον*» καὶ ψάλλομεν προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 «*Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν*» κ.λπ., ἃ ζῆτει εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν, καὶ τοῦ ἀποστόλου ἕτερα 3 «*Αἰγύπτου φωστήρ ὁ φαεινὸς*» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Σοῦ ἐξεχύθη χάρις*» (ζῆτει εἰς τὸν ἐσπερινόν), Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ*». Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*», τοῦ ἀποστόλου, καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον ἀποστολικά· Ἀπόστολος· τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Ἀπρ. 25, «*Ταπεινώθηκε ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ*» (Α' Πέτ. ε' 6-14)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, Τετ. ιε' ἐβδ. Ματθ., «*Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ἀποστέλλειν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ δύο δύο*» (Μρ. ζ' 7-13). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδῃς τῆς ἑορτῆς «*Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα*». Κοινωνικὸν «*Επαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον*» [καὶ εἰς τοὺς ναοὺς τοῦ ἀποστόλου «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*»]· εἰς τὴν μετὰ τὴν κοινωνίαν εὐλόγησιν «*Χριστὸς ἀνέστη*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

26. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δὲ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου». Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασειᾶς ἱερομάρτυρος (†332), Γλαφύρας καὶ Ἰούστας ὁσίων (†322).

Ἦχος β', ἑωθινὸν δ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§16-18).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ: α') πάντων τῶν ἐν Θεσσαλονίκη διαλαμπνάντων ἁγίων· β') Δημητρίου νεομάρτυρος ἐκ Χώρας Τριφυλίας (14 Ἀπριλίου)· γ') Ἡλίας νεομάρτυρος τοῦ Ἀρδούνη (†1685)· δ') Σεραφεῖμ ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου (4 Δεκεμβρίου), ἐν Καρδίτῃ· ε') τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐν Μανδαμάδῳ Μηθύμνης ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ ἱ. ναοῦ τοῦ προσκυνήματος.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος»· κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγματι».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ὁ προοιμιακὸς (ἄνευ τοῦ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν*) καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ 10 ἑσπέρια, Δόξα, «Αἱ μυροφόροι γυναῖκες», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά». Ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον». Τρισάγιον, ἀπολυτίκια «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Σημειώσεις. Ἀπολυτίκιον τοῦ σήμερον συννεορταζομένου ἁγίου Νικοδήμου, ψαλλόμενον, εἰ δόξῃ τῷ προεστῶτι ἡχος δ', πρὸς «Κανόνα πίστεως». «Χριστὸν τὸν Κύριον ἐν νυκτὶ ἐπεσκέψατο· ἀναγέννησιν ἄνωθεν ἐκδίδαχθεις ἐμαθήτευσεν, ὡς κεκρυμμένος ἀπόστολος· εὐθαρσῶς διεφάνει πρὸς φαρισαίους καὶ γραμματεῖς, τὸν σωτήρα διώκοντας· ὃν νεκρὸν καθεῖλεν ἐκ τοῦ σταυροῦ, μύρα τῇ ταφῇ ἐνεγκών, Νικόδημος ὁ ἑνθερμος».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστί», τρισάγιον κ.λπ., «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.] Τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου, καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων, καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τῶν μυροφόρων· μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τὰ δύο μεσῶδια καθίσματα τῶν μυροφόρων· μετὰ τὴν ζ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν μυροφόρων, τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ τοῦ Πάσχα· ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου, ἢ θ' ὥδῃ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων καὶ τῶν μεγαλυναρίων ψαλλομένων ὡς ἐξῆς·

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζου, φωτίζου...»

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζου, φωτίζου...»

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου. «Ὡ θείας, ὦ φίλης...»

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα...»

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Συμφώνως, παρθένε...»

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε, χαῖρε, εὐλογημένη, χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Εὐφραίνου, ἀγάλλου...»

Εἶτα «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· ἀγνή παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε· ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἅγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον» κ.λπ., τὸ τοῦ πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» καὶ τῶν μυροφόρων ἀνὰ μίαν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Μετὰ μύρων», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτικά «Ὅτε κατῆλθες», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ταῖς μυροφόροις» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς γ' Πράξεων, «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν» (Πρξ. ζ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: τῶν μυροφόρων, «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας» (Μρ. ιε' 43-ις' 8).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζουν, φωτίζουν». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ.

27. Δευτέρα. Συμεὼν ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, ἱερομάρτυρος (†107).

Εἰδήσεις. 1. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν τῆς παρουσίας ἐβδομάδος εἷς τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸ «Θεὸς Κύριος» ψάλλονται τὰ 3 ἀπολυτικά τῆς ἑορτῆς ὡς ἐξῆς· «Ὁ εὐσχήμων», «Ὅτε κατῆλθες», «Ταῖς μυροφόροις» (Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα), ἀλλ' εἰς τὸ τέλος τοῦ μεσονυκτικοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου μόνον τὸ «Ταῖς μυροφόροις».

2. Ἔως τοῦ Σαββάτου τῆς παρουσίας ἐβδομάδος τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῶν μυροφόρων «Τὴν Μωσέως ᾠδὴν» (μετὰ στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἐνῶ εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ς' 8-ζ' 5, 47-60).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας γ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. δ' 46-54).

28. Τρίτη. Τῶν ἐν Κυζικῇ ἐννέα μαρτύρων (γ' αἰ.), Μέμνονος ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης γ' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. η' 5-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης γ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ς' 27-33).

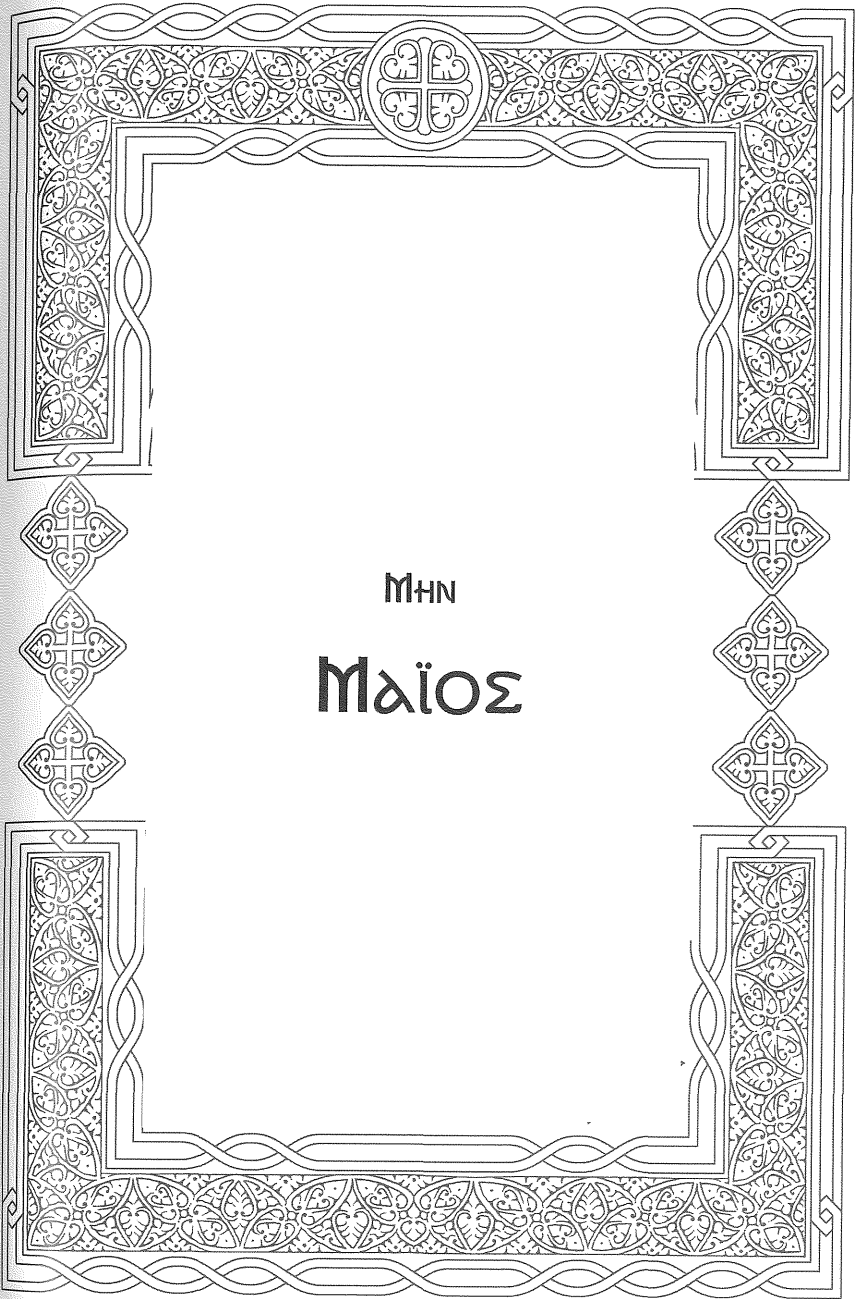
29. Τετάρτη. Τάσωνος καὶ Σωσιπάτρου ἀποστόλων ἐκ τῶν 70· Κερκύρας μάρτυρος. Ἰωάννου μητροπολίτου Θηβῶν (ιβ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. η' 18-25).

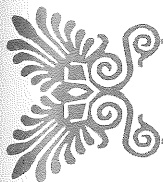
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ς' 35-39).

30. Πέμπτη. Ἰακώβου ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (†44). Κλήμεντος ὁσίου, Δονάτου ἐπισκόπου Εὐροίας, Ἀργυρῆς νεομάρτυρος (†1725).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν ὕμνων τοῦ Πεντηκοσταρίου, εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων, ἀλλὰ μετὰ μεγάλης δοξολογίας. Ἀπόστολος: —μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου— τοῦ ἀποστόλου, ὃν ζητεῖ Σαββάτῳ δ' ἐβδ. Πράξεων, «Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης» (Πρξ. ιβ' 1-11). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, ὃ ζητεῖ Κυριακῇ β' Ματθαίου, «Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν» (Μτθ. δ' 18-23). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

ΜΗΝ
Μαῖος

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα καὶ μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10

1. Παρασκευή. Ἰερεμίου τοῦ προφήτου (ζ' αἰ. π.Χ.). Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου (†1791).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. η' 40-θ' 18).

Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Παρ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 48-54).

2. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῶν μυροφόρων». Ἀνακομιδὴ τῶν ἰ. λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 2 Μαΐου 373).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου συμψάλλεται μετὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου (πρβλ. Τ.Μ.Ε., 23 Ἀπρ. §§21-22, καὶ 25 Ἀπρ. §§7-8). Τὰ ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς τῶν μυροφόρων βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωί.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Εὐλόγητός», «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς), ὁ προοιμιακός (ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν»), τὰ εἰρηνικά. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», προσόμοια τοῦ Πεντηκοσταρίου 3, τοῦ Μηναίου ἕτερα 3, Δόξα, τοῦ ἁγίου «Χριστοῦ τὸν ἱεράρχην», Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου «Αἱ μυροφόροι γυναῖκες». Εἴσοδος κ.λπ.. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρῶτον τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «Τὸν πρὸ αἰώνων», εἶτα στίχος «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ» καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (τὰ δύο τελευταῖα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν), Δόξα, «Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορράας», Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον». Ἀπολυτίκια «Ὁ ἐσχήμων Ἰωσήφ», «Ὅτε κατῆλθες», Δόξα, «Στῆλος γέγονας», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον τοῦ ἱεράρχου «Ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας», Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου «Ἡτήσατο Ἰωσήφ» (ζῆτει εἰς τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν), τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. Καθίσματα, μετὰ μὲν τὴν α΄ στιχολογίαν τὰ ἀναστάσιμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, μετὰ δὲ τὴν β΄ στιχολογίαν τοῦ ἱεράρχου «Θείοις δόγμασι», Δόξα, τὸ ἕτερον «Ὡς περ ἄστρον», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορός»· «Ἀνάστασιν Χριστοῦ», ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, τῶν μυροφόρων καὶ τοῦ ἱεράρχου· ἀπὸ γ΄ ὧδης τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν μυροφόρων, τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «Τὴν τῶν αἰρέσεων πλάνην», Δόξα, Καὶ νῦν, ἐν τῶν μυροφόρων· ἀφ΄ ς΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἱεράρχου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· στιχολογοῦμεν δὲ καὶ «Τὴν τιμωτέραν». Ἐξαποστειλάρια, τὸ τοῦ Μηναίου καὶ τῆς ἑορτῆς (Κυριακῆς μυροφόρων) «Γυναῖκες ἀκούτισθητε». Εἰς τοὺς αἶνους (ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα»), 3 ἀναστάσιμα στιχηρὰ (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου) «Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις» κ.λπ. καὶ εἴτα τὰ 3 στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μηναίου, ἅπαντα ἀνὰ μίαν, Δόξα, τοῦ ἁγίου «Τὸ μέγα κλέος», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον» (Σάββατον τῶν μυροφ. πρωί, εἰς τοὺς αἶνους)· δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Ὁ εὐσχήμων», «Ὅτε κατῆλθες», «Ταῖς μυροφόροις», τοῦ ἱεράρχου «Στῦλος γέγονας», τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ καὶ κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις». Απόστολος: —μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ— τοῦ ἱεράρχου, Ἰανουαρίου 18, «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων» (Ἑβρ. ιγ΄ 7-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὑμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε΄ 14-19). «Ἄξιον ἐστίν»· «Εἰς μνημόσυνον». Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν... «Χριστὸς ἀνέστη».

3. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Μνεία τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας». Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων (†283). Πέτρου ἀρχιεπ. Ἀργους (†950), Οἰκουμενίου ἐπισκ. Τρίκης, Θεοφάνους Περιθεωρίου (ιδ΄ αἰ.). Ξενίας παρθενομάρτυρος. Ἦχος γ΄, ἑωθινὸν ε΄ (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§20-22).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου, πολιούχου Μυτιλήνης († 17 Φεβρ. 1795). Σύναξις πάντων τῶν ἐν Εὐβοίᾳ διαλαμψάντων ἁγίων. Πλάτωνος ιερομάρτυρος, μητροπολίτου Χίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐν Χίῳ ἀναιρεθέντων († 1822).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ὅτε κατῆλθες», Δόξα, «Στῆλος γέγονας»· κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ὁ προοιμιακὸς (ἄνευ τοῦ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν*) καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο τοῦ παραλύτου (δευτεροῦντες τὸ α΄), Δόξα, «*Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς*», Καὶ νῦν, «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*». Απόστιχα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Δόξα, «*Ὡς ἐν τῇ στοᾷ*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*». Ἀπολυτίκιον «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, τὰ τῆς λιτῆς ιδιόμελα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «*Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ε΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων· μετὰ τὴν γ΄ καὶ τὴν ς΄ ᾠδὴν ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ Πάσχα· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) ἡ θ΄ ᾠδὴ τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων· εἶτα «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... *Φωτίζου, φωτίζου*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἅγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «*Ὑψοῦτε Κύριον*» κ.λπ., τοῦ Πάσχα «*Σαρκεὶ ὑπνώσας*» (ἅπαξ) καὶ τοῦ παραλύτου (ἐπίσης ἅπαξ).

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερὸν*» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «*Κύριε, τὸν παράλυτον*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτικά «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀπόστολος: Κυριακῆς Παραλύτου, «Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον» (Πρξ. θ' 32-42). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα» (Ἰω. ε' 1-15). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Συμφώνως, παρθένε». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ.

Εἰδήσεις. 1. *Τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τοῦ παραλύτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ παραλύτου «Θαυμαστὸς ἐνδόξως» (μετὰ στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»).*

2. *Κοντάκιον τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τὸ τοῦ παραλύτου «Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε», ἀπὸ δὲ τῆς Τετάρτης τὸ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».*

4. Δευτέρα. Πελαγίας μάρτυρος (†290). Ἰλαρίου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 1-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 56-69).

5. Τρίτη. «Ἀπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ παραλύτου». Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος (β' αἰ.). Εὐθυμίου ἐπισκόπου Μαδύτου. Ἐφραίμ ὁσιομάρτυρος τοῦ νέου (†1426).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 21-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ζ' 1-13).

Σημείωσις. Ὅπου τιμᾶται πανηγυρικῶς ἡ μνήμη τῆς ἁγίας, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς συμπάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πεντηκοσταρίου (πρβλ. Τ.Μ.Ε., 23 Ἀπριλίου §26)· τὰ δοξαστικά τῆς ἁγίας ἐπισφραγίζονται μὲ τὰ ιδιόμελα τοῦ Πεντηκοσταρίου· εἰς τὸν ὀρθρον προηγεῖται ὁ κανὼν τῆς προλαβοῦσης Κυριακῆς, στιχολογοῦμεν δὲ καὶ «Τὴν τιμιωτέραν»· εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε».

6. Τετάρτη. † «Ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Ἰῶβ τοῦ δικαίου (1700-1500 π.Χ.). Σεραφὶμ ὁσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς (†1602), Σοφίας ὁσίας τῆς ἐν Κλεισούρᾳ Καστορίας. (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου, §§ 23-25).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Εὐφραινέσθω*», κοντάκιον «*Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (Ψαλτήριον δὲν στιχολογεῖται διὰ τὴν δεσποτικὴν ἑορτήν)· εἶτα ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τῆς ἑορτῆς «*Θάλασσαν ἔπηξας*»· ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ εἶρμος «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Ἐξαποστευλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἶνους καὶ δοξαστικόν, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Μεσούσης τῆς ἑορτῆς*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδὸν εὐθὺς τὸ ἀπολυτίκιον «*Μεσούσης τῆς ἑορτῆς*» μόνον καὶ τὸ κοντάκιον «*Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς*». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: Τετάρτης δ' ἑβδομάδος Πράξεων, «*Κατέφυγον οἱ ἀπόστολοι*» (Πρξ. ιδ' 6-18)· Εὐαγγέλιον: Μεσοπεντηκοστῆς, «*Τῆς ἑορτῆς μεσούσης*» (Ιω. ζ' 14-30). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* ὁ εἶρμος «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Κοινωνικὸν «*Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα*» (ἄνευ ἀλληλουΐα εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ)· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ· «*Εἶη τὸ ὄνομα*».

Ἐν τῇ τραπέζῃ, κατάλυσις ἰχθύος.

Εἶδησις. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς Τρίτης προτάσσονται ἐναλλάξ οἱ κανόνες τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἐνῶ ἕως τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, ἂν ἑορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «*Θάλασσαν ἔπηξας*» (ὄρα *Τ.Μ.Ε.* 23 Ἀπρ. §31) καὶ κοντάκιον «*Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς*» [πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος].

7. **Πέμπτη.** Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ (351). Ἀκακίου μάρτυρος (†303).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 34-43).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 12-20).

8. **Παρασκευή.** † Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†449).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «*Μεσούσης τῆς ἑορτῆς*», Δόξα, «*Τοῦ σταυροῦ σου*»· κοντάκιον «*Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς*».

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς ἐορτῆς (ζῆτει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Πέμπτη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἐσπέρας καὶ Παρασκευῇ πρωί).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ «*Μακάριος ἀνὴρ*». Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου (ἅπαντα ἀνὰ μίαν), Δόξα, «*Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς*», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «*Τῆς ἐορτῆς μεσοῦσης*». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τοῦ Μηναίου, Δόξα, «*Ἀπόστολε Χριστοῦ*», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «*Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς, πρὸ τοῦ πάθους*». Ἀπολυτικά «*Ἀπόστολε, Χριστῶ*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Καὶ νῦν, «*Καθαρθῶμεν ἐννοιῶν*» (Παρασκευῇ πρωὶ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου δις καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς ἅπαξ. Καθίσματα, εἰς τὴν α' στιχολογίαν τὸ ἀναστάσιμον τῆς ἡμέρας «*Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς σταυρώσεως*» δις· εἰς τὴν β' στιχολογίαν τὸ τοῦ Μηναίου «*Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «*Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ*»· μετὰ τὸν πολυέλεον τὸ τοῦ Μηναίου «*Τὴν μνήμην τιμήσωμεν*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς ὅμοιον «*Ὁ πάντων ἐπιστάμενος*» (ζῆτει τῇ Τετάρτῃ πρωί). Εὐαγγέλιον τοῦ ὁρθρου (ἐωθινὸν ια') ἐκ τῶν βημοθύρων «*Ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς*» (Ἰω. κα' 14-25) μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τάξεως αὐτοῦ. Κανόνες, ὁ β' τῆς μεσοπεντηκοστῆς, τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τοῦ ὁσίου. Ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς, καὶ τὸ μεσῳδίων κάθισμα τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Δόξα, τοῦ ὁσίου, Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «*Ἐστηκὼς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ*» (ζῆτει αὐτὸ μεσῳδίων εἰς τὸν ὄρθρον τῆς Τετάρτης)· ἀφ' ἧς ὥδῃς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Θάλασσαν ἐπηξας*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Ἐξαποστειλάρια τὰ δύο τοῦ Μηναίου καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς «*Ὁ τὸν κρατῆρα ἔχων*». Εἰς τοὺς αἶνους τὰ 4 προσόμοια τοῦ Μηναίου ἀνὰ μίαν, Δόξα, «*Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη*», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «*Μεσοῦσης*

τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα) (Πεντηκοστάριον, εἰς τοὺς αἶνους τῆς ἡμέρας). Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς», «Ἀπόστολε, Χριστῶ» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῆς ἐορτῆς τῆς νομικῆς»· Ἀπόστολος· τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Μαΐου 8, «Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς» (Α' Ἰω. α' 1-7)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, «Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ» (Ἰω. ιθ' 25-28, κα' 24-25)· «Ἄξιον ἐστίν». «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπας.

9. Σάββατον. Ἡσαίου προφήτου (η' αἰ. π.Χ.), Χριστοφόρου μάρτυρος († 250). Νικολάου τοῦ ἐν Βουνένοις. Ἰερωνύμου ὁσίου τοῦ Σιμωνοπετρίτου († 1957).

Ἀπόστολος· ἡμέρας, Σαβ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 1-11).

Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Σαβ. δ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 31-42).

10. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἐορτή, ἐν ἧ ὁ Χριστὸς μεσσίαν ἑαυτὸν ὡμολόγει». Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ. Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως, Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων (μετακομιδὴ λειψάνου). Ἦχος δ', ἐωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§26-27).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμη (ἐν Τρικκάλοις) Βησσαρίωνος ἐπισκόπου Λαρίσης, καὶ (ἐν Χώρᾳ Σάμου) Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἐφέσῳ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς»· κοντάκιον «Τῆς ἐορτῆς τῆς νομικῆς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς 3 καὶ τῆς Σαμαρείτιδος 3, Δόξα, «Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ». Ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Δόξα, «Ὡς ὥφθης ἐπὶ γῆς», Καὶ νῦν, «Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς». Ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἡχου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον τοῦ Πεντηκοσταρίου, καὶ τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστίν»· ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτικά «*Τὸ φαιδρόν*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ΄) μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων· ἀπὸ γ' ᾠδῆς [τὸ κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς (χῦμα), εἶτα] ψάλλομεν τὰ μεσφῶδια καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου· ἄφ' ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Σαμαρεΐτιδος, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*»· ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, ἢ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων· εἶτα «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζει, φωτίζει*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» μετὰ τοῦ «*Υψοῦτε Κύριον*» κ.λπ., καὶ τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερόν*», Δόξα, «*Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἁπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτικά «*Τὸ φαιδρόν*», «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ε' Πράξεων, «*Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι*» (Πρξ. ια' 19-30). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς τῆς Σαμαρεΐτιδος, «*Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας*» (Ἰω. δ' 5-42). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Εὐφραίνου, ἀγάλλου*». Κοινωνικὸν «*Σῶμα Χριστοῦ*»· «*Χριστὸς ἀνέστη*» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 11. Δευτέρα.** Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τῆς Κων/πόλεως (402), Μωκίου ἱερομάρτυρος (γ' αἰ.). Κυρίλλου (†869) καὶ Μεθοδίου (†855) τῶν ἰσαποστόλων καὶ φωτιστῶν τῶν Σλαύων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 12-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 42-52).

- 12. Τρίτη.** Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Κύπρου (†403), Γερμανοῦ Κων/πόλεως (†740). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἐν Κυθήροις.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 25-ιγ' 12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 51-59).

- 13. Τετάρτη.** «Ἀπόδοσις τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Γλυκερίας μάρτυρος (†177). Σεργίου ὁμολογητοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς, ἀλλὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου καὶ χωρὶς τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ ὁρθρῳ χωρὶς τοῦ συναξαρίου τῆς ἐορτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἐορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιγ' 13-24). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ζ' 5-14).

- 14. Πέμπτη.** Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ (†251). Θεράποντος ἱερομάρτυρος, Λεοντίου Ἱεροσολύμων (912-929).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιδ' 20-ιε' 14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. θ' 39-ι' 9).

Εἰδήσις. *Ἀπὸ σήμερον ἕως τοῦ Σαββάτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς Σαμαρείτιδος «Ὁ πατάξας Αἴγυπτον» (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»), κοντάκιον δὲ εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται τὸ «Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι».*

- 15. Παρασκευή.** Παχωμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†358). Ἀχιλλείου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης (δ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε' 5-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ι' 17-28).

- 16. Σάββατον.** «Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος». Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου (†368).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου ε' ἐβδομάδος Πράξεων (Πρξ. ιε' 35-41). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου ε' ἐβδομάδος Ἰωάννου (Ἰω. ι' 27-38). «Ἄξιον ἐστίν»· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

- 17. † ΚΥΡΙΑΚΗ Σ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.** «Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν ἀποστόλων (α' αἰ.). Ἀθα-

νασίου Χριστιανουπόλεως Τριφυλίας (†1735), Νικολάου νεομ. τοῦ ἐκ Μετσόβου (†1617). Ἦχος πλ. α΄, ἑωθινὸν η΄ (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§29-31).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ· μνήμη Ἀρσενίου τοῦ ἱερομάρτυρος.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Τὸ παιδρόν*», Δόξα, «*Στρατολογία ἀληθεῖ*»· κοντάκιον «*Πίστει ἐλθοῦσα*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα στιχηρά 7, τοῦ τυφλοῦ ιδιόμελα 3, Δόξα, «*Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ*», Καὶ νῦν, «*Ὡς ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀποστιχα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Δόξα, «*Δικαιοσύνης ἡλιε*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*». Ἀπολυτίκιον «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Χαῖρε, πύλη Κυρίου*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὸ ιδιόμελον τῶν αἰνῶν «*Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους*» ἄνευ στίχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον «*Ὅλον τὸν βίον*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Νεῦσον παρακλήσεσι*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή «*Ἀγγελικῇ ὁράσει*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Χαῖρε, πύλη Κυρίου*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων· μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν τὸ μεσώδιον κάθισμα δὶς· μετὰ τὴν ζ΄ τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Τῷ σωτῇρι Θεῷ*»· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) ἢ θ΄ ᾠδὴ τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων· εἶτα ὁ εἰρμὸς «*Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «*Ἅγιος Κύριος*» μετὰ τοῦ «*Υψοῦτε Κύριον*» κ.λπ., καὶ τὰ 3 ἐξαποστειλάρια τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρά «*Πάσχα ἱερὸν*» κ.λπ., Δόξα, τὸ ιδιόμελον «*Τίς*

λαλήσει», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτικά «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ς' Πράξεων, «*Ἐγένετο πορευομένων*» (Πρξ. ις' 16-34)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς τυφλοῦ, «*Παράγων ὁ Ἰησοῦς*» (Ιω. θ' 1-38). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* ὁ εἰρμός «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζει, φωτίζει*». Κοινωνικὸν «*Σῶμα Χριστοῦ*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 18. Δευτέρα.** Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου καὶ Βενεδίμου τῶν μαρτύρων (γ' αἰ.).

Εἵδησις. *Τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τρίτῃ τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ τυφλοῦ· ἐὰν ἐορτάζηται ἅγιος, καταβασίαι «Τῷ σωτῆρι Θεῷ»· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν τὸ κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὅμματα».*

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ς' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ις' 1-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ς' ἐβδ. Ἰωάν. (Ιω. ια' 47-54).

- 19. Τρίτη.** «Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τοῦ τυφλοῦ». Πατρικίου ἱερομάρτυρος ἐπισκ. Προύσης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Τῶν 13 ὁσιομαρτύρων μοναχῶν τῶν καέντων ἐν Λευκωσίᾳ Κύπρου ὑπὸ τῶν Φράγγων λατινοδόξων (†1231).

Τὴν ἀκολουθίαν βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, πρὸ τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως (τὴν β' διάταξιν)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης ς' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ις' 19-28)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ς' ἐβδ. Ἰωάννου (Ιω. ιβ' 19-36). «*Ἄξιον ἐστίν*».

- 20. Τετάρτη.** † «Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα». Θαλλελαίου μάρτυρος (†284). Λυδίας τῆς Φιλιππησίας (α' αἰ.). Νικήτα, Ἰωάννου καὶ Ἰωσήφ ὁσίων (ια' αἰ.).

Εἰς τὴν θ' (τρίψαλμον). Ἀπολυτικίον «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*»· κοντάκιον «*Τῆς ψυχῆς τὰ ὅμματα*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «*Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίᾳ*», εἶτα τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» 10κις ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ (ζῆται τὴν β' διάταξιν), ἀλλὰ μετὰ τὴν εἴσοδον τὸ τῆς ἡμέρας προκειμένον. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἑβδομάδι (τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» διαλογικῶς).

Ἀντὶ μεσονυκτικοῦ ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. «*Δόξα τῇ ἀγία*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ, τὰ εἰρηνικὰ καὶ εὐθὺς ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς ἡ καταβασία τοῦ Πάσχα, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» (τρὶς), τὸ «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» ἅπαξ καὶ ἡ αἰτησις ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Πάσχα, μόνον τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ εὐθὺς «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» (τρὶς) καὶ «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» (τρὶς) καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα (ἄνευ τοῦ κατηχητικοῦ λόγου καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν ἀπολυτικίου).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν εἴσοδον «*Χριστὸς ἀνέστη*», «*Προλαβοῦσαι*», «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*». «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*». Προκειμένον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ Πάσχα (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ)· Ἀπόστολος: τῆς ἡμέρας, Τετάρτης ς' ἑβδ. Πράξεων (Πρξ. ιη' 22-28)· Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, Τετάρτης ς' ἑβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ιβ' 36-47). «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζουν, φωτίζουν*»· «*Σῶμα Χριστοῦ*». Τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* (καὶ ἀντὶ τοῦ *Πληρωθήτω*), καὶ τρὶς ἀντὶ τοῦ *Εἶη τὸ ὄνομα*. Ἡ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα ἐν τέλει διαλογικῶς.

Σημείωσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ ἐπιτρέπεται κατάλυσις ἰχθύος (βλέπε Πεντηκοστάριον, Τετάρτη πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ Πηδάλιον σ. 789).

21. Πέμπτη. † **Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.** † Κωνσταντίνου (†337) καὶ Ἑλένης (†327) τῶν θεοσεπτῶν βασιλέων. (T.M.E., 21 Μαΐου §9, καὶ 8 Μαΐου §§13-15.)

Σημείωσις. Συμφώνως μὲ τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν νεωτέρων Τυπικῶν, αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἐν ταῖς Μηναίοις ἐπισημῶς ἐορ-

ταζομένων αγίων, ἐὰν τυχὸν συμπέσουν ἐν τινι Κυριακῇ ἢ δεσποτικῇ ἑορτῇ τοῦ Πεντηκοσταρίου (ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος), τότε συμπάλλονται ἀκωλύτως μὲ αὐτάς. Οἱ ἄλλως φρονοῦντες καὶ ἀντιλέγοντες προφανῶς δὲν ἔχουν ἐπαρκῆ γνῶσιν τῆς τυπικῆς παραδόσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, δὲν δύνανται νὰ διακρίνουν ὅτι ὑπάρχει ποιά τις διαφορά μεταξὺ ἀκινήτων καὶ κινητῶν ἑορτῶν ὡς πρὸς τὴν λειτουργικὴν τάξιν, καὶ ἐνδεχομένως ἀδυνατοῦν νὰ κατανοήσουν ὅτι πᾶσαι αἱ μετὰ τὸ Πάσχα δεσποτικαὶ ἑορταὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου εἶναι κατ' οὐσίαν μεθέορτοι τῆς Ἀναστάσεως (πρβλ. καὶ τὸ α' κάθισμα τῆς Πεντηκοστῆς «Τὴν μεθέορτον, πιστοί, καὶ τελευταίαν ἑορτὴν, ἑορτάσωμεν φαιδρῶς· αὕτη ἐστὶ Πεντηκοστή»).

Ἡ θ' τοῦ Πάσχα, ἐν ᾗ ἀποδίδεται ἡ ἑορτή.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Εὐλόγητὸς ὁ Θεός», «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» τρις καὶ ὁ προοιμιακός, ἄνευ Ψαλτηρίου.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἱστῶμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν τὰ ἐσπέρια στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς εἰς 6 (δευτερουμένου τοῦ πρώτου), καὶ τῶν αγίων προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Πλουσίων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν».

Εἰσοδός, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα (τὰ δύο πρῶτα τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ τρίτον τοῦ Μηναίου).

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Σέλας φαινότατον», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἀνέβη ὁ Θεός».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἀνελήφθης», Δόξα, «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον», Καὶ νῦν, αὔθις τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινός...» καὶ εἶτα τὸ «Δι' εὐχῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. «Εὐλόγητὸς ὁ Θεός» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ.· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ἄνευ τοῦ δοξαστικοῦ αὐτῶν, καὶ τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ δοξαστικοῦ, Καὶ νῦν, τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου «Κύριε, τὸ μυστήριον»· τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον

τῆς ἑορτῆς «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*», ἡ ἑκτενής, καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐζώμεθα*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. [Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος τῆς ἑορτῆς.] Καθίσματα τοῦ Μηναίου καὶ ἀντίθεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς ἀνὰ μίαν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν, ἢ τοι οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*» κ.λπ., τὸ προκείμενον «*Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ*», τὸ «*Πᾶσα πνοή*» καὶ τὸ γ' ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον (ὃ περ ἀναγινώσκεται ἐκ τῶν βημοθύρων), τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «*Ταῖς τῶν ἀποστόλων*», Καὶ νῦν, «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*», ὁ στίχος «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς*» καὶ τὸ ἰδιόμελον «*Σήμερον ἐν οὐρανοῖς*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἁγίων καὶ ψάλλομεν τὸ μεσῷδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «*Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς «*Επιβὰς ἐν νεφέλαις*»· ἀφ' ἧς ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ. Μετὰ τὴν πλήρωσιν τῆς η' ᾠδῆς, οἱ εἰρμοὶ «*Θεῖω καλυφθεῖς*»· ἀντὶ τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς (ἄνευ τῶν θεοτοκίων), τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «*Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον τοῦ δεσπότου*», καὶ εἴτα ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Μηναίου μετὰ στίχου «*Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ*» εἰς τὰ δύο πρῶτα τροπάρια, «*Δόξα*» εἰς τὸ γ', «*Καὶ νῦν*» εἰς τὸ δ', καὶ ὁ εἰρμὸς «*Χαίροις, ἄνασσα*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Μηναίου, καὶ αὐθις τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς ἀινοὺς ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγραπτον...*» καὶ ψάλλομεν τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς καὶ 3 τοῦ Μηναίου (παραλειπομένου τοῦ 4ου), Δόξα, «*Ὁ τῶν ἀνάκτων ἄναξ*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια.*»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*» καὶ «*Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον*»· κοντάκιον «*Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον τῆς 21ης Μαΐου· Ἀπόστολος· τῶν ἁγίων, Μαΐου 21, «*Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς*» (Πρξ. κς' 1, 12-20)· ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Εὐαγγέλιον· τῆς ἑορτῆς, «*Ἀνασταὶς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν*» (Λκ. κδ' 36-53).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν*». Κοινωνικὸν «*Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος· ἀλληλούια*»· ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς τὸ τροπάριον «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*»· «*Πληρωθήτω*»· «*Εἴη τὸ ὄνομα*». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῳ.

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ τοῦ ψαλέντος τὴν ἐσπέραν τῆς χθὲς ἐσπερινοῦ ἄρχεται προτασσόμενον τοῦ προοιμιακοῦ τὸ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» γ'.

2) Ἐως τῆς ἀποδόσεως, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι ψάλλονται οἱ εἴρμοι «*Θεῖο καλυφθεῖς*».

3) Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως στιχολογοῦνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5), ἀλλ' εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς*»· κοντάκιον «*Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας*»· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ψάλλεται τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*», ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς τὸ τροπάριον «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*» καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὸ «*Εἴη τὸ ὄνομα*»· ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

- 22. Παρασκευή.** Βασιλίσκου μάρτυρος (†308). Δημητρίου καὶ Παύλου νεομαρτύρων ἐν Τριπόλει Πελοποννήσου· μνήμη τῆς β' Οἰκουμενικῆς συνόδου ἐν Κων/πόλει (381).

Ἀπόστολος· ἡμέρας, Παρ. ζ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιθ' 1-8).

Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Παρ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιθ' 1-11).

- 23. Σάββατον.** Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ (†821). Μαρίας μυροφόρου τοῦ Κλωπᾶ, Συνεσίου ἐπισκ. Καρπασίας τῆς Κύπρου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ς' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κ' 7-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ς' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιδ' 10-21).

24. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Τῶν ἁγίων 318 θεοφόρων πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς συνόδου (325 μ.Χ.)». Συμεῶν ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Θωυμαστῷ ὄρει (†590). Ἦχος πλ. β', ἑωθινὸν ι' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§41-42).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἀνελήφθης*»· κοντάκιον «*Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία διεξάγεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν. Εἴσοδος κ.λπ., τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ ἀπόστιχα· ἀπολυτίκια «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», Δόξα, «*Ὑπερδεδοξασμένος εἶ*», Καὶ νῦν, «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*». Ἀπόλυσις (λεγομένη ἕως τῆς θ' ὥρας αὐριον) «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, τὰ Δόξα, Καὶ νῦν τῆς λιτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου· ἀπολυτίκιον «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἐξάψαλμος· εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ κ.λπ. κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Θεῖα καλυφθεὶς*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Χαίροις, ἄνασσα*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «*Ἅγιος Κύριος*» μετὰ τοῦ «*Ὑψοῦτε Κύριον*» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον, τῶν πατέρων, καὶ τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνοις ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 «*Ὅλην συγκροτήσαντες*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «*Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορός*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' λέγεται ἐφύμνιον τὸ «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», καὶ εἰς τὸ γ' τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀνελήφθης*»· εἰς δὲ τὸ Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς...*».

[Ἄν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν Πατέρων· εἰς δὲ τὸ Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...*»]

Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*», «*Ὑπερδεδοξασμένος εἶ*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ζ' Πράξεων, «*Ἐκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι*» (Πρξ. κ' 16-18, 28-36)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ζ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα, «*Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμούς*» (Ιω. ιζ' 1-13). «*Ἄξιον ἐστίν*»· «*Αἰνεῖτε*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς*, τὸ «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*».

25. Δευτέρα. Ἡ γ' εὗρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου (850).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου συμπάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Ἀναλήψεως (πρβλ. Τ.Μ.Ε. 25 Μαΐου §5, καὶ 21 Μαΐου §10). Τὰ μεθεόρτα ζητεῖ τῇ Κυριακῇ τῶν πατέρων ἐσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ τῆς ζ' ἑβδ. πρωί, τὰ δὲ ἐλλείποντα ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (Πέμ. Ἀναλήψεως).

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκια «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*», Δόξα, «*Ὑπερδεδοξασμένος εἶ*»· κοντάκιον «*Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» 3 προσόμοια τῶν πατέρων καὶ ἕτερα 3 τοῦ Μηναίου, Δόξα, «*Θησαυρὸς ἐν θείων δωρεῶν*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἁγίοις*». Ἀπόστιχα τὰ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τῶν πατέρων «*Ἀποστολικῶν παραδόσεων*» (Κυρ. τῶν πατέρων ἐσπέρας, εἰς τὸν στίχον), Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ τῆς ἑορτῆς «*Ἀνέβη ὁ Θεός*». Ἀπολυτίκια «*Ὑπερδεδοξασμένος εἶ*», Δόξα, «*Ὡς θεῖον θησαύρισμα*», Καὶ νῦν, «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*».

Εἶδησις. Ἄμα τῇ λήξει τοῦ μεγάλου ἐσπερινοῦ ἀποδίδεται ἡ μνήμη τῶν πατέρων, καὶ παύουν ψαλλόμενοι οἱ ὕμνοι αὐτῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτικά «*Ὡς θεῖον θησαύρισμα*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα, τὸ α' τοῦ προδρόμου «*Ἐκ γῆς ἀνατείλασα*», Δόξα, Καὶ νῦν, μεθέορτον «*Ἀγγέλων θαυμαζόντων*»· τὸ β' τοῦ προδρόμου «*Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσός*», Δόξα, Καὶ νῦν, μεθέορτον «*Τοῦ ἄδου σκυλευθέντος*»· τὸ γ' τοῦ προδρόμου «*Ὁ Ἡρώδης, πρόδρομε*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς ὅμοιον·

Πρὸς τὸν σὸν γεννήτορα | παλινδρομήσας, | παντουργέ, τοὺς δούλους σου | μὴ καταλίπης ὀρφανούς· | οἱ μαθηταὶ ὡς κατεῖδόν σε | ἀναληφθέντα, | ἐβόων, φιλάνθρωπε.

Οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*» κ.λπ. καὶ τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου τοῦ Προδρόμου, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, κ.τ.λ. ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Κανόνες, ὁ β' τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς, εἶτα ψάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναιῷ «*Ἐπεφάνη σήμερον*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς ὅμοιον·

Οἱ κλεινοὶ διάκονοι | τῶν θεῶν νόων | τὸν τῆς δόξης Κύριον | ἀναληφθέντα ἐμφανῶς | μετὰ σαρκὸς θεασάμενοι, | Πύλας, ἐβόων, | ἀλλήλοις ἐπάρατε.

Ἀπὸ ς' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Θεῖα καλυφθεῖς*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», καὶ ὁ εἰρμὸς «*Χαίροις, ἄνασσα*». Ἐξαποστειλάρια, τὸ τοῦ προδρόμου «*Ἐν τῇ εὐρέσει, Πρόδρομε*» καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς «*Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε*». Εἰς τοὺς αἵνους τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου «*Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*Τὴν πανσεβάσμιον κάραν*», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ἐκ τοῦ ὄρους*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἀναλήψεως· εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς...*»· μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*», «*Ὡς θεῖον θησαύρισμα*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας*». Ἀπόστολος· τοῦ Προδρόμου, Κυριακῆς ιε' ἐπιστολῶν, «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους*» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον:

ὁμοίως, Δευτέρας δ' ἑβδ. Ματθαίου, «*Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσποτηρίῳ*» (Μτθ. ια' 2-15). «*Ἄξιον ἐστίν*». «*Εἰς μνημόσυνον*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* τὸ «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*» ἅπαξ· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

26. Τρίτη. Κάρπου ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Ἀλφαίου ἀποστόλου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. κα' 26-32).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ις' 2-12).

27. Τετάρτη. Ἑλλαδίου ἱερομάρτυρος (ς' αἰ.). Ἰωάννου ὁμολογητοῦ τοῦ Ῥώσου († 1730).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. κγ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ις' 15-23).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ῥώσου, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος συμπάλλεται μετὰ τῶν μετέωρων τῆς Ἀναλήψεως (πρβλ. *T.M.E.*, *Μαῖου 21*, §10).

28. Πέμπτη. Εὐτυχοῦς ἐπισκόπου Μελιτινῆς. Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. κε' 13-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ις' 22-33).

29. Παρασκευή. «Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως». Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος. [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κων/πόλεως (1453).]

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐορτῆς, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὄρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ καθίσματα τῶν δύο στιχολογιῶν, ὃ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· συναξάριον μόνον τοῦ Μηναίου. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκευῆς ζ' ἑβδ. Πράξεων (Πρξ. κς' 1-κη' 1). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκευῆς ζ' ἑβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ις' 18-26).

30. † Σάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (Ψυχοσάββατον). «Μνεία πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς Χριστιανῶν». Ἰσαακίου ὁσίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων (†383).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως· (μικρὰ) ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς).

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς ἀπόκρεω.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ἄνευ εισόδου· μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» ὁ νεκρώσιμος κανὼν (ἐκ τῆς παννυχίδος) καὶ τὸ μνημόσυνον.

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀλλ' εἰς ἐκάστην ᾠδὴν προτάσσεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς μὴ ἐπαναλαμβανόμενος ἐν τέλει, πλὴν τῆς γ' καὶ ζ' ᾠδῆς· μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ εἶτα τὸ ἐξῆς ὑπόμνημα (ἐκ τοῦ Τριψοδίου)· «*Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνεῖαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θειότατοι πατέρες ἐθέσπισαν.*

Στίχοι· Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,
τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσασμένων ψυχὰς κατὰτάξον, δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν δικαίων σου σκηναῖς καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀθάνατος· ἀμήν».

Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῶν ᾠδῶν γ', ζ', η' καὶ θ' εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*» ὡς συνήθως (εἰς ἥχον πλ. β' εἰρμολογικόν)· ἐξαποστειλάρια, αἵνοι, ἀπόστιχα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Ὁ βάθει σοφίας*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Σὲ καὶ τεῖχος*» (ὡς ὀρίζει καὶ τὸ T.M.E., Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς §45).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εισοδικὸν τὰ τῶν καθημερινῶν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ὁ βάθει σοφίας*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἁγίων*». Ἀπόστολος· κοιμηθέντων, «*Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν*» (Α' Θεσ. δ' 13-17)· Εὐαγγέλιον· Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (ια' ἑωθινόν), «*Ἐφάναρσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς*» (Ιω. κα' 14-25). «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Μακάριοι οἱς ἐξελέξω*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς*, τὸ

τροπάριον «Ὁ βάθει σοφίας»· «Πληρωθήτω». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ., μεθ' ἃ μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς ἀπόκρεω σημειοῦται· εἴτα ἡ ἀπόλυσις τῆς θ. λειτουργίας.

31. † ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ». Ἑρμείου μάρτυρος (β' αἰ.). (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§47-50.)

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ὁ βάθει σοφίας»· κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἁγίων».

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν δὲν στιχολογοῦμεν Ψαλτήριον, εἰς δὲ τὰ ἑσπέρια (εἰς στίχους 10) δευτεροῦμεν τὸ «Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν» καὶ τὸ «Εἶδομεν τὸ φῶς». Εἰς τὴν εἰσοδὸν προκείμενον «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε» καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐλόγητὸς εἶ, Χριστέ» ψάλλεται τρίς. Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους Χριστὸς ὁ ἀληθινός...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. «Εὐλόγητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεὺς οὐράνιε» (ὃ περ ἐφεξῆς ἐπανέρχεται ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν μέχρι τοῦ ἐπομένου Πάσχα), τρισάγιον κ.λπ., ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἐορτῆς, τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον «Εὐλόγητὸς εἶ, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τρίς, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὸ εἰδικὸν διὰ τὴν ἐορτὴν ὄρθρινὸν Εὐαγγέλιον (Ἰω. κ' 19-23) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ. *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* δὲν λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς τὸν ν' ψαλμὸν χῦμα. Οἱ δύο κανόνες τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν «ἄνευ στίχων» (ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος). Ἀφ' ὧς ᾠδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἐορτῆς καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι διπλαῖ οἱ εἰρμοὶ «Πόντῳ ἐκάλυψε» καὶ «Θείῳ καλυφθεῖς». Ἀντὶ τῆς

στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων [τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «*Ἀπόστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο, ἐτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου*»] καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ «*Μὴ τῆς φθορᾶς*» καὶ «*Χαίροις, ἄνασσα*». Ἐξαποστειλάρια (τὸ α' δις, τὸ β' ἅπαξ), στιχηρὰ αἰνῶν εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*» (ἅπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι ἄλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, μόνον τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοινάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀντὶ τρισαγίου, «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*».

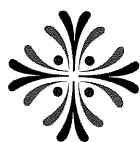
ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, Κυριακῆς ἡ' Πράξεων, «*Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς*» (Πρξ. β' 1-11)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυριακῆς ἡ' Ἰωάννου, «*Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς*» (Ιω. ζ' 37-52, ἡ' 12).

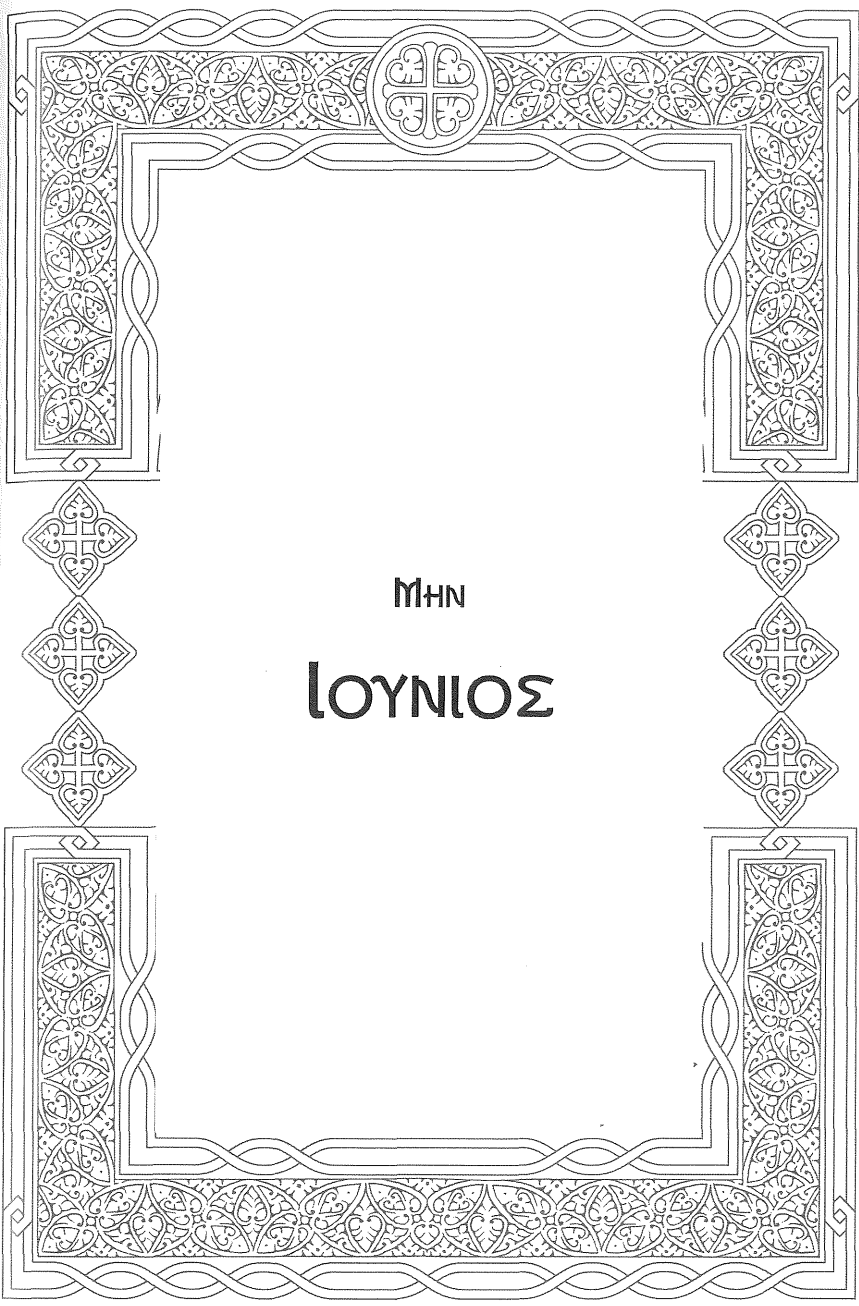
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἶρμος «*Μὴ τῆς φθορᾶς*». Κοινωνικὸν «*Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἄλληλούια*»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀπολυτίκιον «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ χθές. Ἐν συνεχείᾳ συνάπτεται συνήθως καὶ ὁ ἐσπερινός, ὡς ἔπεται.

Ὁ ἐσπερινὸς τῆς γονυκλισίας. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», καὶ τὸ μέγα προκείμενον «*Τίς θεὸς μέγας*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἵτα αἱ εὐχαὶ τῆς γονυκλισίας κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν, τὰ ἀπόστιχα καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*» (γ'). Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀνθρωπείαν προσλαβόμενος φύσιν καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὔθις ἀνελθὼν καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό τε θεῖον καὶ ἅγιον*

καὶ ὁμοούσιον καὶ ὁμοδύναμον καὶ ὁμόδοξον καὶ συναΐδιον
Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητάς καὶ ἀπο-
στόλους καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ
πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μη-
τρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων πανευφήμων, θεοκηρύκων καὶ πνευ-
ματοφόρων ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ
σῶσαι ἡμᾶς διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα· ἀμήν».

ΜΗΝ

ΙΟΥΝΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15 καὶ ἡ νύξ ὥρας 9

1. † Δευτέρα μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. «ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ». Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος (†166). Πύρρου ἐπισκόπου.

Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, σύναξις τῆς Θεοτόκου «Φανερωμένης» ἐν Λευκάδι.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον κ.λπ., «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ', ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ» τρίς, τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ὁ ν' χῦμα καὶ οἱ δύο κανόνες ὡς χθές. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι μόνον οἱ εἰρμοὶ τοῦ ἱαμβικοῦ κανόνος «Θεῖα καλυφθεῖς» (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμωτέραν*) ἢ θ' ὥδῃ τῶν κανόνων ὡς χθές, καὶ ὁ εἶρμος «Χαίροις ἄνασσα». Τὰ ἐξαποστειλάρια, τὰ στιχηρὰ τῶν αἰνῶν εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ» (ἅπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον, ὡς χθές. Ἀντὶ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.). Ἀπόστολος: Δευτέρας ἁγ. Πνεύματος, «Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε» (Εφεσ. ε' 8-19). Εὐαγγέλιον: Δευτέρας α' ἐβδ. Ματθαίου, «Ὅρατε μὴ καταφρονήσητε» (Μτθ. ιη' 10-20). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* ὁ εἶρμος «Χαίροις ἄνασσα». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα, φιλάνθρωπε· ἀλληλούια». «Εἶδομεν τὸ φῶς», ὃ περ ψάλλεται ἐφεξῆς εἰς πᾶσαν θ. λειτουργίαν. Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν εἵδει πυρίνων γλωσσῶν...» ὡς τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ειδήσεις. 1. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

2. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως, εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν στιχολογοῦνται τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς.

2. Τρίτη. Νικηφόρου Κων/λεως τοῦ ὁμολογητοῦ (†828). Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἀγαρηνῶν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. α' 1-7, 13-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. α' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. δ' 23-ε' 13).

3. Τετάρτη. Λουκιλιανοῦ, Παύλης μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς 4 νηπίων (†370-375).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. α' 18-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. α' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 20-26).

4. Πέμπτη. Μητροφάνους ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως (†326).

Μάρθας καὶ Μαρίας ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου.

Ἀπόστολος: ἱεράρχου, 13ης Νοεμβ. (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2).

Εὐαγγέλιον: ἱεράρχου, 21ης Μαΐου (Ἰω. ι' 1-9).

5. Παρασκευή. Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου ἱερομάρτυρος (†362).

Νικάνδρου, Γοργίου καὶ Ἀπόλλωνος μαρτύρων (δ' αἰ.)· Μάρκου νεομάρτυρος ἐν Χίῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ρωμ. β' 14-28).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. α' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 33-41).

6. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς». Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων (†845). (Τ.Μ.Ε., διάταξις Πεντηκοσταρίου, μετὰ τὴν §52.)

Ἡ ἀκολουθία ὡς διευπλώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἀλλὰ τὰ ἐσπέρια εἰς στίχους 8 (ἅπαντα ἀνὰ μίαν) καὶ καταλιμπάνονται τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἐσπερινοῦ, τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς, καὶ ἐν τῷ ὄρθρῳ ὁ πολυέλεος καὶ τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα, τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἁλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαββάτου α' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Ρωμ. α' 7-13)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου α' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ε' 42-48). Εἰς τὸ

Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμός «Χαίροις ἄνασσα». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν»· «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν εἵδει πυρίνων γλωσσῶν».

7. † ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. «ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ». Θεοδότου ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ. Σεβαστιανῆς ὁσίας, Παναγῇ ἱερέως (τοῦ Μπασιᾶ, † 1883). Ἦχος πλ. δ΄, ἐωθινὸν α΄ (T.M.E., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§ 53-55).

[Τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων τελεῖται προσκύνημα εἰς τὰς κατακόμβας τῆς Μήλου (τὸ ἀρχαιότερον ἐν Ἑλλάδι παλαιοχριστιανικὸν μνημεῖον). Μνήμη τῶν ὁσίων Γρηγορίου, Θεοδώρου καὶ Λέοντος τῶν ἐν Σάμῃ Κεφαλληνίας. Συναξίς πάντων τῶν Θρακῶν Ἀγίων.]

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Εὐλόγητός εἶ, Χριστέ*»· κοντάκιον «*Ὅτε καταβάς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· μετὰ τὴν εἴσοδον καὶ τὸ προκείμενον «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε*» λέγονται τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπολυτίκια «*Εἰς ὕμους κατήλθες*», Δόξα, «*Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Σημείωσις. Ἀπολυτίκια τῶν ἁγίων Πάντων.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

(Ποίημα τοῦ ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου)

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους, χοροὺς ἁγίων Πάντων εὐφημήσωμεν πάντες, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἁγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῇ καὶ οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

(Ποίημα Κυρίλλου πατριάρχου Κων/πόλεως)

Τῶν ἁγίων Πάντων οἶκος ὁ πάνσεπτος, οὐρανὸς ὡς τις ἄλλος ἀστράπτει αἶθριος, ἐν μέσῳ ἔχων τὸν Χριστόν, ὡς περ ἥλιον λαμπρόν, τὴν παρθένον Μαριάμ, σελήνην ὡς πλησιφαῖ, καὶ κύκλῳ καθάπερ ἄστρα, χοροὺς τε πάντων ἁγίων, αἰὶ πρεσβεύοντας σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστίν*»· ἀπολυτίκιον «*Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. Καθίσματα, εὐλογητάρια, ἀναβαθμοί, ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (α΄) Εὐαγγελίου, καὶ τὰ λοιπά, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων· ἀπὸ γ΄ καὶ ς΄ ὥδῃς τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*». Ἐξαποστειλάρια «*Ἅγιος Κύριος*» καὶ τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Οἱ αἶνοι, δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς τὰ 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 τῆς ς΄ ὥδῃς τοῦ κανόνος τῶν ἁγίων]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*», «*Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*». Ἀπόστολος: τῶν ἁγ. Πάντων, Κυριακῆς α΄ ἐπιστολῶν, «*Οἱ ἅγιοι πάντες*» (Ἐβρ. ια΄ 33-ιβ΄ 2)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς α΄ Ματθαίου, «*Πᾶς ὃς τις ὁμολογήσει*» (Μτθ. ι΄ 32-33, 37-38, ιθ΄ 27-30). «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ*».

Εἰδήσεις. 1. *Ἀπὸ σήμερον ἐπαναλαμβάνεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς.*

2. *Ἀπὸ αὖριον ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων μέχρι τῆς 28ης Ἰουνίου.*

3. *Μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», καὶ κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία».*

8. Δευτέρα. Ἀνακομιδὴ ἰ. λειψάνων Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος (†319), Καλλιόπης μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. β΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. β΄ 28-γ΄ 18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β΄ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ς΄ 31-34, ζ΄ 9-11).

9. Τρίτη. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας († 444).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης β΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. δ΄ 4-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης β΄ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ΄ 15-21).

10. Τετάρτη. Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων (†313).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. β΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. δ΄ 13-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β΄ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ΄ 21-23).

- 11. Πέμπη.** Βαρθολομαίου και Βαρνάβα τῶν ἀποστόλων. Ὑπεραγίας Θεοτόκου «Ἄξιον ἐστίν». Λουκᾶ τοῦ ἱατροῦ, ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως (†1961).

Ἀπόστολος: ἀποστόλων, Κυρ. ε' Πράξεων (Πρξ. ια' 19-30).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Νοεμβρίου (Λκ. ι' 16-21).

- 12. Παρασκευή.** Ὀνουφρίου ὁσίου (δ' αἰ.). Πέτρου τοῦ ἐν Ἀθῶ (†734).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. β' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ε' 17- ζ' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. β' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 14-17).

- 13. Σάββατον.** Ἀκυλίνης μάρτυρος (†239).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. γ' 19-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 1-8).

- 14. † ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Ἐλισαίου τοῦ προφήτου (900 π.Χ.), Μεθοδίου Κων/πόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ (†847). Ἰουστίνου ὁσίου (Πόποβιτς) τοῦ ἐν Σερβίᾳ († 1979). Ἦχος α', ἐωθινὸν β'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμη πάντων τῶν ἐν Ἀγίῳ Ὁρει διαλαμπνάντων πατέρων, πάντων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἁγίων, σύναξις τῶν 23 ἁγίων τῆς νήσου Λέσβου καὶ ἐν Σερβίῳ (Κοζάνης) σύναξις τῆς ἁγίας βασιλίσσης Ἀρτης Θεοδόρας.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου τὰ 6 προσόμοια, Δόξα, «Προφῆτα κήρυξ Χριστοῦ», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἱεράρχου «Εὐφροσύνας σήμερον», Καὶ νῦν, «Νεῦσον παρακλήσεσιν». Ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος», Δόξα, «Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοή τοῦ ἡχου «Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (β') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ δύο τοῦ μηναίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ἑ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «*Τὸν λίθον θεωρήσασαι*» καὶ τὰ τοῦ Μηναίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β' ἑωθινὸν «*Μετὰ μύρων προσελθούσαις*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», «*Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος*», «*Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ*», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς β' ἐπιστολῶν, «*Δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη*» (Ῥωμ. β' 10-16). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς β' Ματθαίου, «*Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν*» (Μτθ. δ' 18-23). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 15. Δευτέρα.** Ἀμῶς προφήτου (η' αἰ. π.Χ.), Ἀρχαίου καὶ Στεφανῆ ἀποστόλων, Ἰερωνύμου ὁσίου (†420), Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος (†430).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ζ' 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 36-ι' 8).

- 16. Τρίτη.** Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος Κύπρου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ζ' 14-η' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 9-15).

- 17. Τετάρτη.** Ἰσαύρου διακόνου, Βασιλείου καὶ Ἰννοκεντίου (γ' αἰ.)· Μανουήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαὴλ τῶν μαρτύρων (†362).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. η' 2-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 16-22).

- 18. Πέμπτη.** Λεοντίου μάρτυρος, Ὑπατίου, Θεοδούλου, Αἰθερίου τῶν μαρτύρων (†70), Λεοντίου ὁσίου τοῦ Ἀργείου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. η' 22-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 23-31).

- 19. Παρασκευή.** Ἰούδα ἀποστόλου τοῦ Θαδδαίου ἢ Λεββαίου, καὶ Ἰούδα ἀποστόλου τοῦ θεαδέλφου. Ζωσίμου μάρτυρος (β' αἰ.), Παΐσιου ὁσίου τοῦ μεγάλου.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Τρ. καὶ Πέμ. λς' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἰούδα 1-25).

Εὐαγγέλιον: ἀποστόλου, Ἰουνίου 19 (Ἰω. ιδ' 21-24).

- 20. Σάββατον.** Μεθοδίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Πατάρων (†312). Νικολάου Καβάσιλα (ιδ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. γ' 28-δ' 4).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 24-η' 4).

- 21. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Ἰουλιανοῦ μάρτυρος (γ'-δ' αἰ.). Τερεντίου ἱερομάρτυρος (α' αἰ.), Νικήτα ἱερομ. τοῦ Νισυρίου (†1732). Ἦχος β', ἑωθινὸν γ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Παρήλθεν ἡ σκιά*». Εἴσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Ἀπολυτίκιον «*Ὅτε κατήλθες*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοή τοῦ ἡχου «*Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον δις (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ μεσώδια τοῦ Μηναίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναζάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «*Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ γ' ἑωθινὸν «*Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἦ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Ὅτε κατῆλθες*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς γ' ἐπιστολῶν, «*Δικαιωθέντες ἐκ πίστεως*» (Ῥωμ. ε' 1-10). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς γ' Ματθαίου, «*Ὁ λόχνος τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός*» (Μτθ. ζ' 22-33). «*Ἄξιον ἐστίν*», «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 22. Δευτέρα.** Εὐσεβίου ἱερομάρτ. ἐπισκ. Σαμοσάτων (†380). Ζήνωνος καὶ Ζηνᾶ (κυρίου καὶ δούλου) μαρτύρων (†304).

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Καρκίνον. Ἀρχὴ τοῦ θέρους.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. θ' 18-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ια' 2-15).

- 23. Τρίτη.** Ἀγριππίνης (†253-260) μάρτυρος. Ἀριστοκλέους πρεσβυτέρου, Δημητρίου διακόνου, Ἀθανασίου ἀναγνώστου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ι' 11-ια' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ια' 16-20).

- 24. Τετάρτη.** † Τὸ γενέθλιον τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Παναγιώτου νεομάρτυρος Καισαρέως (†1765). Ἀθανασίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἀκριβῶς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ (Τ.Μ.Ε., 24 Ἰουνίου §§ 1-3): τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον: 24ης Ἰουνίου, «*Συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου*» (Λκ. α' 24-25, 57-68, 76, 80): κανόνες μόνον οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ δύο τοῦ Προδρόμου: καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Προφῆτα καὶ πρόδρομε*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: τοῦ Προδρόμου, Κυριακῆς Τυροφάγου, «*Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία*» (Ῥωμ. ιγ' 11-ιδ' 4). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Ἰουνίου 24, «*Ἐπειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν*» (Λκ. α' 1-25, 57-68, 76, 80): κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

25. Πέμπη. Απόδοσις τοῦ γενεσίου τοῦ Προδρόμου. Φεβρωνίας ὁσιομάρτυρος (†304).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ια' 13-24).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Ματθ. ια' 27-30).

26. Παρασκευή. Δαυιδ ὁσίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη (†540). Ἰωάννου ἐπισκόπου Γοθθίας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. δ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ια' 25-36).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Ματθ. ιβ' 1-8).

27. Σάββατον. Σαμψὼν ὁσίου τοῦ ξενοδόχου (†530).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ς' 11-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἐβδ. Ματθ. (Ματθ. η' 14-23).

28. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων (412). Ἦχος γ', ἐωθινὸν δ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Ἀπολυτίκιον «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», ἀπολυτίκιον «Εὐφραινέσθω», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' καὶ ς' ᾠδῆς ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες» καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ δ' ἑωθινὸν «Ὁρθρος ἦν βαθύς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυριακῆς δ' ἐπιστολῶν, «Ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας» (Ρωμ. ζ' 18-23)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς δ' Ματθαίου, «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοὺμ» (Μτθ. η' 5-13). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

29. Δευτέρα. † Πέτρου (†64) καὶ Παύλου (†67) τῶν πανευφήμων καὶ πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων.

Εἰς τὴν θ'. Τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὰ ἐσπέρια τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀποστόλων ἐκ δευτέρου, Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Εἴσοδος κ.λπ. καὶ ἀπαγγέλλονται τὰ ἀποστολικά ἀναγνώσματα τοῦ Μηναιῦ (καθ' ἃ ἡμεῖς ἰστάμεθα, ὁ δὲ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Πρόσσχωμεν· σοφία· πρόσχωμεν»). Εἰς τὰ ἀπόστιχα, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ἀποστόλων» (Παρακλητική, ἤχος πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). Ἀπολυτίκιον «Οἱ τῶν ἀποστόλων», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Σημείωσις. Ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου Παύλου ποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου (†1938).

Ἦχος δ'. Κανόνα πίστεως.

Ἐθῶν σε κήρυκα καὶ φωστῆρα τρισιμέγιστον, Ἀθηναίων διδάσκαλον, οἰκουμένης ἀγλαΐσμα, εὐφροσύνως γεραίρομεν· τοὺς ἀγῶνας τιμῶμεν καὶ τὰς βασάνους διὰ Χριστόν, τὸ σεπτόν σου μαρτύριον· ἅγιε Παῦλε ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ ἀπολυτίκιον δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Κανόνες μόνον

οί δύο τῶν ἀποστόλων. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοιζω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*». Ἐξαποστειλάριον, αἶνοι, δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Οἱ τῶν ἀποστόλων*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου Παύλου, Ἰουνίου 29, «*Ὡς δ' ἂν τις τολμᾷ*» (Β' Κορ. ια' 21-ιβ' 9)· Εὐαγγέλιον: τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, Ἰουνίου 29, «*Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη*» (Μτθ. ις' 13-19). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

Ἑνήμερωτικὸν σημεῖωμα. Μεγάλως ἐορταζομένης σήμερον ἐν τῇ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος τῆς μνήμης τοῦ ἱδρυτοῦ αὐτῆς ἀποστόλου Παύλου διεξάγονται· α) ἀφ' ἐσπέρας μὲν συνοδικὸς ἐσπερινὸς εἰς τὸν ἰ. ναὸν τοῦ ἀποστόλου Παύλου τῆς ἰ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, χοροστατοῦντος τοῦ α' τῇ τάξει συνοδικοῦ Μητροπολίτου, τῷ δὲ πρῶτῳ ὀρθρος καὶ θ. λειτουργία ἐν τῷ αὐτῷ ἰ. ναῷ, προεξάρχοντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, συλλειτουργούντων αὐτῷ τῶν Σεβ. Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν, ἐκφωνουμένων δὲ κατ' ἔτος καὶ σχετικοῦ ἐπισήμου πανηγυρικοῦ λόγου· β) σήμερον ἐσπέρας εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐν Ἀθήναις πρώτου κηρύγματος τοῦ ἀποστόλου Παύλου (Πρξ. ις' 16-36) ἐπὶ τοῦ βράχου τοῦ Ἀρείου Πάγου πάνδημος ὑπαίθριος πανηγυρικὸς ἐσπερινός, τελούμενος ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, τῇ συμμετοχῇ τῶν Σεβ. ὁμόρων Μητροπολιτῶν καὶ διαφόρων ἐπισήμων· γ) ὅμοιαι ἐπίσημοι τελεταὶ ἀντιστοίχως καὶ εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος (Κόρινθον, Βέροιαν, Νικόπολιν, Θεσσαλονίκην, Φιλίππους, καὶ ἑτέρας), τὰς ἐκκλησίας τῶν ὁποίων ἱδρυσεν ὁ αὐτὸς ἀπόστολος. Αἱ ὡς ἂν ἰ. ἀκολουθίαι μεταδίδονται καὶ διὰ τῶν ραδιοφωνικῶν καὶ τηλεοπτικῶν διαύλων. Πλείονα βλέπε εἰς τὸν «Κώδικα Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ Ἐκκλ. Ἐθιμοτυπίας», ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου ἀρχιμανδρίτου Πατρικίου Ἰωσ. Καλεωδή, ἑκδ. 4η, τύποις Α.Δ., ἐν Ἀθήναις 2020, σελ. 261-292.

30. Τρίτη. † Συναξίς τῶν ἁγίων ἐνδόξων 12 ἀποστόλων.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι*»· κοντάκιον «*Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὰ 3 πρῶτα ἐσπέρια στιχηρὰ τῆς 29ης τοῦ μηνὸς «*Ποίοις εὐφημιῶν*» κ.λπ.

καὶ ἐκ τῆς 30ῆς τὰ 3 προσόμοια τῶν 12 ἀποστόλων «Ὡς αὐτόπται καὶ μάρτυρες» κ.λπ., Δόξα, «Ἡ πάνσεπτος τῶν ἀποστόλων», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Ἀπόστιχα τὰ τοῦ Μηναίου, Δόξα, «Ἑορτὴ χαρμόσυνος», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ἀποστόλων» (Παρακλητικὴ, ἤχος πλ. β', Τετ. ἐσπέρας). Ἀπολυτικά «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι», Δόξα, «Ἀπόστολοι ἅγιοι», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. Καθίσματα τὰ τῆς α' καὶ β' στιχολογίας τῆς 29ης Ἰουνίου. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ οἱ δύο κανόνες (τῆς 30ῆς τοῦ μηνὸς) μετὰ τῶν εἰρμῶν τοῦ πρώτου· ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής». Τὸ ἐξαποστειλάριον καὶ οἱ αἵνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, «Ἦν διήλθετε κτίσιν», Καὶ νῦν, «Λέσποινα, πρόσδεξαι» (Παρακλητικὴ, ἤχ. πλ. δ', Πέμπτη πρωί). Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτικίον «Ἀπόστολοι ἅγιοι».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια ἐκ τῆς α' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Οἱ τῶν ἀποστόλων», «Ἀπόστολοι ἅγιοι» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τῶν 12 ἀποστόλων, Κυριακῆς ι' ἐπιστολῶν, «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α' Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 30 Ἰουνίου, «Ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους» (Μτθ. θ' 36, ι' 1-8). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

ΜΗΝ

ΙΟΥΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα καὶ μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10

- 1. Τετάρτη.** † Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων τῶν ἐν Ῥώμῃ (†284).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ ἄνευ Παρακλητικῆς. Καταβασίαι «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Προστασία*»· Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, Νοεμβρίου 1η, «*Ὑμεῖς ἐστέ σῶμα Χριστοῦ*» (Α΄ Κορ. ιβ΄ 27-ιγ΄ 8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα*» (Μτθ. ι΄ 1, 5-8)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 2. Πέμπτη.** † Κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις (473).

Ἡ ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ ἄνευ Παρακλητικῆς. Καταβασίαι «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν λειτουργίαν τὸ κοντάκιον τοῦ Μηναίου «*Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς*»· Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμβρίου, «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή*» (Ἑβρ. θ΄ 1-7)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 8 Σεπτεμβρίου εἰς τὸν ὄρθρον, «*Ἀναστᾷσα Μαριάμ*» (Λκ. α΄ 39-49, 56)· «*Ἄξιον ἐστί*»· «*Ποτήριον σωτηρίου*».

- 3. Παρασκευή.** Ὑακίνθου μάρτυρος (†108). Ἀνατολίου Κων/λεως (†458), Γερασίου τοῦ νέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Μεγάλου Χωρίου Εὐρυτανίας (†1812).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ε΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ις΄ 1-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε΄ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ΄ 3-9).

- 4. Σάββατον.** Ἀνδρέου ἐπισκ. Κρήτης, ποιητοῦ τοῦ μεγάλου κανόνος, Μιχαὴλ Χωνιάτη ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (†1220).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ε΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. η΄ 14-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ε΄ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. θ΄ 9-13).

5. † **ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Ἀθῶ (†1000) καὶ Λαμπαδοῦ ὁσίων. Ἦχος δ΄, ἑωθινὸν ε΄.

Εἰς τὴν Θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου 3 εἰς 4, Δόξα, «*Ὡς ἐνθεος ἡ ζωὴ σου*», Καὶ νῦν, «*Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ*». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Τὴν τῶν πατέρων καλλονήν*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*» (Παρακλητική, ἦχος πλ. β΄, Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα). Ἀπολυτίκια «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, «*Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου*», Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ ὁσίου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξαψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἁμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ τοῦ ὁσίου ἀνὰ 4· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ὁσίου καὶ τὸ μεσῳδίων αὐτοῦ κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ε΄ ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ ὁσίου «*Ὡς τηλαυγῆς*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Πανευαγῆς παντάνασσα*».

Εἰς τοὺς αἶνοις στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ὁσίου προσόμοια 3 εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «*Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα*», «*Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ*», Δόξα, τὸ ε΄ ἑωθινὸν «*Ὡ τῶν σοφῶν σου*», Καὶ νῦν, «*Υπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ΄ ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου]. Μετὰ τὴν εἰσοδον, ἀπολυτικά «*Τὸ παιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», «*Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, Σαββάτου κζ΄ ἐβδ. ἐπιστολῶν, «*Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος*» (Γαλ. ε΄ 22-ζ΄ 2). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ε΄ Ματθαίου, «*Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν*» (Μτθ. η΄ 28-θ΄ 1). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

6. Δευτέρα. Σισόη ὁσίου τοῦ μεγάλου (†429). Λουκίας (†301), Ἀπολλωνίου, Ἐπιμάχου, Ἀλεξανδρίωνος μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ζ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ις΄ 17-24).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ζ΄ ἐβδ. Μτθ. (Μτθ. ιγ΄ 10-23).

7. Τρίτη. † Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος (δ΄ αἰ.), Θωμᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Μαλεῶ (1΄ αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν, μετὰ τῶν ὕμνων τῆς Παρακλητικῆς. Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῆς γ΄, ζ΄, η΄ καὶ θ΄ ᾠδῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν τὰ στιχηρὰ τῆς Παρακλητικῆς. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης ζ΄ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Α΄ Κορ. α΄ 1-9). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ζ΄ ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ιγ΄ 24-30). κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἐορτάζοντας τὴν μνήμην τῆς μεγαλομάρτυρος ναοῦς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ τάξιν (μετὰ καταβασιῶν, αἰνῶν καὶ μεγ. δοξολογίας)· εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Προστασία*»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον μαρτυρικά (4 Δεκ.)· Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμπτης ιε΄ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Γαλ. γ΄ 22-δ΄ 5). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας ιε΄ ἐβδ. Ματθαίου (Μρ. ε΄ 24-34)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

8. Τετάρτη. Προκοπίου μεγαλομάρτυρος (†303). Θεοφίλου ὁσίου τοῦ ἐκ Ζίχνης (†1548), Αναστασίου ἱερομ. ἐξ Ἀγ. Βλασίου Θεσπρωτίας (†1734).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος, οὓσα ἡμειόρτιος, ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου μετὰ Παρακλητικῆς, ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασιῶν μετὰ δὲ τοὺς αἶνους τοῦ Μηναίου, ἡ δοξολογία χῦμα καὶ ἀπόστιχα αἶνων ἐκ τῆς Παρακλητικῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: μεγαλομάρτυρος, Κυριακῆς λβ' ἐπιστολῶν (Α' Τιμ. δ' 9-15). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ς' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ιγ' 31-36). Δυνατὸν ὅμως ἐν τῷ ὄρθρῳ νὰ ψαλῇ δοξολογία μεγάλη (παραλειπομένων τῶν ἀποστίχων τῶν αἶνων)· τότε εἰς τὴν λειτουργίαν λέγεται τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου, Ἰουλίου 8 (Λκ. ς' 17-19, θ' 1-2, ι' 16-21), καὶ κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ἐνθα τυχὸν ἐορτάζεται ὁ μεγαλομάρτυς, ἡ ἀκολουθία λέγεται ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος ἄνευ Παρακλητικῆς, μετ' εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινόν· εἰς τὸν ὄρθρον, κανόνες ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ τοῦ ἁγίου· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου»· δοξολογία μεγάλη· εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία» καὶ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου.

- 9. Πέμπτη.** Παγκρατίου ἱερομάρτυρος ἐπισκ. Ταυρομενίας (α' αἰ.). Διονυσίου τοῦ ρήτορος καὶ Μητροφάνους ὁσίων τῶν ἐν Ἀθῶ, Μιχαὴλ νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου (†1770).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. γ' 18-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ς' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 36-43).

- 10. Παρασκευή.** Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 μαρτύρων (†319). Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀσσου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 5-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ς' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 44-54).

- 11. Σάββατον.** Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος (†451). Ὀλγας ἱσαποστόλου (†969), Νεκταρίου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Βρυούλων (†820). Σωφρονίου ὁσίου τοῦ ἐν Ἑσσεξ Ἀγγλίας (†1993).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τῆς ἁγίας ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (Τ.Μ.Ε., 11 Ἰουλίου §§1-3). Μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἑσπερίων, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἀποδιδομένου ἤχου. Τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Κα-

ταβασίαι «*Ἀνοιζω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Προστασία*»· Ἀπόστολος· τῆς ἀγίας, Κυριακῆς ἰς' ἐπιστολῶν (Β' Κορ. ζ' 1-10)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, Δευτέρας δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50)· κοινωτικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

12. † ΚΥΡΙΑΚΗ Σ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου τῶν μαρτύρων (β' αἰ.). Παΐσιου ὁσίου τοῦ διορατικοῦ (†1994). ᾠχος πλ. α', ἑωθινὸν ζ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Λίαν εὐφρανας*»· κοντάκιον «*Ἀγῶνας ἐν ἀθλήσει*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Ἀπολυτικά «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Χαῖρε, πόλῃ Κυρίου*».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Χαῖρε, πόλῃ Κυρίου*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' καὶ ζ' ὥδῃς ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοιζω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον, καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ζ' ἑωθινὸν «*Ἡ ὄντως εἰρήνη*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προσ-*

τασία». Απόστολος: Κυριακῆς ζ' ἐπιστολῶν, «Ἐχοντες χαρίσματα» (Ῥωμ. ιβ' 6-14)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ζ' Ματθαίου, «Ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον» (Μτθ. θ' 1-8). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

13. Δευτέρα. Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου (†794), μάρτυρος Γολινδούχ.

Απόστολος: ἀρχαγγέλου, 8ης Νοεμ. (Ἑβρ. β' 2-10).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8ης Νοεμ. (Λκ. ι' 16-21).

14. Τρίτη. Ἀκύλα ἀποστόλου. Ἰούστου μάρτυρος, Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης, Νικοδήμου ὁσίου τοῦ Ἀγιορείτου (†1809).

Απόστολος: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ζ' 20-ζ' 12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιδ' 1-13).

Σημείωσις. Ἐνθα ἐορτάζεται ὁ ὁσιος Νικόδημος, καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου (ψαλλομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις), καὶ ἀναγινώσκονται τὰ εἰς τὴν οἰκίαν φυλλάδα κείμενα ἀναγνώσματα.

15. Τετάρτη. Κηρύκου μάρτυρος καὶ Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ (†305).

Απόστολος: τοῦ μάρτυρος, Ἰουλίου 15 (Α' Κορ. ιγ' 11-ιδ' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιδ' 35-ιε' 11).

Σημείωσις. Ἐὰν τυχὸν ψαλῇ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τῶν μαρτύρων, λέγεται ἄνευ Παρακλητικῆς· καταβασίαι «Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου»· κοντάκιον λειτουργίας «Προστασία»· Εὐαγγέλιον τῶν μαρτύρων, ὃ ζητεῖ Σαββάτῳ ι' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. ιζ' 24-ιη' 4)· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου· ἁλληλούια».

16. Πέμπτη. Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος (†311).

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ζ' 24-35).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 12-21).

17. Παρασκευή. † Μαρίνης μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· καταβασίαι «Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία»· Απόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμπτης ιε' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας ιε' ἐβδ. Ματθαίου, «Ἐκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὁχλος» (Μρ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

- 18. Σάββατον.** Αίμιλιανού, Παύλου, Θεῆς καὶ Οὐαλεντίνης τῶν μαρτύρων (†363).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιβ' 1-3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Ματθ. ι' 37-ια' 1).

- 19. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ'.** «Τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (451)». Μακρίνης ὁσίας, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου, καὶ Δίου ὁσίου (†380). Ἦχος πλ. β', ἐωθινὸν ζ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰδήσις. Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων πατέρων κεῖται ἐν τῷ Μηναίῳ μεταξὺ 13ης καὶ 14ης Ιουλίου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4 (Τ.Μ.Ε. Προθεωρία §7), τῶν πατέρων προσόμοια 4 εἰς 6, Δόξα, «Τὰς μυστικὰς σήμερον», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἀκολουθίας τῶν πατέρων. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἀποστολικῶν παραδόσεων», Καὶ νῦν, «Ἀσπύρως ἐκ θεοῦ Πνεύματος». Ἀπολυτίκια «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῶν πατέρων· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσώδιον κάθισμα τῶν πατέρων «Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι» καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριον», τῶν πατέρων «Πατέρων θεῶν σήμερον» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ἐν δύο ταῖς θελήσεσιν».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 εἰς 4, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, «Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορός», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἡ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν πατέρων]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», τὸ τῶν πατέρων καὶ τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων Ἰουλίου· Ἀπόστολος: τῶν πατέρων, 11 Ὀκτωβρίου, «Πιστὸς ὁ λόγος καὶ περὶ τούτων» (Τίτ. γ' 8-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 18 Ἰανουαρίου, «Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

20. Δευτέρα. † Ἡλιὸν προφήτου τοῦ Θεσβίτου (940 π.Χ.).

Ἡ εορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ προφήτου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία». Ἀπόστολος: τοῦ προφήτου, Ἰουλίου 20, «Ὑπόδειγμα λάβετε» (Ἰακ. ε' 10-20)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρασκευῆς α' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι» (Λκ. δ' 22-30). Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ».

21. Τρίτη. Ἰωάννου ὁσίου καὶ Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ (†590). Παρθενίου ἐπισκόπου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. η' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ι' 5-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. η' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ις' 6-12).

22. Τετάρτη. Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς τῆς καλλιπαρθένου μυροφόρου (α' αἰ.), Μαρκέλλης παρθενομάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. η' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ι' 12-23).

Εὐαγγέλιον: μυροφόρου, Τρίτης δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 1-3).

- 23. Πέμπη.** Φωκᾶ ἱερομάρτυρος. Ἰεζεκιήλ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.), Πελαγίας ὁσίας τῆς ἐν Τήνῳ (†1834).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. η' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ι' 28-ια' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. η' ἐβδ. Ματθ. (Ματθ. ις' 24-28).

- 24. Παρασκευή.** Χριστίνης μεγαλομάρτυρος (†300). Ἀθηναγόρου τοῦ ἀπολογητοῦ, Θεοφίλου νεομάρτυρος (†1635).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. η' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ια' 8-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. η' ἐβδ. Ματθ. (Ματθ. ιζ' 10-18).

- 25. Σάββατον.** † Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ὀλυμπιάδος διακόνου (†408-410) καὶ Εὐπραξίας (†413) ὁσίων· μνήμη τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ε' Οἰκουμενικῆς συνόδου (553).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς. Τὰ τῆς λιτῆς στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Καταβασαίαι «*Ἀνοιζὼ τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον τοῦ Μηναίου «*Προγόνων Χριστοῦ*». Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, 23 Σεπτεμβρίου, «*Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν*» (Γαλ. δ' 22-27). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου ζ' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Οὐδείς λύχνον ἄψας*» (Λκ. η' 16-21)· κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*».

- 26. † ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** † Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος (β' αἰ.), Ἑρμολάου ἱερομάρτυρος (†305). Ἦχος βαρὺς, ἐωθινὸν η'.

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ζωὴν τὴν κυήσασαν*»· κοντάκιον «*Προγόνων Χριστοῦ*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς ἁγίας 3 εἰς 4, Δόξα, «*Παρθενομάρτυς ἀθληφόρε*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*». Εἰσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῆς ἁγίας «*Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*». Ἀπολυτίκια «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», Δόξα, «*Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει*», Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ἡ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ τῆς ὁσιομάρτυρος· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσῳδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «*Ἐκ σπαργάνων μητρῶων*», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Ὡς παρθένον καὶ μόνην*»· ἀφ' 5' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συν-αξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ἡ' ἀναστάσιμον «*Δύο ἀγγέλους βλέψασα*», τῆς ἁγίας «*Ῥωσθεῖσα, καλλιπάρθενε*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Μαρία, καθαρώτατον*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἶΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἁγίας προσόμοια 3 εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «*Ὑπομένων υπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε με καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου*», «*Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραις τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου*», Δόξα, τὸ ἡ' ἑωθινὸν «*Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς 5' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἁγίας]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Κατέλυσας*», «*Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμπτης ιε' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «*Πρὸ τοῦ ἔλθεῖν τὴν πίστιν*» (Γαλ. γ' 23-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ἡ' Ματθαίου, «*Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς*» (Μτθ. ιδ' 14-22). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

27. Δευτέρα. † Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος τοῦ ἱαματικοῦ (†305).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται δίχα Πα-ρακλητικῆς. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χοροὶ Ἰσραὴλ*». Κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης*» (6ης Αὐγούστου)· Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, 26 Ὀκτωβρίου, «*Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι*» (Β' Τιμ. β'

1-10)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 23 Ἀπριλίου, «*Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν*» (Ἰω. ιε' 17-ις' 2)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

Εἵδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι 5ης Αὐγούστου (πλὴν τῆς 1ης Αὐγ.), εἰς ἔορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χοροὶ Ἰσραὴλ», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης» μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου (πλὴν τῆς 1ης καὶ τῆς 5ης Αὐγούστου).

28. Τρίτη. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ τῶν ἀποστόλων. Εἰρήνης ὁσίας Χρυσοβαλάντου, Παύλου ὁσίου τοῦ Ξηροποταμηνοῦ.

Ἀπόστολος: ἁγίων, Κυριακῆς μυροφόρων (Πρξ. ζ' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιη' 18-22, ιθ' 1-2, 13-15).

29. Τετάρτη. Καλλινίκου καὶ Θεοδότῃς μαρτύρων (γ'-δ' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιγ' 4-ιδ' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κ' 1-16).

30. Πέμπτη. Σιλουανοῦ τοῦ καὶ Σίλα καλουμένου, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου ἀποστόλων (α' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Σαβ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε' 35-41).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κ' 17-28).

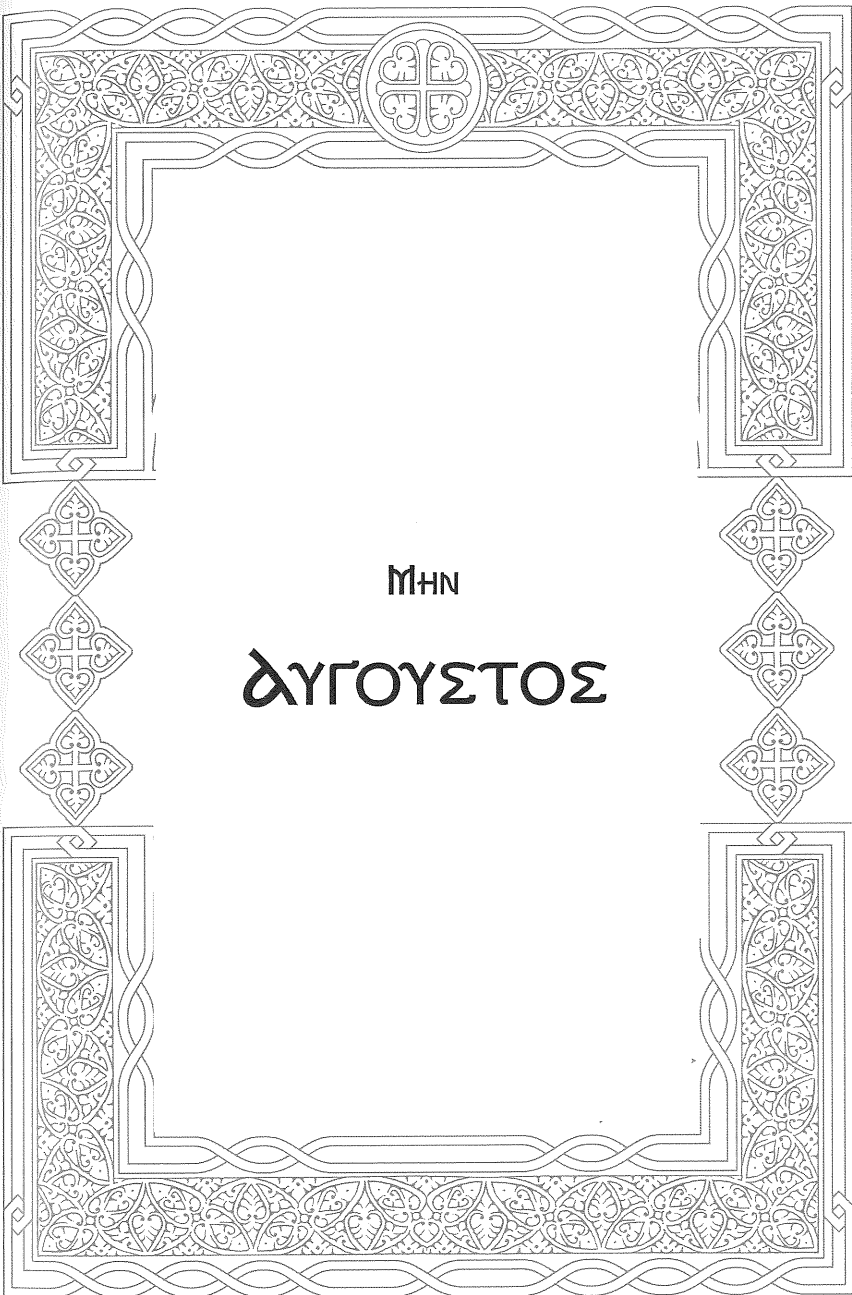
31. Παρασκευή. Εὐδοκίμου δικαίου (θ' αἱ.), προεόρτια τῆς προόδου τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιδ' 26-40).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 12-14, 17-20).

ΜΗΝ

ΔΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΜΗΝ ΔΥΓΟΥΣΤΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα καὶ μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11

- 1. Σάββατον.** Ἡ πρόοδος (ἢ τοι ἔξοδος καὶ προσκύνησις) τοῦ τιμίου Σταυροῦ· τῶν ἁγίων ἑπτὰ Μακκαβαίων, Σολομονῆς τῆς μητρὸς αὐτῶν καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν (166 π.Χ.). Ἐλέσης ὁσιομάρτυρος. (Τ.Μ.Ε., 1η Αὐγούστου §§1-3).

Ἀρχὴ τῆς νηστείας τοῦ δεκαπενταυγούστου

Ἡ ἀκολουθία, ἐορτάσιμος οὔσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον μετὰ εἰσόδου εἰς τὸν ἑσπερινόν. Καταβασίαι «*Σταυρὸν χαράζας*». Κοντάκιον «*Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ*»· τρισάγιον (βλέπε κατωτέρω σημειώσιν)· Ἀπόστολος· τῶν ἁγίων, Κυριακῆς α΄ ἐπιστολῶν, «*Οἱ ἅγιοι πάντες*» (Ἑβρ. ια΄ 33-ιβ΄ 2)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, Τετάρτης γ΄ ἐβδ. Ματθαίου, «*Ἴδού ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς*» (Μτθ. ι΄ 16-22)· «*Ἄξιον ἐστὶ*»· κοινωνικὸν τοῦ Σταυροῦ «*Ἐσημειώθη ἐφ’ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλούια*», «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Σημειώσεις. «Τὸ Ἱεροσολυμιτικὸν Τυπικὸν» (ἢ τοι τὸ Τυπικὸν τῆς Λαύρας τοῦ ἁγ. Σάββα) «*διατάττει καὶ κατ’ αὐτὴν τὴν ἡμέραν μετὰ τὴν δοξολογίαν νὰ τελεῖται ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν τάξιν τῆς γ’ Κυριακῆς τῶν νηστειῶν. Ἐὰν γίνηται πρόοδος τοῦ Σταυροῦ, μετὰ τὴν τελετὴν ψάλλεται τὸ τροπάριον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν τὰ ἀντίφωνα τῆς αὐτῆς Κυριακῆς (γ’ νηστειῶν), ἐνῶ «λέγεται ἀντὶ τρισαγίου «Τὸν σταυρόν σου»» (βλ. Τ.Μ.Ε., 1η Αὐγούστου, σημειώσεις μετὰ τὴν §2· πρβλ. καὶ τὸ Μηναῖον, ἐν τέλει τοῦ ὄρθρου τῆς ἡμέρας).*

Εἵδησις. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας τελεῖται κατὰ τὰς τὰς τὰς ἑσπερινὸς μετὰ τῶν ἀναστασίμων τῆς Κυριακῆς, ἄνευ παρακλήσεως.

- 2. † ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Ἀνακομιδὴ λειψάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου Στεφάνου (428). Θεοδώρου νεομάρτυρος (†1690). Ἦχος πλ. δ΄, ἑωθινὸν θ΄ (Τ.Μ.Ε., 2 Αὐγούστου §2, καὶ 27 Ἰουλίου §§2-4).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», Δόξα, «Τὰς ἀλγυθόνας τῶν ἁγίων»· κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἁγίου 3 εἰς 4, Δόξα, «Πρῶτος ἐν μάρτυσι», Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Χαίροις ἐν Κυρίῳ», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου». Ἀπολυτικά «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Βασίλειον διάδημα», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ ἁγίου. Ἀπὸ γ' ὥδῃς τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου. Ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χοροὶ Ἰσραὴλ»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὁ τόκος σου ἄφθορος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», τοῦ ἁγίου «Ὁ πρῶτος τῶν μαρτύρων» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ὅν περ αἱ ἄνω τάξεις».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ πρωτομάρτυρος προσόμοια 3 εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», «Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει», Δόξα, τὸ θ' ἑωθινὸν «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ὥδῃς τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Βασίλειον διάδημα» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπὶ

τοῦ ὅρου μεταμορφώθης». Ἀπόστολος: Κυριακῆς θ' ἐπιστολῶν, «Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί» (Α' Κορ. γ' 9-17). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς θ' Ματθαίου, «Ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ» (Μτθ. ιδ' 22-34). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἰδησις. Ἀπὸ σήμερον τὸ ἐσπέρας μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς 13ης τοῦ αὐτοῦ μηνὸς συνάπτεται εἰς τὰς ἀκολουθίας τῶν ἐσπερινῶν –ἐξαιρέσει τῶν ψαλλομένων τὸ ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου καὶ τὸ ἐσπέρας τῆς παραμονῆς τῆς ἐορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως– εἷς ἐκ τῶν δύο παρακλητικῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, «τῇ μὲν α' ἡμέρᾳ ὁ μικρὸς, τῇ δὲ β' ὁ μέγας καὶ οὕτω καθεζῆς», ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης Κυριακῆς τοῦ Αὐγούστου, ψάλλονται, ὡς εἴθισται, ὁ μὲν μέγας τὴν ἐσπέραν τῆς Κυριακῆς, τῆς Τρίτης καὶ τῆς Πέμπτης, ὁ δὲ μικρὸς τὴν ἐσπέραν τῆς Δευτέρας, τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς. Κατὰ ταῦτα ψάλλονται ὁ μὲν μικρὸς τὴν ἐσπέραν τῆς 3ης, 7ης, 10ης καὶ 12ης Αὐγούστου, ὁ δὲ μέγας τὴν ἐσπέραν τῆς 2ας, 4ης, 6ης, 9ης, 11ης καὶ 13ης τοῦ μηνός.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακόν (ἄνευ Ψαλτηρίου), εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», στιχηρὰ ἐκ τῆς Παρακλητικῆς τοῦ πλ. δ' ἤχου καταनुκτικὰ δύο καὶ τῶν ἀσωμάτων ἕν, καὶ ἐκ τοῦ Μηναιίου (Αὐγούστου 3) ἕτερα 3 «Οἱ ὀσιοί σου, Κύριε» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον «Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι». Ἀπόστιχα τὰ τῆς Παρακλητικῆς. «*Νῦν ἀπολύεις*» καὶ εὐθὺς

Ἡ παράκλησις. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» ὁ ρμβ' (142ος) ψαλμὸς «Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου». Οἱ χοροὶ τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ θεοτοκίον «*Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς*», Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, Καὶ νῦν, τὸ ἕτερον θεοτοκίον «*Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ*». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς **μεγάλης παρακλήσεως** ἐκ τοῦ Ὡρολογίου ἄνευ τῶν εἰρμῶν. Μετὰ τὸ κοντάκιον «*Προστασία*» (καταλιμπανομένου τοῦ ἀντιφώνου τῶν ἀναβαθμῶν) εὐθὺς τὸ προκείμενον «*Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου*» καὶ τὰ λοιπὰ. Εἰς τὰ μεγαλυνάρια θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν λαόν, πρὸ δὲ τοῦ «*Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων*» ψάλλεται καὶ τὸ μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. (ἐπεὶδὴ ἡ ἀκολουθία τῶν ὁσίων στερεῖται ἰδιομέλου δοξαστικοῦ) ἀντὶ ἀπολυτικίου τὰ 3 καταनुκτικὰ

τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*», Δόξα, «*Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τῆς εὐσπλαχνίας*». Ἡ ἐκτενὴς ἀπὸ τῆς αἰτήσεως «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός*», «*Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός*», καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις, ἀλλὰ πρὸ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*» ψάλλονται τὰ ἐξαποστειλάρια «*Ἀπόστολοι ἐκ περάτων*» καὶ λοιπά (κατὰ νεώτερον ἔθος, τὰ ἐξαποστειλάρια ταῦτα ψάλλονται καθ' ἐκάστην καθ' ὅλην τὴν περίοδον τοῦ δεκαπενταυγούστου). [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἅγιοι τῆς 3ης Αὐγούστου].

3. Δευτέρα. Δαλμάτου, Φαύστου καὶ Ἰσαακίου ὁσίων. Θεοκλητοῦς ὁσίας, Σαλώμης τῆς μυροφόρου, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσ/νίκῃ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 12-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 18-22).

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς 4ης Αὐγούστου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (μετὰ Παρακλητικῆς)· μετὰ τὸ «*Νῶν ἀπολύεις*» ἡ **μικρὰ παράκλησις**· ἐν τέλει ἀντὶ ἀπολυτικίου τὰ 3 κατασκευαστικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*» κ.λπ.. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἅγιοι τῆς 4ης Αὐγούστου.]

4. Τρίτη. Τῶν ἐπτὰ παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 29-38).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 23-27).

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς 5ης Αὐγούστου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ἄνευ Παρακλητικῆς)· μετὰ τὸ «*Νῶν ἀπολύεις*» ἡ **μεγὰρ παράκλησις**· ἐν τέλει τὸ προεόρτιον ἀπολυτικίον ἅπαξ. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 5ης Αὐγούστου]

5. Τετάρτη. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως· Εὐσιγνίου μάρτυρος (†362). Εὐγενίου ὁσίου τοῦ Αἰτωλοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἄνευ Παρακλητικῆς. Στιχηρὰ αἰῶνων δὲν ψάλλονται· «*Σοὶ δόξα πρέπει*» κ.λπ. καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀπόστιχα. Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὸ προεόρτιον κοντάκιον «*Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον*». Ἀπόστολος: προεόρτιος, Παρ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ., «*Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ*» (Α' Πέτρου α' 1-β' 10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ι' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. κα' 28-32). Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Ειδήσεις. 1. Από σήμεραν μέχρι τῆς 23ης Αύγουστου παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

2. Σήμερον ἐσπέρας τελεῖται ὁ τῆς ἐορτῆς ἐσπερινὸς ἄνευ παρακλήσεως.

6. Πέμπτη. † Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν»· κοντάκιον «Ἐν τῇ θεῖᾳ σήμερον μεταμορφώσει».

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἄνευ Ψαλτηρίου καὶ ἄνευ Παρακλήσεως. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα τῆς ἐορτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει» τρὶς ἔν τε τῷ ἐσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ. Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον» (Λκ. θ' 28-36)· ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, κ.τ.λ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράζας»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμωτέραν*) ἢ θ' ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων καὶ εἴτα οἱ εἰρμοὶ «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε», «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ζύλου»· μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἐορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ* «Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

META THN ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει» καὶ τὸ κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: ἐορτῆς, «Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν» (Β' Πέτρου α' 10-19)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς» (Μτθ. ιζ' 1-9).

* Ἔστω γνωστὸν ὅτι νεώτεραι λειτουργικαὶ ἐκδόσεις ἔχουν ὡς εἰσοδικὸν τόδε: «Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς».

Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ τροπάριον τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος τῆς ἑορτῆς «*Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη*». Κοινωνικὸν «*Ὡς τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα*»· ἀντὶ τοῦ *Εἵδομεν τὸ φῶς* τὸ «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*».

[Πολλαχοῦ, κατὰ παράδοσιν, προτίθενται ὑπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ δεσπότη Χριστοῦ ὄριμοι σταφυλαὶ καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὸ ἀπολυτίκιον, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ εὐχή «*Εἰς εὐλόγησιν σταφυλῆς*»· «*Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου*» (βλ. Ἱερατικόν).]

Ὡς τῷ τραπέζῃ κατάλυσιν ἰχθύος.

Εἰδήσεις. 1. *Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 12ης τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ κανόνες τῆς Μεταμορφώσεως ἐναλλάξ· ἐὰν δὲ ἑορτάζεται καὶ ἅγιος, ψάλλονται καταβασαίαι «Σταυρὸν χαράξας».*

2. *Ἀπὸ αὐριον ἕως τῆς 12ης Αὐγούστου εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφρυνίων αὐτῶν (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5)· εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ»· κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης». Ὡς τῆς θ' ὥρας τῆς 13ης Αὐγούστου, ἐν ᾗ ἀποδίδεται ἡ ἑορτή, ἀπόλυσιν «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς» κ.τ.λ., ὡς ἐν τῇ δὴ Αὐγούστου.*

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 7ης τοῦ μηνός ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, γίνεται δὲ εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» ἡ **μεγάλῃ παρακλήσις**. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον μόνον τῆς ἑορτῆς (ἁπαξ), ὃ περ ψάλλεται καθ' ἑκάστην μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου. [Ὡς τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 7ης Αὐγούστου.]

7. Παρασκευή. Δομετίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†363). Νικάνορος ὁσίου (†1519), κτίτορος τῆς ἰ. μονῆς «Ζάβορδας» Γρεβενῶν· Θεοδοσίου ὁσίου, προστάτου Ἀργολίδος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 12-20).

Εὐαγγέλιον: μεθεόρτον, 7ης Αὐγούστου (Μρ. θ' 2-9).

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 8ης τοῦ μηνός μετὰ τῆς **μικρᾶς παρακλήσεως**. Ὡς τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορ-*

φώθης»· [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 8ης Αὐγούστου].

- 8. Σάββατον μετὰ τὴν ἑορτήν.** Αἰμιλιανοῦ Κυζίκου (†813-20). Μύρωνος Κρήτης (†350), Τριανταφύλλου νεομ. ἐκ Ζαγοράς (†1680), Ἀναστασίου νεομ. τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ (†1794). Καλινίκου Ἐδέσσης (†1984).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιε' 30-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιζ' 24-ιη' 4).

Σημείωσις. *Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας τελεῖται κατὰ τάξιν ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῶν ἀναστασίμων τῆς Κυριακῆς, ἄνευ παρακλήσεως.*

- 9. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτήν.** Ματθίου τοῦ ἀποστόλου (†63).

³Ἦχος α', ἑωθινὸν ι'.

Σημείωσις. *Κατὰ παγίαν τάξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (διατάξεις 6ης Αὐγ. §§ 7-9) ἡ μὴ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ἁγίου τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).*

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης»· κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ μεθέορτα (9ης Αὐγούστου) 3 «Τῆς παναγίας ἐνδόξου μεταμορφώσεως» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου» (λιτῆς 6ης Αὐγούστου), Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Νόμον καὶ προφητῶν σε» (λιτῆς 6ης Αὐγούστου). Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μετεμορφώθης». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μετεμορφώθης». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα τῆς 9ης Αὐγούστου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ α' τῆς ἑορτῆς (6 Αὐγούστου) ἄνευ εἰρμῶν· ἀπὸ γ' ὥδῃς [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καί] τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς 9ης Αὐγούστου «*Εορτὴ ὑπέρλαμπρος*»· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μνηολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*». «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον «*Τιβεριάδος θάλασσα*», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου*» (9 Αὐγούστου).

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς (6 Αὐγούστου) προσόμοια 3 «*Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου*» κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ 2 τελευταῖα α) «*Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας*», β) «*Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται*», Δόξα, τὸ ι' ἑωθινὸν «*Μετὰ τὴν εἰς ἄδου καθόδον*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυνμίων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ὥδῃς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς].

Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν ἀπολυτικά «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς ι' ἐπιστολῶν, «*Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους*» (Α' Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ι' Ματθαίου, «*Ἀνθρωπὸς τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ*» (Μτθ. ιζ' 14-23).

«*Ἄξιον ἐστίν*». «*Αἰνεῖτε*». «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 10ης Αὐγούστου μετὰ τῆς **μεγάλῃς παρακλήσεως**. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτικίον «*Μετεμορ-*

φώθης». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 10ης Αὐγούστου.]

- 10. Δευτέρα.** Λαυρεντίου ἀρχidiaκόνου καὶ μάρτυρος. Εὐστου ἐπισκόπου Ῥώμης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν (†258).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. β' 3-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 13-22).

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 11ης Αὐγούστου μετὰ τῆς *μικρᾶς παρακλήσεως*. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης*». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 11ης Αὐγούστου.]

- 11. Τρίτη.** Εὐπλου διακόνου (†304). Νήφωνος ΚΠόλεως (†1502)· ἀνάμνησις θαύματος τοῦ ἁγ. Σπυρίδωνος ἐν Κερκύρα (1716).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ια' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. β' 14-γ' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ια' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 23-28).

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς 12ης τοῦ μηνός, ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, μετὰ τῆς *μεγάλης παρακλήσεως*· ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου «*Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μετεμορφώθης*». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἅγιοι τῆς 12ης Αὐγούστου.]

- 12. Τετάρτη.** Φωτίου καὶ Ἀνικήτου τῶν μαρτύρων (†305-306).

Εἵδησις. Σήμερον συμψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὖριον τὴν ἑορτήν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ια' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. γ' 4-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ια' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 29-39).

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἀποδόσεως ψάλλεται ὡς τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἄνευ ὁμως τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ ἄνευ τῆς λιτῆς, ἃ τινα καταλιμπάνονται. Μετὰ τὸ «*Νῶν ἀπολύεις*» συνάπτεται καὶ ἡ τελευταία *μικρὰ παράκλησις*. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης*» τρίς.

- 13. Πέμπτη.** Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως· μετὰθεσις λειψάνου τοῦ ἁγ. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Τῇ Πέμπτῃ πρωί. Τὸ καθ' ἡμέραν μεσονυκτικόν, ἄνευ τῶν διὰ τὴν λιτὴν στιχηρῶν τῆς ἑορτῆς. Ὁ ὁρθρος ψάλλεται ὡς ἐν

τῇ α' ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (6 Αὐγούστου), ἀλλ' ἄνευ τοῦ καθίσματος τοῦ πολυελέου καὶ ἄνευ τοῦ Εὐαγγελίου μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· συναξάριον τὸ τῆς 13ης τοῦ μηνός.

Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος· ἡμέρας, Πέμπτης ια' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Β' Κορ. δ' 1-12). Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Πέμπτης ια' ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. κδ' 13-28). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς «Ὁ τόκος σου ἀφθορος». Κοινωνικὸν «*Ὡς ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου...*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* τὸ τροπάριον «*Μετεμορφώθης*».

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης*»· κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους*»· ἀπόλυσις (μικρά) «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ», ὡς εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς ἑορτῆς.

Ὁ προεόρτιος ἑσπερινὸς τῆς 14ης Αὐγούστου κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν καὶ ἡ τελευταία *μεγάλη παράκλησις*· μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον «*Λαοὶ προσκιρτήσατε*» (ἅπαξ).

14. Παρασκευή. Προεόρτια τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Μιχαίου τοῦ προφήτου (ἡ' π.Χ. αἰ.).

Εἵδησις. Σήμερον, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν κοίμησιν» (ὄρα εἰρμούς β' κανόνος 15ης Αὐγούστου).

Ὁ ὀρθρος κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Κοντάκιον λειτουργίας «*Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη*».

Ἀπόστολος· ἡμέρας, Παρ. ια' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. δ' 13-18).

Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Παρ. ια' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κδ' 27-33, 42-51).

15. Σάββατον. † Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Λαοὶ προσκιρτήσατε*»· κοντάκιον «*Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ θὰ ψαλοῦν εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Ὡς ἐν τῇ γεννήσει*» τρίς (ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος»). Ἀπόλυσις «*Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, ἥς τὴν κοίμησιν ἐορτάζομεν, δυνάμει τοῦ τιμίου...»

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου. Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς «*Ἀνασταῖσα Μαριάμ*». Οἱ δύο κανόνες μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*». Καταβασίαι «*Πεποικιλμένη τῇ θεῖα δόξῃ*» ἢ θ' ὠδὴ τῶν δύο κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, εἰς μὲν τὸν α' «*Αἱ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε*», εἰς δὲ τὸν β' «*Ἄγγελοι τὴν κοίμησιν τῆς παρθένου*», καὶ ὁ εἰρμὸς «*Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι*». Ἐξαποστειλάριον, αἶνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, «*Ὡς ἐν τῇ γεννήσει*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Αντίφωνα τὰ τῆς ἐορτῆς. Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θανμαστός*». Μετὰ τὴν εἴσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «*Ὡς ἐν τῇ γεννήσει*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Τὴν ἐν πρεσβείαις*». Ἀπόστολος: τῆς ἐορτῆς, 15 Αὐγούστου ἢ 8 Σεπτεμβρίου, «*Τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν*» (Φιλπ. β' 5-11). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κόμην τινά*» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «*Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 22ας τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται ἐναλλάξ οἱ κανόνες τῆς ἐορτῆς τῆς κοιμήσεως.

2. Ἐπίσης ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «*Πεποικιλμένη*». Ἐν ταῖς λειτουργίαις, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5)· κοντάκιον «*Τὴν ἐν πρεσβείαις*».

16. † **ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἐορτήν.** Ἡ ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου (944). Διομήδους μάρτυρος (†298). Τιμοθέου ἐπισκ. Εὐρίπου (†1578), Γερασίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1579), Ἀποστόλου (†1680) καὶ Σταματίου νεομαρτύρων· τῶν ἐν Μεγάροις 6 μαρτύρων. Ἀκακίου ἁγίου. Ἰωσήφ ὁσίου τοῦ ἡσυχαστοῦ (†1959). Ἦχος β', ἑωθινὸν ια' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις 16ης Αὐγούστου §§ 10-12).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 4, τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου 3 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 (τὰ τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ) «*Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι*», Δόξα, «*Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα*» (ζῆτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς 15ης Αὐγ.), Καὶ νῦν, «*Παρήλθεν ἡ σκιά*». Ἀποστίχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἀσατε λαοί*» (ζῆτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἑορτῆς). Ἀπολυτίκια «*Ὅτε κατῆλθες*», Δόξα, «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*», Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ γεννήσει*».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα «*Καθορῶσαι ἀληθῶς*» καὶ «*Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς*» (ζῆτει τῇ 16ῃ). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ μεσώδιον κάθισμα «*Ἐδέσσης βασιλεύς*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὅμοιον τῆς ἑορτῆς «*Ὁ πάντιμος χορός*». Ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Πεποικιλμένη τῇ θεῇ δόξῃ*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Αἱ γενεαὶ αἱ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ια΄ ἀναστάσιμον «*Μετὰ τὴν θεῖαν ἔγερσιν*», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Τῶν ἀποστόλων ὁ δῆμος*» (16ης Αὐγ.).

Εἰς τοὺς αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς «*Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου*» κ.λπ. (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α΄) «*Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιασμάτός σου*», β΄) «*Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν*», Δόξα, τὸ ια΄ ἑωθινὸν «*Φανερῶν ἑαυτόν*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένην*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, ψάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' με' ἐφύμνιον «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς». Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς». Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ὅτε κατήλθες», «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ια' ἐπιστολῶν, «Ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς» (Α' Κορ. θ' 2-12). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ια' Ματθαίου, «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία... βασιλεῖ ὃς ἠθέλησε συνᾶραι» (Μτθ. ιη' 23-35). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 17. Δευτέρα.** Μύρωνος μάρτυρος. Παύλου καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ἰουλιανῆς (†257), Δημητρίου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Σαμαρίνης (†1808), Παναγίας τῆς Γουμενίσσης.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ε' 10-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α' 9-15).

- 18. Τρίτη.** Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτύρων. Λέοντος καὶ Ἑρμοῦ ἀνακομιδῇ λειψάνων Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ (†1877).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ε' 15-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α' 16-22).

- 19. Τετάρτη.** Ἀνδρέου μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.). Τιμοθέου, Εὐτυχιανοῦ, Στρατηγίου μαρτύρων (†304).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ς' 11-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α' 23-28).

- 20. Πέμπτη.** Σαμουὴλ προφήτου (1144 π.Χ.)· Λουκίου μάρτυρος τοῦ βουλευτοῦ (γ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ζ' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α' 29-35).

- 21. Παρασκευή.** Θαδδαίου ἀποστόλου (α' αἰ.), Βάσσης μάρτυρος καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς (γ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ζ' 10-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. β' 18-22).

22. Σάββατον. Ἀγαθονίκου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (δ' αἰ.).

Σήμερον ἐν τῷ μηναίῳ τίθεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ μάρτυρος Λούπου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αἷριον τὴν ἑορτήν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. α' 26-β' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κ' 29-34).

23. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ'. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης). Λούπου μάρτυρος (δ' αἰ.), Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδούνων (†202). Ἦχος γ'· ἑωθινὸν α' (Τ.Μ.Ε., 15 Αὐγούστου §§ 17-19, καὶ Προθεωρία §29 καὶ §42).

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκια· «*Ὡς ἐν τῇ γεννήσει*», Δόξα, «*Ὁ μάρτυς σου, Κύριε*». Κοντάκιον «*Τὴν ἐν πρεσβείαις*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 «*Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος*» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Θεαρχίῳ νεύματι*». Εἴσοδος κ.λπ. (τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς δὲν λέγονται σήμερον). Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ὅτε ἐξεδήμησας*». Ἀπολυτίκια «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, «*Ὡς ἐν τῇ γεννήσει*», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ὡς ἐν τῇ γεννήσει*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (α') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς «*Ὡς ἐν τῇ γεννήσει σου*» (ζῆται μετὰ τὸν πολυέλεον)· ἀφ' ὧς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς 23ης τοῦ μηνός.

KATABASIAI οἱ εἰρμοὶ «*Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*»· εἶτα ἡ Θ' ὥδῃ τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, καὶ ὁ εἰρμός «*Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον «*Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν*» (ἕπαξ), καὶ τῆς ἑορτῆς «*Ἀπόστολοι ἐκ περάτων*» (δῖς).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἐορτῆς προσόμοια 3 εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα· «*Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου*», «*Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν*», Δόξα, τῆς ἐορτῆς «*Τῇ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει*», Καὶ νῦν, «*Υπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἐορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' με ἐφύμνιον «*Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*»*. Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*». Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Εὐφραινέσθω*», «*Ἐν τῇ γεννήσει*» καὶ κοντάκιον «*Τὴν ἐν πρεσβείαις*». Ἀπόστολος: τῆς ἐορτῆς, 15ης Αὐγ., «*Τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν*» (Φίλιπ. β' 5-11)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως ὁ εἰρμὸς «*Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως*»· κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἵδησις. Ἀπὸ αἶριον ἄρχεται ἡ χρήσις τῆς Παρακλητικῆς, μέχρι τῆς 5ης Σεπτεμβρίου. Ἐπίσης, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, μέχρι μὲν τῆς 21ης Σεπτεμβρίου ψάλλονται καταβασίαι «*Σταυρὸν χαράξας*»· μέχρι δὲ τῆς 12ης Σεπτεμβρίου κοντάκιον «*Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα*» (πλὴν τῆς 31ης Αὐγούστου, 1ης καὶ 7ης Σεπτεμβρίου).

- 24. Δευτέρα.** Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος (β' αἰ.). Κοσμά τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Αἰτωλοῦ (†1779)· μετὰθεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγ. Διονυσίου Αἰγίνης (1717).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. η' 7-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιγ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. γ' 6-12).

Σημείωσις. Ἐνθα ἐορτάζεται ὁ νεομάρτυς Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς ἡ ὁ ἅγιος Διονύσιος, ἡ ἀκολουθία ἐκατέρου ψάλλεται ἐορτάσιμος κατὰ τὴν

* Τὸ Τ.Μ.Ε. ρητῶς ὀρίζει τὸ ἐφύμνιον «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*», ὡσάκις τὰ ἀντίφωνα τῶν θεομητορικῶν ἐορτῶν Κοιμήσεως, Γενεσίου καὶ Εἰσοδίων ψάλλονται ἐν Κυριακῇ (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37· Αὐγ. 15η, §§ 6 καὶ 19· Σεπτ. 8η, §9· Νοεμ. 21η, §10· Νοεμ. 25η, §19). Ὁμοίως καὶ τὸ «*Σύστημα Τυπικοῦ*» §§ 110γ', 180, 190, 194, 260, 266, 271, 458, 463, 472, 1621, 1629, 1635, 1645.

εἰς ἐκάστην φυλλάδα διαλαμβανομένην τάξιν, ἀλλὰ καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράζας». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα» καὶ ἀναγνώσματα τὰ τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου.

- 25. Τρίτη.** Τίτου ἀποστόλου, ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης· ἡ ἐπά-
νοδος τοῦ λειψάνου τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Ἀπόστολος: ἀποστ. Τίτου, 25 Αὐγ. (Τίτ. α' 1-5, β' 15-γ' 2, 12-15).

Εὐαγγέλιον: τῶν ἀποστόλων, 12 Νοεμβρίου (Μτθ. ε' 14-19).

- 26. Τετάρτη.** Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τῶν μαρτύρων (δ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. θ' 12-ι' 7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. γ' 20-27).

- 27. Πέμπτη.** Ποιμένος ὁσίου (†450)· Ἀνθούσης καὶ Φανουρίου τῶν
μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ι' 7-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιγ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. γ' 28-35).

Σημείωσις. Ἐὰν τοχὸν ψαλῆ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ μεγα-
λομάρτυρος Φανουρίου, ἢ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου καταλι-
μπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

- 28. Παρασκευή.** Μωυσέως ὁσίου τοῦ Αἰθίοπος (δ' αἰ.). Διομήδους,
Λαυρεντίου μαρτύρων, Ἐζεκίου βασιλέως τοῦ δικαίου (750
π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ια' 5-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. δ' 1-9).

- 29. Σάββατον.** † Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προ-
δρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Θεοπίστης ὁσίας τῆς ἐξ Αἰγίνης.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, ὡς ἐν τῷ Μη-
ναίῳ, ἀλλὰ Καὶ νῦν τῶν ἐσπερίων τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἀποδι-
δομένου ἤχου. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν.
Καταβασίαι «Σταυρὸν χαράζας». Κοντάκιον «Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα»·
Ἀπόστολος: τοῦ Προδρόμου, 29 Αὐγούστου, «Ὡς ἐπλήρου ὁ
Ἰωάννης τὸν δρόμον» (Πρξ. ιγ' 25-32)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως,
«Ἦκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεύς» (Μρ. ζ' 14-30)· κοινωνικὸν «Εἰς
μνημόσυνον».

Εἵδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἶνου καὶ ἐλαίου.

30. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ**. Απόδοσις τῆς μνήμης τῆς ἀποτομῆς τῆς τ. κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ προδρόμου· Ἀλεξάνδρου (†340), Ἰωάννου (†595), Παύλου (†784) πατριαρχῶν Κων/πόλεως. Ἦχος δ', ἑωθινὸν β' (Τ.Μ.Ε., 29 Αὐγούστου §5).

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «*Μνήμη δικαίου*»· κοντάκιον «*Ἦ τοῦ προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομή*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 4, τοῦ Προδρόμου 3 «*Ὁ παλαιᾷς καὶ καινῆς θεὸς μεσίτης*» κ.λπ., καὶ τοῦ ἁγ. Ἀλεξάνδρου 3, Δόξα, «*Γενεθλίων τελουμένων*», Καὶ νῦν, «*Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Γενέσιον ἀθέμιτον*» (ζήτει μετὰ τοὺς αἶνους τῆς 29ης Αὐγούστου), Καὶ νῦν, «*Νεῦσον παρακλήσεσιν*». Ἀπολυτίκια «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, «*Μνήμη δικαίου*», Καὶ νῦν, «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοϊαν*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὥδης [τὸ κοντάκιον τῆς 29ης τοῦ μηνὸς καὶ] τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου (30ῆς Αὐγούστου)· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «*Τὸν λίθον θεωρήσασαι*», τοῦ προδρόμου «*Ἠρώδης ὁ παράνομος*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Εἰ καὶ ἡτᾶται, πάντα γνε*».

Εἰς τοὺς αἶνοις στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β' ἑωθινὸν «*Μετὰ μύρων*», Καὶ νῦν «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Τὸ φαιδρόν*», «*Μνήμη δικαίου*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς γ' ἐπιστολῶν, «*Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει*» (Α' Κορ. ις' 13-24). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς γ' Ματθαίου, «*Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης*» (Μτθ. κα' 33-42). «*Ἄξιον ἐστίν*»· «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

31. Δευτέρα. Τὰ καταθέσια τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ ἐν Κων/πόλει ναῷ αὐτῆς τῷ ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, δίχα Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν εἴσοδος μετὰ θυματοῦ. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Θεοτόκε ἀειπάρθενε*» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δῖς. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράζας*»· στιχολογοῦμεν καὶ τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*» ὡς εἴθισται. Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου*»· Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμβρίου, «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή*» (Ἑβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Σεπτεμβρίου τῆς λειτουργίας, «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28)· «*Ἄξιον ἐστίν*»· κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

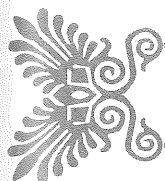
Σημειώσεις. 1. Τὸ τροπάριον «*Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου*» ὀρίζεται ὡς κοντάκιον ἐν τῇ προθεωρίᾳ τοῦ Τ.Μ.Ε. (§40).

2. Εἰς τὸ κείμενον τοῦ κοντακίου, ἐκ τυπογραφικοῦ ἐξάπαντος σφάλματος, γράφεται «*περιλαβοῦσα*» ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ «*περιβαλοῦσα*».

ΜΗΝ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12

1. † **Τρίτη.** † Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἡ τοι τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους· Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ (1440 π.Χ.), Ἀμμούν διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 40 γυναικῶν μαρτύρων· Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Ἑρμογένους τῶν αὐταδέλφων μαρτύρων· Συμεῶν στυλίου (†459). Μελετίου ὁσίου.

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ «*Μακάριος ἀνὴρ*». Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὰ 3 προσόμοια τῆς Ἰνδίκτου εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α') καὶ τοῦ ὁσίου 6 (ἡ τοι τὰ 3 προσόμοια καὶ ἐκ τῶν ιδιομέλων — παραλείποντες τὸ α' — ἔτερα 3), Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὰ ἀπόστιχα καὶ τὰ 3 ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Καθίσματα εἰς τὴν α' στιχολογίαν «Ὁ καιροὺς καρποφόρους», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὁ ἀρρητὸν σύμπαντα» (κείμενον μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν ὡς κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου)· εἶτα τὰ καθίσματα τῆς β' στιχολογίας ὡς ἀκριβῶς ἔχουν (τὰ τῆς γ' στιχολογίας παραλείπονται, ὅπως καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ)· εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ εὐθύς οἱ κανόνες ἅπαντες ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν [τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου (ζῆτει αὐτὰ πρὸ τοῦ συναξαρίου τοῦ Μηναίου) χῦμα, καὶ] ψάλλονται τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Ἰνδίκτου ὡς ἐξῆς·

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου,

ἦχος δ', «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ»

Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὅλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σφάζων τῷ ἐλέει σου

τῷ ἀπείρῳ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότῃ, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Ὁ οἶκος

Ἀρρήτῳ πάντα ὡς Θεῷ ποιήσαντι σοφία, ἰσχύ τε παντουργικῇ διασφύζοντι πάντα, τὸν ὕμνον δέει ἐκ ψυχῆς προσάγομεν, ἐντρόμῳς δυσωποῦντες, παρασχεῖν εὐφορίαν τῇ γῇ, ἐν τῇ σήμερον ἐτησίῳ ἀπαρχῇ, παντὸς ῥυσθῆναι δυσχεροῦς, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων δυσμενῶν, ἐν ταῖς αἰσίαις κράζοντες περιόδοις· Κύριε, εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Εἶτα τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράζας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἵνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ὁ πάσης δημιουργός», «Χαῖρε, κεχαριτωμένη», «Υπομονῆς στῦλος γέγονας» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου «Ὁ τῶν αἰώνων ποιητής» (βλέπε ἀνωτέρω). Ἀπόστολος: τῆς Ἰνδίκτου, 1 Σεπτεμβρίου, «Παρακαλῶ πρῶτον πάντων» (Α΄ Τιμ. β΄ 1-7). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμπτης α΄ ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ» (Λκ. δ΄ 16-22). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

2. Τετάρτη. Μάμαντος μάρτυρος (γ΄ αἰ.), Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ νηστευτοῦ (†595).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιδ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. ιγ΄ 3-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιδ΄ ἐβδ. Ματθ. (Μρ. δ΄ 35-41).

3. Πέμπτη. Ἀνθίου ἱερομάρτυρος (†302), Θεοκτίστου ὁσίου (†467). Χαρίτωνος μάρτυρος· Πολυδώρου νεομάρτυρος (†1794)· ἀνακομιδῇ λειψάνου τοῦ ἁγ. Νεκταρίου Πενταπόλεως.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιδ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. α΄ 1-3, 20-β΄ 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιδ΄ ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ε΄ 1-20).

4. Παρασκευή. Βαβύλα ἱερομάρτυρος (†251), Μωυσέως προφήτου (1460 π.Χ.). Ἑρμιόνης (†117) θυγατρὸς τοῦ ἀποστόλου Φι-

λίπουν· Ἰερουσαλὴμ καὶ τῶν υἱῶν αὐτῆς τῶν ἐν Βεροίᾳ μαρτύρων· Ἀνθίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1781).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιδ' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Γαλ. β' 6-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιδ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ε' 22-24, 35-ς' 1).

5. **Σάββατον.** Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, πατρὸς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 1-5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιδ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 1-12).

6. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις θαύματος τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Καλοδόκτης μάρτυρος. Ἦχος πλ. α', ἐωθινὸν γ' (Τ.Μ.Ε., 6 Σεπτεμβρίου §§ 1-3).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἱερωσύνης στολισμόν*»· κοντάκιον «*Ὁ προφήτης σήμερον*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου 3 «*Τρισηλίου θεότητος*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*Συγχάρητε ἡμῖν*», Καὶ νῦν, «*Ὡς ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*». Εἵσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ Μηναίου «*Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος*». Ἀπολυτίκια «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, «*Τῶν οὐρανίων στρατιῶν*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου «*Τριάδα θεαρχικὴν*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή τοῦ ἡχου «*Ἀγγελικῇ ὁράσει*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (γ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ ἀρχαγγέλου· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράζας*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται», τοῦ ἀρχαγγέλου «Ἀθροίσθητε καὶ ἴδετε» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Εἰκόνας ἥς μετέλαβον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου 3 «Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ» κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα», «Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα», Δόξα, τὸ γ' ἐωθινὸν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς 5' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος τοῦ Μηναίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ιδ' ἐπιστολῶν, «Ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς» (Β' Κορ. α' 21-β' 4). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ιδ' Ματθαίου, «Ὡμοιωθή ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Μτθ. κβ' 2-14). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 7. Δευτέρα.** Προεόρτια τῆς γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Σφύζοντος μάρτυρος (†304). Δανιὴλ ὁσίου τοῦ Κατουνακιώτου (†1929).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· κοντάκιον προεόρτιον «Ἡ παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία»· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιε' ἐβδ. ἐπ. (Γαλ. β' 11-16). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιε' ἐβδ. Ματθαίου (Μρ. ε' 24-34).

- 8. Τρίτη.** † ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἷς τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸν ὄρθρον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς. Ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινός... ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, ἥς τὸ γενέθλιον ἐορτάζομεν, δυνάμει...»

Εἰς τὸν ὄρθρον ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰ βούλει, εἰς τὸ μετὰ τὴν γ' στιχολογίαν κάθισμα λέγε Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὴν γ' ὥδην «*Ἡ παρθένος Μαριάμ*». Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς, 8 Σεπτεμβρίου, «*Ἀναστᾶσα Μαριάμ*» (Λκ. α' 39-49, 56). Ἀπὸ γ' ὥδης τῶν κανόνων μόνον ἡ ὑπακοή «*Πύλην ἀδιόδευτον*» (καταλιμπανομένου τοῦ μεσφδίου καθίσματος). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράζας*»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ' ὥδῃ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ στίχου «*Ὑπεραγία Θεοτόκε*» καὶ ἐν τέλει «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος*». Μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἐξῆς ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς.

Ἀντίφωνον α'

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἑφραθαῖ, εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ ὄρμου. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β'

ᾤμωσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλούια.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυίδ, ἡτοίμασα λόχον τῷ χριστῷ μου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

Ὡδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν. «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...»

Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εἴσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα». Απόστολος: τῆς ἑορτῆς, 8 Σεπτεμβρίου «Τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν» (Φιλip. β' 5-11)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως ὁ εἰρμὸς «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

9. Τετάρτη. Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης τῶν θεοπατόρων, Σεβηριανοῦ μάρτυρος. Μνήμη τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (431).

Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, Σεπτεμβρίου 23 (Γαλ. δ' 22-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιε' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 7-13).

10. Πέμπτη. Μηνοδόρας, Μητροδόρας, Νυφοδόρας τῶν μαρτύρων (†305-311). Ἀνάμνησις θαύματος τῆς Ὑπ. Θεοτόκου ἐν Ὁρχομενῷ Βοιωτίας (†1943).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ' 23-δ' 5).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Τρίτης β' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. γ' 16-21).

11. Παρασκευή. Θεοδόρας ὁσίας (†491). Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου (θ' αἰ.), Εὐανθίας μάρτυρος. Θεοδόρας ὁσιομάρτυρος τῆς ἐν Βάστῃ Ἀρκαδίας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ' 8-21).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Τρίτης ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιβ' 19-36).

12. Σάββατον πρὸ τῆς ὑψώσεως. Απόδοσις τοῦ γενεσίου τῆς Θεοτόκου. Αὐτονόμου (†313) καὶ Κουρνούτου (γ' αἰ.) ἱερομαρτύρων Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναιὸν κατὰ τὴν α΄ ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν καταλιμπάνονται τὸ «*Μακάριος ἀνὴρ*», τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Εἰς τὸν ὄρθρον καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος μετὰ τοῦ καθίσματος αὐτοῦ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο πρῶτα καθίσματα, ὁ ν΄ ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· ἀπὸ γ΄ ὥδῃς τῶν κανόνων, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μεσώδιον κάθισμα «*Ἡ παρθένος Μαριάμ*»· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς 12ης Σεπτεμβρίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν ὡς ἐσημειώθησαν εἰς τὴν 8ην Σεπτεμβρίου· μετὰ τὴν εἴσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος: Σαββάτου πρὸ τῆς ὑψώσεως, ζῆτει Σαββάτω ιγ' ἑβδ. ἐπιστολῶν (Α΄ Κορ. β' 6-9)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, ζῆτει Σαββάτω ζ' ἑβδ. Ματθαίου, (Μτθ. ι' 37-ια' 1). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* ὁ εἰρμὸς «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

13. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ.** Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ἀναστάσεως (335) καὶ προεόρτιος τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κορνηλίου ἐκατοντάρχου (α' αἰ.). Ἀριστείδου μάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου. Τεροθέου ὁσίου τοῦ ἐκ Καλαμάτας († 1745). Ἦχος πλ. β', ἑωθινὸν δ' (Τ.Μ.Ε., 13 Σεπτεμβρίου §§ 2-4).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*»· κοντάκιον «*Ἰωακεὺμ καὶ Ἄννα*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 4, τῶν ἐγκαίνιων 3 καὶ προεόρτια τοῦ σταυροῦ 3 (τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς) «*Ὑψουμένου σου, Δέσποτα*» κ.λπ., Δόξα, «*Τὴν μνήμην τῶν ἐγκαίνιων*», Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σὺ μου σκέπη κραταιά*» (τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ). Ἀπολυτίκια «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», Δόξα, «*Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος*», Καὶ νῦν, «*Τὸν ζωοποιὸν σταυρόν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῶν ἐγκαινίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ προεόρτιος τοῦ σταυροῦ καὶ ὁ τῶν ἐγκαινίων. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς [κοντάκιον καὶ οἶκος τῶν ἐγκαινίων, εἴτα] τὸ μεσῳδιὸν κάθισμα «*Ὡς πίστει τὰ ἐγκαινία*»· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράζας*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «*Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες*», τὸ (κοινὸν) τῶν ἐγκαινίων καὶ τοῦ σταυροῦ «*Μέσον τῆς γῆς ὁ Κύριος*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Μετ' ἐνφροσύνης κράζομεν*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «*Σήμερον ὁ ἔνθεος*» κ.λπ. εἰς 4, μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα «*Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου*», «*Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ*», Δόξα, τὸ δ' ἑωθινὸν «*Ὁρθρος ἦν βαθύς*», Καὶ νῦν, «*ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν ἐγκαινίων]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Ἀγγελικὰ δυνάμεις*», «*Τὸν ζωοποιὸν σταυρόν*», «*Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Οὐρανὸς πολύφωτος*». Απόστολος: Κυριακῆς πρὸ τῆς ὑψώσεως, ὃν ζητεῖ Κυριακῇ κβ' ἐπιστολῶν, «*Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἐγγραψα*» (Γαλ. ε' 11-18)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς πρὸ τῆς ὑψώσεως, «*Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν*» (Ιω. γ' 13-17). «*Ἄξιον ἐστίν*»· «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

14. **Δευτέρα.** † Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ. Μνήμη τῆς Σ΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Τρούλλῳ (680).

Εἰς τὴν Θ΄. Ἀπολυτικά *«Ἀγγελικαὶ δυνάμεις, Δόξα, «Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος»· κοντάκιον «Οὐρανὸς πολύφωτος».*

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὰ στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων πλήρεις· *«Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστὶ καὶ «Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».* Τὸ ἀπολυτίκιον *«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου»* ἐκ τρίτου εἰς τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸ *«Θεὸς Κύριος».* Ἀπόλυσις *«Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν... δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, οὗ τὴν ὑψωσιν ἑορτάζομεν, προστασίαις τῶν τιμίων...»*

Εἰς τὸν ὄρθρον ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ *«Σταυρὸν χαράζας»·* ἡ Θ΄ ὥδη τῶν δύο κανόνων ἄνευ στίχου, εἰ μὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια, καὶ ἐν τέλει πάλιν οἱ δύο εἰρμοὶ *«Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε», «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».* Μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν [εἰς ἥxon δ΄ (ἅγια)] ἐπακολουθεῖ

Ἡ τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

ΠΕΡΙΦΟΡΑ. Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας οἱ μὲν χοροὶ, ἀφοῦ μεταβοῦν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ, ἄρχονται τοῦ ἁσματικοῦ *«Ἄγιος ὁ Θεός»,* ὁ δὲ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἱστάμενος ἱερεὺς, ἀφοῦ θυμιάσῃ τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐν ἡὺτρεπισμένῳ δίσκῳ μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων κείμενον τίμιον Σταυρόν, αἶρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καί, στραφεὶς περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱεροῦ, προπορευομένων αὐτοῦ κατὰ τάξιν τῶν λαμπαδούχων, τῶν φερόντων τὰ ἐξαπτέρυγα, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ ἁσματικὸν *«Ἄγιος ὁ Θεός»* μέχρι τέλους τῆς περιφορᾶς καὶ τῶν μετὰ θυμιατῶν θυμιώντων τὸν τίμιον Σταυρόν.

Α΄ ΥΨΩΣΙΣ. Ὁ ἱερεὺς φέρει τὸν Σταυρὸν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ –συνήθως εἰς τὸν σολέα–, ἔνθα περιελθὼν κύκλῳ τρεῖς ἡὑτρεπισμένον τετραπόδιον, ἵσταται πρὸ αὐτοῦ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψὼν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν δίσκον, ἐκφωνεῖ «*Σοφία· ὀρθοί*», ἀποθέμενος δ΄ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμῶς κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλων «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν.

Α΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Ἀκολουθῶς ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ ποιήσῃ μετανοίας τρεῖς, λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας μετὰ κλάδων βασιλικοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ αὐτὸν λέγων «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον*»· οἱ χοροὶ τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἡρέμα, κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατὰ μικρόν, ἄχρι πληρώσεως τῆς α΄ ἑκατοντάδος, ἀνίσταται.

Β΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἴτα, ἀφοῦ στραφῇ ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἵσταται βλέπων πρὸς βορρᾶν καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν*»· οἱ χοροὶ τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας καὶ πάλιν τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν κ.λπ., καὶ κατὰ μικρόν ἀνίσταται ἄχρι πληρώσεως τῆς β΄ ἑκατοντάδος.

Γ΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἴτα, στραφεὶς ἐπὶ δεξιὰ, ἵσταται βλέπων πρὸς δυσμὰς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐκφωνῶν «*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος*»· οἱ χοροὶ τὴν γ΄ ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Δ΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Αὐθις ὁ ἱερεὺς στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἵσταται βλέπων πρὸς νότον καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «*Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν*»· οἱ χοροὶ τὴν δ΄ ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Ε΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Τέλος ὁ ἱερεὺς στρέφεται ἐπὶ τὰ δεξιά, ἴσταται βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑποῖ τὸν τίμιον Σταυρόν, ἐκφωνῶν «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων, υγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν ε΄ ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

ΚΥΡΙΑ ΥΨΩΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ κυρίως ὕψωσις· ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑποῖ τὸν τίμιον Σταυρόν ψάλλων τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως», εὐλογεῖ μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὸν λαόν, ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνεῖ αὐτόν, ψάλλων «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν· εἴθ' οὕτως οἱ χοροὶ τὰ ιδιόμελα «Δεῦτε, πιστοὶ» κ.λπ.· τούτων ψαλλομένων, προσέρχεται ὁ λαὸς εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἧς πληρωθεῖσης, ὁ β΄ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστί. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἄλληλουῖα».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς». Ἀντὶ τρισαγίου, «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, «Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ» (Α΄ Κορ. α΄ 18-24)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς» (Ιω. ιθ΄ 6-11, 13-20, 25-28, 30-35).

Λειτουργία τοῦ ι. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε». Κοινωνικὸν «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς»· ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν... τὸ τροπάριον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστεία.

2. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν εἴθισται νὰ λέγωνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5), ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς»· κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς».

- 15. Τρίτη.** Νικήτα μεγαλομάρτυρος (†372). Φιλοθέου όσιου (ι' αϊ.), Πορφυρίου τοῦ ἀπὸ μίμων, Βησσαρίωνος Λαρίσης, Συμεών Θεσσαλονίκης (†1429), Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ Κρητός (†1811).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ε' 11-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ις' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 5-16).

- 16. Τετάρτη.** Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου (†304).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἡμεόρτιος ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἥ τοι εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εισόδου καὶ εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων καὶ ἄνευ μεγάλης δοξολογίας. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ζ' 2-10). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ις' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 14-24)· κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Εἶναι δυνατόν ὅμως μετὰ τοὺς αἶνους νὰ παραλειφθοῦν τὰ ἀπόστιχα καὶ νὰ ψαλῇ δοξολογία μεγάλη, ὅποτε εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος τῆς ἁγίας, Κυριακῆς ις' ἐπιστολῶν (Β' Κορ. ζ' 1-10), καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτέρας δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

- 17. Πέμπτη.** Σοφίας καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος, μαρτύρων (†137).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφ. α' 1-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ις' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 24-30).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας ἱεροὺς ναοὺς ἡ ἀκολουθία τῆς μάρτυρος Σοφίας ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῆς φυλλάδος μετὰ τῶν μεθεόρτων.

- 18. Παρασκευή.** Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης (ζ' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α' 7-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ις' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. η' 1-10).

- 19. Σάββατον μετὰ τὴν ὕψωσιν.** Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος μαρτύρων (†276).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου, εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εισόδου, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος:

Σαββάτου μετὰ τὴν ὕψωσιν, ζητεῖ Σαββάτῳ ἰβ' ἑβδ. ἐπιστολῶν (Α' Κορ. α' 26-β' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, ζητεῖ Παρασκευῇ δ' ἑβδ. Ἰωάννου (Ιω. η' 21-30)· κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

20. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. † Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ (†118). Ἰλαρίωνος Κρητὸς νεομάρτυρος (†1804). Ἦχος βαρὺς, ἑωθινὸν ε' (Τ.Μ.Ε., 20 Σεπτεμβρίου §16).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἔθνο-μαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονησίων, Γρηγορίου Κυδωνιῶν, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν (ποίημα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ὑπάρχει ἐν ἰδιαίτερά φυλλάδι. Ἀποφάσει τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῇ 24.8.2023 μεταφέρεται ὁ ἑορτασμός τῶν ἐν τῇ μικρασιατικῇ καταστροφῇ ἁγίων ἀπὸ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τ. Σταυροῦ κατὰ τὴν Κυριακὴν μετὰ τὴν Ὑψωσιν.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 4, μεθεόρτα 3 καὶ τοῦ ἁγίου 3, Δόξα, «*Ὁ δεῦτερος Ἰώβ*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Ἀδαμάντινε τὴν ψυχὴν*», Καὶ νῦν, «*Σήμερον προέρχεται ὁ σταυρός*». Ἀπολυτίκια «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», Δόξα, «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*», Καὶ νῦν, «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ σταυροῦ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἓν μεθεόρτον (20ῆς Σεπτεμβρίου) ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν ἁγίων ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τῆς 20ῆς τοῦ μηνός· ἀφ' ὧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρმოὶ «Σταυρὸν χαράζας»· «Τὴν τιμω-
τέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ εἴ ἀναστάσιμον
«Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τῶν ἁγίων «Τῆς ἀθανάτου δόξης»
καὶ τῆς ἑορτῆς «Ἡμεῖς ἐν σοὶ θαρροῦντες».

Εἰς τοὺς Αἶνοις στιχηρὰ ἀναστάσιμα 3, τῆς ἑορτῆς
προσόμοια δύο, καὶ τῶν ἁγίων ἰδιόμελα 3 «Τίς μὴ μακαρίσει σου
τὸν πανόλβιον» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Θαυμαστός
ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ», «Τοῖς ἁγίοις τοῖς
ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ
ἐν αὐτοῖς», Δόξα, τὸ εἴ ἑωθινὸν «Ὡ τῶν σοφῶν σου», Καὶ νῦν,
«Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήμα-
τος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυ-
μνίων αὐτῶν [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ
4 ἐκ τῆς 5 ᾠδῆς τῶν ἁγίων]. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...
ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...» Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Κατέ-
λυσας», «Σῶσον, Κύριε», «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε» καὶ τοῦ ἁγίου
τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς». Ἀπόστολος: Κυριακῆς μετὰ
τὴν ὕψωσιν, ζητεῖ Κυριακῇ καὶ ἐπιστολῶν, «Εἰδότες ὅτι οὐ δι-
καιοῦται ἄνθρωπος» (Γαλ. β' 16-20)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, ζητεῖ
Κυριακῇ γ' νηστεϊῶν, «Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν» (Μρ. η' 34-θ' 1). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 21. Δευτέρα.** Ἀπόδοσις τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κο-
δράτου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (†130)· Ἰωνᾶ
προφήτου (880 π.Χ.).

Εἵδησις. Ἐπειδὴ σήμερον ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ τ. Σταυροῦ, ἡ ἀκο-
λουθία τοῦ ἁγίου Κοδράτου ψάλλεται τῇ 22α μετὰ τῆς τοῦ ἱερομάρτυρος
Φωκά.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ κατὰ τὴν κυρίαν
ἡμέραν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφεξῆς διαφορῶν. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν
καταλιμπάνονται τὸ Ψαλτήριον, τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν
λιτὴν στιχηρά. Αἱ ἀπολύσεις ἄνευ τοῦ χαρακτηριστικοῦ «Ὁ ἀνα-
στάς» διὰ τὸ μὴ λέγεσθαι ἐν τῷ ὁρθρῳ σήμερον τὸ «Ἀνάστασιν

Χριστοῦ θεασάμενοι». Εἰς τὸν ὄρθρον καταλιμπάνονται ὁ πολέλεος καὶ τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ καθίσματα τῶν δύο στιχολογιῶν, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· τὸ συναξάριον τῆς 21ης τοῦ μηνός, μετὰ δὲ τὴν δοξολογίαν παραλείπεται ὡσαύτως ἡ τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τ. Σταυροῦ. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτέρας ιζ' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Εφεσ. α' 22-β' 3). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 19-22)· πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ, ἀλλ' εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* ὁ εἶρμος «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ζύλου».

Εἰδήσεις. 1. *Απὸ αὔριον μέχρι τῆς 19ης Νοεμβρίου ἐπαναλαμβάνεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς ἐν ταῖς καθημεριναῖς.*

2. *Απὸ αὔριον μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἐὰν τυχὸν ἐορτάζεται ἄγιος, καταβασίαι εἰς τὸν ὄρθρον «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία».*

22. Τρίτη. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σινώπης (†117). Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ (†320), Ἰσαὰκ καὶ Μαρτίνου μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Εφεσ. β' 19-γ' 7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 23-δ' 1).

23. Τετάρτη. Ἡ σύλληψις τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ῥαΐδος μάρτυρος, Ξανθίπης καὶ Πολυξένης ὁσίων (†109). Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ Καρπενησιώτου (†1672), Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Κονίτσης (†1814).

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Ζυγόν. Ἀρχὴ τοῦ φθινοπώρου.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῇ Μηναίῳ, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἴσοδος. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος: τοῦ Προδρόμου, Σεπτεμβρίου 23, «Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου» (Λκ. α' 5-25)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

24. Πέμπτη. Θεοτόκου τῆς «Μυρτιδιωτίσσης» ἐν Κυθήροις, Θέκλης μεγαλομάρτυρος. Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου (†1938).

Ἄν δὲν ὑπάρχη ἰδιαίτερα φυλλὰς τῆς Θεοτόκου, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου μετὰ Παρακλητικῆς.

Ἀπόστολος: μεγαλομάρτυρος, λγ' Κυρ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. γ' 10-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 16-22).

Εἰδήσεις. 1. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μεγαλομάρτυς, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἰδιαίτερα φυλλὰς αὐτῆς, μετὰ τοὺς αἶνους παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ λέγεται δοξολογία μεγάλη, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας, Σαββάτου ιζ' Ματθαίου (Μτθ. κε' 1-13).

2. Ἐὰν ὑπάρχη ἀκολουθία τῆς Μυρτιδιωτίσσης, κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. συμψάλλεται μετὰ τῆς ἀγίας Θέκλης καὶ προηγεῖται αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος τῆς ἀγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου.

3. Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας σήμερον ναοὺς τῆς Μυρτιδιωτίσσης ψάλλεται μόνῃ ἡ ἀκολουθία αὐτῆς μετὰ καταβασίων τοὺς εἰρμονὺς «Πεποικιλμένη τῇ θεῖᾳ δόξῃ». Ἀναγνώσματα τὰ τῆς 8ης Σεπτ. (Φιλίπ. β' 5-11· Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Ἀπολυτίκιον Μυρτιδιωτίσσης. Ἦχος δ'. «Ταχὺ προκατάλαβε».

«Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ἄσωμεν ἄσματος τῇ θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πόθῳ, χαῖρε ἡ τῷ παρὰ τῷ τῇ ἰασιν βραβεύουσα».

25. Παρασκευή. Εὐφροσύνης ὁσίας καὶ Παφνουτίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς (ε' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 17-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 22-30).

26. Σάββατον. † Ἡ μετὰστασις τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Γεδεὼν τοῦ δικαίου (1350 π.Χ.). Ἀνάμνησις τῆς ἐπιστροφῆς τῆς τ. κάρας τοῦ ἀποστ. Ἀνδρέου καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου ἰ. ναοῦ αὐτοῦ ἐν Πάτραις (26.9.74).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εὐαγγέλιον ὁρθρου –ἐκ τῶν βημοθύρων– τὸ ια' ἑωθινόν, «Ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ἰω. κα' 1, 15-25). Οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοιζὼ τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ἀπόστολε Χριστῷ» καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 26 Σεπτεμβρίου, «Θεὸν

οὐδεὶς πώποτε τεθέαται» (Α΄ Ίω. δ΄ 12-19)· Εὐαγγέλιον· ὁμοίως, «Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ» (Ίω. ιθ΄ 25-27, κα΄ 24-25)· κοι-
νωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

27. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ΄ (Α΄ ΛΟΥΚΑ)**. Καλλιστράτου μάρτυρος (†304)·
Ἀριστάρχου ἀποστόλου, Ἀκυλίνης νεομάρτυρος (†1764). ᾠχος
πλ. δ΄, ἐωθινὸν ζ΄.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 6,
τοῦ Μηναίου 4, Δόξα, «Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου», Καὶ νῦν,
«Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀνα-
στάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Ἀπολυτίκια «Ἐξ
ὕπνου κατῆλθες», Δόξα, «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε», Καὶ νῦν, «Τὸ
ἀπ’ αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ
τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ
ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀνα-
στάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ
προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ζ΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου. Ἀπὸ γ’ καὶ ζ’
φθῆς ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιω-
τέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ’ ἀναστάσιμον
«Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος», τῶν μαρτύρων «Κραταιωθέντες
πνεύματι» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «Θεοπαρόχων μέγεθος».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ζ’ ἐωθινὸν
«Ἡ ὄντως εἰρήνη», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία
μεγάλῃ, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ
τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια
«Ἐξ ὕπνου», «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ,
κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος· Κυριακῆς ιζ’ ἐπιστολῶν,

«Υμεῖς ἐστὲ ναὸς Θεοῦ ζῶντος» (Β΄ Κορ. ζ΄ 16-ζ΄ 1)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς α΄ Λουκᾶ, «Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην» (Λκ. ε΄ 1-11)· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

28. Δευτέρα. Χαρίτωνος ὁμολογητοῦ (†350). Βαρουὺχ προφήτου (600 π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιη΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ΄ 25-32).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ΄ 38-44).

29. Τρίτη. Κυριακοῦ ὁσίου (†556). Πετρωνίας μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιη΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε΄ 20-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. β΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε΄ 12-16).

30. Τετάρτη. Γρηγορίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας, τοῦ φωτιστοῦ (†335). Ῥιψιμίας καὶ Γαϊανῆς καὶ τῶν μετ’ αὐτῶν 32 μαρτύρων γυναικῶν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιη΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε΄ 25-33).

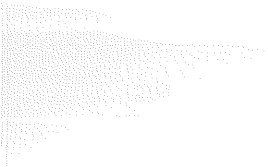
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε΄ 33-39).

ΜΗΝ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

100

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα καὶ μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13

- 1. Πέμπη.** Ἀνανίου ἀποστόλου, Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ (ζ' αἰ.).
Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Κουκουζέλου. Τῆς τιμίας σκέπης τῆς ὑπε-
ραγίας Θεοτόκου.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Ὀκτωβρίου 1 (Πρξ. θ' 10-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 12-19).

Εἵδησις. Αποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος λη-
φθεῖσα κατὰ τὸ ἔτος 1952, ἡ σημερινὴ ἐορτὴ τῆς τιμίας σκέπης μετατίθεται
τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου, ἵνα συνεορτάζεται μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς.

- 2. Παρασκευή.** Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνης μάρτυρος
(†304).

Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, Ὀκτωβρίου 2 (Α' Τιμ. α' 12-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 17-23).

- 3. Σάββατον.** Διονυσίου ἀρεοπαγίτου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου
καὶ πολιούχου Ἀθηνῶν (†96). Ῥουστικοῦ, Ἐλευθερίου καὶ
Δαμαρίδος (α' αἰ.) μαρτύρων τῶν Ἀθηναίων.

Ἀπόστολος: ἱερομάρτυρος, Ὀκτωβρίου 3 (Πρξ. ιζ' 16-34).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 17-26).

Σημείωσις. Ὃπου ἂν ἐορτάζεται ὁ ἅγιος, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλε-
ται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος· καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· κο-
ντάκιον «Προστασία»· Εὐαγγέλιον: τοῦ ἀγίου, Παρ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ.
ιγ' 44-54).

- 4. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ' (Β' ΛΟΥΚΑ).** Ἱεροθέου ἀρεοπαγίτου, πρώτου
ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (α' αἰ.). Ἦχος α', ἐωθινὸν ζ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Χρηστότητα ἐκδιδαχθεῖς»· κο-
ντάκιον «Τὰς οὐρανίους διαβὰς πύλας».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ
«Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ ἱεράρχου προσόμοια

3, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*». Εἵσοδος κ.λπ.. Απόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Απολυτικά «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριήλ*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσῳδιον κάθισμα τοῦ ἱεράρχου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «*Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ζ' ἑωθινὸν «*Ἰδοὺ σκοτία*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: Κυριακῆς ιη' ἐπιστολῶν, «*Ἀδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως*» (Β' Κορ. θ' 6-11)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς β' Λουκᾶ, «*Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν*» (Λκ. ς' 31-36)· κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

5. Δευτέρα. Χαριτίνης μάρτυρος (†304). Μεθοδίας ὁσίας τῆς ἐν Κιμῳλφ (†1908).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φίλιπ. α' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς' 24-30).

6. Τρίτη. † Θωμᾶ (τοῦ καὶ Διδύμου) ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ'. Ἑρωτηίδος μάρτυρος.

Απόστολος: αποστόλου, Κυρ. ι' ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 9-16).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, ἑωθινὸν θ' (ΐω. κ' 19-31).

- 7. Τετάρτη.** Σεργίου καὶ Βάκχου μεγαλομαρτύρων (†290-303). Πολυχρονίου ἱερομάρτυρος (δ' αἰ.), Ἰουλιανοῦ πρεσβυτέρου, Καισαρίου διακόνου (α' αἰ.) μαρτύρων.

Απόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. α' 12-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς' 46-ζ' 1).

- 8. Πέμπη.** Πελαγίας ὁσίας (†457). Πελαγίας τῆς παρθενομάρτυρος (†303), Ταϊσίας τῆς πρώην πόρνης.

Απόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. α' 20-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 17-30).

- 9. Παρασκευή.** Ἰακώβου ἀποστόλου, υἱοῦ τοῦ Ἀλφαίου (α' αἰ.). Ἀβραάμ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Λώτ (2100 π.Χ.), Ποπλίας μάρτυρος (α' αἰ.), Ἀνδρονίκου ὁσίου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ.

Απόστολος: ἀποστόλου, Κυρ. ι' ἐπιστολῶν (Α' Κορ. δ' 9-16).

Εὐαγγέλιον: ἀποστόλου, Δευτ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 36-ι' 8).

- 10. Σάββατον.** Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύρων. Θεοφίλου ὁσίου (η' αἰ.).

Απόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 58-ις' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 27-32).

- 11. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΘ' (Δ' ΛΟΥΚΑ).** «Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ἐπτά· Θεοφάνους ὁμολογητοῦ τοῦ Γραπτοῦ, ἐπισκόπου Νικαίας (†850). Ἦχος β', ἑωθινὸν η'.

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων πατέρων ζῆτει ἐν τῷ Μηνίῳ, μετὰ τὴν 11ην τοῦ μηνός (Τ.Μ.Ε., 11η Ὀκτωβρίου §§1-3).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε»· κοντάκιον «Τοὺς γενναίους μάρτυρας».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 4, τῶν πατέρων 6, Δόξα, τῶν πατέρων «Τὰς μυστικές», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν

πατέρων. Απόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν πατέρων «*Τὴν ἐτήσιον μνήμην*», Καὶ νῦν, «*Νεῦσον παρακλήσεσιν*». Ἀπολυτίκια «*Ὅτε κατήλθες*», Δόξα, «*Ὑπερδεδοξασμένος εἶ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τῶν πατέρων «*Ἀποστολικῶν παραδόσεων*», Καὶ νῦν, «*Θεοτόκε, ἡ προστασία*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστίν*»· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ὑπερδεδοξασμένος εἶ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν πατέρων· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα), εἶτα ψάλλεται τὸ μεσῳδίων κάθισμα τῶν πατέρων μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναζάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «*Δύο ἀγγέλους βλέψασα*», τὸ τῶν πατέρων «*Πατέρες οὐρανόφρονες*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, «*Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορός*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ε' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν πατέρων]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ὅτε κατήλθες*», «*Ὑπερδεδοξασμένος εἶ*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Απόστολος: Κυριακῆς πατέρων, 11 Ὀκτωβρίου, «*Πιστὸς ὁ λόγος*» (Τίτ. γ' 8-15). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς δ' Λουκᾶ, «*Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων*» (Λκ. η' 5-15). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*».

Σημειώσεις. Ἡ σημερινὴ Κυριακή, ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἡ παραβολὴ τοῦ σπορέως, εἰς πολλὰς περιοχὰς ἔχει καθιερωθῇ ὡς ἡ ἐπίσημος ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῶν κατηχητικῶν σχολείων.

- 12. Δευτέρα.** Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου μαρτύρων (†850).
Δομνίνης μάρτυρος, Συμεῶν τοῦ νέου θεολόγου (†1022), σύναξις πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις ἁγίων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. β' 12-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50).

- 13. Τρίτη.** Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης μαρτύρων (†251). Χρυσῆς νεομάρτυρος τῆς ἐκ Μογλενῶν (†1795), Μελετίου (Πηγᾶ) Ἀλεξανδρείας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. β' 16-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 1-3).

- 14. Τετάρτη.** Ναζαρίου καὶ Γερβασίου, μαρτύρων. Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ (†787). Ἰγνατίου (Ἀγαλλιανοῦ) Μηθύμνης.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. β' 24-30).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 22-25).

- 15. Πέμπτη.** Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης (†310). Σαβίνου ὁσίου (†760), Βάρσου ὁμολογητοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. γ' 1-8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 7-11).

- 16. Παρασκευή.** Λογγίνου ἐκατοντάρχου τοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δύο στρατιωτῶν μαρτύρων (α' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρασκευῆς κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. γ' 8-19).

Εὐαγγέλιον: μάρτυρος, ζ' Εὐαγγέλιον ἁγ. Παθῶν (Μτθ. κζ' 33-54).

- 17. Σάββατον.** Ὡσηὲ τοῦ προφήτου (820 π.Χ.), Ἀνδρέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Κρίσει· ἀνακομιδῇ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Λαζάρου (898).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 8-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς' 1-10).

- 18. † ΚΥΡΙΑΚΗ Κ'.** † Λουκᾶ τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ. Μαρίνου μάρτυρος τοῦ γέροντος. Ἡχος γ', ἐωθινὸν θ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Μηναιίου 4, Δόξα, «*Ἀπόστολε Χριστοῦ*», Καὶ νῦν, «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Πάνσοφε ἁλιεῦ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*». Ἀπολυτίκια «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, «*Ἀπόστολε ἅγιε*», Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἀποστόλου· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου (χῦμα) καὶ ψάλλεται τὸ μεσῳδίων κάθισμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοιζὼ τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ εὐαγγελιστοῦ «*Λουκᾶ, Χριστοῦ ἀπόστολε*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ*», «*Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα*», Δόξα, τοῦ εὐαγγελιστοῦ «*Δαυτικῶς συνελθόντες*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ε' ὥδης τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Εὐφραινέσθω*»,

«*Ἀπόστολε ἄγιε*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*». Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Ὀκτωβρίου 18, «*Ὡς σοφία περιπατεῖτε*» (Κλσ. δ' 5-11, 14-18). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Νοεμβρίου 8 λειτουργίας, «*Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει*» (Λκ. ι' 16-21). Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

19. Δευτέρα. Ἰωὴλ προφήτου (630 π.Χ.), Οὐάρου μάρτυρος (†307).

Ἀπόστολος: προφήτου, Τρίτης διακαινησίμου (Πρξ. β' 14-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 18-22).

20. Τρίτη. Ἀρτεμίου μεγαλομ. (†326), Ματρώνης ὁσίας τῆς Χιοπολίτιδος (†462), Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1581).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. α' 1-3, 6-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 23-27).

Εἰδήσις. Ὅπου ὑπάρχει ἰδιαίτερα ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Γερασίμου (ἢ τῆς ὁσίας Ματρώνης), συμπάλλεται μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, οὗ τινος προηγοῦνται τὰ 3 στιχηρὰ τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ ὁ κανὼν τοῦ ὄρθρου, δοξαστικὰ ὅμως ψάλλονται τὰ τοῦ τιμωμένου ἁγίου (Τ.Μ.Ε., 20 Ὀκτωβρίου §1)· ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ὁμοίως τὰ ἀναγνώσματα τοῦ τιμωμένου ἁγίου. Εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι ὅμως τοῦ ἁγίου (ἢ τῆς ὁσίας) ναοὺς ψάλλεται μὴ μὲν ἢ ἀκολουθία αὐτοῦ, καταλιμπανομένης τῆς τοῦ Μηναίου.

21. Τετάρτη. Ἰλαρίωνος ὁσίου (†371). Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ· Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Μονεμβασίας (†1773), Φιλοθέου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. α' 18-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 44-50).

22. Πέμπτη. Ἀβερκίου ἰσαποστόλου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως (†167), τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἁγίων ἐπτὰ παιδῶν (†250).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. α' 24-β' 1).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 49-56).

23. Παρασκευή. † Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου (†63).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Κυριακῆς κ' ἐπιστ. (Γαλ. α' 11-19).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 54-58).

24. Σάββατον. Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος (β' αἰ.)· Σεβαστιανῆς μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. γ' 12-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 1-10).

25. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑ' (Σ' ΛΟΥΚΑ). Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου μαρτύρων (†355). Ταβιθᾶς, ἣν θανοῦσαν ἀνέστησεν ὁ ἀπόστολος Πέτρος. Ἦχος δ', ἑωθινὸν ι'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Τὰς ἀληθόνας τῶν ἀγίων*»· κοντάκιον «*Εὐφροσύνης πρόξενος*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου 4, Δόξα, τῶν ἀγίων «*Μαθηταὶ καὶ ὁπαδοί*», Καὶ νῦν, «*Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν ἀγίων «*Οἱ νοεροὶ τῆς ἐκκλησίας φωστήρες*», Καὶ νῦν, «*Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος*». Ἀπολυτίκια «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», Δόξα, «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' καὶ ς' ᾠδῆς ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄψας γηγενῆς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον «*Τιβεριάδος θάλασσα*», τῶν μαρτύρων «*Μαρκιανὸς ὁ πάνσοφος*» καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ι' ἑωθινὸν «*Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια

«Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, *κοντάκιον* «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυριακῆς καὶ ἐπιστολῶν, «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιоῦνται» (Γαλ. β' 16-20). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ζ' Λουκᾶ, «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν» (Λκ. η' 27-39). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*».

26. Δευτέρα. † Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου (†306), ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος σεισμοῦ (740).

Ἡ ἐόρτιος ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ψάλλεται ἐκ μόνου τοῦ Μηναίου, δίχα Παρακλητικῆς. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ, Καὶ νῦν, «*Δέσποινα πρόσδεξαι*» (Παρακλητική, ἦχος πλ. δ', Δευτ. πρωί). Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ ἐπισφραγίζεται μὲ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ ἅπαξ. Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ἁγίου, Τρίτης ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων*» (Λκ. κα' 12-19). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν, ἀπολυτίκια «*Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν*», «*Μέγαν εὗρατο*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, *κοντάκιον* «Προστασία». Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, 26 Ὀκτωβρίου, «*Ὑποταγεσθε τῷ Κυρίῳ ὡς τῷ Κυρίῳ*» (Κολ. ι' 3-6). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου γ' ἐβδ. Ἰωάννου, «*Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν*» (Ἰω. ιε' 17-ις' 2). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλονίκης (τῷ 1912) τὸ τέλος τοῦ β' προσομοίου τῶν αἰνῶν τοῦ ἁγίου, «*Τεῖχος ὠχυρωμένον ἡμῖν*», μετὰ τὰς λέξεις «...τῇ σῇ πόλει Δημήτριε...», ψάλλεται οὕτως:

«...ἦν λυτρωθεῖσαν ἔνδοξε, Θεοῦ εὐδοκήσαντος, διὰ παντὸς ἐλευθέραν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάσωσον, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος».

Ἡ διόρθωσις αὕτη ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου (Α') Παπαδοπούλου.

27. Τρίτη. Νέστορος μάρτυρος (†306)· Πρόκλης συζύγου τοῦ Πιλάτου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. β' 20-γ' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 1-10).

28. Τετάρτη. † ΤΗΣ ΦΩΤΟΦΟΡΟΥ ΣΚΕΠΗΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. Τερεντίου, Νεονίλλης, Εύνικης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων· Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου. Τῶν ἐν Ῥεθύμνῃ τεσσάρων νεομαρτύρων (†1824). Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν Βορείῳ Ἠπείρῳ πολέμῳ (1940).

Εἰδήσεις. 1. Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐνέκρινεν ἀπὸ τοῦ 1952 ὅπως ἡ τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου ἀγομένη ἑορτὴ τῆς ἱερᾶς Σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου μετατεθῇ σήμερον μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς.

2. Τὴν ἀκολουθίαν τῆς τιμίας Σκέπης ζῆτει ἢ ἐν τῷ Μηναίῳ ἢ εἰς τὴν οἰκίαν φυλλάδα.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἐορτάσιμος ὥς ἔχει. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εὐχὴ ἀπολύσεως «Χριστὸς ὁ ἀληθινός... πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ μητρὸς, ἧς τὴν φωτοφόρον σκέπην ἐορτάζομεν, δυνάμει...» Εἰς τὸν ὄρθρον, ἀφ' ὅς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ συναξάριον τῆς 28ης τοῦ μηνὸς (ἐκ τοῦ Μηναιίου) καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς (τῆς τιμίας Σκέπης)· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιζω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμβρίου, «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἑβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 21 Νοεμβρίου, «Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας τελεῖται ἡ ἐξῆς·

Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἦχος α'·

«Τῆς σκέπης σου παρθένε, ἀνυμνοῦμεν τὰς χαρίτας, ἣν ὡς φωτοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς· σὲ γὰρ σκέπην καὶ προστάτιν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα βοῶντές σοι· Δόξα τοῖς μεγαλείοις σου ἀγνή, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου προμηθεΐᾳ ἄχραντε».

Εἶτα τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ», καὶ εὐθὺς ἡ κάτωθι δοξολογία εἰς ἦχον βαρύν·

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδοῦσται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἐν τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ταλαιπωρία ἐταλαιπωρήσαμεν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Οἱ ἀγροὶ ἡμῶν διεμερίσθησαν, οἱ οἴκοι ἡρημώθησαν καὶ ἡμεῖς περιωβρίσθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἀλαλάζετε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ· πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χειρας· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Εἵτα αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς λιτανευτικῆς (ἐκτενοῦς) ἱκεσίας, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς μεθ' ἐκάστην αὐτῶν ἀνὰ ἓν τριποῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαίρεσει τῆς πέμπτης, μεθ' ἣν ψάλλεται «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ', καὶ τῆς ἕκτης, μεθ' ἣν ψάλλεται τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραεῖα τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὅτι τῇ σῇ ἀγαθότητι ἐπὶ τὴν εὐσημον ταύτην ἡμέραν ἤγαγες ἡμᾶς ἀναμέλψαι σοι φῶδην

ἐπινίκιον τῷ σωτῆρι ἡμῶν. Ἴδου οἱ ἄρχοντες ἡμῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν ἔργου θαυμαστοῦ καὶ μεγάλου, ὃ ἡ δεξιὰ σου εἰργάσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Ὅτι ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον· ὁ γὰρ δεσπότης Κύριος σαβαὼθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει συντριβήσονται. Διὰ τοῦτο, Κύριε, σήμερον τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ ἡμῶν, καὶ αἱ ψυχαὶ ἡμῶν εὐγνωμοσύνης πλήρεις βοῶσι πρὸς σέ· Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισον ἡμῖν καὶ τὰς τρίβους σου δίδαζόν ἡμᾶς· νομοθέτησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν, ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ὅτι ἔτι πολλοὶ κυκλόθεν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν καὶ μακάριος ὁ λαός, οὗ ἐστὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ. Ἔτι δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν μαρτύρων ἀδελφῶν ἡμῶν δεόμεθά σου, Κύριε, τῶν τε ἐν πολέμῳ πεσόντων τῶν τε ἀναιρεθέντων καὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐξορίᾳ τελειωθέντων, ἵνα αὐλισθῶσιν ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἀναπαύσωνται ἐν σκηναῖς δικαίων καὶ τὰ ὅσα αὐτῶν ὥς βοτάνη ἀνατείλῃ, ἵνα οἱ τε ζῶντες καὶ οἱ ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένοι εὐχαριστίαν καὶ δόξαν προσφέρωμέν σοι τῷ Κυρίῳ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν καὶ «Δι' εὐχῶν».

29. Πέμπη. Ἀναστασίας ὁσιομάρτυρος τῆς Ῥωμαίας (γ' αἰ.), Ἀβραμίου ὁσίου (†360).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. δ' 2-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ς' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 14-23).

30. Παρασκευή. Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας μαρτύρων (†285). Κλεόπα καὶ Ἀρτεμᾶ ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.

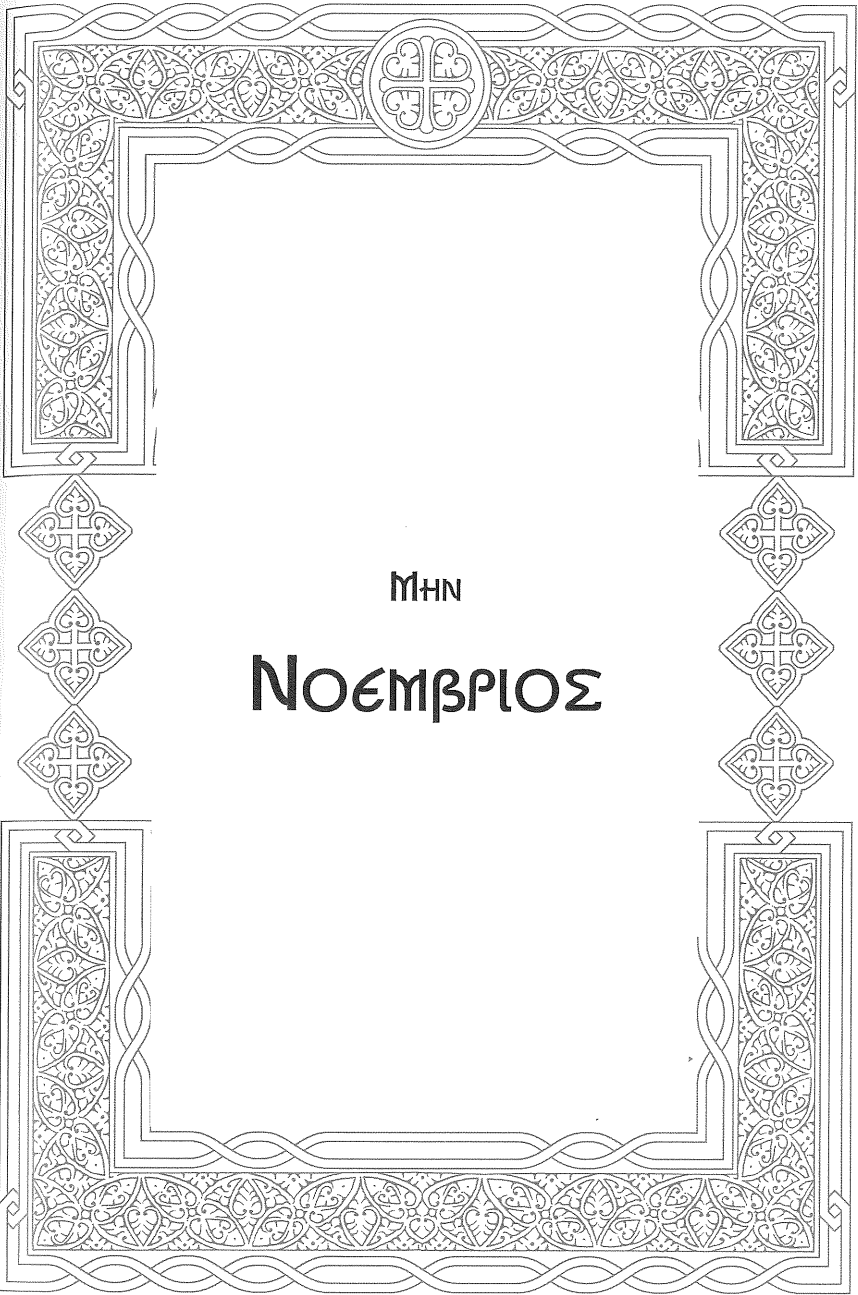
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κλσ. δ' 10-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ς' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 23-26).

31. Σάββατον. Στάχυος, Ἀπελλοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.)· Ἐπιμάχου μάρτυρος (†250). Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ (†1754).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κβ' ἐβδ. ἐπ. (Β' Κορ. ε' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ς' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 16-21).

ΜΗΝ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14

1. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΒ' (Ε' ΛΟΥΚΑ)**. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Θεοδότης. Δαυὶδ ὁσίου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ (15' αἰ.), Ἰακώβου ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Αἰτωλίᾳ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ἦχος πλ. α', ἑωθινὸν ια'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχὰς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου 4, Δόξα, τῶν ἁγίων «*Ἀτελεύτητος ὑπάρχει*», Καὶ νῦν, «*Ὡς ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν ἁγίων «*Πάντοτε ἔχοντες Χριστόν*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*». Ἀπολυτίκια «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, «*Ἅγιοι ἀνάγνυροι*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «*Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν*», τῶν ἁγίων «*Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων*» καὶ τὸ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν ἁγίων ιδιόμελα 4 «Τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ», «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς», Δόξα, τὸ ἰα' ἐωθινὸν «Φανερωὼν ἑαυτὸν», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν ἁγίων]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ἅγιοι ἀνάργυροι» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, Νοεμβρίου 1, «Ὑμεῖς ἐστὲ σῶμα Χριστοῦ» (Α' Κορ. ιβ' 27-ιγ' 7). Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ε' Λουκᾶ, «Ἀνθρωπὸς τις ἦν πλούσιος» (Λκ. ις' 19-31). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Σημεῖωσις. Ἐνθα τιμᾶται ὁ ὁσῖος Δαυὶδ (ἢ ὁ ἱερομάρτυς Ἰάκωβος), ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ συμπάλλεται μετὰ τῆς ἀναστασίμου ἐξ ἰδιαίτερας φυλλάδος, ἡ δὲ τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται.

- 2. Δευτέρα.** Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἑλπιδοφόρου καὶ Ἀνεμποδίστου μαρτύρων (†341-345). Τῶν ἐν Ἀγρινίῳ τριῶν νεομαρτύρων (†1786).

Ἀπόστολος ἡμέρας, Δευτ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. α' 1-5).

Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 29-33).

- 3. Τρίτη.** Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, Αἰθθαλᾶ μαρτύρων (δ' αἰ.)· ἀνακομιδὴ λειψάνων Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου. Γεωργίου νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Νεαπολίτου (†1797).

Ἀπόστολος ἡμέρας, Τρ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. α' 6-10).

Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 34-41).

- 4. Τετάρτη.** Ἰωαννικίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†846), Νικάνδρου καὶ Ἑρμαίου ἱερομαρτύρων. Ἰωάννου Βατάτζη τοῦ βασιλέως καὶ ἐλεήμονος. Γεωργίου ὁσίου (Καρσλίδη) τοῦ ἐν Δράμα (†1959).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. β' 1-8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 42-46).

- 5. Πέμπη.** Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης τῶν μαρτύρων (γ' αἰ.).
Ἑρμᾶ καὶ Λίνου ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κγ' ἐβδ. ἐπ. (Α' Θεσ. β' 9-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 47-ιβ' 1).

- 6. Παρασκευή.** Παύλου Κων/πόλεως ὁμολογητοῦ (†350). Λουκᾶ
ὀσίου (†800-820), Λεονάρδου ὀσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. β' 14-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 2-12).

- 7. Σάββατον.** Τῶν ἐν Μελιτινῇ 33 μαρτύρων (γ' αἰ.), Λαζάρου
ὀσίου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει (†1053).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. η' 1-5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 1-6).

- 8. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΓ' (Ζ' ΛΟΥΚΑ).** † Σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μι-
χαήλ καὶ Γαβριήλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων. Ἦχος
πλ. β', ἑωθινὸν α' (Τ.Μ.Ε., 8 Νοεμβρίου §§4-6).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε», Δόξα,
«Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς»· κοντάκιον «Ὡς φωστήρα μέγι-
στον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν ταξιαρ-
χῶν 6, Δόξα, «Συγχαρήτε ἡμῖν», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ
ἀναγνώσματα.

ἈΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ Μηναίου «Ὡς
ταξιάρχης καὶ πρόμαχος».

ἈΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Τῶν οὐρανίων
στρατιῶν», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου,
τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, «Πυρίνοις χεῖλεσι»,
Καὶ νῦν, προεόρτιον «Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός», τὰ τριαδικὰ
«Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τῶν οὐρανίων
στρατιῶν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «*Δοῦλοι Κύριον*».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα· εἶτα τὸ τῆς β' στιχολογίας κάθισμα τῶν ἀσωμάτων «*Τὰ χερουβὶμ καὶ σεραφίμ*», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «*Τῶν οὐρανίων ἀρχηγοί*», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Θεοχαρίτωτε ἀγνή*». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ια') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ β' τῶν ταξιαρχῶν· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα) καὶ ψάλλονται τὰ μεσφῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ὅς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν ἀσωμάτων καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἴσοδον*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής... τὰ ἱερὰ εἰσόδια*».

Εἵδησις. Οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τῆς ἐορτῆς τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου «*Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου*», ψαλλόμενοι μέχρι τῆς 20ῆς τοῦ μηνὸς ὡς καταβασίαι, διαφέρουν τῶν συνήθων κατὰ τὰ ἐξῆς σημεῖα:

᾽Ωδὴ α' «...καὶ ἔσω γηθόμενος ταύτης τὴν εἴσοδον».

᾽Ωδὴ γ' «...πνευματικόν, στερέωσον· κἂν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου στεφάνων δόξης ἀζίσωσον».

᾽Ωδὴ ε' «Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε παρθένε, ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὡς περ καθάρωτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε τὴν εἰρήνην βραβεύουσα».

᾽Ωδὴ θ' «...φύσις γεραίρουσα τὰ ἱερὰ εἰσόδια τῆς θεομήτορος...»

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον «*Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν*», τῶν ἀσωμάτων «*Ἐξουσιῶν δυνάμεων*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Τιμιωτέρα πέφυκας*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «*Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα*», «*Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα*», Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Ὅπου ἐπισκίασῃ ἡ χάρις σου*», Καὶ νῦν, «*Υπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἦ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ´ ᾠδῆς τοῦ β´ κανόνος τῶν ἁσωμάτων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», «*Τῶν οὐρανίων στρατιῶν*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ καθαρώτατος ναός*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῶν ἁσωμάτων, Νοεμβρίου 8, «*Εἰ ὁ δι´ ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος*» (Εβρ. β´ 2-10)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ζ´ Λουκᾶ, «*Ἀνθρώπος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, ᾧ ὄνομα Τάϊρος*» (Λκ. η´ 41-56).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

9. Δευτέρα. Ὁνησιφόρου μάρτυρος (γ´-δ´ αἰ.), Ματρώνης ὁσίας. Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας (†889), Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ (†1920). Ἦχος πλ. α´, ἐωθινὸν ια´.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κδ´ ἐβδ. ἐπιστ. (Α´ Θεσ. β´ 20-γ´ 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. η´ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ´ 13-15, 22-31).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ ἁγία Θεοκτίστη ἡ ὁ ἅγιος Νεκτᾶριος, ἡ ἀκολουθία τοῦ τιμωμένου ἁγίου θὰ ψαλῇ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος συμφώνως μὲ τὴν τυπικὴν διάταξιν αὐτῆς.

Εἰδήσις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται μὲν καταβασαί «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν κατὰληξιν «*ταύτης τὴν εἴσοδον*» (βλέπε εἰδήσιν εἰς τὴν 8ην Νοεμβρίου), εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ὡς ἐπισφραγιστικὸν τὸ κοντάκιον «*Ὁ καθαρώτατος ναός*».

10. Τρίτη. Ὀλυμπᾶ, Τερτίου κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α´ αἰ.)· Ὁρέστου μάρτυρος τοῦ Τυανέως (†304). Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ Καππαδόκου (†1924).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κδ´ ἐβδ. ἐπιστ. (Α´ Θεσ. γ´ 9-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. η´ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ´ 1342-48).

11. Τετάρτη. Μηνᾶ (†304), Βίκτωρος (β´ αἰ.) καὶ Βικεντίου διακόνου (†304), μαρτύρων· Θεοδώρου ὁσ. τοῦ Στουδίτου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κδ´ ἐβδ. ἐπ. (Α´ Θεσ. δ´ 1-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. η´ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ´ 48-59).

- 12. Πέμπτη.** Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας (†616-620)· Νείλου ὁσίου τοῦ ἄσκητοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. δ' 18-ε' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. η' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 1-9).

- 13. Παρασκευή.** † Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου (†407).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ιεράρχου ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ιεράρχου, 13 Νοεμβρίου, «*Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν*» (Ἰω. ι' 1-9). Καταβασίαι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἴσοδον*» (βλέπε 8 Νοεμβρίου). Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ὁ καθαρώτατος ναός*»· Ἀπόστολος: τοῦ ιεράρχου, 13 Νοεμβρίου, «*Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς*» (Εβρ. ζ' 26-η' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Εγὼ εἰμὶ ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνόν*».

- 14. Σάββατον.** † Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ'. Γρηγορίου ἀρχιεπ. Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ (†1340) καὶ τῶν λοιπῶν Ἁγίων Οἰκογενῶν αὐτοῦ. Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ Ὑδραίου (†1800).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ Παρακλητικῆς κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν, μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ὁ καθαρώτατος ναός*»· Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου, Κυριακῆς ι' ἐπιστολῶν, «*Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους*» (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυριακῆς α' νηστειῶν, «*Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν*» (Ἰω. α' 44-52)· κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

- 15. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ' (Η' ΛΟΥΚΑ).** Γουρία, Σαμωνᾶ (†299-306) καὶ Ἀβιβου (†222) μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν. Ἦχος βαρὺς, ἐωθινὸν β'.

Ἀρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολε ἄγιε*»· κοντάκιον «*Ὁ μαθητὴς καὶ φίλος σου*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6, τῶν ἁγίων 4, Δόξα, «*Ἡ Ἐδεσσα εὐφραίνεται*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα,

«Δεῦτε φιλομάρτυρες», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον «Ὡ θαύματος καινοῦ». Ἀπολυτικά «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου», Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἰθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων· ἀπὸ γ' καὶ ζ' ὥδης ὡς εἰθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἴσοδον»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής... τὰ ἱερὰ εἰσόδια».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», τῶν μαρτύρων «Ὡς πάλαι διεσώσατε» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β' ἑωθινὸν «Μετὰ μύρων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἡ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἡ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος: Κυριακῆς κδ' ἐπιστολῶν, «Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν» (Εφεσ. β' 14-22)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς η' Λουκᾶ, «Νομικὸς τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Λκ. ι' 25-37). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἵδησις. Ἀπὸ σήμερον ἄρχεται ἡ τεσσαρακοστὴ πρὸ τῶν Χριστουγέννων (περὶ τῆς νηστείας τῆς περιόδου ταύτης βλέπε σχετικῶς Πηδάλιον, Ἀθῆναι 1982, ὑποσ. εἰς ἐρμηνείαν ζθ' ἀποστολικοῦ κανόνος, σελ. 93-94, καὶ Ράλλη-Ποτλῆ «Σύνταγμα Ἱ. Κανόνων», τ. Δ', σ. 488).

16. Δευτέρα. † Ματθαίου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἢ τοι ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἐσπερινὸν καὶ ἄνευ κατα-

βασιδῶν εἰς τὸν ὄρθρον, ἀλλὰ μετὰ τῶν στιχηρῶν τοῦ ἀποστόλου εἰς τοὺς αἶνους καὶ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ὁ καθαρῶτατος ναός»· Ἀπόστολος: εὐαγγελιστοῦ, Τρίτης δ' ἑβδ. ἐπιστολῶν, «Λέγει ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύων» (Ρωμ. ι' 11-ια' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου ε' ἑβδ. Ματθαίου, «Παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον» (Μτθ. θ' 9-13)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

- 17. Τρίτη.** Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας (†270). Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (†471).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κε' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. α' 10-β' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. θ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιδ' 25-35).

- 18. Τετάρτη.** Πλάτωνος μεγαλομάρτυρος. (†306). Ῥωμανοῦ μάρτυρος (†308), Ζακχαίου διακόνου (†307), Ἀναστασίου νεομάρτυρος ἐκ Παραμυθίας (†1743).

Σημείωσις. Τὰ προσόμοια καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ καταλιμπάνονται, ἐν οἵαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχη σήμερον, διότι ἐν τῷ Μηναίῳ δὲν ὑπάρχει κανὼν αὐτοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κε' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. β' 1-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. θ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιε' 1-10).

- 19. Πέμπτη.** Ἀβδίου προφήτου (θ' π.Χ. αἰ.), Βαρλαάμ μάρτυρος (†304). Ἡλιοδώρου (†272) καὶ Εὐφημίας μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κε' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. β' 13-γ' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. θ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ις' 1-9).

- 20. Παρασκευή.** Προεόρτια τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου· Γρηγορίου Δεκαπολίτου (†816) ὁσίου, Πρόκλου Κων/πόλεως (†447).

Σχολαζούσης σήμερον τῆς Παρακλητικῆς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Εὐφροσύνης σήμερον»· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κε' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. γ' 6-18)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. θ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ις' 15-18, ις' 1-4).

- 21. Σάββατον.** † ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΑΡΙΑΣ (Τ.Μ.Ε., 21η Νοεμβρίου §§5-7).

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον «*Χαρὰν προμνηστεύεται*»· κοντάκιον «*Εὐφροσύνης σήμερον ἡ οἰκουμένη*».

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ἀπόλυσις «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός... ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, ἧς τὰ Εἰσόδια ἐορτάζομεν...*» Εἰς τὸν ὄρθρον, καταβασίαι «*Χριστὸς γεννᾶται*». Ἡ Θ' ὥδῃ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων καὶ ὁ εἰρμὸς «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...]* Μυστήριον ξένον».

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός*». Μετὰ τὴν εἴσοδον, μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ κοντάκιον «*Ὁ καθαρώτατος ναός*». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: τῆς ἐορτῆς, 21 Νοεμβρίου, «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή*» (Ἐβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Σεπτεμβρίου, «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως ὁ εἰρμὸς «*Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον... Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς 24ης Δεκεμβρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «*Χριστὸς γεννᾶται*».

2. Τῇ 22α καὶ τῇ 24ῃ Νοεμβρίου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου εἰς τὸν ὄρθρον προτάσσεται ὁ α' κανὼν τῆς ἐορτῆς, τῇ δὲ 23ῃ ὁ β' κανὼν.

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 25ης Νοεμβρίου σχολάζει ἡ παρακλητικὴ (πλὴν Κυριακῆς), εἴθισται δὲ εἰς τὰς θ. λειτουργίας τῶν καθημερινῶν νὰ ψάλλωνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5)· κοντάκιον ὁμοίως τῆς ἐορτῆς.

22. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΕ' (Θ' ΛΟΥΚΑ).** Ἡ μετὰ τὴν ἐορτὴν. Ἀρχίππου, Φιλήμονος, Ὀνησίμου ἀποστόλων· Κικιλίας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ (†230). Κλήμεντος καὶ Σισινίου ἱερομαρτύρων. Ἰακώβου ὁσίου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ νέου ἀσκητοῦ (†1991). Ἦχος πλ. δ', ἑωθινὸν γ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις 21ης Νοεμβρίου §§11-13).

Εἰς τὴν Θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κόριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 μεθέορτα «*Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος*» κ.λπ. (22 Νοεμβρίου) εἰς 4, Δόξα, τῆς ἑορτῆς «*Μετὰ τὸ τεχθῆναι σε*», Καὶ νῦν, «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται*» (22 Νοεμβρίου). Ἀπολυτίκια «*Εξ ὕψους κατήλθες*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια «*Εξ ὕψους κατήλθες*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἓν μεθέορτον (22 Νοεμβρίου) ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ α' τῆς ἑορτῆς. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς ἑορτῆς «*Δικαίων ὁ καρπός*» (22 Νοεμβρίου)· ἀφ' ὅς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «*Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται*» καὶ τῆς ἑορτῆς «*Ἡ δάμαλις ἡ ἄμωμος*» (22 Νοεμβρίου).

Εἰς τοὺς αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς (21 Νοεμβρίου) προσόμοια 4 «*Λαμπαδηφόροι παρθένοι*» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα· α) «*Ἀπενεχθήσονται παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι*», β) «*Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλίασει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως*», Δόξα, τὸ γ' ἑωθινὸν «*Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας*», Καὶ νῦν, «*Υπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, ψάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς (βλέπε εἰς τὸ μηναῖον), μετ' ἐφυμνίου εἰς τὸ β'

«Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς». [Ἐὰν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ζ΄ ᾠδὴ τοῦ α΄ κανόνος τῶν Εἰσοδίων εἰς 4.]

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Σήμερον τῆς εὐδοκίας» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ καθαρώτατος ναός».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς κε΄ ἐπιστολῶν, «Παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος» (Εφεσ. δ΄ 1-7)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. θ΄ Λουκᾶ, «Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου» (Λκ. ιβ΄ 16-21). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

23. Δευτέρα. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου (†394), Γρηγορίου Ἀκραγαντίνων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κς΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Τιμ. α΄ 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ι΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιζ΄ 20-25).

24. Τρίτη. Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης (†101), Πέτρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας (†311).

Ἀπόστολος: ἱερομαρτύρων (Φιλιπ. γ΄ 20-δ΄ 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ι΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιζ΄ 26-37, ιη΄ 8).

25. Τετάρτη. † Ἀπόδοσις τῶν Εἰσοδίων, Αἰκατερίνης τῆς μεγαλομάρτυρος (†313)· Μερκουρίου μεγαλομάρτυρος.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ «Μακάριος ἀνὴρ». Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ ἐσπέρια ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, μετὰ τῶν Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς (21ης Νοεμβρίου) «Χαίρει ὁ οὐρανός» κ.λπ., Δόξα, τῆς ἁγίας «Βίον ἄυλον», Καὶ νῦν, «Σήμερον τὰ στίφη». Ἀπολυτικά «Σήμερον τῆς εὐδοκίας», Δόξα, «Τὴν πανεύφημον νύμφην», Καὶ νῦν, «Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Σημείωσις. Αἱ σύγχρονοι ἐκδόσεις τῶν Μηναίων εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν προβλέπουν ἀναγνώσματα τῆς ἁγίας, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον παραθέτουν καθίσματα διὰ τὸν πολυέλεον καὶ ὀρίζουν τὴν τάξιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου (Σαββάτου ιζ΄ Ματθαίου, «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν»·

Μτθ. κε' 1-13). Ταῦτα δὲν προβλέπονται ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἔχει ἐπικρατήσει ὁμως νὰ λέγωνται εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας ναοῦς.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἔσπερινόν. Τὰ καθίσματα τῶν δύο πρώτων στιχολογιῶν, καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς ἁγίας· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς ἁγίας, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· ὡς' ζ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἁγίας καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται» (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ' ὥδῃ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἀντιστοιχῶν μεγαλυναρίων· εἶτα «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου... Μυστήριον ξένον». Ἐξαποστειλάρια, τὸ τῆς ἁγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἵνους, εἰς στίχους 6 (ἢ τοι ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα...*»), προσόμοια τῆς ἑορτῆς (21 Νοεμ.) 3 «*Λαμπαδηφόροι παρθένοι*» κ.λπ. (καταλιμπανομένου τοῦ 4ου), καὶ τῆς ἁγίας ἕτερα 3 «*Μνήμην τὴν πανίερον*» κ.λπ., Δόξα, τῆς ἁγίας «*Βίον ἅβλον*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν. Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός*». Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*», «*Τὴν πανεύφημον νύμφην*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ καθαρώτατος ναός*». Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμπτης ιε' ἑβδ. ἐπιστολῶν, «*Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν*» (Γαλ. γ' 23-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας ιε' ἑβδ. Ματθαίου, «*Ἐκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς*» (Μρ. ε' 24-34). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως ὁ εἰρμὸς «*Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον... Ὡς ἐμπύχῳ Θεοῦ*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Εἰδήσεις. Ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 19ης Δεκεμβρίου ἐπανερχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς· ἐὰν δὲ ἑορτάζεται ἅγιος, εἰς τὴν θ. λειτουργίαν μέχρι τῆς 24ης Δεκεμβρίου ψάλλεται ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*».

- 26. Πέμπτη.** Ἀλυπίου ὁσίου († ζ' αἰ.), Νίκωνος τοῦ μετανοεῖτε. Στυλιανοῦ Παφλαγόνος, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ Χιοπολίτου (†1807).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. γ' 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη' 31-34).

27. Παρασκευή. Ἰακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†421). Δαμασκηνοῦ μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης τοῦ καὶ Στουδίτου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κς' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. δ' 4-8, 16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 12-28).

28. Σάββατον. Στεφάνου ὁσίου τοῦ νέου ὁμολογητοῦ (†767), Εἰρηνάρχου μάρτυρος (†303). Τῶν ἐν Τιβεριουπόλει πεντεκαίδεκα μαρτύρων (πολιούχων Κιλκίς).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κς' ἐβδομ. ἐπιστ. (Γαλ. γ' 8-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ι' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ι' 19-21).

29. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΣ' (ΙΓ' ΛΟΥΚΑ). Παραμόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 370 μαρτύρων (†250)· Διονυσίου ἐπισκόπου Κορίνθου ἱερομάρτυρος. Φιλουμένου νεομάρτυρος τοῦ Ἱεροσολυμίτου (†1979). Ἦχος α', ἑωθινὸν δ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἀσκητικῶς προγυμνασθεῖς*»· κοινάκιον «*Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστήν*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*». Εἵσοδος κ.λπ.. Απόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Ἀπολυτίκια «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριήλ*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριήλ*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ' καὶ ς' ᾠδῆς ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες» μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ.

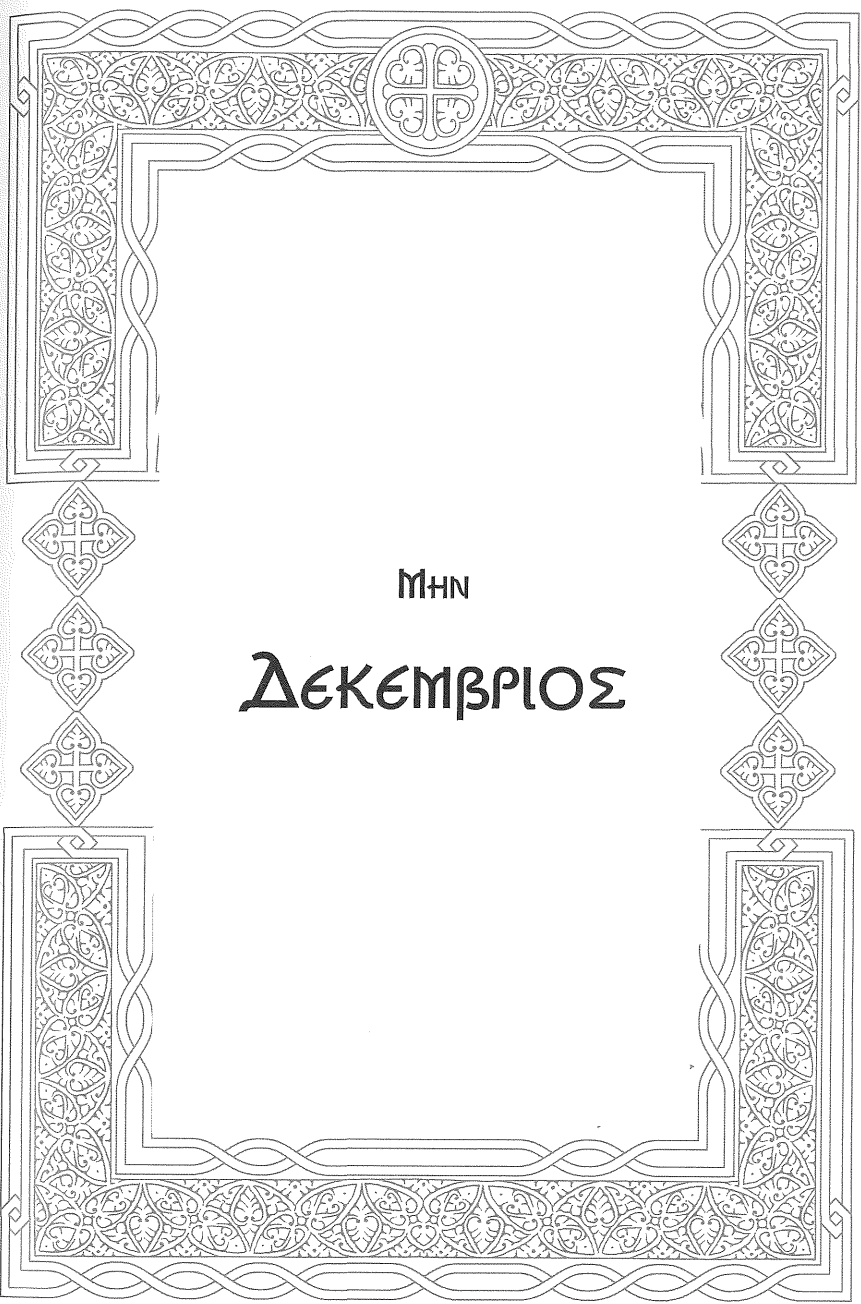
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ, στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ δ' ἑωθινὸν «Ὁρθρος ἦν βαθύς», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἡχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: Κυριακῆς κς' ἐπιστολῶν, «Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε» (Ἐφεσ. ε' 8-19)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ιγ' Λουκᾶ, «Ἀρχὼν τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ λέγων» (Λκ. ιη' 18-27). «Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

30. Δευτέρα. † Ἀνδρέου ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου, πολιούχου Πατρῶν. Φρουμεντίου ἐπισκόπου Ἰνδίας (Αἰθιοπίας) (†380), Ἀλεξάνδρου Μηθύμνης.

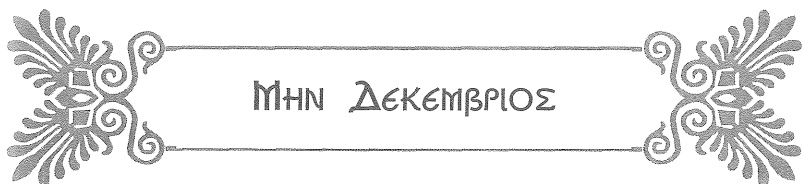
Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται»· στιχολογοῦμεν τὸ «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες «Τὴν τιμιωτέραν»· εἶτα ὁ εἰρμὸς «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον»· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «Ὡς τῶν ἀποστόλων» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Προκείμενον καὶ ἀλληλουσίαν τοῦ ἀποστόλου· Ἀπόστολος: τοῦ Πρωτοκλήτου, Κυριακῆς ι' ἐπιστολῶν, «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 30 Νοεμβρίου, «Εἰστίκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο» (Ἰω. α' 35-52). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

ΜΗΝ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα καὶ μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9 καὶ ἡ νύξ ὥρας 15

1. Τρίτη. Ναοὺμ τοῦ προφήτου (700 π.Χ.). Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος (†792), Θεοκλήτου ἀρχιεπισκόπου Λακεδαιμονίας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης κζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ε' 11-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 45-48).

2. Τετάρτη. Ἀββακούμ προφήτου (700 π.Χ.). Θεοφίλου ὁσίου (†251), Μυρότης μάρτυρος (δ' αἰ.). Πορφυρίου ὁσίου τοῦ Κανσοκαλυβίτου (†1991).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ε' 22-ς' 11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετάρτης ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 1-8).

3. Πέμπτη. Σοφονίου προφήτου (665-605 π.Χ.). Ἀγγελῆ νεομάρτυρος τοῦ Ἀργείου τοῦ ἐν Χίῳ ἀθλήσαντος (†1813).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ς' 17-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 9-18).

4. Παρασκευή. † Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος (†306), Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Δαμασκηνοῦ (†760). Σεραφεῖμ Φαναρίου ἱερομάρτυρος (†1601).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐορτάσιμος ἐκ τοῦ Μηναίου, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινόν, μετὰ τὰ ἀπόστιχα καὶ τὸ δοξαστικὸν αὐτῶν, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ὁσίου». Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος: τῆς ἀγίας, Πέμπτης ιε' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «*Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν*» (Γαλ. γ' 23-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτέρας ιε' ἐβδ. Ματθαίου, «*Ἐκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς*» (Μρ. ε' 24-34). κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

Σημειώσεις. Ὁρισμένοι ἐκδόσεις Μηναίων εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν παρὰθέτον ἀναγνώσματα, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον καθίσματα διὰ τὸν πολυέλεον καὶ Εὐαγγέλιον ὄρθρον (Σαβ. ιζ΄ Ματθ., «Ὡμοιωθὴ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν»· Μτθ. κε΄ 1-13). Ταῦτα δύνανται νὰ χρησιμεύσουν τοῦλάχιστον εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας ναοῦς. Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ καὶ στιχηρὸν διὰ τὴν λιτὴν, λέγεται εἰς τὸ μεσονυκτικὸν μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ.

5. Σάββατον. † Σάββα ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου (†532).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον». Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, Σαββάτου κζ΄ ἐβδ. ἐπιστολῶν, «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε΄ 22 - ζ΄ 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμπτης δ΄ ἐβδ. Ματθαίου, «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια΄ 27-30)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

6. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΖ' (Ι' ΛΟΥΚΑ). † Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ (†330). Ἦχος β΄, ἑωθινὸν ε΄ (Τ.Μ.Ε., 6 Δεκεμβρίου §§4-6).

Εἰς τὴν Θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ταῖς τῶν δακρῶν σου ροαῖς»· κοντάκιον «Ὡς ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τοῦ ἱεράρχου προσόμοια 4 «Μύροις παροικήσας αἰσθητῶς» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, «Τεραρχῶν τὴν καλλονήν», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά».

Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ», Καὶ νῦν, προεόρτιον «Ἀνύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἦκεις».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Κανόνα πίστεως», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ Μηναίου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Κανόνα πίστεως».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν· εἴτα τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου «*Τῶν πιστῶν προΐστασαι*», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «*Προστάτης θερμότητος*», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Ταχὺ δέξαι, δέσποινα*». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ε΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ α΄ τοῦ ιεράρχου «*Στεφφόρος βήματι Χριστοῦ*» (ὡς ὁμόηχος)· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα) καὶ ψάλλεται τὸ μεσῶδιον τοῦ ιεράρχου κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ς΄ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ιεράρχου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ε΄ ἀναστάσιμον «*Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός*», τοῦ ιεράρχου «*Τὸν μέγαν ἀρχιποιέμενα*», «*Μεγάλως σε ἐδόξασε*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Σοφίαν ἐνυπόστατον*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ιεράρχου 4 «*Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη*» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «*Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ*», «*Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται*», Δόξα, τοῦ ιεράρχου «*Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἡ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς΄ ᾠδῆς τοῦ α΄ κανόνος τοῦ ἁγίου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «*Ὅτε κατήλθες*», «*Κανόνα πίστεως*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος· τοῦ ιεράρχου, Δεκεμβρίου 6, «*Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέκτετε*» (Ἑβρ. γ΄ 17-21)· Εὐαγγέλιον· Κυριακῆς ι΄ Λουκᾶ, «*Ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν*» (Λκ. γ΄ 10-17). «*Ἄξιον ἐστίν*»· «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 7. Δευτέρα.** Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων (†397). Ἀθηνοδώρου μάρτυρος. Γερασίμου ὁσίου τοῦ ὑμνογράφου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κη' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. β' 20-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 27-44).

- 8. Τρίτη.** Προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς ἁγίας Ἄννης, Παταπίου ὁσίου (η' αἰ.). Παρθενίου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κη' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. γ' 16-δ' 4).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα' 12-19).

- 9. Τετάρτη.** Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου· ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων ἰ. ναοῦ. Ἄννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ προφήτου (1160 π.Χ.).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου, ἐορτάσιμος οὕσα, ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὸν ὄρθρον (ἄνευ πολυελέου) τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, εἶτα τὸ τῆς β' στιχολογίας «*Ἀδάμ, ἀνακαινίσθητι*» (ἄπαξ), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἀναβόησον, Δαβὶδ*»· καταβασίαι «*Χριστὸς γεννᾶται*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον τοῦ Μηναίου «*Εορτάζει σήμερον*»· Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, 23 Σεπτεμβρίου, «*Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν*» (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου ζ' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Οὐδεὶς λύχνον ἄψας*» (Λκ. η' 16-21)· κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*».

- 10. Πέμπτη.** Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου τοῦ Ἀθηναίου (γ' αἰ.), Ἑρμογένους, Εὐγράφου μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κη' ἐβδ. ἐπιστ. (Τίτ. α' 5-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα' 28-33).

- 11. Παρασκευή.** Δανιὴλ ὁσίου τοῦ στυλίου. Λουκᾶ τοῦ νέου (†980).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κη' ἐβδ. ἐπιστ. (Τίτ. α' 15-β' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα' 37-κβ' 8).

- 12. Σάββατον.** † Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ (†348). Ἰωάννου ἐπισκόπου Ζιχνῶν (†1333).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εὐαγγέλιον ὁρθρου: τοῦ ἱεράρχου, Νοεμβρίου 13, «*Ἀμὴν*

ἀμὴν λέγω ὑμῖν» (Ιω. ι' 1-9). Καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τοῦ ιεράρχου, Κυριακῆς κς' ἐπιστολῶν, «Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε» (Εφεσ. ε' 8-19). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Νοεμβρίου 13, «Ὑγὼ εἰμὶ ἡ θύρα» (Ιω. ι' 9-16). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

13. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΗ' (ΙΑ' ΛΟΥΚΑ)**. «Τῶν ἁγίων προπατόρων». Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου τῶν μαρτύρων (δ' αἰ.). Λουκίας μάρτυρος (†304). Ἦχος γ', ἐωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., Κυριακὴ προπατόρων §§1-3).

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν προπατόρων ζῆτει μετὰ τὴν 10ην Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν Θ'. Απολυτίκιον «Τῆς συνόδου τῆς πρώτης»· κοντάκιον «Τῷ πόθῳ Χριστοῦ».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τῶν προπατόρων 4, Δόξα, «Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου πατέρας», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τῶν προπατόρων τὸ σύστημα», Καὶ νῦν, «Ἀσπύρως ἐκ θείου Πνεύματος». Απολυτίκια «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὑν πίστει τοὺς προπάτορας».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἰθισται, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ὑν πίστει τοὺς προπάτορας».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ὑν πίστει τοὺς προπάτορας». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἕμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν προπατόρων «Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν» ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἡ ὑπακοή «Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν προπατόρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν προπατόρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ζένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ς' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος», καὶ τὰ δύο τῶν προπατόρων μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν προπατόρων προσόμοια 3 εἰς 4, μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τῶν προπατόρων «Δεῦτε ἅπαντες πιστῶς», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἦ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἡχοῦ καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν προπατόρων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: προεόρτιος, Κυριακῆς κθ' ἐπιστολῶν, «Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ» (Κλσ. γ' 4-11)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ια' Λουκᾶ, «Ἀνθρωπὸς τις ἐποίησε δεῖπνον» (Λκ. ιδ' 16-24, Μτθ. κβ' 14).

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

14. Δευτέρα. Θύρσου, Ἀπολλωνίου, Ἀρριανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων (†286-287).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. γ' 5-11, 17-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ιγ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. η' 11-21).

15. Τρίτη. Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας (β' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται μετὰ Παρακλητικῆς, ἀλλὰ καὶ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον»· Ἀπόστολος: τοῦ ἱερομάρτυρος, 15 Δεκεμβρίου, «Μὴ ἐπαισχνυθῇς τὸ μαρτύριον» (Β' Τιμ. α' 8-18)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαββάτου α' ἐβδ. νηστεϊῶν, «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι» (Μρ. β' 23-γ' 5)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

16. Τετάρτη. Ἀγγαίου προφήτου (500 π.Χ.). Θεοφανοῦς βασιλίσσης (†894), Μοδέστου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (†634).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ε' 11-ς' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιγ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. η' 30-34).

17. Πέμπτη. Δανιὴλ τοῦ προφήτου (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ. Διονυσίου Αἰγίνης τοῦ θαυματουργοῦ (†1624) τοῦ ἐν Ζακύνθῳ.

Ἀπόστολος: προφήτου, Κυρ. ἀγ. Πάντων (Ἑβρ. ια' 33-ιβ' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ιγ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. θ' 10-15).

18. Παρασκευή. Σεβαστιανοῦ, Ζωῆς κ.λπ. μαρτύρων (†287).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ζ' 18-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. θ' 33-41).

19. Σάββατον πρὸ τῶν Χριστουγέννων. Βονιφατίου μάρτυρος (†290). Ἄρεως (†308), Εὐτυχίου καὶ Θεσσαλονίκης μαρτύρων.

Προβάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου (πρβλ. Τ.Μ.Ε., διατάξεις 20ῆς Δεκεμβρίου §§2-3).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» (εἰς ἦχον δ') προσόμοια τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου 3 καὶ τοῦ ἁγίου Βονιφατίου ἕτερα 3, Δόξα, «*Θεοφόρε Ἰγνάτιε*», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἀποδιδομένου ἡχου «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*». Εἴσοδος δὲν γίνεται, ἀλλ' εὐθὺς τὸ «*Φῶς ἰλαρόν*» (ἄνευ μέλους), τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας κ.τ.λ.. Ἀπόστιχα τὰ 3 μαρτυρικὰ τῆς Παρακλητικῆς (παραλειπομένου τοῦ νεκρωσίμου), Δόξα, τοῦ ἁγ. Ἰγνατίου «*Ὡ τῆς στερραῖς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς*», Καὶ νῦν, «*Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη*» (Παρακλητική, Δευτέρᾳ ἑσπέρας, ἦχος α'). Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου «*Καὶ τρόπων μέτοχος*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Καὶ τρόπων μέτοχος*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*». Τὰ καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς (ἄνευ τῶν δύο νεκρωσίμων εἰς τὴν β' στιχολογίαν). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Παρακλητικῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ἄνευ τοῦ νεκρωσίμου τροπαρίου), ὁ τοῦ ἁγ. Ἰγνατίου «*Φαιδρῶς ἐορτάζον*».

τες» (ἐκ τοῦ ὁποίου ἐν ἐκάστη ᾠδῇ λέγονται τὰ 3 πρῶτα τροπάρια καὶ εὐθὺς τὸ θεοτοκίον), καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Βονιφατίου «*Προθύμω λογισμῶ*». Καταβασίαι σήμερον δὲν ψάλλονται. Ἐν τέλει τῆς γ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «*Ὅτι στεῖρα ἔτεκε*» τοῦ κανόνος τοῦ ἁγ. Βονιφατίου· μετὰ τὴν αἵτησιν, κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ ἁγ. Βονιφατίου (χῦμα), καὶ ψάλλεται τὸ μεσῳδίων κάθισμα τοῦ ἁγ. Ἰγνατίου «*Ἐξ Ἑφρας ἐκλάμψας*», Δόξα, τὸ τοῦ ἁγ. Βονιφατίου «*Τιμήσας τὸν Θεόν*», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Τὸν πάντων ποιητὴν*». Ἐν τέλει τῆς δ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «*Ἐβόησε προτυπῶν*» τοῦ κανόνος τοῦ ἁγ. Βονιφατίου· μετὰ τὴν αἵτησιν, κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ ἁγ. Ἰγνατίου, καὶ τὸ συναξάριον τῆς 19ης τοῦ μηνός. Εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς «*Αὐτρωτὰ τοῦ παντός*» (κανὼν ἁγ. Βονιφατίου)· στιχολογοῦμεν τὸ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον*» ἐπισυνάπτοντες «*Τὴν τιμιωτέραν*» (εἰς ἦχον δ'), εἶτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς «*Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς*» (κανὼν ἁγ. Βονιφατίου) [καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*»]. Ἐξαποστειλάρια τὰ δύο τοῦ ἁγ. Ἰγνατίου «*Σῆτος ὑπάρχω, ἔλεγες*», «*Ὡς τετρωμένους ἔρωτι*» καὶ θεοτοκίον ὁμοιον «*Σοφίαν ἐνυπόστατον*» (ζῆτει τῇ 13ῃ τοῦ μηνός). [Οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα.] «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ μικρὰ δοξολογία χῦμα. Ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν τὰ 3 μαρτυρικά τῆς Ὀκτωήχου «*Βασιλέων καὶ τυράννων*», «*Αἱ δυνάμεις τῶν ἁγίων*», «*Ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ*» (τὸ νεκρώσιμον καταλιμπάνεται), Δόξα, τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου «*Στήλη ἔμψυχος*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον «*Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη*» (Παρακλητική, Δευτέρα ἐσπέρας, ἦχος α'). «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου «*Καὶ τρόπων μέτοχος*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον τοῦ τέλους τοῦ ὁρθρου «*Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη (τῶν καθημερινῶν) «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*» κ.τ.λ.. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου «*Καὶ τρόπων μέτοχος*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Ἀπόστολος: —μετὰ τοῦ συνήθους προκειμένου τοῦ Σαββάτου— Σαββάτου πρὸ τῶν Χριστουγέννων, ζῆτει τῷ Σαβ-

βάτω κς' έβδ. έπιστολῶν, «Προΐδοῦσα ή γραφή» (Γαλ. γ' 8-12). Εὐαγγέλιον: όμοίως, Σαββάτου ιβ' έβδ. Λουκᾶ, «Ὁμοιωθή ή βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως» (Λκ. ιγ' 19-29). Κοινωνικόν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι» (ή «Εἰς μνημόσυνον»), καί τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

20. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.** «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρις Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· όμοίως καί τῶν προφητῶν καί προφητίδων, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιήλ (560 π.Χ.) καί τῶν ἁγίων τριῶν παίδων». Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων. Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου (†107). Φιλογονίου Ἀντιοχείας (†323). Ἰωάννου νεομάρτυρος ἐκ Θάσου (†1652). Ἰωάννου ἱερέως τοῦ ἐν Κρονστάνδη (†1908). Ἦχος δ', έωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, περίπτωσις β' §§4-6).

Τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ζῆτει ἐν τῷ Μηναιῷ μετὰ τὴν 17ην Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Καὶ τρόπων μέτοχος»· κοντάκιον «Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου».

Εἰς τὸν έσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καί τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4, προεόρτια 3 «Παρθένε πανάμωμε Θεοῦ» κ.λπ. καί τῶν πατέρων 3 «Τὰ τῶν πατέρων σήμερον πιστοὶ» κ.λπ., Δόξα, «Δανιήλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ».

Εἰς τὸ «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τὰ ἐν τῷ Μηναιῷ ἀναγνώσματα τῆς Κυριακῆς.

ἈΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Χαίρετε, προφῆται τίμιοι», Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον «Ἴδου καιρὸς ἤγγικεν».

ἈΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως», Καὶ νῦν, «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ ιδιόμελον τῆς λιτῆς «Βολίδες ἀστράπτοντες», Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον «Ἄκουε, οὐρανέ», καί τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον έστίν»· ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ἀνὰ δύο ἀναστάσιμα, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὐτῶν ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν προεόρτιον κάθισμα [«Ὁ κλῖνας οὐρανούς», «Ἀγάλλου, ἡ Σιών» (20ῆς Δεκεμβρίου)]. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ζ΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ μόνον ὁ τῶν πατέρων «Κύματι θαλάσσης», μετὰ δὲ τὸν εἰρμὸν ἐκάστης ὥδῃς τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μετὰ στίχον «Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε», τὰ ἐπόμενα μετὰ στίχον «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ», καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν· ἀπὸ γ' ὥδῃς ἡ ὑπακοή «Ἄγγελος παιδὼν ἐδρόσισε» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου χῦμα· ἀφ' ε' τὸ προεόρτιον τῆς Κυριακῆς κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, τὸ συναξάριον τῆς 20ῆς τοῦ μηνὸς καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Χριστουγέννων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Ὅτι ἤραν τὸν Κύριον», τὸ τῶν πατέρων «Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι» καὶ τὸ προεόρτιον «Εὐφραίνου Βηθλεέμ».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 «Ἄρόν σου τὴν φωνήν» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, «Τῶν νομικῶν διδασμάτων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἡ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἡχου καὶ 4 ἐκ τῆς ε' ὥδῃς τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ», «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς· Ἀπόστολος· Κυριακῆς πρὸ τῶν Χριστουγέννων,

«Πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ» (Ἑβρ. ια΄ 9-10, 32-40)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Μτθ. α΄ 1-25).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἡ Παρακλητικὴ σχολάζει μέχρι τῆς 14ης Ἰανουαρίου, πλὴν τῶν Κυριακῶν.

2. Εἰς τοὺς ἐσπερινοὺς τῶν προεορτίων καθημερινῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ διὰ τὰ ἀποδείπνα κανόνες τοῦ Μηναίου (Τ.Μ.Ε. Δεκ. 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.

3. Ἔως τῆς 24ης Δεκεμβρίου, ὅπου ἐὰν ψαλῇ ἐόρτιος ἀκολουθία, ψάλλονται καταβασαίαι «Χριστὸς γεννᾶται», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν τὸ κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

21. Δευτέρα. Ἰουλιανῆς καὶ τῶν σὺν αὐτῇ 500 μαρτύρων (†304).

Θεμιστοκλέους μάρτυρος (†251).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. η΄ 7-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιδ΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. θ΄ 42-ι΄ 1).

22. Τρίτη. Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς φαρμακολυτρίας (†304). Χρυσογόνου καὶ Θεοδότῃς μαρτύρων.

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Αἰγόκερω. Ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. θ΄ 8-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιδ΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι΄ 2-12).

23. Τετάρτη. Τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων (γ΄ αἰ.). Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, ἥ τοι τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ι΄ 1-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιδ΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι΄ 11-16).

24. Πέμπτη. Εὐγενίας ὁσιομάρτυρος (†262) καὶ Φιλίππου μάρτυρος τοῦ πατρὸς αὐτῆς, Βασίλλας καὶ Ἀχαϊκοῦ μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου «Ἄρχων ἐξ Ἰούδα» (μετὰ τῶν εἰρμῶν). Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπεγράφετο ποτὲ» ἅπαξ, ἡ ἑκτενὴς (ὡς μὴ γενομένης εἰσόδου) καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπεγράφετο ποτέ*» δῖς (μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν), ἡ δὲ λοιπὴ ἀκολουθία ἄνευ καταβασίων, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῆς γ' καὶ τῆς ς' ᾠδῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν μετὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κανόνων, εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἶρμος τῆς η' ᾠδῆς «*Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*» (εἰς ἧχον β' εἰρμολογικόν), ὁ εἶρμος τῆς θ' ᾠδῆς «*Ἀνάρχου γεννήτορος*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*»· εἰς τὰ ἐξαποστειλάρια καὶ τοὺς αἵνους, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα· εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπεγράφετο ποτέ*» καὶ ἡ (μεγάλῃ) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλαι ὥραι (Τ.Μ.Ε., 25 Δεκεμβρίου, περίπτωσις α' §§2-5). Εἰς τὴν α' ὥραν «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», [*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*], «*Βασιλεῦ οὐράνιε*»,] τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον (ἀλλὰ τὰ ιδιόμελα ψάλλονται ἅπαξ ἕκαστον). Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ιδιόμελα τῶν ὥρῶν, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον) θυμῶν τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ (κατζίου).

Ὡρα θ'. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ιδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α' χορὸς ψάλλει Δόξα Πατρί, ὁ β' Καὶ νῦν, καὶ ὁ κανονάρχης ἱστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει—κατὰ στίχον—«*εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Εὐαγγελίου*» τὸ ιδιόμελον «*Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου*», ὡς εἴθισται· εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλουν τοῦτο ἐναλλάξ κατὰ στίχον, μεθ' ὃ ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*» [συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καί] λέγεται εὐθὺς ἡ (μικρὰ) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ

Ὁ μέγας ἐσπερινὸς τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

«*Εὐλογημένη*», ὁ προοιμιακός, ἡ μεγάλη συναπτή.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» στιχηρὰ ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς 4 «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ» κ.τ.λ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Αὐγούστον μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετὰ Εὐαγγελίου, «Φῶς ἱλαρόν», καὶ εὐθὺς τὰ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' ἀνάγνωσμα «὘ν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός»· εἶτα ὁ α' χορὸς τὸ τροπάριον «Λαθὼν ἐτέχθης», τοῦ ὁποίου τὸ ἀκροτελεύτιον «Καὶ μάγους σοι προσήνεγκε» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ πς' (86ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Λαθὼν ἐτέχθης» ὁλόκληρον. Εἶτα τὸ ζ' ἀνάγνωσμα «Παῖδιον ἐγεννήθη ἡμῖν»· μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ τροπάριον «Ἀνέτειλας, Χριστέ, ἐκ παρθένου», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὁποίου «Μάγους ὁδηγήσας» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ιβ' (92ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἀνέτειλας, Χριστέ» ὁλόκληρον. Εἶτα τὸ η' ἀνάγνωσμα «Προσέθετο Κύριος», μεθ' ὃ «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς» καὶ τὸ τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· Ἀπόστολος: τοῦ ἐσπερινοῦ, Σαββάτου α' ἐβδ. νηστειῶν, «Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως» (Ἑβρ. α' 1-12)· Εὐαγγέλιον: τῆς γ' ὥρας, «Ἐξῆλθε δόγμα» (Λκ. β' 1-20).

Λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

5. Παρασκευή. † Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς (παραλειπομένων τῶν Δόξα, Καὶ νῦν πρὸ τῶν δύο τελευταίων ιδιομέλων) καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ 3 ιδιόμελα ἀπόστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ «Μέγα καὶ παράδοξον» κ.λπ., ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, Δόξα, «Εὐφράνθητι, Ἱερουσαλήμ», Καὶ νῦν, «Σπηλαίῳ παρόκησας», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ὁ γέννησίς σου, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» τρίς. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «*Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου*».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τῆς ἑορτῆς κατὰ σειράν· τὸ α΄ ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου, τὸ προκείμενον, Εὐαγγέλιον ὄρθρου, ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν («ἄνευ στίχων»), Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ β΄ κανόνος· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς ἡ ὑπακοή «*Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν*» χῦμα· ἀφ΄ ε΄ ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*» καὶ «*Ἔσωσε λαόν*»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*), ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ΄ ᾠδῆς τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς· εἶτα οἱ δύο εἰρμοὶ μετὰ τῶν ἀντιστοιχῶν μεγαλυναρίων «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον*» καὶ «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... Στέργειν μὲν ἡμᾶς*».

Τὸ ἐξαποστειλάριον ἐκ τρίτου, εἰς τοὺς αἶνους τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Μηναίου, δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· ὦμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλουῖα*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τέκτει*». Ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, 25 Δεκεμβρίου, «*Ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου*» (Γαλ. δ΄ 4-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ*» (Μτθ. β΄ 1-12).

Καθεξῆς ἡ **θεία λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου**. Εἰς τὸ *Ἐξαίρετως* ὁ εἰρμὸς «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου... Μυστήριον ξένον*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς*, τὸ τροπάριον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» ἅπαξ. Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Σημείωσις. *Απὸ τῆς σήμερον ἕως τῆς 4ης Ἰανουαρίου (2027) ἐπιτρέπεται κατάλυσις εἰς πάντα.*

26. Σάββατον. † Ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εὐθυμίου Σάρδεων ἱερομάρτυρος τοῦ ὁμολογητοῦ (†840).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (Τ.Μ.Ε., 25 Δεκεμβρίου, §§ 9-11, καὶ ὑποσημείωσις 5).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν μετὰ τὸν προοιμιακὸν δὲν γίνεται στιχολογία Ψαλτηρίου· εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὰ 4 στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς «*Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα*» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ*»· μετὰ τὴν εἴσοδον κ.λπ., τὸ μέγα προκείμενον «*Τὶς θεὸς μέγας*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ· εἰς τὰ ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα «*Παράδοξον μυστήριον*» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «*὘ν Βηθλεὲμ συνέδραμον*»· ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» (τρὶς)· ἀπόλυσις ὡς χθές.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν μετὰ τὸ τρισάγιον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

Εἰς τὸν ὄρθρον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου· τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς «*Δεῦτε ἴδωμεν, πιστοί*», «*Τί θαυμάζεις, Μαριὰμ*» ἐκ δευτέρου· ὁ ν' χῦμα. Κανόνες οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν ὡς χθές· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Ἡ παρθένος σήμερον*» καὶ τὸ μεσῳδίων κάθισμα τῆς 25ης Δεκεμβρίου «*Ἀγαλλιάσθω οὐρανός*»· ἀφ' ὧς τὸ κοντάκιον «*Ὁ πρὸ ἑωσφόρου ἐκλάμψας*» μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ μόνον τοῦ ἱαμβικοῦ κανόνος «*Ἐσώσε λαόν*»· ἀντὶ τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς χθές, καὶ εἶτα «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς*». Ἐξαποστειλάριον καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τῇ 26ῃ), δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ὡς χθές· ἀντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος: –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου αὐτοῦ– Σαββάτου μετὰ τὰ Χριστούγεννα, ζητεῖ Σαββάτῳ λδ' ἐβδ. ἐπιστολῶν, «*Τέκνον Τιμόθεε, δίδωκε δικαιοσύνην*» (Α' Τιμ. ζ' 11-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί*» (Μτθ. ιβ' 15-21). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* ὁ εἰρμὸς «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς*». Κοινωνικὸν «*Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος...*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς*, τὸ τροπάριον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*». Ἀπόλυσις ἡ τῆς ἑορτῆς.

Εἰδήσεις. 1. *Ἀπὸ αἵριον ἕως τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ τῆς ἑορτῆς ἐναλλάξ. Καταβασίαι, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, «Ἔσωσε λαόν».*

2. *Ἔως τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μὲ εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς ὁ ἐκ παρθένου τεχθεὶς»· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει».*

3. *Ἔως τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυσις «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».*

4. *Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου.*

27. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ. «Ἰωσήφ τοῦ μνηστόρος, Δαυὶδ τοῦ προφητάνакτος καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου». † Στεφάνου πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου (†34). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ γραπτοῦ (†840). Ἦχος πλ. α', ἑωθινὸν η'.

T.M.E., διατάξεις 25ης Δεκεμβρίου, περίπτωσις α' §§37-39. Τοὺς ὕμνους τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν βλέπε ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 26ην καὶ πρὸ τῆς 27ης Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» ἀναστάσιμα 4, τῶν θεοπατόρων 3 καὶ τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἕτερα 3, Δόξα, «*Μνήμην ἐπιτελοῦμεν*», Καὶ νῦν, «*Ὡς Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*».

Εἰσοδός, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἁγίου Στεφάνου
«Πρῶτος ἐν μάρτυσιν», Καὶ νῦν, «Χορεύουσιν ἄγγελοι».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Εὐαγγελίζου Ἰω-
σήφ», Δόξα, τοῦ ἁγίου Στεφάνου «Βασίλειον διάδημα», Καὶ νῦν,
«Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς
διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστός...»

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἀπολυτίκιον
«Ἡ γέννησίς σου».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος»
τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]
Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἓν μεθέορτον (27 Δεκ.) ἀντὶ
θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προ-
κείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ἡ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὁ τοῦ μνήστορος
«Χριστοῦ θεράπον μακάριε» καὶ ὁ τοῦ πρωτομάρτυρος. Ἀπὸ γ'
ὥδῃς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα) καὶ ψάλ-
λεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστοῦγεννα
«Πατρὸς ὡς ἀληθῶς», Δόξα, τοῦ πρωτομάρτυρος «Ἀπόστολε Χρι-
στοῦ», Καὶ νῦν, τὸ ἕτερον τῆς ἐορτῆς «Χορὸς τῶν προφητῶν»·
ἀφ' ὧς τὸ κοντάκιον «Εὐφροσύνης σήμερον» μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ
(Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστοῦγεννα), τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας
καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἔσωσε λαόν»· «Τὴν τιμιωτέραν»,
«[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...] Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ἡ' ἀναστάσιμον
«Δύο ἀγγέλους βλέψασα», τῶν θεοπατόρων «Σὺν Ἰακώβῳ μέλψω-
μεν», τοῦ πρωτομάρτυρος «Ὁ πλήρης θείας χάριτος» καὶ τὸ ἐν
συνεχείᾳ τῆς ἐορτῆς «Ὁ τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ πρω-
τομάρτυρος ἰδιόμελα 4 «Ἀθλοφορικὸν στέφανον» κ.λπ., εἰς
στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ», «Οἱ

οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα», Δόξα, «Αἶμα καὶ πῦρ», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν (ὥς εἰς τὸ Μηναῖον 25 Δεκεμβρίου) [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 ἐκ τῆς ζ΄ ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ μνήστορος].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ», «Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ», «Βασίλειον διάδημα» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον ἀποστολικόν (μηνολόγιον Δεκεμβρίου 27)· Ἀπόστολος· τοῦ πρωτομάρτυρος, Δευτέρας γ' ἐβδ. Πράξεις, «Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως» (Πρξ. ζ' 8-ζ' 5, 47-60)· ἀλληλουιάριον τὸ εἰδικὸν τῆς Κυρ. μετὰ τὰ Χριστοῦγεννα· Εὐαγγέλιον· Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν, «Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων» (Μτθ. β' 13-23).

Εἰς τὸ Ἑξαμέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 28. Δευτέρα.** Τῶν ἁγίων Δισμυρίων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων μαρτύρων (†302). Γλυκερίου μάρτυρος. Σίμωνος ὁσίου τοῦ ἐν Ἄθῳ τοῦ μυροβλύτου.

Ἀπόστολος· ἡμέρας, Δευτ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ια' 17-31).

Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Δευτέρας ιε' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 46-52).

- 29. Τρίτη.** Τῶν ἁγίων νηπίων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων· Μαρκέλλου ὁσίου. Γεωργίου Νικομηδείας, ποιητοῦ τῶν κανόνων.

Ἀπόστολος· ἡμέρας, Τρ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἑβρ. ιβ' 25-27, ιγ' 22-25).

Εὐαγγέλιον· νηπίων, θ' ὥρας Χριστοῦγέννων (Μτθ. β' 13-23).

30. Τετάρτη. Ἀνυσίας ὁσιομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκη (†285-305). Λέοντος ὁσίου ἀρχιμανδρίτου, Γεδεών ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Τυρνάβῳ (†1812).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λα' ἐβδ. ἐπιστ. (Ίακ. α' 1-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιε' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ια' 22-26).

31. Πέμπτη. Ἀπόδοσις τῶν Χριστουγέννων. Μελάνης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας (†449), Ζωτικοῦ ὀρφανοτρόφου (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς (25 Δεκεμβρίου) μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν.

Εἰς τὸν ἐσπερινὸν μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἐσπερίων γίνεται εἴσοδος, «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Τὰ ἀναγνώσματα καταλιμπάνονται ὡσαύτως καὶ τὰ ιδιόμελα τῆς λιτῆς. Ἀπόστιχα τὰ τῆς ἐορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*» γ'. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἐορτῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον δὲν λέγεται τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα οὔτε Εὐαγγέλιον· ὅθεν μετὰ τὰ καθίσματα τῶν δύο σιτοχολογιῶν, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μετ' αὐτὴν κάθισμα «*Ἀγαλλιᾶσθω οὐρανός*» δίς· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἐορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 31ης Δεκεμβρίου· καταβασίαι διπλαῖ καὶ ἡ θ' ᾠδὴ ὡς ἐν τῇ ἐορτῇ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ὡς ἐν τῇ ἐορτῇ. Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ τῆς ἐορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης λα' ἐβδ. ἐπιστολῶν (Ίακ. α' 19-27). Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Πέμπτης ιε' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ια' 27-33). Λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* ὁ εἰρμὸς «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον*»· κοινωνικὸν «*Αὐτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος*»· τὸ τροπάριον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*»· ἀπόλυσις ἡ τῆς ἐορτῆς.

(συνοπτικῶς)

1. **Παρασκευή.** † Η ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ. Βασιλείου Καισαρείας τοῦ μεγάλου. Βλ. 1-1-2026.
2. **Σάββατον πρὸ τῶν Φώτων.** Σιλβέστρου Ῥώμης (†335). Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου. Λειτουργία Χρυσοστόμου. Ἀναγνώσματα Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων.
3. † **ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῶν Φώτων.** Μαλαχίου τοῦ προφήτου. Ἦχος πλ. β΄, ἐωθινὸν θ΄. (Τ.Μ.Ε., Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων, §§1-3). Λειτουργία Χρυσοστόμου. Ἀναγνώσματα Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων.
4. **Δευτέρα.** Σύναξις τῶν ἁγίων 70 ἀποστόλων. Λειτουργία Χρυσοστόμου· Απόστολος: προεόρτιος, Τετάρτης ε΄ ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ιγ΄ 13-24)· Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Δευτέρας διακαινησίμου (Ιω. α΄ 18-28).
5. **Τρίτη.** Ἡ ἀκολουθία τῶν Μεγ. Ὁρῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ μέγας ἐσπερινὸς τῶν Θεοφανείων μετὰ τῆς λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου ὡς τῇ 5ῃ Ἰανουαρίου 2026.
6. **Τετάρτη.** † **ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ.** Ὁ ὁρθρος καὶ ἡ λειτουργία τῆς ἐορτῆς μετὰ τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ ὡς τῇ 6ῃ Ἰανουαρίου 2026.
7. **Πέμπτη.** † Τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Βλ. 7-1-2026.
8. **Παρασκευή.** Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου. Απόστολος: μεθέορτος, Παρασκευῆς δ΄ ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ιθ΄ 1-7)· Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Σαββάτου διακαινησίμου (Ιω. γ΄ 22-23).

9. **Σάββατον μετὰ τὰ Φῶτα.** Πολυεύκτου μάρτυρος. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Ἀναγνώσματα Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα.
10. **† ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὰ Φῶτα.** Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης. Ἦχος βαρύς, ἑωθινὸν ι´. Ἀναγνώσματα Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα.
11. **Δευτέρα.** Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ κοινοβιάρχου (†529). Ἀναγνώσματα τοῦ ὁσίου.
12. **Τρίτη.** Τατιανῆς μάρτυρος (†226). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης λβ´ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Ἰακ. γ´ 1-10)· Εὐαγγέλιον μεθέορτον, Ἰανουαρίου 12 (Ἰω. ι´ 39-42).
13. **Τετάρτη.** Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου μαρτύρων. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης λβ´ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Ἰακ. γ´ 11-δ´ 6)· Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Τετάρτης ια´ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ´ 1-8).
14. **Πέμπτη.** Ἀπόδοσις τῶν Θεοφανείων. Βλ. 14-1-2026. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης λβ´ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Ἰακ. δ´ 7-ε´ 9)· Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Σαββάτου ε´ ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ι´ 27-38).
15. **Παρασκευή.** Παύλου καὶ Ἰωάννου τῶν ὁσίων. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λβ´ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Α´ Πέτρ. α´ 1-β´ 10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιβ´ ἐβδ. Ματθαίου (Μρ. β´ 18-22).
16. **Σάββατον.** Τιμίας ἀλύσεως ἀποστ. Πέτρου. Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Σαββάτου δ´ ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ιβ´ 1-11). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου ιβ´ ἐβδ. Ματθαίου (Μτθ. κ´ 29-34).
17. **† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ´ ΛΟΥΚΑ.** † Ἀντωνίου ὁσίου. Ἦχος πλ. δ´, ἑωθινὸν ια´. Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, Δεκ. 6 (Ἑβρ. ιγ´ 17-21)· Εὐαγγέλιον Κυρ. ιβ´ Λουκᾶ (Λκ. ιζ´ 12-19).
18. **Δευτέρα.** † Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου. Ἀναγνώσματα τῶν ἁγίων, 18 Ἰανουαρίου.

19-23. *Αναγνώσματα καθημερινῶν:* Απόστολοι ιγ΄ εβδομάδος ἐπιστολῶν· Εὐαγγέλια ιγ΄ εβδομάδος Ματθαίου.

20. Τετάρτη. Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου. Βλ. 20-1-2026.

22. Παρασκευή. Τιμοθέου ἀποστόλου. Ἀπόστολος 22ας Ἰαν. (Β΄ Τιμ. α΄ 3-9)· Εὐαγγέλιον τῆς εβδομάδος.

24. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄ ΛΟΥΚΑ. Ἦχος α΄, ἐωθινὸν α΄. Ἀπόστολος: Κυριακῆς λα΄ ἐπιστολῶν (Α΄ Τιμ. α΄ 15-17)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ιδ΄ Λουκᾶ (Λκ. ιη΄ 35-43).

25. Δευτέρα. † Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ. Ἀναγνώσματα τοῦ ἱεράρχου.

26-30. *Αναγνώσματα καθημερινῶν:* Απόστολοι ιδ΄ εβδομάδος ἐπιστολῶν· Εὐαγγέλια ιδ΄ εβδομάδος Ματθαίου.

27. Τετάρτη. † Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Βλ. 27-1-2026.

30. Σάββατον. † Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν. Βλ. 30-1-2026.

31. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ. Ἦχος β΄, ἐωθινὸν β΄. Ἀπόστολος: Κυριακῆς λβ΄ ἐπιστολῶν (Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15)· Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ιε΄ Λουκᾶ (Λκ. ιθ΄ 1-10).

